

ฉากภาพวัฒนธรรมที่สะท้อนวิถีชีวิตของชุมชนชาวกะเหรี่ยงทั้ง ๓ หมู่บ้านบนดอยแม่ไคร้
ตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
ชาวบ้านมีอาชีพการปลูกใบชาหรือใบเมี่ยงขาย ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

การเก็บใบชา

การนึ่งใบชา

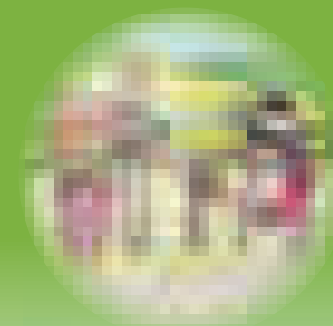

การบรรจุและส่งขาย

โครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้

แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาไทย - ท้องถิ่น

สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับปฐมวัย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับปฐมวัย

แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาไทย - ท้องถิ่น

สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน
ระดับปฐมวัย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาไทย - ท้องถิ่น สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับปฐมวัย

จัดทำโดย สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

ISBN : 978-616-395-904-1

พิมพ์ครั้งที่ ๑

จำนวน ๑๕,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ถนนเศรษฐศิริ เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๖๘ ๒๘๑๑-๑๓ โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๔๖๕๘

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๘ ๕๗๔๗ โทรสาร ๐ ๒๖๒๘ ๕๓๔๓

คำนำ

แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่น สื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับปฐมวัย เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาท้องถิ่น ร่วมจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นอนุบาล ๑ โดยมีเนื้อหา ประกอบด้วย ๑) แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พร้อมตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ ของโรงเรียนที่มีผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ๒) แนวทางการจัดประสบการณ์การใช้สื่อ การเรียนรู้ ได้แก่ ฉากภาพวัฒนธรรม เรื่องเล่า หนังสือรูปภาพ และเรื่องเล่าจากประสบการณ์ ของแต่ละ ภาษาท้องถิ่น ๓) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ทักษะการฟัง - พูด ทิท็อาร์ (Total Physical Response) พร้อมแผนการจัดประสบการณ์ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่น ที่มีความแตกต่างจากภาษาไทย

การสอนภาษาไทยสำหรับเด็ก ๆ ที่สื่อสารภาษาอื่นที่แตกต่างจากภาษาไทยนั้น ควรเริ่มจากการฝึก ทักษะการฟัง - พูด ก่อนทักษะการอ่าน - เขียน โดยมีสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการความรู้เกี่ยวกับภาษาและ วัฒนธรรมท้องถิ่น มีวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและเป็นระบบ การเน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้กลวิธีการสอน และการใช้คำถาม ที่กระตุ้นการคิดตามระดับขั้นของพัฒนาการเรียนรู้ (Level of Learning) ตามแนวคิด ของ Bloom's Taxonomy การมีเทคนิคที่สร้างความรู้สึกดี ๆ แก่ผู้เรียน เพื่อจะไม่ให้รู้สึกเครียดในการเรียน และเกิดความคุ้นเคย จดจำ เข้าใจ ประยุกต์ใช้ วิเคราะห์ ประเมินค่า และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอขอบคุณโรงเรียน ชุมชน ที่สนับสนุน มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ ศูนย์วิจัยภาษาและวัฒนธรรมแห่งเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล องค์กรยูนิเซฟ - แห่งประเทศไทย ที่ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาท้องถิ่น ร่วมจัดการเรียนรู้ (ภาษาไทย - ท้องถิ่น) และขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้สนับสนุนในการจัดทำเอกสารเล่มนี้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือเป็นตัวอย่างโรงเรียนอื่น ๆ ได้นำไปใช้ประโยชน์ ได้อย่างกว้างขวางต่อไป

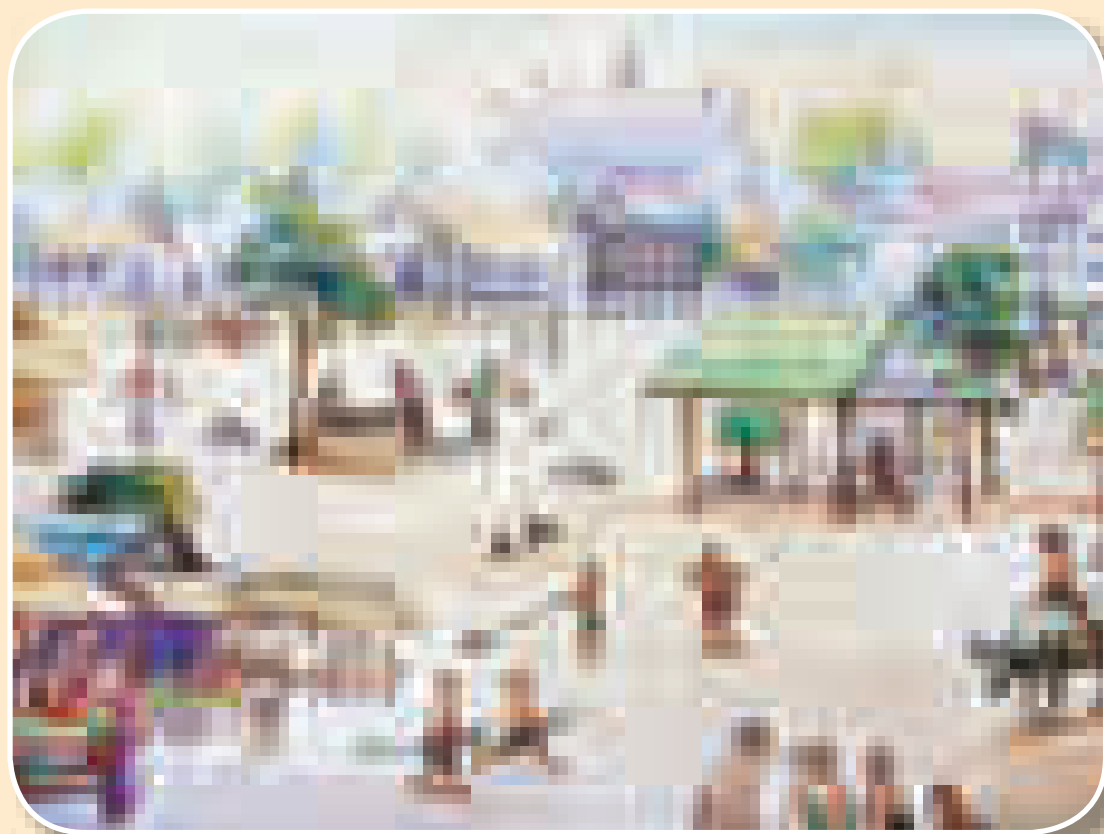

(นายบุญรักษ์ ยอดเพชร)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ฉากภาพวัฒนธรรม กลุ่มชาติพันธุ์เวมเท็กไทย จังหวัดสุรินทร์

ฉากภาพวัฒนธรรมที่มีภาพวาดสะท้อนถึงวิถีชีวิตของชุมชนบ้านโพธิ์ทอง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นชุมชนขนาดใหญ่ วิถีชีวิตของชาวบ้านประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา เลี้ยงสัตว์ ค้าขายสินค้า การเกษตร โดยมีโรงเรียนและวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชน การมีกิจกรรมร่วมกันทั้งทางประเพณี และวัฒนธรรม ชาวบ้านอยู่ร่วมกันอย่างพี่น้อง เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

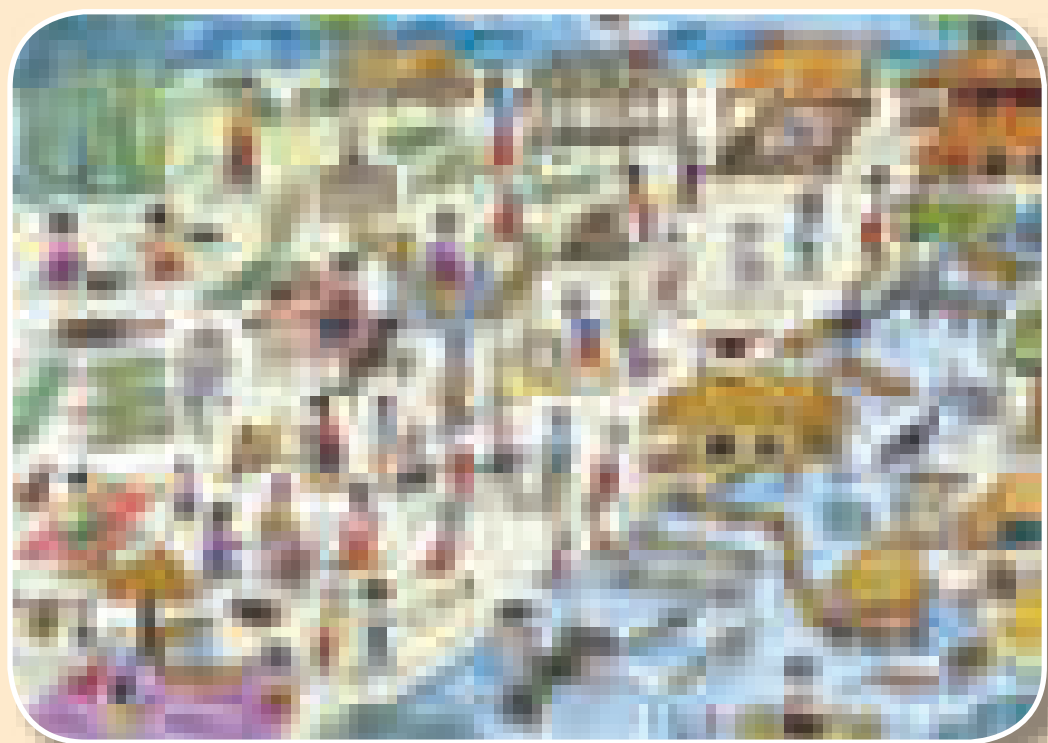

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำชี้แจงการใช้หนังสือ	๑
ความเป็นมา	๑
แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย - ท้องถิ่น	๔
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น	๑๘
ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์	๔๘
• แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์)	๔๙
• แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่แดง)	๘๓
• แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวีอะ)	๑๐๖
• แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง)	๑๓๑
การจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น	๑๖๒
ฉากภาพวัฒนธรรม	๑๖๓
เรื่องเล่า	๑๖๙
หนังสือรูปภาพ	๑๗๕
เรื่องเล่าจากประสบการณ์	๑๘๑
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะการฟัง - พูด แบบพีทีอาร์	๑๘๔
ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด แบบพีทีอาร์	๒๐๕
ตัวอย่างขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน	๒๓๓
บรรณานุกรม	๒๔๐
ภาคผนวก	๒๔๑
รายการแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น	๒๔๒
รายการสื่อการเรียนรู้การสอนภาษาไทย - ท้องถิ่น	๒๔๗
รายการชุดคำสั่งสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะการฟัง - พูด แบบพีทีอาร์	๒๔๘
คณะผู้จัดทำ	๒๖๓

ฉากภาพวัฒนธรรม กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์ จังหวัดเชียงใหม่

ฉากภาพวัฒนธรรม กลุ่มชาติพันธุ์มอญ จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจงการใช้หนังสือ

ความเป็นมา

ประเทศไทยเป็นดินแดนที่มีความหลากหลายทางภาษา วัฒนธรรม และกลุ่มชาติพันธุ์ โดยเฉพาะในบริเวณพื้นที่แนวชายแดนของประเทศ ทั้งในภาคเหนือ ตะวันตก ตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือ และแนวชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีเด็กและเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาท้องถิ่นแตกต่างจากภาษาไทย อยู่เป็นจำนวนมาก สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้มีการดำเนินงานพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นอื่น ๆ แตกต่างจากภาษาไทย ภาษาท้องถิ่น หรือ สำเนียง คือ ภาษาเฉพาะของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งที่มีรูปลักษณะเฉพาะตัวทั้งถ้อยคำและสำเนียง ซึ่งในแต่ละภาคของประเทศไทย มีภาษาท้องถิ่นประจำภาคนั้น ๆ เช่น

ภาคเหนือมีภาษาถิ่นพายัพ	“ปีกบ้าน”
ภาคอีสานมีภาษาถิ่นอีสาน	“เมื่อบ้าน”
ภาคใต้มีภาษาถิ่นใต้	“หลบเริน”
และภาคกลาง มีภาษาไทยกลาง	“กลับบ้าน” เป็นต้น

ทั้งนี้ ภาษาท้องถิ่นในประเทศไทยคงใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่สอดคล้องกัน แต่มักจะแตกต่างกันในเรื่องของวรรณยุกต์ ถ้อยคำ และสำเนียง เป็นต้น ซึ่งนับเป็นเอกลักษณ์ของภาษาท้องถิ่นนั้น หากพื้นที่ของผู้ใช้ภาษานั้นกว้างก็จะมีภาษาท้องถิ่นที่หลากหลาย และมีภาษาท้องถิ่นย่อย ๆ ลงไปอีก ซึ่งภาษาท้องถิ่นส่วนใหญ่้นั้นมักเป็นเรื่องของภาษาพูดหรือภาษาท่าทาง ดังนั้นการทำความเข้าใจในเรื่องการกลายเสียงและความหมายของคำในภาษาไทยในแต่ละถิ่นอาจมีความหมายใกล้เคียงและแตกต่างกัน ดังนั้น การศึกษาและวิเคราะห์ภาษาในระบบต่าง ๆ เช่น เสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และอื่น ๆ เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาแก่เด็กนักเรียนที่พูดภาษาท้องถิ่นและการแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนที่ออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานไม่ชัด พร้อมนำความรู้ไปแก้ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาไทยแก่เด็กนักเรียน ปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากความแตกต่างระหว่างภาษาท้องถิ่นซึ่งเป็นภาษาแม่ของเด็ก และภาษาที่โรงเรียน

**“การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ภาษาแม่หรือภาษาท้องถิ่น
จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจากการใช้ต้นทุนทางภาษาและวัฒนธรรมที่เด็กมีอยู่
และเชื่อมโยงต่อยอดไปสู่ภาษาไทยที่เด็กยังไม่รู้ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางที่เหมาะสม
และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน”**

หนังสือ แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับปฐมวัย กล่าวถึงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้วยสื่อ ฉากภาพ วัฒนธรรม เรื่องเล่า หนังสือรูปภาพ และเรื่องเล่าจากประสบการณ์ โดยนำเสนอตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ๑๐ ภาษา ได้แก่ ภาษาม้ง มอญ กะเหรี่ยงโปว์ กะเหรี่ยงสะกอ เลอเวีอะ ล่าหู่แดง ล่าหู่ซี ล่าหู่แซแล เขมรถิ่นไทย และมลายูถิ่น และการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบที่พินาร์

(Total Physical Response) มีการนำเสนอลำดับขั้นตอนการจัดประสบการณ์อย่างชัดเจน เพื่อให้ครูเห็นรายละเอียดของขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน จนสามารถนำไปใช้ในการจัดประสบการณ์ให้เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์ตามลำดับขั้น และศัพท์วิชาการอื่น ๆ ตามหลักสูตรที่ต้องใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ทั้งนี้ได้แนบ แผ่นวีดิทัศน์ข้อมูลแผนการจัดประสบการณ์และสื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ครูและผู้สนใจสามารถนำไปเลือกใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน

วัตถุประสงค์

การจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการใช้ภาษาไทย - ท้องถิ่น สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่น สื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับปฐมวัย เป็นการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการนำภาษาท้องถิ่นเชื่อมโยงไปสู่ภาษาไทย มีวัตถุประสงค์ดังนี้

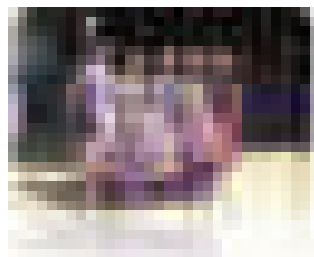
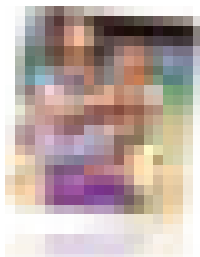
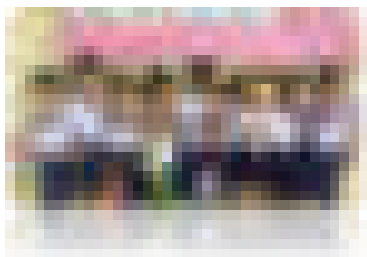
๑. เพื่อให้ครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน

๒. เพื่อยกระดับคุณภาพในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ให้สามารถอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่อง มีความพร้อมในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

การดำเนินงาน

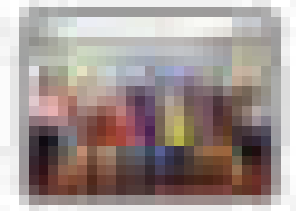
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาท้องถิ่น สื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการจัดให้มีการเรียนการสอนโดยการนำภาษาแม่หรือภาษาท้องถิ่นและวิธีการที่จะทำให้นักเรียนที่อยู่ตามชายแดน พื้นที่สูงและพื้นที่พิเศษ มีโอกาสเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องได้ การให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้และบูรณาการความรู้เกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมท้องถิ่น สู่การออกแบบการศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในพื้นที่ โดยเริ่มดำเนินงานในปี ๒๕๕๐ ในโรงเรียนที่มีผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่น ได้แก่ ภาษาม้ง ภาษามอญ ภาษากะเหรี่ยงโปว์ ภาษามลายูถิ่น และภาษาเขมรถิ่นไทย จำนวน ๑๑ โรงเรียน จัดการเรียนการสอนเริ่มจากชั้นอนุบาลจนถึงประถมศึกษาตอนต้น และในปี ๒๕๕๘ ขยายผลระดับชั้นอนุบาลในโรงเรียนที่มีผู้เรียนใช้ภาษากะเหรี่ยงโปว์ ภาษากะเหรี่ยงสะกอ ภาษาลาหู่ (แดง/ซี/แซแล) และภาษาเลอเวีอะ จำนวน ๑๔ โรงเรียน

จากการดำเนินงาน พบว่า เด็กนักเรียนอยากมาโรงเรียน กล้าพูดคุยโต้ตอบกับครู กล้าคิด กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น มีความพร้อมในการเรียนรู้ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนของภาษาท้องถิ่น และภาษาไทยมากขึ้น นอกจากนี้ ยังคงรักษาภาษา อัตลักษณ์ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น

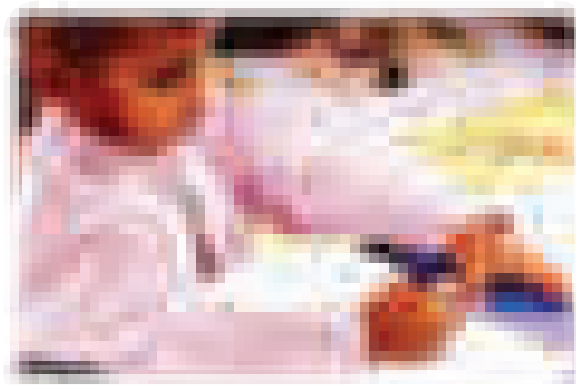
ขั้นตอนการจัดทำหนังสือ

ประชุมปฏิบัติการจัดทำต้นฉบับสื่อการเรียนรู้ ภาษาไทย - ท้องถิ่น โดยมีคณะทำงานจัดทำแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โรงเรียนแนวชายแดน พื้นที่สูง และพื้นที่พิเศษ จากโรงเรียนและเขตพื้นที่ ในโครงการและผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรเครือข่ายร่วมกันวิเคราะห์ สังเคราะห์ แผนการจัดประสบการณ์และสื่อการเรียนรู้จากโรงเรียน เพื่อรวบรวมเนื้อหา และคัดเลือกสื่อการสอน รวมทั้งการถอดประสบการณ์การสอนและวิธีการใช้ สื่อต่าง ๆ ที่นำไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน ที่ใช้ภาษาท้องถิ่น จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๗ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรมอิท กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน
๒. ครูผู้สอนสามารถนำแผนการจัดประสบการณ์ และสื่อการเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น ไปปรับใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาษา และวัฒนธรรมของผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นอื่น ๆ ได้
๓. ผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นมีการเตรียมความพร้อมทักษะการฟังและการพูด โดยใช้ภาษาและ วัฒนธรรมท้องถิ่นเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้ภาษาไทย และมีความพร้อมสู่ทักษะการอ่าน การเขียนต่อไป
๔. เด็กและเยาวชนมีความภาคภูมิใจภาษา วัฒนธรรมท้องถิ่น รักษาอัตลักษณ์ และการอยู่ร่วมกัน ในสังคมพหุภาษาและวัฒนธรรมได้อย่างภาคภูมิใจ

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย - ก้องกิ้น

▶ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ ๓ - ๖ ปี เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย จะต้องสอดคล้องและครอบคลุมกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยผ่านการจัดประสบการณ์สำคัญให้เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ ระดับพัฒนาการ และลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้นการกำหนดหน่วยและแผนการจัดประสบการณ์ให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยผ่านกิจกรรมบูรณาการการเล่น เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ ได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจะต้องมีความยืดหยุ่น มีสาระที่ควรเรียนรู้ที่เด็กสนใจ และสาระที่ควรเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนด ตามปรัชญาการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดไว้ว่า^๑

“การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ”

๑. หลักการจัดประสบการณ์ สำหรับเด็กอายุ ๓ - ๖ ปี

๑.๑ จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุลและต่อเนื่อง

๑.๒ เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่

๑.๓ จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

๑.๔ จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

๑.๕ ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

๒. แนวทางการจัดประสบการณ์ สำหรับเด็กอายุ ๓ - ๖ ปี

๒.๑ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

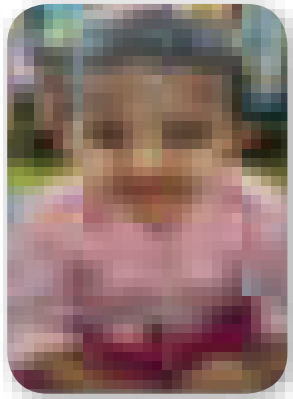
๒.๒ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

^๑ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๖๐). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐. หน้า ๒ และ ๔

- ๒.๓ จัดประสบการณ์ในแบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้
- ๒.๔ จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่มคิด วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำ และนำเสนอความคิด โดยผู้สอนเป็นผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
- ๒.๕ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ กัน
- ๒.๖ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก สอดคล้องกับบริบท สังคม และวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก
- ๒.๗ จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และการมีวินัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- ๒.๘ จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริง โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้
- ๒.๙ จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก เป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน
- ๒.๑๐ จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อ แหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

▶ ภาษาท้องถิ่นกับการพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดกิจกรรมการพัฒนาทางด้านภาษาเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์นั้น ควรจัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กรักการอ่าน และคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญดังเช่น ปรัชญาของนวัตกรรมการสอนภาษาโดยรวม/ธรรมชาติ (Whole Language) ซึ่งเชื่อว่า การสอนภาษาให้กับเด็กนั้น ต้องเป็นการสอนภาษาที่สื่อความหมายกับเด็ก ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน เด็กจึงจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี และเด็กควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยภาษาที่สื่อความหมาย มีการจัดสื่อเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการเล่นได้อย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

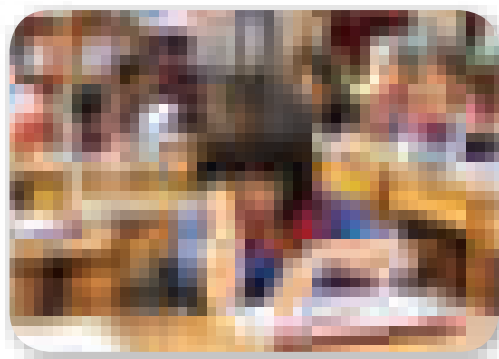
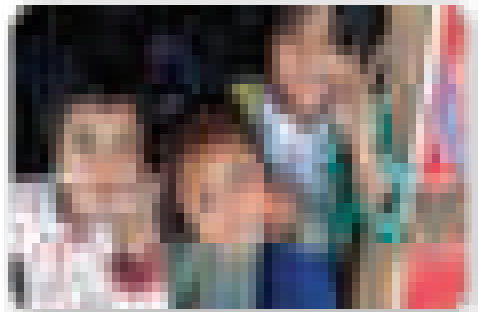
ดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเฉพาะในโรงเรียนแนวชายแดน พื้นที่สูง และพื้นที่พิเศษ ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่มีผู้เรียนเป็นเด็กกลุ่มชาติพันธุ์ หรือโรงเรียนที่มีการใช้ภาษาท้องถิ่นหรือภาษาแม่ที่ไม่ใช่ภาษาไทยสื่อสารในชีวิตประจำวัน จากสภาพการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาท้องถิ่น จำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคที่แตกต่างจากเด็กทั่วไปที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารปกติ ให้สามารถสื่อสารกับครูได้อย่างเข้าใจ สร้างแรงจูงใจในการเรียน การกล้าคิด กล้าแสดงออก สามารถเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจครบทักษะทั้งการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง - พูด ของเด็กเล็กในชั้นปฐมวัย ที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้มากนัก จึงต้องอาศัยครูหรือพี่เลี้ยงเด็กที่ทำหน้าที่ดูแลและ

เตรียมความพร้อมช่วยให้เด็กมีความเข้าใจ และตอบสนองการเรียนรู้ ดังนั้น ภาษาที่ใช้สื่อสารให้สามารถเข้าถึงเด็กกลุ่มชาติพันธุ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจในการมาเรียนมีพัฒนาการตามการศึกษาปฐมวัย ซึ่งจะส่งผลต่อการอ่านออกเขียนได้ ของการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นของเด็กอีกต่อไป

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย - ก้องกั้น

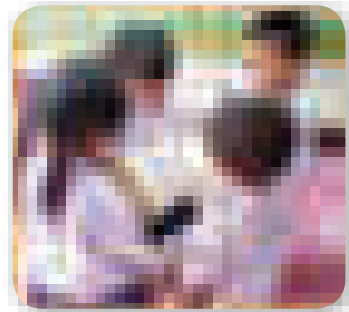
เนื่องจากประเทศไทยเป็นดินแดนที่มีความหลากหลายทางภาษา วัฒนธรรม และกลุ่มชาติพันธุ์ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่บริเวณชายแดนของประเทศ ที่มีเด็กและเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาท้องถิ่น ซึ่งมีความแตกต่างจากภาษาไทยอยู่เป็นจำนวนมาก และพบปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาไทย เริ่มจากการไม่เข้าใจภาษาในการสื่อสารระหว่างครูและเด็กที่ใช้ภาษาท้องถิ่นแตกต่างจากภาษาไทย เช่น ภาษา กะเหรี่ยง ลahu เลอเวือะ ม้ง เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และกระทบต่อการเรียนรู้ของรายวิชาต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

การนำภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเป็น ส่วนสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ ผ่านกระบวนการสร้าง สื่อภาษาท้องถิ่น ประกอบการกลวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อการพัฒนาสมอง พัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์และ ความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการออกแบบสื่อและวิธีสอน อ่าน - เขียนที่เชื่อมโยงจากภาษาท้องถิ่นสู่ภาษาไทย อย่างเป็นขั้นตอน เพื่อใช้ง่ายต่อการพัฒนาทักษะอ่านเขียน ภาษาไทยและสร้างพื้นฐานการอ่านออกเขียนได้ที่เข้มแข็ง การใช้ภาษาถิ่นต่อยอดสู่ภาษาไทยเช่นนี้ นับเป็นการสร้างบันได หรือสะพานเชื่อมให้เด็กสามารถก้าวข้ามกำแพงภาษาที่เคยเป็นอุปสรรคปัญหา ได้อย่างง่ายดายและมั่นคง

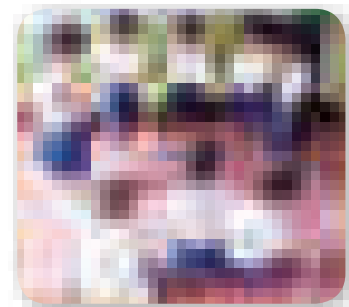

การใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้เป็นอีก แนวทางหนึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ยกย่องคุณภาพการเรียนรู้ และทักษะ การคิดของเด็ก ๆ ซึ่งพูดภาษาประจำวันต่างจากภาษาไทย ทำให้มีทักษะในการเรียนรู้ภาษาไทย โดยยังคงดำรง ภาษาและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นไว้ได้ด้วย นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางที่ส่งเสริมการเคารพในสิทธิ ชั้นพื้นฐานของบุคคล และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ท่ามกลางความแตกต่างหลากหลายโดยมีหลักการสำคัญ ของการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ภาษาท้องถิ่น ร่วมจัดการเรียนรู้ ดังนี้

๑. การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ทั้งภาษาท้องถิ่นและภาษาไทย โดยเริ่มเรียนการฟัง - พูดภาษาท้องถิ่น โดยใช้ครูท้องถิ่นที่พูดภาษาที่สื่อสารกับเด็กได้ การใช้สื่อการเรียนรู้และใช้เทคนิคการสอน การเชื่อมโยง สู่ภาษาไทย โดยเริ่มสอนตั้งแต่เด็กชั้นอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษา

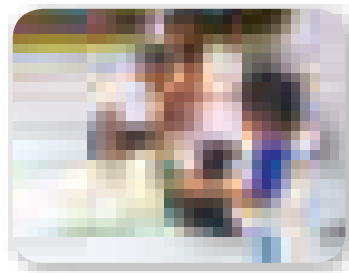

๒. มีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผีกทักษะการฟัง - พูด (ใช้กลวิธี Total Physical Response : TPR) ก่อนขยายสู่ทักษะการอ่าน - เขียน เน้นการพัฒนาสองด้าน คือ การพัฒนาด้านความรู้ความเข้าใจ และการพัฒนาการด้านความถูกต้องแม่นยำ และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและการปฏิบัติจริงของผู้เรียน

๓. การนำเอาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดประสบการณ์ จัดกิจกรรมและทำแผนการสอน ตามมาตรฐานการศึกษาของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้สอดคล้องและคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ

๔. เน้นการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิต ภูมิปัญญา ประเพณี และวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่นของผู้เรียน สะท้อนออกมาเป็นภาพวาด เรื่องเล่าต่าง ๆ เป็นต้น

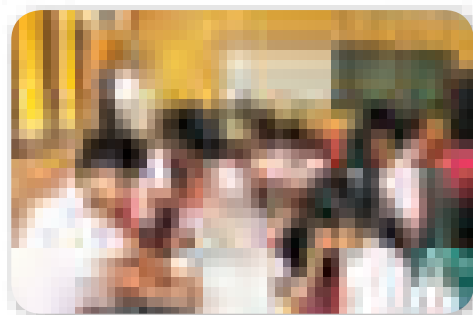
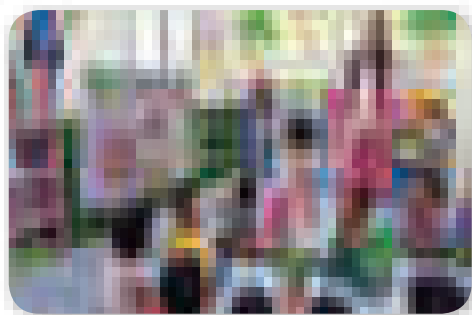

๕. เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Child Center) จัดการเรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรมกระตุ้นให้เด็กค้นพบความรู้ด้วยตัวเอง ด้วยการปฏิบัติจริง เรียนรู้จากสิ่งที่คุ้นเคยใกล้ตัวขยายออกไปสู่สิ่งใหม่ที่ไกลตัว มีความมั่นใจ กล้าคิด กล้าแสดงออก

๖. เน้นพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ วิพากษ์และคิดเชิงสร้างสรรค์ได้

๗. การสร้างคุณค่าทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียนและชุมชน ให้มีความนับถือและภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของตน คงรักษาภาษาและวัฒนธรรมซึ่งเป็นรากฐานของชุมชนสืบทอดต่อคนรุ่นต่อไป

๘. เน้นการมีส่วนร่วมของบุคคลในชุมชนและโรงเรียน ร่วมปรึกษาหารือร่วมกัน แนวทางการแก้ไขและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาหรือหลักสูตรท้องถิ่น การถ่ายทอดภาษา ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนเพื่อนำมาออกแบบบูรณาการจัดทำสื่อการเรียนการสอนสำหรับสอนในชั้นเรียน

หลักการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับเด็กกลุ่มชาติพันธุ์

วรรณ เทียนมี อ้างถึงบทความของ Dr.Susan และ Dr.Danis Malone ๒๐๐๘, SIL International ได้กล่าวถึง หลักการสำคัญในการจัดการเรียนภาษาไทยสำหรับเด็กกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาท้องถิ่น มีดังนี้^๒

๑. การสอนที่เน้นสองแนวทาง คือ แนวการใช้เรื่องโดยเน้นความหมาย ความเข้าใจ และแนวการใช้แบบเรียนโดยเน้น ความถูกต้องแม่นยำ
๒. การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
๓. การสอนที่เริ่มจากสิ่งง่าย สิ่งที่อยู่แล้วไปสู่สิ่งที่ยากขึ้น
๔. การสอนที่เน้นการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและเป็นระบบ
๕. การสอนที่กระตุ้นให้เด็กมีทักษะการคิดระดับสูง

การสอนภาษาไทยประกอบด้วยการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่ต้องเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน โดยเริ่มจากการฟัง การพูดที่ช่วยให้ผู้เรียนได้คิด รับรู้ข้อมูลเป็นฐานความรู้ทางภาษาของผู้เรียนจะนำไปใช้ในการอ่าน การเขียนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนคำศัพท์ ความรู้ และประสบการณ์ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาที่สมดุลจึงต้องส่งเสริมทักษะทั้ง ๔ ด้าน ตามการสอนแบบสองแนวทางคือ

๑. แนวการสอนที่เน้นความหมาย ความเข้าใจ และการสื่อสาร
๒. แนวการสอนที่เน้นความถูกต้อง แม่นยำ

ตารางการสอนแบบสองแนวทางกับการพัฒนาทักษะภาษาทั้ง ๔ ด้าน

	เน้นความหมายหรือการสื่อสาร (เน้นทั้งหมด)	เน้นความถูกต้องและแม่นยำ (เน้นบางส่วน)
ฟัง	นักเรียนฟังเพื่อให้เข้าใจ คิด และสามารถตอบกลับข้อความที่มีคนพูดด้วย	นักเรียนจำและแยกแยะเสียงในภาษา พยางค์ คำ ประโยค ข้อความ และสามารถทำตามคำสั่ง
พูด	นักเรียนพูดด้วยความเข้าใจ เพื่อสื่อสารความคิด แนวคิด ความต้องการ ความรู้สึก และประสบการณ์กับผู้อื่น	นักเรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องแม่นยำ (คำศัพท์ การออกเสียง ไวยากรณ์) เหมาะสมกับบริบททางภาษา
อ่าน	นักเรียนอ่านเอาความและอ่านเพื่อความเข้าใจ จับเนื้อความหลัก รายละเอียดที่สำคัญ จุดประสงค์ และตอบสนองความหมายในข้อความได้	นักเรียนถอดคำโดยจำส่วนต่าง ๆ ได้ (ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษร พยางค์ เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ) ลำดับของคำในประโยค และความหมาย
เขียน	นักเรียนเขียนอย่างสร้างสรรค์ แสดงออกเพื่อสื่อสารความรู้ ความคิด ความต้องการ ความรู้สึก และประสบการณ์	เขียนตัวอักษรให้เป็นคำ เป็นประโยค ข้อความ ได้ถูกต้อง เรียบร้อย สะกดคำได้แม่นยำ และใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง

^๒ วรรณ เทียนมี. (ม.ป.ป.) เอกสารคู่มือการสอนภาษาไทยแบบสองแนวทาง : มุลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์. หน้า ๒ - ๓.

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้

การนำภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษา โดยกำหนดอัตราส่วนการใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยลดหลั่นตามระดับชั้นของผู้เรียนตามหลักการขั้นบันไดในการรู้หนังสือและเชื่อมโยงภาษาท้องถิ่นสู่ภาษาไทย^๓

การพัฒนาการเรียนรู้อ่านผ่านภาษาโดยใช้หลักการ “ขั้นบันไดทีละขั้น”

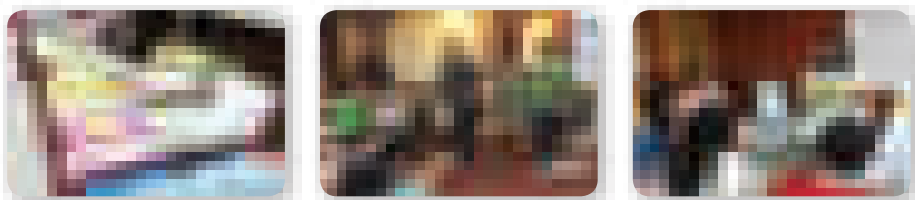
การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย - ท้องถิ่นเป็นการสร้างความเข้มแข็งทางภาษาให้แก่เด็ก ตั้งแต่เริ่มแรกปฐมวัยด้วยการนำภาษาท้องถิ่น (ภาษาแม่) ที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันมาเป็นสะพานเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้ภาษาไทยอย่างเป็นระบบ โดยมีการพัฒนาสติปัญญา ความคิด และทักษะการฟัง - พูด และเชื่อมโยงสู่ระบบการอ่าน - เขียน จากภาษาท้องถิ่นสู่ภาษาไทยและสาระวิชาอื่น ๆ ได้อย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอน

๑. ครูผู้สอน ต้องเป็นครูที่มีความรู้ภาษาท้องถิ่นของเด็กและภาษาไทย ทั้งการพูด การอ่าน และการเขียน

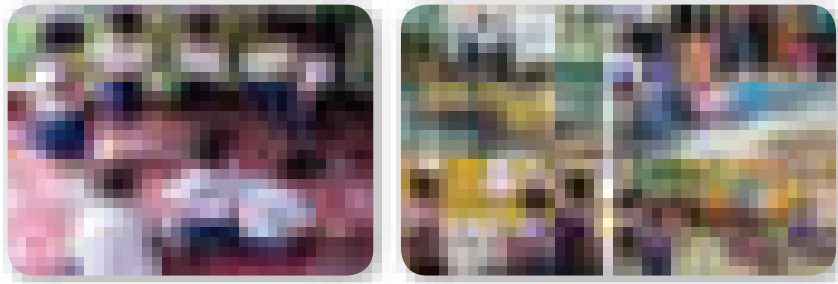
๒. เนื้อหาหลักสูตรและกลวิธีการสอน ซึ่งเนื้อหาได้กำหนดให้เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีกลวิธีหรือเทคนิคการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากยิ่งขึ้น

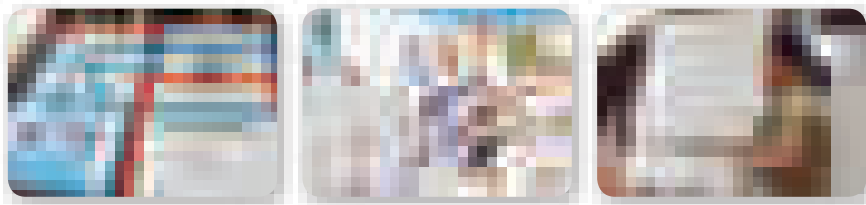
^๓ มหาวิทยาลัยมหิดล. (ม.ป.ป.) นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษา (ภาษาไทยมลายูถิ่น) ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. หน้า ๒.

๓. **สื่อการเรียนรู้** มีการผลิตและพัฒนาสื่อที่เหมาะสมกับท้องถิ่นของเด็ก จะเริ่มจากภาษาท้องถิ่นที่เด็กเข้าใจมากที่สุดจากทักษะการฟัง - พูด และต่อยอดสู่การอ่าน - เขียน สื่อที่ผลิตเพื่อใช้ในการสอนมีดังนี้

๓.๑ **สื่อการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาทักษะการฟัง - พูด** ได้แก่ ๑) เรื่องเล่า ๒) หนังสือรูปภาพ หรือหนังสือรูปภาพ ๓) ฉากภาพวัฒนธรรม ๔) เพลงภาษาท้องถิ่น ๕) เรื่องจากประสบการณ์ ๖) ทิวทัศน์ ประเภทต่าง ๆ ๗) เกมการศึกษา การละเล่นท้องถิ่น เป็นต้น

๓.๒ **สื่อการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่าน - เขียน** ได้แก่ ๑) หนังสือเล่มเล็ก ๒) หนังสือเล่มใหญ่ ๓) ฉากภาพวัฒนธรรม ๔) แบบฝึกเตรียมอ่าน - เขียน ๕) แบบเรียนอ่าน - เขียนภาษาท้องถิ่นอักษรไทย ๖) แบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทยแบบเชื่อมโยง เป็นต้น

กระบวนการพัฒนาให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ได้ออกแบบกิจกรรมและใช้กลวิธีการสอนที่เน้นการตั้งคำถามเพื่อให้เกิดกระบวนการคิด ตั้งแต่ขั้นง่าย ๆ โดยใช้คำถามปลายเปิด ไปสู่การอธิบายรายละเอียด การใช้คำถามเชิงประยุกต์ รวมทั้งการใช้คำถามเชิงเปรียบเทียบเพื่อให้เด็กมีวิจารณญาณสามารถตัดสินใจและประเมินค่าอย่างมีเหตุผล และสามารถประมวลผลความรู้ต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้ โดยใช้แนวคิดของ **Bloom's Taxonomy of Education Objectives** ซึ่ง ดร.ซูซาน มอลโล เป็นผู้นำแนวคิดนี้มาปรับใช้ในกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการทางความคิดตามระดับขั้นของพัฒนาการเรียนรู้ (Level of Learning) เริ่มต้นจากขั้นพื้นฐานสู่ขั้นสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ โดยกระบวนการตั้งคำถามระดับต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้^๔

๑. สามารถตอบคำถามในสิ่งที่จดจำได้ (รู้)
๒. เกิดความเข้าใจและสามารถสรุปอธิบายได้ (เข้าใจ)
๓. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ (ประยุกต์)
๔. สามารถเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของสิ่งที่รับรู้ได้ (วิเคราะห์)
๕. ประเมินค่าโดยแสดงเหตุและผลได้ (วิจารณ์อย่างมีเหตุผล)
๖. สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากการสังสมความรู้เดิมได้ (สร้างสรรค์และจินตนาการ)

^๔มหาวิทยาลัยมหิดล. (ม.ป.ป.) นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษา (ภาษาไทยมลายูถิ่น) ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. หน้า ๓๓.

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีภาษาประจำวันต่างจากภาษาไทยเป็นแนวทางที่เชื่อมโยงและต่อยอดการเรียนรู้ของผู้เรียนจากสังคมเล็ก ๆ ภายในบ้าน และชุมชนไปสู่การเรียนรู้ที่กว้างขึ้น และอ่านออกเขียนได้ในระบบโรงเรียน ส่งเสริมคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาของชาติให้มั่นคงยิ่งขึ้น มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

๑. **ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้านความหมายก่อนด้านหลักเกณฑ์ หรือไวยากรณ์** ทั้งในการเรียนภาษาและวิชาความรู้ต่าง ๆ ตามหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน

๒. **มีการแจกลูกประสมคำ และการจดจำคำ สำหรับผู้เรียนที่สื่อสารภาษาประจำวันหรือภาษาแม่แตกต่างจากภาษาชาติ** การนำเอาภาษาที่สื่อสารในชีวิตประจำวันมาเป็นส่วนเริ่มต้นของการเรียนการสอน และเชื่อมโยงไปสู่การเรียนภาษาไทย

๓. **การมีชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้** เนื่องจากการนำภาษาท้องถิ่นเข้าสู่ระบบโรงเรียนจะช่วยให้เกิดการทำงานร่วมกับชุมชน มีการค้นคว้าเรื่องราวของท้องถิ่น การสร้างหลักสูตรสถานศึกษา สื่อการเรียนรู้ ซึ่งช่วยลดความขัดแย้งทางวัฒนธรรม และการสร้างความสมานฉันท์ระหว่างชุมชนกับโรงเรียน

๔. **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง** เริ่มการสอนจากสิ่งง่าย สิ่งที่อยู่ใกล้ สิ่งที่ยากหรือสิ่งใหม่และค่อยเป็นค่อยไปเป็นทีละขั้น ๆ

๕. **การเชื่อมโยงภาษาท้องถิ่นสู่ภาษาไทย** โดยเริ่มต้นจากการใช้ภาษาที่หนึ่งของเด็กเป็นสื่อหรือเครื่องมือในการเรียนรู้เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม ครูจะจัดการสอนที่เชื่อมโยงจากภาษาที่หนึ่งของเด็กไปสู่ภาษาไทยอย่างเป็นระบบ

๖. **มีครูที่สื่อสารสองภาษา** ได้แก่ ภาษาไทยและภาษาที่เด็กพูด (ภาษาท้องถิ่น)

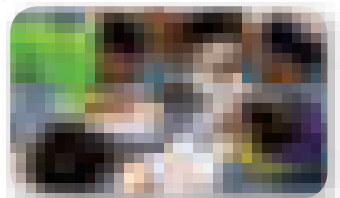
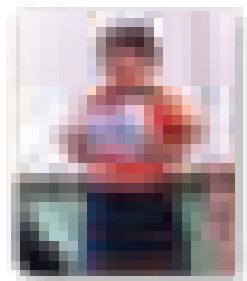
การเชื่อมโยงจากภาษาท้องถิ่นสู่การเรียนรู้ภาษาไทย

การเรียนรู้ภาษาไทยด้วยหลักการเชื่อมโยงจากภาษาท้องถิ่น สรุปได้ ดังนี้^๕

๑. **เริ่มต้นด้วยการสร้างรากฐานสติปัญญาและระบบความคิดให้เข้มแข็งผ่านภาษาแม่** โดยนำภาษาแม่ของเด็กที่ใช้ในครอบครัวมาใช้เป็นภาษาแรกของการเรียนรู้ในโรงเรียนและประยุกต์กับการสร้างสื่อการเรียนการสอน และใช้รูปแบบการเรียนที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ฟังและพูดโต้ตอบและแสดงความคิดเป็นภาษาของตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนาความคิดและจินตนาการ ทั้งนี้เป็นการพัฒนาระบบความคิดและสมอง โดยใช้ภาษาใดก็ได้ที่เด็กรู้สึกดีที่สุดในเครื่องมือ

๒. **เตรียมความพร้อมในการอ่าน - เขียน** (ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทย) มุ่งให้เด็กเรียนรู้ตัวอักษร โดยใช้เทคนิคการแยกแยะตัวอักษร ผักฝนเด็กให้รู้จักแยกแยะวัตถุก่อนโดยเรียงลำดับจากทักษะง่าย ๆ ไปสู่ทักษะที่ซับซ้อนมากขึ้น เริ่มต้นจากการแยกและจัดกลุ่มสิ่งของ รูปภาพ รูปทรง และตัวอักษร (ไทย) เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย และจดจำรูปแบบอักษร ซึ่งทักษะดังกล่าวเป็นการฝึก การสังเกต และการเปรียบเทียบอันเป็นพื้นฐานของการวิเคราะห์ในระดับสูงต่อไป

นอกจากนี้ การสร้างสรรค์งานเขียน อาจใช้การวาดภาพ วาดเส้น - สีต่าง ๆ จากสิ่งที่รับรู้เพื่อบอกเล่าเรื่องราวและความคิด โดยการขีดเขียน ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Writing)

^๕ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๖). **แนวทางกลวิธีและสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่พูดภาษาท้องถิ่นประจำวัน การจัดการเรียนการสอนแนวทางทวิภาษา (ภาษาไทย - ท้องถิ่น).** หน้า ๑๒๕ - ๑๒๘.

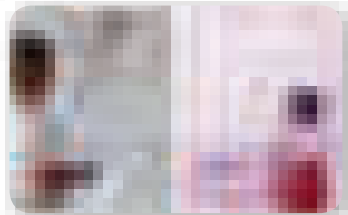
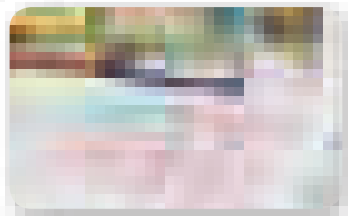
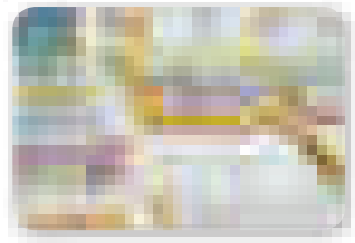
๓. เชื่อมโยงเข้าสู่ภาษาไทยผ่านกระบวนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยเน้นการฟัง และการปฏิบัติแบบ ทีพีอาร์ (TPR - Total Physical Response)

เป็นวิธีการสอนที่อิงหลักการทำงานของสมองทั้งสองซีกและการทำงานเชื่อมโยงกันของระบบประสาทในการรับรู้ภาษาที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด ลำดับของการรับรู้ภาษาดังกล่าวคือ การฟังแล้วเชื่อมโยงกับการเคลื่อนไหวร่างกาย ร่างกายจะใช้การเคลื่อนไหวเป็นสัญญาณตอบรับว่าเข้าใจความหมายของเสียงที่ได้ยิน ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่รู้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่เริ่มต้นจากพัฒนาทักษะการฟังอย่างเข้าใจโดยใช้ชุดคำสั่ง (คำศัพท์ภาษาไทย) เด็กฟังและสังเกตแล้วแสดงความเข้าใจด้วยการปฏิบัติ หรือท่าทางทีพีอาร์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ โดยใช้สมองซีกขวาซึมซับความหมายก่อนที่สมองซีกซ้ายจะรับช่วงการเรียนรู้จดจำภาษาต่อไป

๔. การเพิ่มพูนทักษะการอ่าน - เขียนโดยใช้สื่อการอ่าน

(เริ่มจากภาษาท้องถิ่นไปสู่ภาษาไทย) โดยเริ่มจากเทคนิคการอ่านร่วมกัน หรือการอ่านหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) ซึ่งมีเรื่องราวแสดงเหตุการณ์สนุก ๆ มีภาพและตัวหนังสือที่มีโครงสร้างประโยคซ้ำ ทำให้เด็กคุ้นเคยกับถ้อยคำและประโยค จากการอ่านออกเสียงและสามารถคาดเดาเนื้อเรื่องและคำศัพท์ที่จะเกิดในเรื่องได้ จากนั้น จะจดคำศัพท์หรือรูปประโยคพร้อมตำแหน่งของคำในประโยคได้ เป็นการเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน

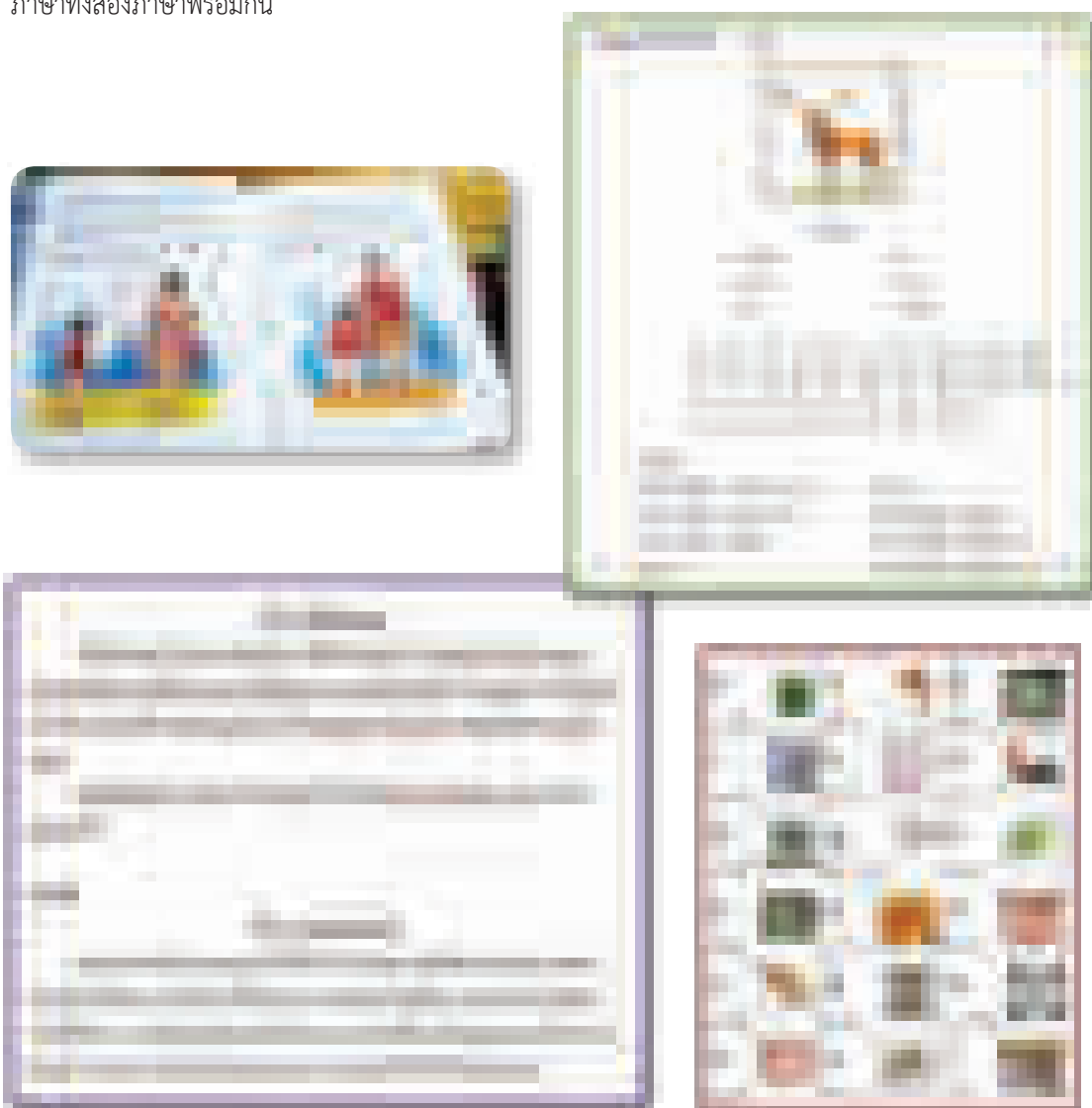
หนังสือเล่มเล็ก (Small Book) เป็นหนังสือขนาดเล็กพกพา ได้มีรูปภาพและข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ ความหมายตรงกับภาพช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายของตัวหนังสือ หนังสือเล่มเล็กจะเพิ่มระดับความยาวของเรื่องและความซับซ้อนไปตามพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กซึ่งเนื้อหาในระดับเริ่มต้นจะประกอบไปด้วยเรื่องราวและองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นในชุมชน

๕. การอ่าน - เขียนภาษาไทยแบบเชื่อมโยง โดยใช้แบบเรียนอ่าน - เขียนภาษาไทยที่เชื่อมโยงกับภาษาท้องถิ่น (Thai Transfer Primer) โดยมีการเชื่อมโยงการอ่าน - เขียน ตั้งแต่การเรียนรู้และฝึกจากแบบเรียนอ่าน - เขียนภาษาท้องถิ่น เริ่มจากการเรียนรู้อักษรไทย และการประกอบคำที่มีลักษณะหรือโครงสร้างเหมือนกันในภาษา

ท้องถิ่นและภาษาไทย จากนั้นจึงเรียนรู้ระบบเสียง ตัวอักษร และการประกอบของภาษาไทยที่มีลักษณะแตกต่างไปจากภาษาท้องถิ่น กระบวนการอ่าน - เขียนภาษาไทยแบบเชื่อมโยงนี้มีการเตรียมความพร้อมการอ่าน - เขียน ในระดับเสียง และโครงสร้างไวยากรณ์ก่อนการใช้แบบเรียนเพื่อสร้างความพร้อมทักษะการฟังและแยกแยะเสียง เช่น พยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ และระบบเสียงวรรณยุกต์ แล้วนำไปสู่การแทนค่าเสียงด้วยระบบอักษรในแบบเรียน และเป็นสื่อกลวิธีที่เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา โดยเป็นการเรียนรู้ระบบไวยากรณ์ของภาษาจากบนลงล่าง คือ เริ่มจากรู้ตัวอย่างคำ พร้อมภาพ ซึ่งแสดงความหมายไปสู่การแยกพยางค์ อักษร และเสียง จากนั้นจึงเรียนรู้คำใหม่ จากองค์ประกอบย่อยและการสร้างประโยคใหม่ด้วยคำที่เรียนไปแล้ว

๖. การสร้างคำศัพท์แก่เด็กโดยจัดทำพจนานุกรมนักเรียน

เป็นการสร้างคำศัพท์ในภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยควบคู่กัน เพื่อให้มีเครื่องมือช่วยในการพัฒนาภาษาทั้งสองภาษาพร้อมกัน

จากการนำภาษาและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ช่วยในการแก้ไขปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียนตั้งแต่ปฐมวัย การเริ่มหัดฟัง - พูด - อ่าน - เขียน โดยใช้ภาษาแม่ที่ใช้สื่อสารจากบ้านและชุมชนซึ่งแตกต่างจากภาษาไทยที่ใช้ในการสื่อสารของคนทั้งประเทศ เป็นการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะที่ดำเนินงานอย่างเป็นระบบ อิงกับหลักการทางภาษาศาสตร์ และหลักการเรียนรู้ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ที่ประมวผลสำเร็จได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรม โดยมีโรงเรียนในพื้นที่แนวชายแดนต่าง ๆ ทั้งทางภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันตก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้นำภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้มี ดังนี้

โรงเรียนนาร่องชายแดน ตะวันตก เหนือ และใต้

เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ในพื้นที่ภาคเหนือมีโรงเรียนจำนวน ๕ โรงเรียน ภาคตะวันตกมีโรงเรียนจำนวน ๑ โรงเรียน และภาคใต้มีโรงเรียนจำนวน ๔ โรงเรียน รวมจำนวน ๑๐ โรงเรียน

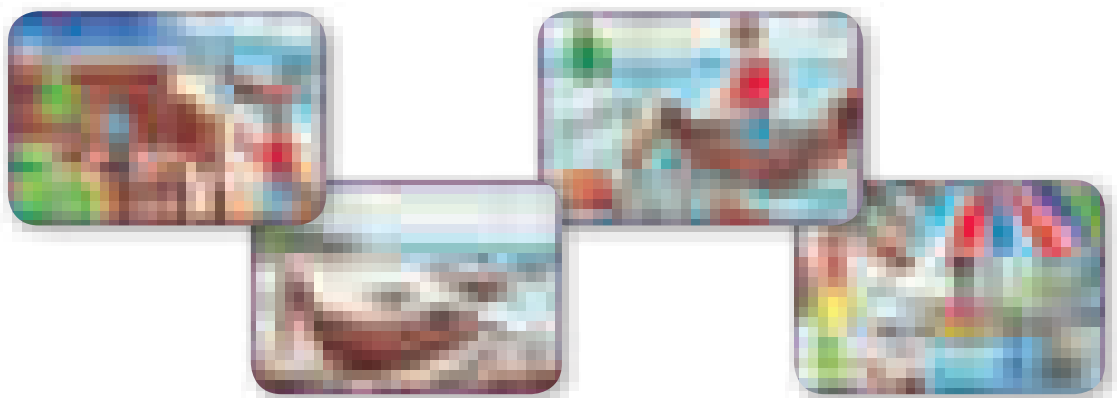
ภูมิภาค	โรงเรียน	ภาษาไทย - ท้องถิ่น	หน่วยงานที่ดำเนินการ
ภาคเหนือ			
สพป.เชียงใหม่ เขต ๕	บ้านพุย	กะเหรี่ยงโปว์	✦ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ✦ มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ ✦ องค์กรยูนิเซฟแห่งประเทศไทย
สพป.เชียงราย เขต ๔	บ้านรักแผ่นดิน	ม้ง	
	บ้านแผ่นดินทอง	ม้ง	
	บ้านห้วยห่าน	ม้ง	
	บ้านห้วยคู้	ม้ง	
ภาคตะวันตก			
สพป.กาญจนบุรีเขต ๓	วัดวังกวีเวการาม	มอญ	
ภาคใต้			
สพป.นราธิวาส เขต ๑	ไทยรัฐวิทยา ๑๐	มลายูถิ่น	✦ ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ✦ ศอ.บต. ✦ องค์กรยูนิเซฟแห่งประเทศไทย
สพป.ยะลา เขต ๑	บ้านบึงน้ำใส	มลายูถิ่น	
สพป.สตูล	บ้านตำมะลังเหนือ	มลายูถิ่น	
สพป.ปัตตานี เขต ๒	บ้านประจัน	มลายูถิ่น	

โรงเรียนขยายผลชายแดนเหนือและใต้

เริ่มดำเนินการในปี ๒๕๕๕ ในพื้นที่ภาคใต้มีโรงเรียนจำนวน ๑๑ โรงเรียน และในปี ๒๕๕๗ มีโรงเรียนขยายผลทางภาคเหนือจำนวน ๑๔ โรงเรียน รวมโรงเรียนจำนวน ๒๕ โรงเรียน

ภูมิภาค	โรงเรียน	ภาษาไทย - ท้องถิ่น	หน่วยงานที่ดำเนินการ
ภาคเหนือ			
สพป.เชียงใหม่ เขต ๕	บ้านแม่อ่างช้าง	กะเหรี่ยงโปว์	✦ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ✦ มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ ✦ องค์กรยูนิเซฟแห่งประเทศไทย
	บ้านห้วยโค้ง	กะเหรี่ยงสะกอ	
	บ้านห้วยน้ำขาว	กะเหรี่ยงสะกอ	
	บ้านมุเซอ	กะเหรี่ยงสะกอและลาหู่แซแล	
สพป.เชียงใหม่ เขต ๖	บ้านขุนแตะ	กะเหรี่ยงสะกอ	
สพป.เชียงราย เขต ๑	บ้านจะคือ	ลาหู่แดง	
	บ้านผาขวางวิทยา	ลาหู่แดง	

ภูมิภาค	โรงเรียน	ภาษาไทย - ท้องถิ่น	หน่วยงานที่ดำเนินการ
ภาคเหนือ (ต่อ)			
สพป.เชียงราย เขต ๒	บ้านหนองผำ	ลาหู่ซี	
สพป.เชียงราย เขต ๓	บ้านห้วยอื้น	ลาหู่แดง	
สพป.ตาก เขต ๒	บ้านแม่อุสุวิทยา	กะเหรี่ยงสะกอ	
สพป.แม่ฮ่องสอน เขต ๒	บ้านห้วยกึ่ง	กะเหรี่ยงสะกอ	
	บ้านแม่ปุ่น	กะเหรี่ยงสะกอ	
	บ้านเจ้าพ่อหลวง- อุปถัมภ์ ๑๐	เลอเวีอะ	
	บ้านละอูบ	เลอเวีอะ	
ภาคใต้			
สพป.นราธิวาส เขต ๑	บ้านกำปงปีแซ	มลายูถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> ✦ ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ✦ ศอ.บต. ✦ องค์กรยูนิเซฟแห่งประเทศไทย
สพป.นราธิวาส เขต ๒	บ้านกูวา		
สพป.นราธิวาส เขต ๓	บ้านบูเกตาโมง		
สพป.ยะลา เขต ๑	บ้านปงตา		
	บ้านตะโละหะล่อ		
สพป.ปัตตานี เขต ๑	บ้านลดตา/บ้านจือโระ		
	บ้านใหม่พัฒนาวิทย์		
สพป.ปัตตานี เขต ๒	บ้านกรือเซะ/บ้านบูโกะ		
สพป.ปัตตานี เขต ๓	บ้านบน		

หนังสือรูปภาพ (มลายูถิ่น)

แนวทางการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการดำเนินงานการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยได้มีการสนับสนุนการนำภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ในพื้นที่แนวชายแดน พื้นที่สูง และพื้นที่พิเศษที่ประสบปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ สำหรับกลุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ มีดังนี้

- ◆ **สนับสนุนการใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นสื่อจัดการเรียนการสอน** ร่วมกับภาษาไทยและใช้แนวทางการสอนภาษาไทยอย่างการสอนภาษาที่สองในโรงเรียนที่เป็นเด็กไทยพูดภาษาท้องถิ่นแตกต่างจากภาษาไทยหรือภาษาชาติ

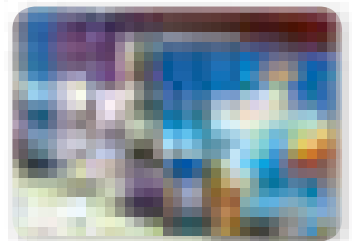
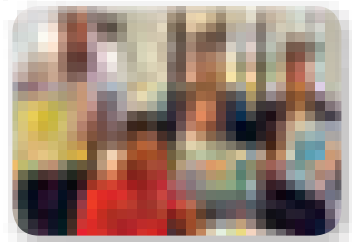
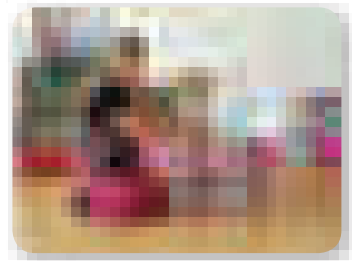
- ◆ **การพัฒนาและการสร้างความเข้มแข็งแก่โรงเรียนนำร่อง** เพื่อเป็นต้นแบบการจัดการศึกษาแนวทางภาษาไทยโดยใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้

- ◆ **สนับสนุนงบประมาณ** ในการจ้างบุคลากรท้องถิ่น และ การดำเนินงาน

- ◆ **เผยแพร่สู่โรงเรียนอื่น ๆ** ที่นักเรียนพูดภาษาท้องถิ่นต่าง ๆ (เด็กชาวเขา ชายแดน ชายขอบ) โดยฝึกอบรมการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน หลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศติดตาม ประเมินผล

- ◆ **ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างความร่วมมือ** ด้านการศึกษา กับองค์กรอื่น ๆ ในทุกระดับ

- ◆ **การเผยแพร่นวัตกรรมสื่อและวิธีการสอน** ในรูปแบบ เอกสาร และวีดิทัศน์การสอนภาษาไทย - ท้องถิ่น ในระบบ DLIT และ TEPE Online

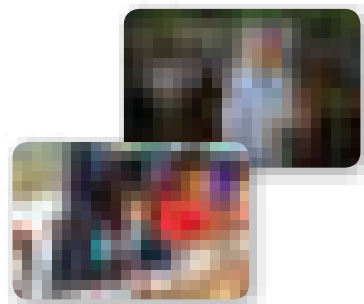
จากผลการวิจัยในหลายประเทศและผลการวิจัยในโรงเรียนนำร่องของประเทศไทย ซึ่งดำเนินการอยู่หลายแห่งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และองค์กรเครือข่าย โดยการออกแบบและจัดการเรียนการสอนบูรณาการความรู้เกี่ยวกับภาษา ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่การออกแบบการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่ สามารถยกระดับการเรียนรู้ของประชากรไทยวัยเรียนได้เป็นอย่างดี สามารถยกระดับการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งชั้นหรือนักเรียนส่วนใหญ่ได้เป็นอย่างดี เด็ก ๆ สามารถสื่อสารกับครูได้เรียนรู้อย่างมีความสุข มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างน้อยสองภาษา คือ ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทย

นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนท้องถิ่น ให้มีการรักษา วัฒนธรรมของท้องถิ่นควบคู่กับการศึกษาอย่างยั่งยืน และการสร้างรากฐานของประชากรไทย ตามแนวชายแดนกับประชากรของประเทศเพื่อนบ้านประเทศชาติไว้ได้อย่างมั่นคง

จากการออกติดตามโรงเรียนในโครงการในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยคณะทำงานจากสำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติกร สำนักติดตามและประเมินผล การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และศึกษานิเทศก์ในเขตพื้นที่การศึกษา ได้เข้าคารวะและพบปะผู้บริหาร เขตพื้นที่การศึกษา และสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ได้ข้อสรุปของการดำเนินงานดังนี้

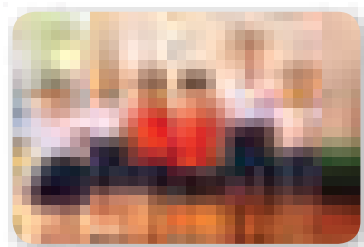
ผลการดำเนินงาน

๑. ด้านความเปลี่ยนแปลง**พฤติกรรม**ของเด็กนักเรียน มีความ**กล้าคิด กล้าแสดงออก** สามารถโต้ตอบและสื่อสารกับครูได้มากขึ้น
๒. ผู้เรียนมีความสามารถด้าน**ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ของภาษาท้องถิ่นและภาษาไทย**มากขึ้น
๓. การรักษา**ภาษา อัตลักษณ์ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น**

ความต้องการการสนับสนุน

๑. ด้าน**สื่อและกลวิธีการสอน**ที่เป็นเอกสารและสื่อเทคโนโลยี
๒. การจ้าง**ครูท้องถิ่นและการสรรหาครู** พนักงานราชการ และ อัตราร้าง (ตำแหน่งครูผู้สอนสองภาษา) เป็นกรณีพิเศษ
๓. การสนับสนุน**เชิงนโยบาย**จากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษา ในการดำเนินงาน**การนิเทศและการติดตาม**อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

หนังสือรูปภาพ (มลายูถิ่น)

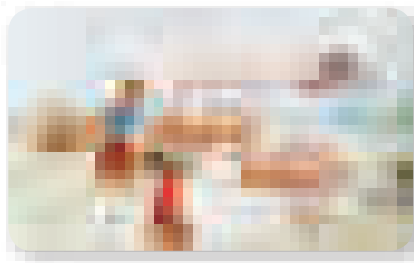
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่นแก่เด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาอื่นในชีวิตประจำวันทั้งเด็กกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในภาคเหนือ ภาคใต้ ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวทางการใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ ดำเนินการตั้งแต่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโดยการวิเคราะห์มาตรฐานตัวบ่งชี้ จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวม ๓ ขั้นตอน คือ ๑) กำหนดสภาพที่พึงประสงค์ ๒) กำหนดตัวชี้วัดที่เน้นความหมายและตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง และ ๓) กำหนดสาระ (เนื้อหา) และกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความหมาย/เน้นความถูกต้อง

๑) กำหนดสภาพที่พึงประสงค์ โดยวิเคราะห์จากตัวบ่งชี้ของแต่ละมาตรฐานในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และสอดคล้องเป้าหมายการจัดการจัดประสบการณ์แนวทางภาษาไทย - ท้องถิ่น

๒) กำหนดตัวชี้วัด (ความสำเร็จ) ที่เน้นความหมาย ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง โดยวิเคราะห์จากสภาพที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้

๓) กำหนดสาระ (เนื้อหา) และกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดสาระจากวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความเชื่อ การละเล่นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นตลอดปี และออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นความหมายให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่เน้นความหมายและกำหนดกิจกรรมที่เน้นความถูกต้องให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้องที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว

แนวทางการจัดประสบการณ์

เมื่อได้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยเรียบร้อยแล้ว จึงนำหลักสูตรสู่การจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาท้องถิ่นในชีวิตประจำวันเหล่านั้น แบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ และการนำหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดประสบการณ์

๑. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้

กำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยเลือกใช้รูปแบบการกำหนดหน่วยรูปแบบที่ ๒ ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

การกำหนดหน่วยการเรียนรู้แนวทางภาษาไทย - ท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ ๑ กำหนดปัญหา/สิ่งที่สนใจ

การศึกษาและคัดเลือก วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดปีว่า มีอะไรบ้างที่น่าสนใจ และต้องการนำมาให้เด็กได้เรียนรู้ ได้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรัก ความเชื่อ ความผูกพัน และเกิดความภาคภูมิใจต้องการสืบทอด และรักษาไว้ให้ยั่งยืน การกำหนดสิ่งที่สนใจ ให้กำหนดเป็นกลุ่ม ๆ พร้อมสำหรับจัดทำหน่วยการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ ๒ กำหนดสาระสำคัญ

การเขียนองค์ความรู้ หรือทักษะ หรือกระบวนการที่ต้องการ ให้เกิดกับเด็กเมื่อได้เรียน หรือได้ปฏิบัติ วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม ที่ได้เลือกไว้ในข้อ ๑ แต่ละรายการ โดยให้สอดคล้องกับสาระที่ควรเรียนรู้ ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ขั้นตอนที่ ๓ ระบุมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การวิเคราะห์สาระสำคัญที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ แต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยข้อใดบ้าง

ขั้นตอนที่ ๔ เลือกตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องที่เน้นความหมาย และเน้นความถูกต้อง

การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่เลือกไว้ในข้อ ๓ ว่าหน่วยการเรียนรู้ นั้น ๆ มีสาระเกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดใดบ้าง

ขั้นตอนที่ ๕ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวชี้วัด

การกำหนดระดับคุณภาพของตัวชี้วัดแต่ละข้อโดยอาจกำหนดเป็น ๓ ระดับ เช่น ดี (๓) พอใช้ (๒) ปรับปรุง (๑) และอธิบายแต่ละระดับคุณภาพของแต่ละตัวชี้วัดให้ชัดเจนสอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ ๖ เลือกกิจกรรมการเรียนรู้

ที่เน้นความหมาย/ความถูกต้อง

การเลือกสาระ/กิจกรรมการเรียนรู้ของตัวชี้วัดที่เลือกไว้ในข้อ ๔ จากหลักสูตรสถานศึกษา ปฐมวัย และสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินในข้อ ๕

ขั้นตอนที่ ๗ กำหนดชื่อหน่วยการเรียนรู้

การกำหนดชื่อหน่วยการเรียนรู้จากกิจกรรมวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งชื่อจากสาระที่ควรเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐

ขั้นตอนที่ ๘ กำหนดเวลาจัดกิจกรรม

การกำหนดเวลาจัดกิจกรรมอิงกับเวลาการจัดกิจกรรมประสบการณ์ระดับปฐมวัย คือ ๒๐ - ๖๐ นาที และแยกสาระที่ควรเรียนรู้เป็นรายวิชา ซึ่งใช้ชื่อรายวิชาคล้ายกับระดับประถมศึกษา เพื่อให้สะดวกในการเชื่อมโยงการเรียนรู้เมื่อเด็กขึ้นชั้นไประดับประถมศึกษาโดยยึดตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นหลักในการแยก ดังนี้ ชื่อรายวิชาของชั้นอนุบาลปีที่ ๑ มี ๕ รายวิชา ได้แก่

๑. วิชาสุขศึกษา (๒๐ นาที) นำสาระที่ควรเรียนรู้มาจากมาตรฐานที่ ๑ ๒ ๓ ๕ ๖ และ ๗
๒. วิชาภาษาท้องถิ่น คือ ภาษาที่เด็กในโรงเรียนพูด เช่น ภาษาลานูฮี ภาษาม้ง ฯลฯ (๒๐ นาที) นำสาระที่ควรเรียนรู้มาจากมาตรฐานที่ ๙ ๑๑ และ ๑๒ แยกเป็นสาระย่อย คือ ฟังพูดภาษาท้องถิ่น และเตรียมอ่านเขียนภาษาท้องถิ่น
๓. วิชาคณิตศาสตร์และเกมการศึกษา (๓๐ นาที) นำสาระที่ควรเรียนรู้มาจากมาตรฐานที่ ๙ ๑๐ และ ๑๒
๔. วิชาวิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) นำสาระที่ควรเรียนรู้มาจากมาตรฐานที่ ๒ ๓ ๔ ๗ ๘ ๙ และ ๑๑
๕. วิชาการละเล่นพื้นบ้านและพลศึกษา (๖๐ นาที) นำสาระที่ควรเรียนรู้มาจากมาตรฐานที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๘ และ ๑๐

ชื่อรายวิชาของชั้นอนุบาลปีที่ ๒ มี ๖ วิชา โดยวิชาที่ ๑ - ๕ เหมือนกับชั้นอนุบาลปีที่ ๑ แต่เพิ่มวิชาที่ ๖ คือ วิชาภาษาไทย (ฟัง - พูด แบบ TPR) นำสาระที่ควรเรียนรู้จาก มาตรฐานที่ ๙ ๑๐ และ ๑๒

๒. การนำหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดประสบการณ์

การนำหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดประสบการณ์ ต้องจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

๑. การจัดทำสื่อการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์จากสาระที่ควรเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย เช่น สาระที่ควรเรียนรู้วิชาภาษาลาหู่ซี กำหนดว่าเป็นเรื่อง การปลูกพืชในฤดูฝน ครูผู้สอนต้องทำสื่อจากภาพ วัฒนธรรม หรือจากภาพใหญ่เกี่ยวกับการปลูกพืชในฤดูฝนของชนเผ่าลาหู่ซี เป็นต้น การจัดทำสื่อการเรียนรู้ จะร่วมกันทั้งครูผู้สอนและปราชญ์ท้องถิ่นหรือครูท้องถิ่นที่มาเป็นครูผู้สอนที่ต้องจัดประสบการณ์ตามแผนการจัดประสบการณ์ด้วยภาษาท้องถิ่นตลอดปีการศึกษา

๒. การเขียนแผนการจัดประสบการณ์ โดยนำมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย/เน้นความถูกต้องที่สอดคล้องกับสาระควรเรียนรู้แต่ละวันมาเขียนแผนการจัดประสบการณ์รายวัน

ฉากภาพวัฒนธรรม (กะเหรี่ยงสะกอ)

ฉากภาพวัฒนธรรม (ม้ง)

๓. ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ชั้นอนุบาลปีที่ ๑

หน่วย เรามาโรงเรียน

๑. ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ๑.๓.๑ ดูแลตนเองให้ถูกต้องปลอดภัย จากโรคติดต่อ	มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี ๑.๓.๑ ดูแลตนเองให้ถูกต้องปลอดภัย จากโรคติดต่อ	- บอกวิธีปฏิบัติตนเวลาเอหรือจาม - บอกโรคติดต่อที่เกิดขึ้นเวลาเอหรือจาม	- ปฏิบัติตนได้ถูกต้องเวลาเอหรือจาม
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้ดี	๒.๑.๕ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดี	- -	- เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานได้ - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ - เคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำผู้ตามได้ - กระโดดเท้าคู่ไปข้างหน้าสองบอสได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ - ตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๒ ขีดเขียนรูปลี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	- เขียนรูปได้ตามแบบที่ต้องการ	- ขีดเขียนรูปลี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน

๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์ ๓.๑.๒ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์ ๓.๑.๓ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง	- แสดงออกด้วยความมั่นใจในตนเอง - ระวังใจมิให้อารมณ์ดีแตกออกมาโรงเรียน - กล้าพูดแสดงออก - ชื่นชมผลงานของตนเอง - ภูมิใจในผลงานของตนเองและผู้อื่น	- แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องตามสถานการณ์ -
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๔.๑.๑ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ๔.๑.๒ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลงและดนตรี ๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลงจังหวะและดนตรี	- ตั้งใจและมีความสุขในการทำงานศิลปะ/ดนตรี/การเคลื่อนไหว - สร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการได้ - ร้องเพลงพื้นบ้าน บทกลอน ได้ - วาดภาพตามจินตนาการได้ - บินดินน้ำมันตามจินตนาการได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการได้	- - - เล่นเกมพื้นบ้านตามกติกาได้ - เล่นเกมพลศึกษาได้ - เล่นอุปกรณ์กีฬาได้
มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจมีความสุขกับศิลปะ/ดนตรี/และการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ๔.๑.๒ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลงและดนตรี ๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลงจังหวะและดนตรี	- ตั้งใจและมีความสุขในการทำงานศิลปะ/การเคลื่อนไหว - สร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการได้ - ร้องเพลงพื้นบ้าน บทกลอน ได้ - วาดภาพตามจินตนาการได้ - บินดินน้ำมันตามจินตนาการได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการได้	- - - เล่นเกมพื้นบ้านตามกติกาได้ - เล่นเกมพลศึกษาได้ - เล่นอุปกรณ์กีฬาได้

๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๕ มิคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม			
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จและมีผู้ชื่นชม	- อธิบายวิธีการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	- ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จถูกต้องตามคำสั่ง
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ ช่วยเหลือ และแบ่งปันผู้อื่นได้ ๕.๒.๒ มีผู้มีผู้ชื่นชม	- อธิบายถึงการแสดงความมีน้ำใจแบ่งปันของใจเพื่อนและผู้อื่น	- แบ่งของเล่นให้เพื่อนได้

๓. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง			
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง ๖.๑.๒ รับประทานอาหารได้ ด้วยตนเอง	- บอกวิธีรับประทานอาหารด้วยตนเอง	- รับประทานอาหารอย่างเรียบร้อยได้ด้วยตนเองโดยไม่หกเลอะเทอะ
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ รู้จักประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้นำ	-	- ใช้สิ่งของเครื่องใช้ส่วนรวมอย่างประหยัดและใช้เท่าที่มีอยู่

๓. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๗ รักรักรวมชาติ สิ่งแวดล้อม ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษารักรวมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษารักรวมชาติ และสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายถึงของสาธารณะได้ - บอกวิธีการดูแลสิ่งของสาธารณะได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ทำลายสาธารณสมบัติ - ดูแลรักษาส่งของในท้องถิ่นและโรงเรียนได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทย และรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทย และมารยาทของชนเผ่าลาหู่ที่ได้ด้วยตนเอง ๗.๒.๒ กล่าวคำขอขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - บอกวิธีการแสดงความเคารพตามมารยาทไทยและลาหู่ได้ - อธิบายโอกาสในการกล่าวคำขอบคุณ และขอโทษได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงความเคารพต่อครู ผู้ปกครองได้ - กล่าวคำขอบคุณ ขอโทษได้อย่างถูกต้องและถูกกาลเทศะ

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องให้ผู้สนใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้สนทนาจนจบ และสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาท้องถิ่น สอดคล้อง กับเรื่องที่ฟัง ๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคต่อเนื่อง ด้วยภาษาท้องถิ่นได้	<ul style="list-style-type: none"> - เล่าประสบการณ์ของตนเองได้ - เล่าเรื่องจากภาพ/ตามจินตนาการได้ - ฟังเรื่องในภาษาที่ ๑ แล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้ - คิดและเล่าเรื่องของตนเองในภาษาที่ ๑ ได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ 	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดและทำท่าทางอ่านหนังสือภาพได้ - ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งอย่างต่อเนื่องได้ - ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจ - เล่าเรื่องจากภาพ/ตามจินตนาการได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ เขียนคล้ายตัวอักษร	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านภาพที่เขียนและอธิบายได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนภาพต่อเนื่องแล้วเล่าเรื่อง จากภาพที่วาดเป็นภาษาที่ ๑

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการตรวจสอบยอด</p>	<p>๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบ ความแตกต่าง หรือความเหมือนของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกต พบเพียง ๑ ลักษณะ</p> <p>๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของ หรือเหตุการณ์ อย่างน้อยได้ ๔ ลำดับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายจับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน - อธิบายเหตุผลในการเรียงลำดับสิ่งของได้ - บอกความเหมือนความต่างที่สังเกตได้จากภาพตัดต่อ - บอกจำนวน ๑ - ๑๐ 	<ul style="list-style-type: none"> - จับคู่บัตรตัวเลขกับภาพเพื่อแสดงค่า จำนวน ๑ - ๑๐ - จับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน - เรียงลำดับสิ่งของได้ ๔ ลำดับ - ต่อภาพตัดต่อ ๒ - ๘ ชิ้นได้ - นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ ได้
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการแก้ปัญหา และตัดสินใจ และตัดสินใจ</p>	<p>๑๐.๓.๒ ระบุปัญหา และแก้ปัญหา โดยลองผิดลองถูก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บอกวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสมตามวัย 	<ul style="list-style-type: none"> - ลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเอง และหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง เมื่อทำครั้งแรกไม่สำเร็จ
<p>มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>๑๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด และความรู้สึกของตนเอง โดยมีการตัดแปลง และ แปลกใหม่ จากเดิม หรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บอกความคิดของตนเองจากผลงานศิลปะ ให้เข้าใจได้ - อธิบายรายละเอียดผลงานของตนเองได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการได้ - สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด และความรู้สึกของตนเอง</p>	<p>๑๑.๑.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง อย่างหลากหลาย หรือแปลกใหม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายเกี่ยวกับท่าทางที่ตนเองแสดงได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมติตามจินตนาการ
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์</p>			

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย	สภาพที่พึงประสงค์ - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่นและทำกิจกรรมได้ตามข้อตกลง
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑๒.๑.๒ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ ตามวิธีการของตนเอง	- สนทนาซักถามในเรื่องที่สนใจ - สามารถสนทนาโต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษา ที่ ๑ ได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๑๒.๒.๑ ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” / “ทำไม” ในการหาคำตอบ	

ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา พัฒนาการด้าน การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจ และแก้ปัญหา ได้แก่ ประสบการณ์สำคัญ ต่อไปนี้

- ข้อ (๘) การนับ และแสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
- ข้อ (๑๕) การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย เรามักโรงเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ ๑

รายวิชา/มาตรฐานการเรียนรู้					
วัน	วิชา สุขศึกษา (๒๐ นาที)	วิชา ภาษาลาหู่ซี (นาที)	วิชาคณิตศาสตร์และ เกมการศึกษา (๓๐ นาที)	วิชาวิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที)	วิชา การละเล่นพื้นบ้าน และพลศึกษา (๖๐ นาที)
	มาตรฐานที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๖, ๗	มาตรฐานที่ ๙, ๑๑, ๑๒	มาตรฐานที่ ๙, ๑๐, ๑๒	มาตรฐานที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๗, ๘, ๙, ๑๑	มาตรฐานที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๘, ๑๐
จันทร์	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน/มือ - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง - การรักษาความสะอาดมือ - วิธีการล้างมือ - การรักษาความสะอาดเท้า	- ฉากภาพวัฒนธรรม (คำถามปลายเปิด) โรงเรียนของเรา	- การนับจำนวน ๑ - ๓ - เกมจับคู่เพื่อนที่ตนเองรู้จัก	- การปฏิบัติตนต่อผู้อื่น - ในประเพณีลาหู่ซี	- เล่นอิสระตามมุม
อังคาร	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน/มือ - เป็นผู้นำผู้ตาม - ในการเล่นไหว	เรื่องเล่า เรื่อง (น่าสนใจ)	- รู้ค่าจำนวน ๑ - ๓ - เกมจับคู่ชายหญิง	- การแต่งกายประจำเผ่าลาหู่ซี - การแสดงบทบาทสมมติ	- เล่นเครื่องเล่นสนาม
พุธ	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน/มือ - ทำท่าทางตามสัญลักษณ์เคาะ - โทษของการไม่รักษา - ความสะอาดมือและเท้า	เรื่องจากประสบการณ์	- การนับจำนวนเพื่อน ๑ - ๓ คน - เกมเรียงลำดับสูงต่ำเด็ก ในโรงเรียน	- มารยาทในห้องกิน (ลาหู่ซี) เช่น การคุกเข่าขอขมา - การแสดงบทบาทสมมติ	- เล่นอิสระตามมุม
พฤหัสบดี	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน/มือ - ทำท่าทาง ตามคำสั่ง	หนังสือรูปภาพ (ดอล่าไปโรงเรียน)	- นับจำนวนของใช้ส่วนตัว ๑ - ๓ อย่าง - เกมจัดกลุ่มตามสัญลักษณ์	- การทักทายในห้องกิน (ลาหู่ซี) เช่น การคุกเข่าขอขมา - การแสดงบทบาทสมมติ	- กายบริหาร (พลศึกษา) - เกมเดินตามเส้น
ศุกร์	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน/มือ - ทำท่าทางตามคำบรรยาย - ทบทวน	ทบทวน	- รู้ค่าและนับจำนวน ๑ - ๓ - เกมจำสัญลักษณ์ส่วนตัว	ทบทวน	- เกม (เกมรถล้อรถเท้า)

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ ๑.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกวิธีล้างมือที่ถูกต้อง <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ล้างมือ ๗ ขั้นตอนได้ <p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายเหตุผลได้ว่า ชอบภาพดนตรี เพลงนั้นเพราะอะไร <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร้องเพลงพื้นบ้านแล้วแสดงท่าทางได้ 	<p>สุศึกษา (๒๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง - การรักษาความสะอาดมือและเท้า - วิธีการล้างมือ 	<ul style="list-style-type: none"> - ครูสนทนาซักถามสร้างความคุ้นเคย - เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงชื่อ ไปโรงเรียน - เด็กและครูร่วมกันเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงไปโรงเรียน - เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงการรักษาความปลอดภัยของมือและเท้า - ครูสาธิตการล้างมือที่ถูกต้องให้เด็กเรียนรู้ มีทั้งหมด ๗ ขั้นตอน - นักเรียนทุกคนร่วมกันทดลองการล้างมือ ทั้ง ๗ ขั้นตอน - นักเรียนเดินแถวไปที่ห้องน้ำปฏิบัติจริง - การล้างมือที่ถูกต้อง - เดินแถวกลับห้องเรียน 	เพลงโรงเรียน	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการสนทนาโต้ตอบได้ - สังเกตการเคลื่อนไหวประกอบเพลง <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การล้างมือที่ถูกต้อง - เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากภาพได้ <p>มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวชี้วัด ๑๑.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายภาพที่ตนเองวาดได้ <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - วาดภาพตามจินตนาการได้ <p>มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายเหตุผลในการตอบคำถามได้ <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตอบคำถามแบบปิด และแบบเปิดได้ <p>มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง 	<p>ภาษาพูด (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฉากภาพใหญ่ (คำถามปลายเปิด) โรงเรียนของเรา 	<p>ฉากภาพใหญ่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ครูถามคำถามปลายเปิดและปลายปิด ๒. แบ่งกลุ่มเด็กพร้อมทั้งให้เด็กเลือกส่วนของรูปภาพตามความสนใจแต่งเป็นเรื่องเล่าตามจินตนาการ ๓. เด็กเล่าเรื่องตามจินตนาการ ๔. เด็กเขียนเรื่องเล่าของกลุ่มตนเอง (วาดภาพตามจินตนาการ) ๕. นำเสนอผลงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ฉากภาพ - วัฒนธรรมโรงเรียนของเรา 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตจากการเล่าเรื่องจากภาพ - สังเกตจากการตอบคำถามแบบปิดและแบบเปิด <p>เครื่องมือวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายการเล่นร่วมกันให้สนุกสนานได้ <p>ตัวชี้วัดเน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ไม่ทะเลาะวิวาทแกล้งแย่ง 	<p>คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การนับจำนวน ๑ - ๓ - เกมจับคู่เพื่อนที่ตนเองรู้จัก 	<p>รู้ค่าจำนวน ๑ - ๓</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตามคำสั่ง - ตบมือ ๑ ครั้ง - ตบมือ ๒ ครั้ง - ตบมือ ๓ ครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวเด็ก - สิ่งของในห้องเรียน 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น - สังเกตจากการปฏิบัติตามคำสั่งได้ <p>เครื่องมื่อการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการบอกจำนวนวัตถุหรือสิ่งของได้ ๑ - ๓
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกจำนวนวัตถุหรือสิ่งของได้ ๑ - ๓ 		<ol style="list-style-type: none"> เด็กนับจำนวนสิ่งของในห้องเรียน ๓ อย่าง เด็กเล่นเกมจับคู่เพื่อนที่ตนเองรู้จัก <ul style="list-style-type: none"> - วิ่งไปจับกลุ่มเพื่อนจำนวน ๓ คนแล้วนั่งลง - วิ่งไปจับกลุ่มเพื่อนจำนวน ๒ คนแล้วนั่งลง ร่วมกันสนทนาถึงจำนวน ๑ - ๓ 	<ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเล่นเกมจับคู่เพื่อน <p>เครื่องมื่อการวัด</p>	
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังผู้อื่นเล่าเรื่องได้จบ และเล่าเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง - เล่าเรื่องด้วยภาษาท้องถิ่น เป็นเรื่องราวต่อเนื่อง 	<p>วิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๕๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นในประเพณี (ลาหู่ซี) 	<ol style="list-style-type: none"> เด็กเล่าเรื่องจากประสบการณ์และแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นในห้องเรียน ร่วมกันสนทนาถึงการปฏิบัติตนในประเพณี 		<p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตจากการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ - สังเกตการแสดงบทบาทสมมติ

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - การแสดงบทบาทสมมุติตามจินตนาการและตามความต้องการของตนเองได้	สาระที่ควรเรียนรู้ พลังศึกษาและการละเล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง) - เล่นอิสระตามมุม	๓. ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ในการแต่งกายประจำเผ่ามาโรงเรียนในวันพรุ่งนี้	สื่อการเรียนรู้ - เล่นอิสระตามมุมของเล่น	เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๖ ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - บอกวิธีเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้	พลังศึกษาและการละเล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง) - เล่นอิสระตามมุม	๑. สร้างข้อตกลงร่วมกันก่อนการทำกิจกรรม ๒. เล่นอิสระตามมุมประสบการณ์ ๓. ครูดูแลอย่างใกล้ชิด	สื่อการเรียนรู้ - เล่นอิสระตามมุมของเล่น	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เก็บของเล่นเข้าที่ได้ - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน เน้นความหมาย - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - สร้างข้อตกลงการเล่นร่วมกันได้				
ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาซุซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำ ผู้ตามได้ - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน ถูกต้อง	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - การเคลื่อนไหวพื้นฐาน - การเคลื่อนไหวเป็นผู้นำ ผู้ตาม	- เด็กเข้าแถวตามกลุ่ม - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน โดยเคลื่อนไหว ตามจังหวะเพลงแล้วทำท่าทางกายบริหาร - นักเรียนอาสาสมัคร ๑ คนออกมาเป็นผู้นำ ในการเคลื่อนไหวร่างกาย คนอื่น ๆ ปฏิบัติตาม - ผลัดเปลี่ยนกันออกมาเป็นผู้นำทีละคน	- เครื่องเล่น เพลง	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายเป็นผู้นำ ผู้ตามได้ - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - ฟังเรื่องในภาษาที่ ๑ แล้วเล่า ให้เพื่อนฟังได้ มาตรฐาน ๑๐ ตัวบ่งชี้ ๑๐.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - บอกเหตุผลที่คำพูด เรื่องราวได้	ภาษาละอู่ (๓๐ นาที) เรื่องเล่า (เรื่องขอบแย้งของเพื่อน)	เรื่องเล่า ๑. ครูกล่าวถึงหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์ และเชื่อมโยงสู่เรื่องเล่า ๒. อ่านเรื่องเล่าขนาดสั้น (เรื่องขอบแย้งของ เพื่อน) ให้เด็กฟังอย่างน่าสนใจ ๓. ในขณะที่อ่าน หยุด ๓ - ๔ ครั้งเพื่อถามเด็กว่า คิดว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรต่อไป ๔. หลังจากอ่านเรื่องจบแล้ว ให้เด็กเล่าเรื่อง หรือบางส่วนของเรื่องโดยใช้คำพูดของตนเอง ๕. เด็กแบ่งเป็นทีม และให้แต่ละทีมเปลี่ยน ตอนจบของเรื่อง จากนั้นให้แต่ละทีมออกมา เล่าเรื่องที่เปลี่ยนตอนจบให้เพื่อนฟัง	- สถานที่ต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน	เน้นความหมาย - สังเกตการเล่าเรื่อง หรือเล่า จากบางส่วนของเรื่องด้วย คำพูดของตนเองของนักเรียน เน้นความถูกต้อง - สังเกตการคำพูดคำเล่าเรื่องจาก เรื่องครูเล่าและการบอก เหตุผลประกอบการการคาดเดา ของนักเรียน เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันอังคาร ที่ เดือน

พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกคำจำนวน ๑ - ๓ ได้ - เล่นเกมจับคู่ชาย/หญิงได้ 	<p>คณิตศาสตร์+เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้คำจำนวน ๑ - ๓ - เกมจับคู่ชาย/หญิง 	<p>๑. เด็กปฏิบัติตามคำสั่ง ประมือ ๑ ครั้ง ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง</p> <p>๒. ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกม</p> <p>๓. เด็กเล่นเกมจับคู่ชาย/หญิง ตามกติกา</p>	<p>๑. เด็กชาย/หญิง</p>	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกคำจำนวน ๑ - ๓ ได้ - เล่นเกมจับคู่ชาย/หญิงได้
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าประสบการณ์ของตนเองได้ 	<p>วิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๕๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแต่งกายประจำท้องถิ่น (ลาหู่ซี) 	<p>๑. เด็กเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการแต่งกาย ในชุมชน</p> <p>๒. เด็กและครูสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับการแต่งกาย ในการมาโรงเรียนในวันศุกร์ (แต่งกาย ชุดประจำถิ่น)</p> <p>๓. นักเรียนนำเครื่องแต่งกายที่นำมาสวมเล่นหน้า แสดงความเห็นต่อเครื่องแต่งกายของตนเอง</p> <p>๔. ร่วมกันสรุปเรื่องการแต่งกายประจำเผ่าลาหู่</p>	<p>- เครื่องแต่งกาย ในชุมชน เผ่าลาหู่ซี</p>	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าประสบการณ์ได้เป็นประโยค ต่อเนื่องด้วยภาษาที่อิงได้ - การสนทนาโต้ตอบแสดง ความเห็น <p>เครื่องมื่อการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายวิธีการเล่นและ ทักษะการเล่นที่ได้ <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นและทำกิจกรรมได้ด้วย ความปลอดภัย <p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างข้อตกลงร่วมกันได้ - อธิบายข้อตกลงร่วมกันได้ 	<p>พลศึกษาและการละเล่น ที่บ้าน (๑ ชั่วโมง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องเล่นสนาม 	<p>๑. สร้างข้อตกลงร่วมกันก่อนไปเล่นเครื่องเล่นสนาม</p> <p>๒. นักร้องเดินแถวไปที่สนาม</p> <p>๓. เล่นเครื่องเล่นสนาม</p> <p>๔. ครูดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด</p> <p>๕. ทำความสะอาดร่างกายเดินแถวกลับเข้า ห้องเรียน</p>	<p>- เครื่องเล่น สนาม</p>	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นอย่างระมัดระวัง <p>เครื่องมื่อการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายตามสัญญาณ	สุขศึกษา (๒๐ นาที) ๑. ทำท่าทางตามสัญญาณ ๒. โทษของการไม่รักษาความสะอาดมือและเท้า	กิจกรรมการเรียนรู้ - เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามสัญญาณ เช่น ครูเคาะเบา ๆ ให้อังกาบ ๆ ครูเคาะเร็ว ๆ ให้อังกาบ ๆ ครูเคาะปานกลางให้วงพืด - เด็กเล่าประสบการณ์ในการไม่รักษาความสะอาดมือและเท้า - ครูนำภาพการไม่รักษาความสะอาดมือและเท้ามาให้ให้นักเรียนดูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อหาของภาพ - นักเรียนเดินเดินแถวไปทำความสะอาดมือและเท้าที่ถือกาน้ำ	- รูปภาพ - เครื่องเคาะจังหวะ - สบู่	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง ตามสุขลักษณะ - สังเกตการเคลื่อนไหวร่างกายตามสัญญาณ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าประสบการณ์ของตนเองได้	ภาษา (๓๐ นาที) เล่าเรื่องจากประสบการณ์	เล่าเรื่องจากประสบการณ์ (ครูพนักนักเรียนเป็นออกห้องเรียนไปดูสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนแล้วร่วมสนทนากันถึงสถานที่ต่าง ๆ แล้วเดินกลับมาที่ห้องเรียน ๑. เด็กและครูร่วมกันทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง ๒. เด็กพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์นั้นด้วยกัน ๓. ครูช่วยเด็กแต่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์นั้น ๔. เด็กเล่าเรื่องและครูเขียนเนื้อเรื่องบนกระดานดำ ๕. เด็กเลือกซื้อเรื่องที่เหมาะสมกันเนื้อเรื่องพร้อมไปกับครูเขียนชื่อเรื่องบนกระดานดำ ๖. ครูอ่านเรื่องให้เด็กฟัง โดยใช้ให้ตรงกับคำที่เขียนบนกระดานดำขณะทีอ่าน	- สถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องสหกรณ์ ห้องพยาบาล ฯลฯ	เน้นความหมาย - สังเกตการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - อธิบายเหตุผลการเรียงลำดับ และการจัดกลุ่มสัญลักษณ์	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - การนับจำนวน ๑ - ๓ - เกมเรียงลำดับสูงต่ำ เพื่อนในห้องเรียน	- ให้เด็กช่วยกันนับจำนวนเพื่อนในห้องเรียนทั้งหมด - นักเรียนตัวแทน จำนวน ๓ คน ออกมาหน้าชั้นเรียน ครูชี้ให้นักเรียนนับจำนวน ๑ - ๓ ผลัดเปลี่ยนกันหลาย ๆ รอบ - เกมเรียงลำดับภาพ สูง - ต่ำ เพื่อนในห้องเรียน โดยตัวแทนออกมายืนหน้าชั้นเรียน ๓ คน ครูเขียนเรียงตามลำดับสูงต่ำ - ผลัดเปลี่ยนกันออกมายืนนอกห้องเรียน แล้วให้นักเรียนช่วยกันเรียงลำดับสูงต่ำ	- นักเรียน	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - บอกค่าจำนวน ๑ - ๓ ได้ - เล่นเกมเรียงลำดับสูงต่ำ เพื่อนในห้องเรียนได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - อธิบายภาพที่ตนเองวาดได้	วิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - มารยาทในห้องดินลาหู่	- เด็กทุกคนแนะนำตัวเองให้เพื่อนฟัง โดยบอกชื่อ นามสกุล ชื่อเล่น - เด็กเล่าเรื่องจากประสบการณ์เรื่องเกี่ยวกับมารยาทในห้องดินลาหู่	- กระดาษ - สีเทียน	เน้นความหมาย - สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติ - สังเกตจากวาดภาพ - ตามจินตนาการและอธิบายภาพที่ตนเองวาด เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - แสดงบทบาทสมมติ ตามจินตนาการ				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ ๒.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - บอกวิธีการเก็บของเล่น ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เก็บของเล่นเข้าที่ได้ตามลำดับ ได้ถูกต้อง มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ ๔.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงการเล่นร่วมกันได้ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงการเล่น ร่วมกันได้ มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - อธิบายการเล่นร่วมกัน ให้สนุกสนานได้	พลศึกษาและการละเล่น พื้นฐาน (๑ ชั่วโมง) - เล่นอิสระตามมุม	๑. สร้างข้อตกลงร่วมกันก่อนการทำกิจกรรม ๒. นักเรียนเล่นอิสระตามมุม ๓. ครูดูแลความเรียบร้อยอย่างใกล้ชิด	- เล่นอิสระ ตามมุม	เน้นความหมาย - สังเกตการสร้างข้อตกลงร่วมกัน เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเก็บของเล่นเข้าที่ ตามลำดับได้ถูกต้อง - สังเกตข้อตกลงการเล่นร่วมกัน ให้สนุกสนานของนักเรียน เครื่องมื่อการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วยการเรียนรู้ วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - การเคลื่อนไหวร่างกาย - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง	- เด็กเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานตามจังหวะดนตรี (ต้นอิสระ) - การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง เช่น คุบอกรให้เด็ก จับหัว จับไหล่ จับแขน จับขา ฯลฯ	- เทปคาสเซท	เน้นความถูกต้อง - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - สังเกตการเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - คิดและเล่าเรื่องของตนเอง เป็นภาษาที่ ๑ ได้	ภาษา (๓๐ นาที) - หนังสือรูปภาพ (ดอเล่าไปโรงเรียน)	หนังสือรูปภาพ (จะคือไปโรงเรียน) ๑. ครูนำรูปภาพให้เด็กดูทีละหน้าแล้วให้เด็กบอกรายละเอียดเกี่ยวกับภาพโดยครูทบทวนคำพูดของเด็กทุกครั้งที่ได้กพูด ๒. ให้เด็กแบ่งกลุ่มตามจำนวนหน้าหนังสือรูปภาพพร้อมให้เด็กแต่ละกลุ่มแต่งเรื่องจากภาพที่ตนเองได้รับ ๓. เด็กนำเสนอโดยการเล่า ๔. เด็กช่วยกันเรียงลำดับภาพพร้อมช่วยกันเล่าเรื่องตามลำดับรูปภาพ ๕. นักเรียนสามารถเปลี่ยนลำดับภาพพร้อมทั้งอธิบายและเล่าเนื้อหาจากลำดับภาพที่เปลี่ยน	- หนังสือรูปภาพ	เน้นความหมาย - สังเกตการสนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องราวได้ เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ๔ - ๕ เหตุการณ์ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ๔ - ๕ เหตุการณ์				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายเหตุผลในการจับคู่ เรียงลำดับ และการจัดกลุ่ม สัญลักษณ์ได้ <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกจำนวนวัตถุสิ่งของ ๑ - ๓ ได้ - จัดกลุ่มตามสัญลักษณ์ 	<p>ศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนของใช้ส่วนตัว ๑ - ๓ อย่าง - เกมจัดกลุ่มตามสัญลักษณ์ 	<p>จำนวน ๑ - ๓</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูให้เด็กนับจำนวนของใช้ส่วนตัวของตนเอง ๓ อย่าง - ครูนำของใช้ส่วนตัวของนักเรียนจำนวน ๓ อย่างมาวางเรียงไว้ที่ห้องเรียนแล้วให้นักเรียนนับจำนวน ของใช้ แล้วครูชี้ให้เห็นค่าจำนวน ๓ อย่าง - เกมจัดกลุ่มตามสัญลักษณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - สิ่งของ เครื่องใช้ ส่วนตัว - เกมจัดกลุ่ม ตาม สัญลักษณ์ 	<p>การวัดผลประเมินผล</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการบอกจำนวนวัตถุ สิ่งของ ๑ - ๓ ได้ - สังเกตการเล่นเกมจัดกลุ่ม ตามสัญลักษณ์ <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมุติ ตามจินตนาการได้ <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมุติ ตามจินตนาการและ ความต้องการของตนเองได้ 	<p>วิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทักทายในท้องถิ่น (ลาหู่) คือ การจับมือ 	<p>๑. เด็กเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการทักทาย ในท้องถิ่น (ลาหู่ซี) คือ การจับมือ</p> <p>๒. เด็กแสดงบทบาทสมมุติเกี่ยวกับการทักทาย ในท้องถิ่น (ลาหู่ซี) คือ การจับมือ</p> <p>๓. ครูและนักเรียนสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับ มารยาทตามประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น และวัฒนธรรมประเพณีไทย</p> <p>๔. เด็กวาดภาพประสบการณ์จากการแสดง บทบาทสมมุติตามจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์</p> <p>๕. นำเสนอผลงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระดาษ - สีเทียน 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการแสดงบทบาท สมมุติตามจินตนาการและ ความคิดสร้างสรรค์ <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามาโรงเรียน วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เดินต่อเท้าไปข้างหน้าตามแนว	พละศึกษาและการละเล่น พื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง) - กายบริหาร (พลศึกษา) - เกมเดินตามเส้น	๑. เด็กเข้าแถวตอน ๔ แถวอบอุ่นร่างกายโดย - มือจับเอว เขย่งปลายเท้า นับ ๑ - ๑๐ - มือจับเอว ปิดลำตัว ซ้าย - ขวา สลับกันข้างละ ๕ ครั้ง ๒. อธิบายและสาธิตการเล่น “เกมเดินตามเส้น” ๓. เด็กเล่น “เกมเดินตามเส้น” ทีละแถว ๔. เด็กและครูร่วมกันสรุปการจัดกิจกรรม ก่อนพาเด็กไปทำความสะอาดร่างกาย	- อุปกรณ์ การเล่น	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเดินต่อเท้า ไปข้างหน้าตามเส้นได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่ซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามักโรงเรียน วันศุกร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำบรรยาย 	<p>สุขศึกษา (๒๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำบรรยาย - การปฏิบัติตามหลักสุขอนามัย 	<p>ทบทวน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กเคลื่อนไหวพื้นฐาน โดยการเคลื่อนไหวมือในท่าต่าง ๆ - การเคลื่อนไหวตามคำบรรยาย (ครูให้นักเรียนสมมุติตนเองเป็นผีเสื้อบินไปบินมา บินเกาะที่ดอกไม้ ดูนำหวนจากเกสรดอกไม้จนอิมแล้วกันนอนพัก พอตื่นนอนก็บินกลับ) - นักเรียนนั่งทำสมาธิ - ทบทวนการรักษาความสะอาดมือและเท้า - ทบทวนวิธีการล้างมือ - โทษของการไม่รักษาความสะอาดมือและเท้า 		<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกวิธีการปฏิบัติตนจากที่ได้เรียนมาได้ ๒ อย่าง - สังเกตการยืนต่อเบาะรถ - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำบรรยาย <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ 	<p>ภาษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนภาษาลาหู่ 	<p>ทบทวน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ฉากภาพใหญ่ ๒. เรื่องเล่าที่ครูอ่านให้ฟัง ๓. เล่าเรื่องจากประสบการณ์ 	<p>ฉากภาพใหญ่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำภาพ สัญลักษณ์ และคำที่เห็นได้ <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำที่เห็นได้ <p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกค่าและนับจำนวน ๑ - ๓ ได้ 	<p>คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้ค่าและนับจำนวน ๑ - ๓ - เกมจำสัญลักษณ์ส่วนตัว 	<p>การนับ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ทบทวนจำนวน ๑ - ๓ โดยการนับจำนวนสิ่งของเครื่องใช้ เพื่อนในห้องเรียน ฯลฯ - เด็กเล่นเกมจำสัญลักษณ์ส่วนตัว 	<p>ตัวเด็ก</p>	<p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการบอกจำนวนวัตถุสิ่งของ ๑ - ๓ ได้ - เล่นเกมจำสัญลักษณ์

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหุซี) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย เรามักโรงเรียน วันศุกร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะได้	สาระที่ควรเรียนรู้ วิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - ทบทวน - ปั่นดินน้ำมัน ตามจินตนาการ	๑. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับวิถีชีวิตชุมชน สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมของชุมชน (การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นในประเพณีลาหุ, การแต่งกายประจำเผ่าลาหุ มารยาทในท้องถิ่น การทักทายในท้องถิ่น) ๒. เด็กปั้นดินน้ำมันตามจินตนาการ	- ดินน้ำมัน - แผ่นรองปั้น	การวัดผลประเมินผล เน้นความหมาย - สังเกตความตั้งใจและมีความสุขในการทำงานศิลปะ - สังเกตการปั้นดินน้ำมันตามจินตนาการ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เล่นเกมพื้นฐานตามกติกาได้	พลศึกษาและการละเล่น ที่บ้าน (๑ ชั่วโมง) (เกมรถล้อรถเท้า)	๑. ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกม (เกมรถล้อรถเท้า) ๒. ให้เด็กเล่น (เกมรถล้อรถเท้า) ๓. ให้เด็กร่วมกันบอกความรู้สึกละเล่น	- อุปกรณ์การเล่น	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเล่นที่บ้าน เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

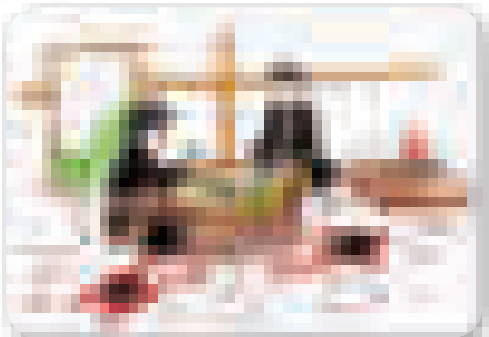
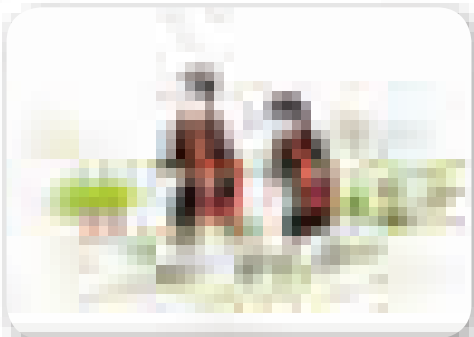
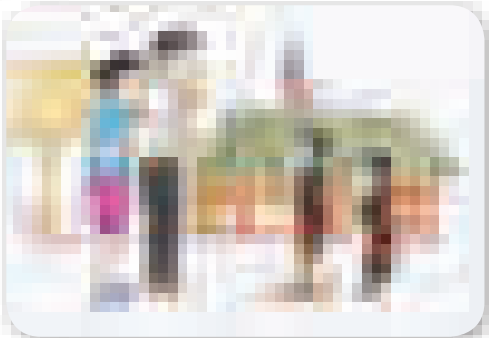
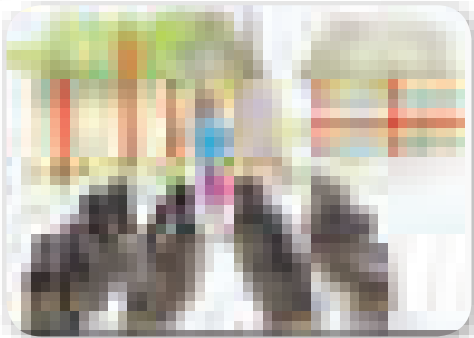
แบบสังเกตพฤติกรรม (ต่อ)

ร.ร. ชื่อ สกุล		พฤติกรรมที่สังเกตด้านสังคม										พฤติกรรมที่สังเกตด้านสติปัญญา								
		มาตรฐานที่ ๖					มาตรฐานที่ ๗			มาตรฐานที่ ๘					มาตรฐานที่ ๙	มาตรฐานที่ ๑๐				
9		๖.๑.๑	แต่งตัวด้วยตนเอง																	
9		๖.๑.๒	รับประทานอาหารด้วยตนเอง																	
9		๖.๑.๓	ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง																	
9		๖.๒.๑	เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง																	
9		๖.๒.๒	เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง																	
9		๖.๓.๑	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัด และพอเพียงเมื่อมีผู้ใช้เ็นะ																	
9		๗.๑.๑	มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ใช้เ็นะ																	
9		๗.๑.๒	ทิ้งขยะได้ถูกที่																	
9		๗.๒.๑	ปฏิบัติตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง																	
9		๗.๒.๒	กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง																	
9		๗.๒.๓	ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี																	
9		๘.๑.๑	เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน																	
9		๘.๒.๑	เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม																	
9		๘.๒.๒	ยิ้ม ทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง																	
9		๘.๓.๑	มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ใช้เ็นะ																	
9		๘.๓.๒	ปฏิบัติตามเป็นผู้ไม่ทำตามใจด้วยตนเอง																	
9		๘.๓.๓	ประนีประนอมแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายจากการใช้ความรุนแรง เมื่อมีผู้ใช้เ็นะ																	
9		๙.๑.๑	ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง																	
9		๙.๑.๒	เล่าเรื่องเป็นประโยคต่อเนื่อง																	
9		๙.๒.๑	อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำพร้อมทั้งชี้หรือวาดตามองข้อความตามบรรทัด																	
9		๙.๒.๒	เขียนคล้ายตัวอักษร																	
9		๑๐.๑.๑	บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส																	
9		๑๐.๑.๒	จับคู่และเปรียบเทียบข้อความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว																	
9		๑๐.๑.๓	จำแนก และจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์																	

๑. ฉากภาพวัฒนธรรม : โรงเรียนของเรา

๒. หนังสือรูปภาพ : คอล่าไปโรงเรียน

๓. เรื่องเล่า

ภาษาลาหู่ซี : นา แล นิ มา ตะ จ้า เซ

นา แล-อ้อ แล อ้อ โต อ้อ แน-า เห และ หา แล ปี้ จ้า เซ, แป-อ ปี้ จ้า เซ, ก่าน เต เซี จ้า เซ ย้า มี แน-า เต ฆ่า เย้า. จี นิ คี อา สะ 5 คี ฆ่า-เอ เซ เย้า. นา แล-อ้อ แล จ้อ แย้ โล โก ฆ่า จ้า เซ เย้า. อ้อ ซ้อ คา แป, โค้ มา ลี นิ มา ตะ แม๊ะ คี ลี ตะ เซ หะ เต และ. ย้อ โค้ มา หะ ตี จ้อ จ้า และ โค้ มา แห พะเซ ฆ่า และ, โค้ มา เต เซ เตี เจี เล เล-า จ้อ และ ฆะ เต เซ เย้า. เตะ นิ ฆ่า-เอ และ นา แล ย้อ อ้อ ซ้อ ต้อ ตะ แซ่ ล้อ เซี เซ หะ มื่อ เซ เย้า, นา แล อ้อ ซ้อ อุ เว นิ ฆ่า หะ กู้ วิ เซ “นิ มี มา ตา เก้า ต้อ ตะ แม่ อา มอะ โค้ มา ต้อ-า ล้อ แม่” แล้ กู้ วิ เซ เย้า. นา แล โค้ มา เต จี วิ เซ ก่าน เต ฆ่า จ้า เซ เย้า. ลี เห่ กี้ บ้อ-แ ซิ เซ, โค้ มา แห แม่ ฆ่า เซี วิ เซ เตะ ปา, ย้อ อุ แคะ เต แว้ โค้ มา หะ ล้อ ตี เซ เย้า. นา แล-อ้อ แล อ้อ ซ้อ เตะ ปา หะ ลี ห่า แจ ฆ่า วิ เซ เย้า.

ยะ นิ, นา แล จ้อง แย้ โล โก โต-า ที ยะ กอ ก่า พี แน-า อ้อ มี อ้อ พู เซี คา ตะ ต้า เต เซ เตะ แคะ มี ละ เก้า กู้ แซ่ เซ หะ มื่อ เซ เย้า, พี แน-า อ้อ เย มา หะ จา ม้า มื่อ เซ หะ เต และ, นา แล พี แน-า อุ เว ซี้ ซ้อง แย้ โล แวะ เซ เย้า. โค้ มา มื่อ และ นา แล หะ โค้ มา นา เซ “อา โทะ เต พี แน-า ซี้ โต้ ซ้อ เล, ค้อ-แอี เต อ้อ เย มา แห มะ เต ละ ห่า ซ้อ เล นา แล-อ้อ?” นา แล โค้ มา หะ กู้ วิ เซ “ยะ กอ ก่า ที แซ่ ล้อ และ ซี้ เว -า ซ้อ โค้ มา-อ้อ” โค้ มา กอะ โก้ เซ “แคะ เต เว้ อ้อ น้า พี แน-า อ้อ เย มา จา ง่อ-เว้ แล้” นา แล โก้ เซ “เอี” ซู้ และ อี มี มา ซิ ตะ เว พี เย มา จา เก้า ง่อ แวะ เซ เย้า. อี มี มา จา เก้า ง่อ-เอ แม่ จ้อง แย้ โค โก ล้า เซ ป่า ที พี เย มา เตะ แคะ แซ่ แซ่ ล้อ เซ เย้า. พี ย้า แน-า ลี 3 แคะ ยะ ละ จู แป ต้อ แซ่ ล้อ และ อี มี มา ลี พี ย้า แน-า อี มี มา ซี้ โต้ เซ อ้อ เย มา แห แพ้ วิ และ จู แป ซี้ ต้อ แซ่ ห่า เซ เย้า. อุ เว เตะ นิ, โค้ มา นา แล ย้อ พี แน-า หะ ฆ่า วิ เซ อ้อ ลอ, ลี เห่ กี้ โล อ้อ ซ้อ เตะ ปา หะ โค้ มา จี วิ เซ เย้า. นา แล เว อ้อ ซ้อ เตะ ปา โก้ เซ “นา แล นิ มา ตะ จ้า เซ ลอ” แล้ โก้ เซ เย้า.

ภาษาไทย : นาแลใจดี

นาแลเป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็ก ร่าเริง สนุกสนาน และขยัน ปีนี้ นาแลอายุ 5 ขวบแล้ว นาแลชอบไปเรียนหนังสือเพราะที่โรงเรียนมีเพื่อนเยอะ คุณครูใจดี และสวยด้วย นาแลชอบครูเป็นพิเศษ พยายามสังเกตท่าทางของคุณครูเลียนแบบคุณครูเพราะนาแลอยากเป็นเหมือนคุณครู วันหนึ่ง นาแลเห็นเพื่อนทะเลาะกัน นาแลเลยเข้าไปห้ามแล้วบอกเพื่อนว่า “ทะเลาะกันไม่ดีนะ เดี่ยวจะถูกคุณครูลงโทษทั้งสองคนเลย” เพื่อนที่ทะเลาะกันอยู่ก็แยกกันไปนาแลชอบทำงานที่ครูสั่ง เช่น การทำความสะอาดห้องเรียน ที่นาแลชอบที่สุดคือช่วยคุณครูถือของ เพราะรู้สึกว่าคุณครูเหมือนคุณครู นาแล ชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ อีกด้วย

วันนี้ ระหว่างทางไปโรงเรียน นาแลเจอลูกหมาน้อยสีขาว ขนฟู นิ่งร้องอยู่ข้างทาง เหมือนมันหามาแม่ไม่เจอนาแลเลยอุ้มลูกหมาน้อยไปโรงเรียนด้วย คุณครูเห็นจึงถามนาแลว่า “นาแลอุ้มหมาน้อยมาโรงเรียนทำไมคะ ทำไมไม่ปล่อยให้มันอยู่กับแม่ของมัน” นาแลจึงบอกคุณครูว่า “หนูเจอมันระหว่างทางมาโรงเรียนคะคุณครูเห็นมันร้องหาแม่อยู่ หนูเลยอุ้มมาด้วย” “งั้นเราไปตามหาแม่มันกันดีไหมคะ” คุณครูบอก “คะ คุณครู” นาแลตอบ แล้วพากันเดินตามหาแม่หมาทั่วโรงเรียน ในที่สุดก็เห็นแม่หมานอนอยู่ที่ริมรั้วโรงเรียนมีลูกหมาน้อยอีกสามตัวกำลังกินนมแม่อยู่ นาแลกับคุณครูก็เอาลูกหมาน้อยไปคืนให้แม่มัน ลูกหมาน้อยก็รีบกินนมแม่เพราะหิวมากแล้ว ในห้องเรียนวันนั้น คุณครูให้นาแลเล่าเรื่องที่นาแลช่วยหมาน้อยตามหาแม่ให้เพื่อน ๆ ในห้องฟังแล้วเพื่อนทุกคนก็บอกว่า “นาแลใจดีจังเลย”

ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น
สำหรับที่มีผู้เรียนเป็นกลุ่มชาติพันธุ์
กะเหรี่ยงโปว์ ลahuแดง เลอเวือะ และม้ง
ระดับชั้นอนุบาล ๑ จำนวน ๑ สัปดาห์

รายละเอียดของภาษากะเหรี่ยงสะกอ ลahuซี ลahuแซแล มลายูถิ่น มอญ และเขมรถิ่นไทย
ทั้งหมดมีประกอบในแผ่นวีดี

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ก้องก้น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้

๑. ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รับประทานอาหารของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๒ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๑.๓.๒ ดูแลตนเองให้ถูกต้องปลอดภัยจากโรคติดต่อ	- เล่นและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน - บอกวิธีปฏิบัติตนเวลาไอหรือจาม - บอกโรคติดต่อที่เกิดขึ้นเวลาไอหรือจาม	- ปฏิบัติตามข้อตกลง - ระวังระวังและดูแลตนเองให้ปลอดภัยโดยมีผู้อื่นคอยช่วยเหลือ - ปฏิบัติตนได้ถูกต้องเวลาไอหรือจาม
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้ดี	๒.๑.๕ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดี	- เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานได้ - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ - เคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำผู้ตามได้	- เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานได้ - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ - เคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำผู้ตามได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ - ตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๒ ขีดเขียนรูปลี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	- เขียนรูปได้ตามแบบที่ต้องการ	- ขีดเขียนรูปลี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน

๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข			
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	- มั่นใจในตนเอง กล้าพูด ในการนำเสนอผลงาน - มั่นใจในตนเอง กล้าออกมาเล่าเรื่องที่ฟัง	- มั่นใจในตนเอง กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์	- เล่นหรือทำกิจกรรมเป็นกลุ่มได้อย่างมีความสุข	- เล่นและทำกิจกรรมกับเพื่อนได้
มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว			
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๓ สนใจมีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลงจังหวะ และดนตรี	- สนใจและมีความสุขกับศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว - สนใจและมีความสุขในการเล่นและออกกำลังกาย	- เคลื่อนไหวตามคำสั่งได้ถูกต้อง
	๔.๑.๔ เล่นเกมพื้นบ้านตามกติกาได้	- อธิบายการเล่นเกมพื้นบ้านตามกติกาได้	- เล่นเกมพื้นบ้านตามกติกาได้ - เล่นเกมพลศึกษาได้ - เล่นอุปกรณ์การกีฬาได้
มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม			
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของผู้อื่นเมื่อมีผู้ใช้โต๊ะ	- รอคอยตามลำดับก่อน - หลัง ปฏิบัติตามข้อตกลง โดยมีการตั้งเตือนเป็นบางครั้ง	
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ และช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ใช้โต๊ะ	- แบ่งปันของเล่นให้เพื่อน	

๓. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัยในตนเอง</p>	<p>๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง</p>	<p>- จัดเก็บของเล่นของใช้เข้าที่และเก็บรักษาของใช้ส่วนตัวโดยไม่ต้องตกเดือน</p>	<p>- เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้อย่างถูกต้อง</p>
<p>มาตรฐานที่๗ รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความ เป็นไทย</p>			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ใช้โต๊ะ</p>	<p>- ยกตัวอย่างผลไม้ในชุมชนได้</p> <p>- รักรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม</p> <p>- สนใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว</p>	
<p>มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p>			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น</p>	<p>๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย</p>	<p>- เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น</p> <p>- สร้างข้อตกลงร่วมกัน</p>	<p>- ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มได้</p> <p>- ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้</p>

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้สนใจ</p>	<p>๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง</p> <p>๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับภาพ - เล่าประสบการณ์เดิมได้ - อธิบายเหตุผลการเรียงลำดับไปไม่ตามความคิดของตนเองได้ - สนทนาโต้ตอบแสดงความคิดเห็นได้ - สนทนาซักถามเล่าเรื่องได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากที่ได้ฟังมาได้ - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่ทำได้ - ตั้งคำถามจากภาพ - สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่องให้ผู้สนใจโดยใช้ภาษาที่ ๑ (กะเหรี่ยง)
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒</p> <p>อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้</p>	<p>๙.๒.๑ อ่านภาพสัญลักษณ์ คำ พร้อมชี้หรือวาดตามองข้อความตามบรรทัด</p> <p>๙.๒.๒ เขียนคล้ายตัวอักษร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากภาพ - บอกลักษณะของไปไม้

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด</p>	<p>๑๐.๑.๑ บอกลักษณะ และส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ จากการใช้ประสาทสัมผัส</p> <p>๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตเห็นเพียงลักษณะเดียว</p> <p>๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะตามเป็นเกณฑ์</p> <p>๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ อย่างน้อย ๔ ลำดับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของสิ่งไปไม่ได้ - เรียงลำดับไปไม่ได้ตามความคิดของตนเอง - อธิบายจับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน - อธิบายเหตุผลในการเรียงลำดับของไปไม่ได้ - บอกความเหมือนความต่างที่สังเกตได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - นับจำนวนไม่ได้ถูกต้อง - เปรียบเทียบต้นไม้ได้ถูกต้อง - การเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของไม้ - การเรียงลำดับความสูงต่ำของไม้ - นับจำนวนต้นไม้ในภาพตามจำนวนที่กำหนดได้ - นับรูปภาพผลิตภัณฑ์จากต้นไม้ - การแยกประเภทลักษณะเหมือนกัน/ต่างกันของผลิตภัณฑ์จากต้นไม้ - เปรียบเทียบขนาดเล็ก - ใหญ่ของไม้ได้ - บอกรูปร่างของไม้แต่ละชนิดได้ถูกต้อง - เล่นเกมการศึกษา - เล่นได้ถูกต้องตามกติกา
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล</p>	<p>๑๐.๒.๑ ระบุเหตุหรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ หรือการกระทำเมื่อมีผู้ใช้แนะ</p> <p>๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การเรียงลำดับเหตุการณ์ตามลำดับก่อนหลัง 	

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และตัดสินใจ และตัดสินใจ</p>	<p>๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ และเริ่มเรียนรู้ ผลที่เกิดขึ้น</p> <p>๑๐.๓.๒ ระบุปัญหา และแก้ปัญหา โดยลองผิด ลองถูก</p>		<p>- เล่นเกมโดมิโน</p> <p>- เล่นเกมจับคู่ภาพกับคำ</p> <p>- เล่นเกมจับคู่ภาพกับเงา</p> <p>- เล่นเกมภาพตัดต่อการปลูกไม้</p>
<p>มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์</p>			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง โดยมี การตัดแปลง และแก้ไขใหม่ จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น</p>	<p>- นำไปเฝมาปะติดกระดาษตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ</p> <p>- วาดภาพต้นไม้ตามจินตนาการ</p>	
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์</p>	<p>๑๑.๒.๒ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง อย่างหลากหลาย หรือแปลกใหม่</p>	<p>- แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์</p>	

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ที่เหมาะสมกับวัย</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้</p>	<p>๑๒.๑.๑ สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือ</p> <p>๑๒.๑.๒ กระตือรือร้น ในการเข้าร่วมกิจกรรม</p>	<p>- รักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>- สนใจฟังเรื่องที่ครูเล่าให้ฟังตลอดเวลา</p> <p>- กระตือรือร้น ในการเข้าร่วมกิจกรรม</p> <p>- ทำกิจกรรมอย่างมีความสุข</p> <p>- แสดงความคิดเห็น</p>	<p>- ออกไปดูต้นไม้ในชุมชน</p> <p>- ตั้งใจฟังครูอธิบายการทำกิจกรรม</p> <p>- ตั้งใจฟังครูเล่าเรื่อง</p> <p>- ออกไปดูเครื่องจักรสถานที่ทำงาน</p>
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถ ในการแสวงหาความรู้</p>	<p>๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ ตามวิธีการของตนเอง</p> <p>๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” “ทำไม” ในการค้นหาคำตอบ</p>	<p>- สนทนา/โต้ตอบ</p>	<p>- สามารถสนทนาโต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาที่ ๑ ได้</p>

สาระที่ควรเรียนรู้ ต้นไม้

รายวิชา/มาตรฐานการเรียนรู้

วัน	คณิตศาสตร์ชุมชน (๒๐ นาที) มฐ. ๗, ๙, ๑๐	ภาษากระแสหรือโปว (๓๐ นาที) มฐ. ๓, ๗, ๙, ๑๐, ๑๒	ชุมชนและสิ่งแวดล้อม/ ศิลปะ + วัฒนธรรม (๔๐ นาที) มฐ. ๑, ๒, ๓, ๗, ๙, ๑๑, ๑๒	สุขศึกษา + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๒	พลศึกษา + เล่นอิสระ/ เล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง) มฐ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๘, ๑๐
จันทร์	- การนับ - การเปรียบเทียบ	ฉากภาพวัฒนธรรม	ชุมชนและสิ่งแวดล้อม - ลักษณะของต้นไม้ - สิ่งที่อยู่บนกระบอกไม้ไผ่	สุขศึกษา - การเดิน ขึ้น - ลงบันไดที่ถูกต้อง - เกมเปรียบเทียบจำนวนกับตัวเลข	พลศึกษา - กระโดดขาเดียวส่งลูกโป่ง
อังคาร	การเรียงลำดับ	เรื่องเล่า	ชุมชนและสิ่งแวดล้อม - ประโยชน์ของต้นไม้	สุขศึกษา การปฏิบัติตนขณะนั่งมอเตอร์ไซด์ เกมการศึกษา - เกมโตมิโน	- เล่นอิสระ (ตามมุม)
พุธ	- การนับ - การแยกประเภท	เล่าเรื่อง (จากประสบการณ์)	ชุมชนและสิ่งแวดล้อม - เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ - วัสดุภาพผลิตภัณฑ์ที่ทำจากต้นไม้	สุขศึกษา - การปฏิบัติตนขณะขึ้น - ลงรถโดยสาร เกมการศึกษา - เกมจับคู่ภาพกับคำ	เล่นอิสระ (เครื่องเล่นสนาม)
พฤหัสบดี	การเปรียบเทียบขนาด	หนังสือรูปภาพ	ศิลปะ+วัฒนธรรม - นำใบไม้มาประดิษฐ์กระดาษ	สุขศึกษา - วิธีการเล่นเครื่องเล่นจากไม้ไผ่ที่ปลอดภัย เกมการศึกษา - เกมจับคู่ภาพกับเงา	พลศึกษา - เกม “จับกลุ่มฝึก”
ศุกร์	- รูปทรง	บททวน - เรื่องต้นไม้	บททวน - ลักษณะของต้นไม้	สุขศึกษา - การปฏิบัติตนขณะขึ้น-ลงรถ เกมการศึกษา - เกมภาพตัดต่อการปลูกไม้	การเล่นพื้นบ้าน - เกมรองเท้าไม้

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะหรี่ยังโป่ว) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - นับจำนวนต้นไม้ในภาพตามจำนวนที่กำหนดได้ - เปรียบเทียบต้นไม้ได้ถูกต้อง	คณิตศาสตร์ชุมชน (๒๐ นาที) - การนับ - การเปรียบเทียบ	การนับ ๑. นับจำนวนต้นไม้ในภาพตามจำนวนที่กำหนด การเปรียบเทียบ ๑. ต้นไม้ที่สูงที่สุด/เตี้ยที่สุด	- ภาพต้นไม้	ประเมินผล สังเกตพฤติกรรมการตั้งนี้ - การนับ - การเปรียบเทียบ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนา/โต้ตอบเกี่ยวกับภาพ	ภาษากระแสราย (๓๐ นาที) - ฉากภาพวัฒนธรรม	๑. ครูสนทนากับ นักเรียนเกี่ยวกับภาพ - ภาพนี้เป็นภาพอะไร - ภาพนี้มีใครอยู่บ้าง - คนในภาพนี้กำลังทำอะไร ๒. คำถามจินตนาการ - ถ้านักเรียนเป็นคนในภาพนักเรียนจะทำอย่างไรต่อไป - นักเรียนเคยทำกิจกรรมในภาพนี้ที่ไหน อย่างไร ฯลฯ	- ฉากภาพ วัฒนธรรม	ประเมินผล สังเกตพฤติกรรมการตั้งนี้ - การใช้ภาษาสนทนา/โต้ตอบ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงปกาเกอะญอ) ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <p>- ออกไปดูต้นไม้ที่อยู่ในชุมชน</p> <p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <p>- สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่อง</p> <p>เป็นประโยชน์ต่อตนเอง</p> <p>ให้ผู้สนใจ</p>	<p>ชุมชนและสิ่งแวดล้อม/ ศิลปะ + วัฒนธรรม (๔๐ นาที)</p> <p>ชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p> <p>- ลักษณะของต้นไม้</p> <p>- สิ่งที่อยู่ในกระบอกไม้ไผ่</p>	<p>๑. พาเด็ก ๆ ออกไปดูต้นไม้ที่อยู่ในชุมชนของเด็ก</p> <p>๒. สนทนากับเด็กถึงลักษณะของต้นไม้ว่าเป็นอย่างไรร เช่น มีต้นไม้จำนวนมาก/หลายชนิด</p> <p>๓. สนทนากับเด็กถึงสิ่งที่อยู่ในกระบอกไม้ไผ่ว่ามีอะไรบ้าง</p> <p>- สัตว์ที่อยู่ในกระบอกไม้ไผ่ เช่น หนอนไม้ไผ่ เป็นต้น</p> <p>- ต้นไม้มักจะอยู่รวม ๆ กัน เราเรียกว่า กอไม้</p> <p>- เมื่อถึงฤดูฝนต้นไม้จะแตกหน่อ เพื่อขยายพันธุ์ เราเรียกว่า หน่อไม้ และหน่อไม้จะเติบโตเป็นต้นไม้ต่อไป</p>	<p>- ชุมชน</p> <p>- ต้นไม้</p>	<p>ประเมินผล</p> <p>สังเกตพฤติกรรมดังนี้</p> <p>- ความสนใจในการเรียนรู้</p> <p>- การใช้ภาษาในการสนทนาโต้ตอบ</p> <p>เครื่องมือการวัด</p> <p>- แบบบันทึกการสังเกต</p>

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงไย่แก้ว) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับการเดินทาง - ลง บ้านเด	สุขศึกษา + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) สุขศึกษา - การเดินขึ้น - ลงบันได ที่ถูกต้อง เกมการศึกษา - เกมเปรียบเทียบจำนวน กับตัวเลข	สุขศึกษา ๑. เด็กเล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการเดิน ขึ้น - ลงบันได ๒. ครูบอกวิธีการเดินขึ้น - ลงบันไดที่ถูกต้อง ๓. ร่วมกันสรุปวิธีการเดินขึ้น - ลงบันไดที่ถูกต้อง เกมการศึกษา ๑. ครูแนะนำและสาธิตการเล่นเกมเปรียบเทียบ จำนวนกับตัวเลข ๒. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารับเกม ๓. ให้นักเรียนเล่น โดยครูคอยดูแลและ ให้คำแนะนำ ๔. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน ๕. ให้แต่ละกลุ่มส่งคืนสื่อและสรุปกิจกรรมร่วมกัน	- บันได - เกม เปรียบเทียบ จำนวนกับ ตัวเลข	เน้นความหมาย - การเล่าประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับการเดินขึ้น - ลง บ้านเด เน้นความถูกต้อง - อธิบายวิธีการเดินขึ้น - ลง บันไดที่ถูกต้อง - การเปรียบเทียบจำนวนกับ ตัวเลขได้ถูกต้อง เครื่องมือนักวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ตั้งใจฟังครูอธิบายวิธีการเดิน ขึ้น - ลงบันไดที่ถูกต้อง มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เล่นเกมเปรียบเทียบจำนวน กับตัวเลขได้ถูกต้อง				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงปาย) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย ต้นไม้ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง ได้ถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกาย อย่างคล่องแคล่วและทรงตัวได้	พลศึกษา + เล่นอิสระ/ เล่นที่บ้าน (๑ ชั่วโมง) - กระโดดขาเดียวส่งลูกโป่ง	๑. เด็กเข้าแถวตอน ๒ แถว เดินท่าปลาสูง สวมหมอบนร่างกายโดยให้ท่าทำตั่งต่อไปมี - กระโดดขาเดียวอยู่กับที่โดยยกเท้าซ้าย ขึ้น ๑๐ ครั้ง - กระโดดขาเดียวอยู่กับที่โดยยกเท้าขวา ขึ้น ๑๐ ครั้ง ๒. อธิบายและสาธิตวิธีการเล่น “กระโดดขาเดียวส่งลูกโป่ง” ๓. เด็กเล่น “กระโดดขาเดียวส่งลูกโป่ง” ๔. เด็กและครูร่วมกันสรุปการจัดกิจกรรมก่อน พาเด็กไปทำความสะอาดร่างกาย	- สวม - ลูกโป่ง	เน้นความหมาย - การเคลื่อนไหวร่างกาย อย่างคล่องแคล่วและ ทรงตัวได้ - การดูแลรักษาความสะอาด ร่างกาย เน้นความถูกต้อง - เล่นกระโดดขาเดียวส่งลูกโป่ง ได้ถูกต้องตามกติกา เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - ดูแลรักษาความสะอาด ร่างกาย				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงปาย) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม <p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กเรียงลำดับไป ตามความคิดของตนเองได้ - อธิบายเหตุผลการเรียงลำดับไป ไม่ตามความคิดของตนเองได้ 	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>คณิตศาสตร์ชุมชน (๒๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียงลำดับ 	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> เด็กไปเก็บใบไม้ที่วางอยู่บนพื้นมาคนละ ๕ ใบ เด็กเรียงลำดับไปไม่ตามความคิดของตนเอง พร้อมอธิบายเหตุผล 	<p>สื่อการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใบไม้ 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียงลำดับไป - ตามความคิดของตนเองได้ - อธิบายเหตุผลการเรียงลำดับไป ไม่ตามความคิดของตนเองได้ <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังครูเล่าเรื่องให้ฟัง <p>มาตรฐานที่ ๓ ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มั่นใจในตนเอง กล่าวออกมา เล่าเรื่องที่ฟัง 	<p>ภาษาละเรียง (๓๐ นาที)</p> <p>เรื่องเล่า</p>	<ol style="list-style-type: none"> ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง ให้อาสาสมัครออกมาเล่ากลับ ครูซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่เล่า 	<p>เรื่องเล่าเกี่ยวกับวัฒนธรรม</p> <p>ความเป็นอยู่ของกะเหรี่ยง</p>	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ออกมาเล่าเรื่องที่ฟัง <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังครูเล่าเรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - บอกวิธีการรักษารวมชาติ และสิ่งแวดล้อม <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงไป๋) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เล่าเรื่องจากที่ได้ฟังมาได้ มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย	สาระที่ควรเรียนรู้ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม/ ศิลปะ + วัฒนธรรม (๔๐ นาที) ชุมชนและสิ่งแวดล้อม - ทัศนียภาพของต้นไม้	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เด็กและครูร่วมกันสนทนาแลกเปลี่ยนถึง ทัศนียภาพของต้นไม้ - เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์บางชนิด เช่น ตั๊ก หนอนไม้ไผ่ กวาง เป็นต้น - นำมาสร้างบ้าน - นำมาทำเป็นเครื่องมือหาเลี้ยงชีพ - นำมาทำเครื่องใช้ภายในบ้าน - หน่อไม้ นำมาทำเป็นอาหาร ฯลฯ ๒. เด็กและครูร่วมกันสนทนาแลกเปลี่ยนถึง ทัศนียภาพที่ครอบครัวของตนได้จากต้นไม้ ๓. ร่วมกันสนทนาถึงแนวทางการอนุรักษ์ต้นไม้ - ไม่เผาป่า/ตัดต้นไม้ - ช่วยกันปลูกต้นไม้ - ฯลฯฯ		การวัดผลประเมินผล เน้นความหมาย - การโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น เน้นความถูกต้อง - ตั้งใจฟังครูเล่าเรื่อง - บอกวิธีการรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เครื่องมื่อการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ เด็ดงอก

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการนั่งมอเตอร์ไซด์ มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ตั้งใจฟังครูอธิบายวิธีการปฏิบัติตนขณะนั่งมอเตอร์ไซด์	สุขศึกษา + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - การปฏิบัติตนขณะนั่งมอเตอร์ไซด์ เกมการศึกษา - เกมโดมิโน	สุขศึกษา ๑. เด็กเล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการนั่งมอเตอร์ไซด์ ๒. ครูให้นักเรียนดูภาพเด็กนั่งมอเตอร์ไซด์แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพ ๓. ครูอธิบายวิธีการปฏิบัติตนขณะนั่งมอเตอร์ไซด์ ๔. นักเรียนและครูสรุปกิจกรรมร่วมกัน เกมการศึกษา ๑. ครูแนะนำและสาธิตการเล่นเกมโดมิโน ๒. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารับเกม ๓. ให้นักเรียนเล่น โดยครูคอยดูแลและให้คำแนะนำ ๔. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน ๕. ให้แต่ละกลุ่มส่งคืนสื่อและสรุปกิจกรรมร่วมกัน	- มีดพลาสติก - กรรไกร - เกมโดมิโน	เน้นความหมาย - การใช้ภาษาเล่าประสบการณ์ - เกี่ยวกับการนั่งมอเตอร์ไซด์ เน้นความถูกต้อง - บอกอธิบายวิธีการปฏิบัติตนขณะนั่งมอเตอร์ไซด์ - เล่นเกมโดมิโนได้ถูกต้อง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างข้อตกลงร่วมกัน - ปฏิบัติตามข้อตกลง <p>มาตรฐานที่ ๕ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบ่งปันของเล่นให้เพื่อน <p>มาตรฐานที่ ๖ ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้อย่างถูกต้อง <p>มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย 	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>พลศึกษา + เล่นอิสระ/เล่นที่พื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นอิสระ (ตามมุม) 	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ครูแนะนำมุมต่าง ๆ ภายในห้อง และ ทบทวนข้อปฏิบัติในการเล่นตามมุม เช่น การแบ่งปัน ไม่แย่งกัน ไม่ส่งเสียงดัง ขณะเล่น เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นเสร็จ ๒. ให้เด็กเล่น โดยที่ครูคอยดูแลและให้คำแนะนำ ๓. เมื่อหมดเวลา ให้เด็กเก็บของเล่นให้เรียบร้อย ๔. สรุปลักษณะร่วมกัน แล้วนำเด็กไปทำความสะอาดร่างกาย 	<p>สื่อการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มุมต่าง ๆ ในห้องเรียน 	<p>การวัดผลประเมินผล</p> <p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างข้อตกลงร่วมกัน - การดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตามข้อตกลงได้ถูกต้อง - เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้อย่างถูกต้อง <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักรูปภาพผลิตภัณฑ์จากต้นไม้นี้ - การแยกประเภทลักษณะเหมือนกัน/ต่างกันของผลิตภัณฑ์จากต้นไม้นี้ 	<p>คณิตศาสตร์ชุมชน (๒๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การนับ - การแยกประเภท 	<p>การนับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้เด็กดูรูปภาพผลิตภัณฑ์จากต้นไม้นี้ เช่น แก้วน้ำจากไม้ กระดิ่ง สุ่มไม้ ตะกร้า กระบุง เป็ช้ะ ฯลฯ 2. เด็กช่วยกันนับรูปภาพผลิตภัณฑ์จากต้นไม้นี้ <p>การแยกประเภท</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กแยกสิ่งที่มีลักษณะเหมือนกัน/ต่างกันของผลิตภัณฑ์จากต้นไม้นี้ ตามความคิดของเด็ก 	<ul style="list-style-type: none"> - รูปภาพแก้วน้ำจากไม้ - กระบุงไม้ - กระดิ่ง - สุ่มไม้ - ตะกร้า - กระบุง - เป็ช้ะ 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การนับรูปภาพ - การแยกประเภท <p>เครื่องมื่อการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่ทำได้ <p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของไม้ <p>มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑</p> <ul style="list-style-type: none"> - รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรม และความเป็นไทย 	<p>ภาษากระหรีียง (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องจากประสบการณ์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้เด็กนำไปไม้มาคนละ ๑ ใบ แล้วให้เด็กนำไปไม้มาวางบนกระดานเทา - ชาว 2. ครูให้เด็กช่วยกันบอกลักษณะของไม้ 3. ครูอธิบายให้เด็กว่าไม้แต่ละใบมีลักษณะแตกต่างกัน เช่น ความยาวของใบ สีของใบ ฯลฯ 4. ให้เด็กช่วยกันเล่าถึงกิจกรรมที่ครูพาทำ โดยครูเขียนบนกระดานเป็นข้อ ๆ 5. ครูอ่านให้เด็กฟังแล้วซักถามว่า มีข้อใดจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงไหม 6. ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้เด็กอ่านตาม 	<ul style="list-style-type: none"> - กระดานเทา - ชาว - ไม้ 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของไม้ - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่ทำได้ <p>เครื่องมื่อการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงไป๋) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ดินฟ้า วัฒนธรรม ที่ เตือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงร่วมกัน มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ออกไปดูเครื่องจักรสถานที่ทำ จากไม้ มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - วาดภาพผลิตภัณฑ์ที่ทำจาก ดินไม้	ชุมชนและสิ่งแวดล้อม/ ศิลปะ + วัฒนธรรม (๔๐ นาที) ศิลปะ + วัฒนธรรม - เครื่องจักรสถานที่ทำจากไม้ - วาดภาพผลิตภัณฑ์ที่ทำ จากดินไม้	๑. ครูสร้างข้อตกลงกับเด็กก่อนที่จะพาเด็ก ๆ ออกไปดู เครื่องจักรสถานที่ทำจากไม้ เช่น กระดังของคนแก่ภายในหมู่บ้าน ๒. ครูให้เด็กวาดภาพผลิตภัณฑ์ที่ทำจาก ดินไม้ ตามที่ได้ได้เห็นตามจินตนาการและ ระบายสีให้สวยงาม ๓. นำเสนอผลงาน	- กระดาษ A๔ - สีเทียน - เครื่อง จักสาน ที่ทำจากไม้ ไม้ไผ่ - กระดัง - สุ่มไก่ - ตะกร้า - กระบุง - เปื้อน	เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงร่วมกัน - วาดภาพผลิตภัณฑ์ที่ทำจาก ไม้ เน้นความถูกต้อง - ออกเครื่องจักรสถานที่ทำจาก ไม้ไผ่ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับการปฏิบัติตน ขณะขึ้น - ลง รถโดยสาร (เกมจับคู่ภาพกับคำ)	สุขศึกษา + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) สุขศึกษา - การปฏิบัติตนขณะ ขึ้น - ลง รถโดยสาร	สุขศึกษา ๑. เด็กเล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับ การปฏิบัติตนขณะขึ้น - ลง รถโดยสาร ๒. ครูออกวิธีการปฏิบัติตนขณะขึ้น - ลง รถโดยสาร ๓. ร่วมกันสรุปวิธีการปฏิบัติตนขณะขึ้น - ลง รถโดยสาร	- เกมจับคู่ ภาพกับคำ	เน้นความหมาย - เล่าประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับการปฏิบัติตน ขณะขึ้น - ลง รถโดยสาร (เกมจับคู่ภาพกับคำ)

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังครูอธิบายวิธีการปฏิบัติตนขณะขึ้น - ลงรถโดยสาร <p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นเกมจับคู่ภาพกับคำได้ถูกต้อง 	<p>เกมการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกมจับคู่ภาพกับคำ 	<p>เกมการศึกษา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ครูแนะนำและสาธิตการเล่นเกมจับคู่ภาพกับคำ ๒. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารับเกม ๓. ให้นักเรียนเล่น โดยครูคอยดูแลและให้คำแนะนำ ๔. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน ๕. ให้แต่ละกลุ่มส่งคืนสื่อและสรุปกิจกรรมร่วมกัน 		<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังครูอธิบายวิธีการปฏิบัติตนขณะขึ้น - ลงรถโดยสาร <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มั่นใจในตัวเอง ในการออกมาเป็นผู้นำกายบริหาร <p>มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ถูกต้อง 	<p>พลศึกษา + เล่นอิสระ/เล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นอิสระ (เครื่องเล่นสนาม) 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เด็กเข้าแถวตอน ๒ แถวเดินจับคู่ลงสู่สนาม เด็กเล่น ให้เด็กอาสาสมัครออกมานำท่ายบริหารทีละคน ประมาณ ๕ - ๖ คน เด็กเล่นเครื่องเล่นสนาม เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงการเล่นเครื่องเล่นสนาม พาเด็กไปทำความสะอาดร่างกาย 	<p>เครื่องเล่นสนาม</p>	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มั่นใจในตัวเอง ในการออกมา นำกายบริหาร - ดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ถูกต้อง <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - ดูแลรักษาความสะอาด ร่างกาย				
ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เล่นเครื่องเล่นสนามได้ อย่างถูกวิธีและปลอดภัย				
มาตรฐานที่ ๕ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - แบ่งปันของเล่นให้เพื่อน				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เปรียบเทียบขนาดเล็ก - ใหญ่ ของใบไม้ได้	คณาจารย์ผู้สอน (๒๐ นาที) - การเปรียบเทียบขนาด	๑. ให้เด็กนักเรียนเก็บใบไม้บริเวณโรงเรียนมาคนละ ๑ ใบ ๒. ให้นักเรียนในห้องช่วยกันเปรียบเทียบขนาดเล็ก - ใหญ่ ของใบไม้ของแต่ละคน	ใบไม้	เน้นความหมาย - สนใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว เน้นความถูกต้อง - เปรียบเทียบขนาดเล็ก - ใหญ่ ของใบไม้ได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ตั้งคำถามจากภาพ - เล่าเรื่องจากภาพที่ได้ มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - การเรียงลำดับเหตุการณ์ตามลำดับก่อนหลัง	ภาษากระแสราย (๓๐ นาที) หนังสือรูปภาพ	๑. ครูให้เด็กดูภาพโดยเสนอทีละภาพพร้อมตั้งคำถามจากภาพ ๒. ให้อาสาสมัครมาถือภาพคนละภาพ และเล่าเรื่องจากภาพที่ได้ ๓. ครูให้อาสาสมัครช่วยกันเรียงภาพ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากที่เพื่อน ๆ เรียง ถ้าไม่เห็นด้วยให้ออกมาเรียงใหม่พร้อมบอกเหตุผล ๔. ให้อาสาสมัครออกมาเล่าเรื่องจากภาพที่เรียงลำดับแล้วนั้น ๕. ให้อาสาสมัครชุดใหม่ออกมาเรียงลำดับอีกครั้ง ๖. สรุปกิจกรรมร่วมกัน	หนังสือรูปภาพ	เน้นความถูกต้อง - ตั้งคำถามจากภาพ - เล่าเรื่องจากภาพที่ได้ - เรียงลำดับเหตุการณ์ตามลำดับก่อนหลัง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโบว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย		กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. ครูพาเด็ก ๆ ออกไปดูต้นไม้ที่มีอยู่ในบริเวณโรงเรียน และให้เด็กแต่ละคนเก็บใบไม้คนละ ๕ ใบ ๒. เด็กนำไปนำมาปะติดกระดาษตามความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ ๓. นำเสนอผลงาน	- ใบไม้ - กระดาษ A๔ - กาว	เน้นความหมาย - ดูลักษณะต้นไม้ - นำใบไม้มาปะติดกระดาษตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - ออกไปดูต้นไม้ที่มีอยู่ในบริเวณโรงเรียน	ชุมชนและสิ่งแวดล้อม/ ศิลปะ + วัฒนธรรม (๔๐ นาที) ศิลปะ + วัฒนธรรม - นำใบไม้มาปะติดกระดาษ			
มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว				
มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - นำใบไม้มาปะติดกระดาษตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะหรี่ยังโป้ว) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการเล่นเครื่องเล่นที่ทำจากไม้ <p>มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังครูอธิบายวิธีการเล่นเครื่องเล่นไม้ที่ปลอดภัย <p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นเกมจับคู่ภาพกับเงาได้ถูกต้อง 	<p>สุขศึกษา + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) สุขศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิธีการเล่นเครื่องเล่นจากไม้ที่ปลอดภัย <p>เกมการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกมจับคู่ภาพกับเงา 	<p>สุขศึกษา</p> <ol style="list-style-type: none"> เด็กเล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการเล่นเครื่องเล่นที่ทำจากไม้ ครูบอกวิธีการเล่นเครื่องเล่นจากไม้ที่ปลอดภัย ร่วมกันสรุปวิธีการเล่นเครื่องเล่นไม้ที่ปลอดภัย <p>เกมการศึกษา</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูแนะนำและสาธิตการเล่นเกมจับคู่ภาพกับเงา ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้นำตัวแทนกลุ่มออกมารับเกม ให้นักเรียนเล่น โดยครูคอยดูแลและให้คำแนะนำ ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน ให้แต่ละกลุ่มส่งชิ้นสื่อและสรุปกิจกรรมร่วมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - โทรทัศน์ - เกมจับคู่ภาพกับเงา 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการเล่นเครื่องเล่นที่ทำจากไม้ <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟังครูอธิบายวิธีการเล่นเครื่องเล่นไม้ที่ปลอดภัย - จับคู่ภาพกับเงาได้ถูกต้อง <p>เครื่องมื่อการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโบว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวตามคำสั่ง ได้ถูกต้อง <p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นเกมจับกลุ่มผัก ได้ถูกต้องตามกติกา <p>มาตรฐานที่ ๓ ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนใจและมีความสุขในการเล่น และออกกำลังกาย <p>มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ดูแลรักษาความสะอาด ร่างกาย 	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>พลศึกษา + เล่นอิสระ/ เล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง)</p> <p>พลศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกม “จับกลุ่มผัก” 	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> เด็กเป็นวงกลม อบอุ่นร่างกาย โดย <ul style="list-style-type: none"> - วิ่งอยู่กับที่ นับ ๑ - ๒๐ - กระโดดตบ ๑๐ ครั้ง อธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกม เด็กเล่นเกม “จับกลุ่มผัก” เด็กและครูร่วมกันสรุปการจัดกิจกรรมก่อน พาเด็กไปทำความสะอาดร่างกาย 	<p>- สุนัข</p>	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นและออกกำลังกาย - การดูแลรักษาความสะอาด ร่างกาย <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวตามคำสั่งได้ถูกต้อง - เล่นเกมจับกลุ่มผัก ได้ถูกต้องตามกติกา <p>เครื่องมืองารวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ เดือน
 พ.ศ. _____

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - บอกรูปทรงของใบไม้ แต่ละชนิดได้ถูกต้อง	คณิตศาสตร์ชุมชน (๒๐ นาที) - รูปทรง	๑. ครูนำใบไม้ชนิดต่าง ๆ เช่น ใบไม้ ใบเฟื่องฟ้า ใบมะม่วง ฯลฯ ๒. ให้เด็กหยิบใบไม้ทีละใบ ๓. ให้เด็กบอกรูปทรงของใบไม้แต่ละชนิด	- ใบไม้ - ใบเฟื่องฟ้า - ใบมะม่วง	เน้นความถูกต้อง - บอกรูปทรงของใบไม้ แต่ละชนิดได้ถูกต้อง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่อง เป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยใช้ภาษา กะเหรี่ยงโปว์	ภาษากระแสร้อย (๓๐ นาที) บททวน - เรื่องต้นไม้	- ครูและนักเรียนทบทวนเกี่ยวกับเรื่องต้นไม้	- ฉากภาพ วัฒนธรรม - เรื่องเล่า - หนังสือ รูปภาพ	เน้นความหมาย - การสนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่อง เป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยใช้ภาษา กะเหรี่ยงโปว์ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท่องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันศุกร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับลักษณะของต้นไม้ มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - วาดภาพต้นไม้ตามจินตนาการได้	ชุมชนและสิ่งแวดล้อม/ ศิลปะ + วัฒนธรรม (๕๐ นาที) - ลักษณะของต้นไม้ - ประโยชน์ของไม้	- ครูนำและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับลักษณะของต้นไม้ ไปด้วย - ครูให้นักเรียนวาดภาพต้นไม้ - ให้นักเรียนออกมามำเสนอหน้าห้อง	- กระดาษ A๔ - สีเทียน	เน้นความหมาย - การสนทนาเกี่ยวกับลักษณะของต้นไม้ ไปด้วย - วาดภาพต้นไม้ตามจินตนาการ เน้นความถูกต้อง - วาดภาพต้นไม้ได้ถูกต้อง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - วาดภาพต้นไม้				
มาตรฐานที่ ๓ ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - มั่นใจในตนเอง กล่าวพูดในการนำเสนอผลงาน				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะหรี่ปั้ว) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ เดือน
 พ.ศ. วันศุกร์ ที่

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการ การจีน - ลง รอยนต์ มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ตั้งใจฟังครูอธิบายวิธีการ ปฏิบัติตนขณะจีน - ลง รอยนต์ถูกต้อง มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เล่นเกมภาพตัดต่อ การปลูกไม้ ได้ถูกต้อง	สุขศึกษา + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) สุขศึกษา - การปฏิบัติตน ขณะจีน - ลง รอยนต์ เกมการศึกษา - เกมภาพตัดต่อ การปลูกไม้	สุขศึกษา ๑. เด็กเล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการจีน - ลง รอยนต์ ๒. ครูบอกวิธีการปฏิบัติตนขณะจีน - ลง รอยนต์ที่ถูกต้อง ๓. ร่วมกันสรุปวิธีการปฏิบัติตนขณะจีน - ลง รอยนต์ถูกต้อง เกมการศึกษา ๑. ครูแนะนำและสาธิตการเล่นเกมภาพ ตัดต่อการปลูกไม้ ๒. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารับเกม ๓. ให้นักเรียนเล่น โดยครูคอยดูแลและ ให้คำแนะนำ ๔. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน ๕. ให้แต่ละกลุ่มส่งคืนสื่อและสรุปกิจกรรม ร่วมกัน	- รูปภาพ รอยนต์ - เกมภาพ ตัดต่อ การปลูกไม้	เน้นความหมาย - การเล่าประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับกาจีน - ลง รอยนต์ เน้นความถูกต้อง - บอกการปฏิบัติตนขณะ จีน - ลง รอยนต์ที่ถูกต้อง - เล่นเกมภาพตัดต่อการปลูกไม้ ได้ถูกต้อง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (กะเหรี่ยงโปว์) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๖ หน่วย ต้นไม้ วันศุกร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑.๔</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นเกมร้องเพลงที่ไม่ถูกต้องตามกติกา <p>มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นและทำกิจกรรมด้วยความระมัดระวังโดยต้องตั้งใจทุกครั้ง - ดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย <p>มาตรฐานที่ ๓ ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนใจและมีความสุขในการเล่น และออกกำลังกาย 	<p>สาระที่ควรเรียนรู้</p> <p>พลศึกษา + เล่นอิสระ/เล่นที่บ้าน (๑ ชั่วโมง)</p> <p>การละเล่นที่บ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกมร้องเพลงที่ไม่ 	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ครูอธิบายและสาธิตการเล่นเกมร้องเพลงที่ไม่ ๒. ครูให้เด็กเล่นเกมร้องเพลงที่ไม่โดยครูคอยดูแลให้คำแนะนำการเล่นแก่เด็ก ๔. เมื่อหมดเวลาครูและนักเรียนสรุปกิจกรรมร่วมกัน แล้วนำไปทำความสะอาดร่างกาย 	<p>สื่อการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร้องเพลงที่ไม่ 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นและออกกำลังกาย <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นเกมร้องเพลงที่ไม่ - ถูกต้องตามกติกา - เล่นและทำกิจกรรมด้วยความระมัดระวัง <p>โดยต้องตั้งใจเป็นบางครั้ง</p> <p>เครื่องมืองาวด์</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แบบสังเกตพฤติกรรม (ต่อ)

ร.ร. ชื่อ ศึกษา		พฤติกรรมที่สังเกตด้านสังคม			พฤติกรรมที่สังเกตด้านสติปัญญา	
		มาตรฐานที่ ๖	มาตรฐานที่ ๗	มาตรฐานที่ ๘	มาตรฐานที่ ๙	มาตรฐานที่ ๑๐
9	๖.๑.๑	แต่งตัวด้วยตนเอง				
9	๖.๑.๒	รับประทานอาหารด้วยตนเอง				
9	๖.๑.๓	ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง				
9	๖.๒.๑	เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง				
9	๖.๒.๒	เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง				
9	๖.๓.๑	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัด และพอเพียงเมื่อมีผู้ใช้เ				
9	๗.๑.๑	มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ใช้เ				
9	๗.๑.๒	ทิ้งขยะได้ถูกที่				
9	๗.๒.๑	ปฏิบัติตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง				
9	๗.๒.๒	กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง				
9	๗.๒.๓	ยินดีร่วมได้อินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี				
9	๘.๑.๑	เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน				
9	๘.๒.๑	เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม				
9	๘.๒.๒	ยิ้ม ทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง				
9	๘.๓.๑	มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ใช้เ				
9	๘.๓.๒	ปฏิบัติเป็นผู้มีผู้ตามได้ด้วยตนเอง				
9	๘.๓.๓	ประเมินตนเองแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรง เมื่อมีผู้ใช้เ				
9	๙.๑.๑	ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง				
9	๙.๑.๒	เล่าเรื่องเป็นประโยคต่อเนื่อง				
9	๙.๒.๑	อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำพร้อมทั้งชี้หรือวาดตามองข้อความตามบรรทัด				
9	๙.๒.๒	เขียนคำย่อดำย้อักษร				
9	๑๐.๑.๑	บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส				
9	๑๐.๑.๒	จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว				
9	๑๐.๑.๓	จำแนก และจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์				

๑. ฉากภาพวัฒนธรรม :

๒. หนังสือรูปภาพ

๓. เรื่องเล่า

ท ณี โธ ฅางคู พ้า

ม้างแต่ก้อง เก โพล้ง พ๊ะ ดู พะ โท้ แม่ ท ณี เก โพล้ง ษัะ โพล้ง ไซ้ ดี เก โพล้ง ไคล้ มี อ เต้า พ้า นอ
โอ ดี อ พู ม้างแต่ก้อง อ พู โอ ซ้า ฅั๊ โธ เวี ที่ อ แควี พะ แบเต้าะ นอ เก โพล้ง เกิง ล แม่ซ้า อางซ้า อ แพ
อ เท่อ แบ ท เซิง เน็ง นอ โอ มึง โธ มึง กู้ เน็ง ล้อ ล ฅั๊ ฅั๊ นอ ล ซิงฅั๊ แม่ เท่อ แบ ดี อ ท ย้างซัะ ล โธ
แเบ อ ท ลั้ง ท ไคล้ ล มี ดี อ แพ แบ แบเต้าะ นอ อาง แบ เท่อ ดี อ แพ นอ ล้อ โธ ล นั้ง อ แพ เอ้า เวี ล เก
ล้า แบ ใจัะ แด อ พู แควี “พู แควี-เอ้อ แบ เล้ น ล แม่ซ้า แด จ เท่อ แบ ก ซัะ แซย โฆะ นอ โพล้ง เล้ ม แควี
กัะ น ซิง นอ” อ แพ ไคล้ ทบลิ้ ทิง ดี อ เมะ ทิง ล้าง ใต้ะ อ ซิง เวี ซ้า ฅั๊ นอ ล ควึง คู แยก แเน้ แบ อ ซิง
เวี ซ้า ฅั๊ นอ แม่ อ ซัะ บี อ ล่าง ล้อ

โธ ล นั้ง อ แพ โธ ล มี แบ เพล เพล้า เต้า ที่ เมะ ฅั๊ เทิง ทาง ล เก ล้า แบ อ เวี แด ซ้า ฅั๊ นอ ล
แควี อ แพ น่าง ฅั๊ แบ อ แพ แด เวี อ พู ล แควี-อัะ แบ ซ้องมอง ล้าง อ ซัะ อ เมะ ทิง ล้าง ซ้องมอง เท่อ
คู มะ โธ ล นั้ง เต้าะ อ แพ กู้ ซยอง อ พู กู้ ฅั๊ มีา เวี ฅั๊ ฅั๊-อัะ อ แพ ไคล้ ทาง เจ้ะ เวี “พู แควี กู้ น พิง
นอ ฅั๊อง ฅั๊ ฅั๊ แพ โย้” อ พู แควี เวี ลี กู้ อ พิง ฅั๊อง ฅั๊ ฅั๊ ซึ้น่าง อ แพ อ คาง ไซ้ะ ซ้า ฅั๊ นอ เลา อ แพ
แด เวี อ พู ฅั๊ ฅั๊ กู้ งั๊ ย้า แควี ทาง อ พู แควี อ เมะ ไคล้ ทาง ดีอ เมะ ทิง ล้าง อาง แบ เลา อ พู อ เท่อ
“แพ เมะ ซิง นอ แควี โละ น ซัะ ดี เอ โละ น ซัะ แพ มีา ยิง มีา แซ้ น ท ล โธ น่าง เม็ง แบ แด เดิง ล้าง บ้า
ท ณี ลู้ง ไซะ แกล้ พ้า เมะ เวี แด แพ เมะ ซิง นอ น ซิง ลี ฅิง นี กัะ-อัะ” โล้ แด อ พู อ ท ฅั๊อง ซิง

อ พู แควี เวี อางจัะ ทาง โละ อ ซัะ พี ม ลี ฅิง นี เท่อ ลู้ง ไซะ แกล้ พ้า พี อ แพ โล้ แด-อัะ เป้า ม
ซิง นอ ลี ฅิง ฅางคู ลู้ง ไซะ แกล้ พ้า น้าง นั้ง น้าง แเน้ ฅิง เวี แด เท่อ น่าง เม็ง ฅะ ลู้ง ฅั๊ ล นั้ง อางจัะ
โละ อ ซัะ ลี ฅิง ฅางคู แบเต้าะ ล แด ท น่าง เม็ง แบ ฅิง เวี ซึ้ ทาง ซ้า นั้ง อ วิ ใจั๊ ฅั๊ ฅั๊ ฅั๊ นอ ลี ฅิง เวี ล
มี ล้า แบ โธ มึง โธ มึง ใ้ กเต้าะ อ พิง ซแด้ เวี ลี ไซะ ฅั๊อง แด เซง พะ ดู ล เทิง มึง น้าง วึง ทาง จูง ลู้ง คู
ล้อง แควี ล้าง ทาง เท่อ ไซะ แกล้ พ้า ทบลิ้ มยู้ นาง แบ กัะ อ แพ อ ท ไคล้ “จ แพ นอ ม โล้ โโก จ ท โธ ล
เม็ง” อ เวี อาง ใ้ พ้างซวึง ลี พลัะ กัะ เวี กเต้าะ ท้อง ลู้ง ม แด ล้าง ไซ้ ทาง อ โทง ดี พ้าซวึง ล เบง ใ้
ลู้ง อ เต้า ใ้ ท้อง อ ใจั๊ แด-อัะ อ ใจั๊ อาง จัะ-อัะ “พิง ซแด้ น แด ท เม็ง เม็ง ซึ้-อ้า” พิง ซแด้ ไคล้ ซ้า อ ใจั๊
“จ แด เท่อ น่าง เม็ง ฅะ” อ ใจั๊ ไคล้ ซ้า-อัะ “จ โล้ แน ย้า แพ นอ โโกง ดู้ ฅ็อ ล้อ” อ พิง ซแด้ ไคล้ น่าง
เม็ง ฅะ ใ้ ฅั๊อง ลู้ง เต้า มี ล่าง พ้า แด ปเคี ไซ้ พี อ แพ อางกั ลู้ง มี คู ละ ล เขา อ เวี ซ้องมอง ทาง เวี ม
เซิง กัะ จ แพ อ ปเคี ฅลึง ล ฅั๊ แอ้ ท พ้าง ทาง ม โลม์ ฅั๊ พอง ทาง ใ้ มี ลี ไซะ พ้า ใวะ อ ใจั๊ อางจัะ-อัะ
“พิง ซแด้ น ม ลี พลัะ ไซะ ใต้ะ โป” อ พิง ซแด้ ใจั๊ ซ้า เวี “จ ม ลี พลัะ ดู้ แหว่ ฅางคู ล นั้ง เต้าะ” พิง ซ
แด้ ลี ใวะ ลี ท้อง ไซะ พ้า ซวึง ล้าง ปเคี ฅลึง ฅึง เลา พะ โธ มู โฆะ พ้อง ไซวะ แล้ ล เบง ลี ฅั๊ ใ้ เวี อ
ปเคี เก ทาง ฅั๊ เต้ เต้ พะดู พะลั้ง แล้ มึง แล้ ซ้า ซวี้ ไซะ แกล้ พ้า ท้อง ล นั้ง แย้ นอ อ พิง ซแด้ ลี ไซะ พ้า
กู้ นั้ง ฅะ โธ มู โฆะ อ ปเคี ซึ บู้ ย้า อ เวี ลี บู้ ปเคี ลี อางแซ้ เวี นี แบ จั ฅั๊อง ฅั๊ ฅั๊ ซวี้ อาง ท อาง ท ใ้อ
เกมีา อาง อ ใจั๊ อ ใจั๊ อางจัะ-อัะ “ซแด้ น ลี แม่ อาง ท อาง พี จอง เล้” อ เวี ไคล้ ซ้า อ ใจั๊ “แยะ จ เซิง กัะ
แพ อ ปเคี ฅลึง จ ลี อางแซ้ ปเคี จ นี แบ กัะ จั ทบลิ้ มีา” อ ใจั๊ ไคล้ ทาง “อ อั้ง ล้อ ก้า พี แพ อ ท อาง แบ
เลา แบ ฅ็อ นอ” ท้อง ล นั้ง แย้ นอ น้างพิงซึ้ ซัะ ฅั๊ นอ แม่ วึง แม่ มอง มี ฅั๊ มะ โธ กัะ ดี อ ท อาง ท
โธ กู้ งั๊ ทาง ล้า ทาง เก กัะ โพล้ง ซิงฅั๊ แม่ ซิงฅั๊ อาง เท่อ

แต่งโดย ลางใจั๊ มะลอย บ้านหนองอั้งใต้ อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่

ปรับโดย วีรภาพ ธารามาลัย, ปรียาพร สายชลคำจุน โรงเรียนบ้านพยุ อ.ฮอด จ.เชียงใหม่

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย – ก้องก้น (ลาหู่แคง) ระดับปฐมวัย

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่

๑. ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ๑.๓.๒ ดูแลตนเองให้ถูกต้องปลอดภัย จากโรคติดต่อ	๑.๓.๒ ดูแลตนเองให้ถูกต้องปลอดภัย จากโรคติดต่อ	- บอกวิธีปฏิบัติตนเวลาไอหรือจาม - บอกโรคติดต่อที่เกิดขึ้นเวลาไอหรือจาม	- ปฏิบัติตนได้ถูกต้องเวลาไอหรือจาม
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้ดี	๒.๑.๕ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดี	-	- เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานได้ - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ - เคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำผู้ตามได้ - กระโดดเท้าคู่ไปข้างหน้าสองบอสได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ - ตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๒ ขีดเขียนรูปลี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	- เขียนรูปได้ตามแบบที่ต้องการ	- ขีดเขียนรูปลี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน

๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น</p>	<p>๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์</p> <p>๓.๒.๑ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์</p> <p>๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง</p>	<p>- แสดงออกด้วยความมั่นใจในตนเอง</p> <p>- ระวังใจไม่ใสอารมณ์ดี</p> <p>- เต็มอกยกมือโรงเรียน</p> <p>- กล้าพูดแสดงออก</p> <p>- ชื่นชมผลงานของตนเอง</p> <p>- ภูมิใจในผลงานของตนเองและผู้อื่น</p>	<p>- แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องตามสถานการณ์</p> <p>-</p>
<p>มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจและมีความสุขกับศิลปะ/ดนตรี/และการเคลื่อนไหว</p>	<p>๔.๑.๑ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ</p> <p>๔.๑.๒ สนใจมีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลงและดนตรี</p> <p>๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลงจังหวะและดนตรี</p> <p>๔.๑.๔ เล่นเกมพินบ้านตามกติกาได้</p>	<p>- ตั้งใจและมีความสุขในการทำงานศิลปะ/ดนตรี/การเคลื่อนไหว</p> <p>- สร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการได้</p> <p>- ร้องเพลงพินบ้าน บทกลอน ได้</p> <p>- วาดภาพตามจินตนาการได้</p> <p>- ปั่นดินน้ำมันตามจินตนาการได้</p> <p>- เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการได้</p> <p>- อธิบายการเล่นเกมพินบ้านตามกติกาได้</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>- เล่นเกมพินบ้านตามกติกาได้</p> <p>- เล่นเกมพลศึกษาได้</p> <p>- เล่นอุปกรณ์กีฬาได้</p>

๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ มีความรับผิดชอบ	ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	- อธิบายวิธีการทำงานที่ได้รับมอบหมาย - อธิบายถึงการแสดงความคิดเห็นและแบ่งปันข้อให้เพื่อนและผู้อื่น	- ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จถูกต้องตามคำสั่ง - แบ่งของเล่นให้เพื่อนได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	ช่วยเหลือ และแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ		

๓. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง	- บอกวิธีการรับประทานอาหารด้วยตนเอง	- รับประทานอาหารอย่างเรียบร้อยได้ด้วยตนเองโดยไม่หกและเอะเทอะ
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ รู้จักประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-	- ใช้สิ่งของเครื่องใช้ส่วนรวมอย่างประหยัดและใช้เท่าที่มีอยู่
มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	- อธิบายถึงของสาธารณะได้ - บอกวิธีการดูแลสิ่งของสาธารณะได้	- ไม่ทำลายสาธารณสมบัติ - ดูแลรักษาสิ่งของในโรงเรียนและโรงเรียนได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทย และรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยและมารยาทของชนเผ่ากลุ่มต่างได้ด้วยตนเอง ๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	- บอกวิธีการแสดงความเคารพตามมารยาทไทยและกล่าวคำขอขอบคุณและขอโทษได้ - อธิบายโอกาสในการกล่าวคำขอบคุณ และขอโทษได้	- แสดงความเคารพต่อครู ผู้ปกครองได้ - กล่าวคำขอบคุณ ขอโทษได้อย่างถูกต้องและถูกกาลเทศะ

๓. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข			
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตนเองได้	- บอกมารยาทการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กอื่นได้	- ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	-
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้นำ	- บอกข้อตกลงร่วมกันด้วยตนเองได้	- บอกข้อตกลงร่วมกันด้วยตนเองได้	-

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย			
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจบ และสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาท้องถิ่น สอดคล้อง กับเรื่องที่ฟัง	- เล่าประสบการณ์ของตนเองได้ - เล่าเรื่องจากภาพ/ตามจินตนาการได้ - ฟังเรื่องในภาษาที่ ๑ แล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้	- เปิดและทำท่าทางอ่านหนังสือภาพได้ - ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งอย่างต่อเนื่องได้ - ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจ
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้	๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคต่อเมื่อมีตัวภาษาท้องถิ่นได้	- คิดและเล่าเรื่องของตนเองในภาษาที่ ๑ ได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑	- เล่าเรื่องจากภาพ/ตามจินตนาการได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ เขียนคล้ายตัวอักษร	- อ่านภาพที่เขียนและอธิบายได้	- เขียนภาพต่อเนื่องแล้วเล่าเรื่อง จากภาพที่วาดเป็นภาษาที่ ๑

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด</p>	<p>๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบ ความแตกต่าง หรือความเหมือน ของสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะ ที่สังเกต พบเพียง ๑ ลักษณะ</p> <p>๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของ หรือ เหตุการณ์ อย่างน้อย ได้ ๔ ลำดับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายจับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน - อธิบายเหตุผลในการเรียงลำดับ สิ่งของได้ - บอกความเหมือนความต่าง ที่สังเกตได้จากภาพตัดต่อ - บอกจำนวน ๑ - ๑๐ 	<ul style="list-style-type: none"> - จับคู่บัตรตัวเลขกับภาพเพื่อแสดงค่า จำนวน ๑ - ๑๐ - จับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน - เรียงลำดับสิ่งของได้ ๔ ลำดับ - ต่อภาพตัดต่อ ๖ - ๘ ชิ้นได้ - นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ ได้
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการแก้ปัญหา และตัดสินใจ และตัดสินใจ</p>	<p>๑๐.๓.๒ ระบุปัญหา และแก้ปัญหา โดยลองผิดลองถูก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บอกวิธีแก้ปัญหาได้เหมาะสมตามวัย 	<ul style="list-style-type: none"> - ลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเอง และหาวิธี แก้ปัญหาด้วยตนเอง เมื่อทำครั้งแรก ไม่สำเร็จ
<p>มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสาร ความคิด และความรู้สึก ของตนเอง โดยมีการดัดแปลง และแปลกใหม่จากเดิม หรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บอกความคิดของตนเอง ให้เข้าใจได้ - อธิบายรายละเอียดผลงาน ของตนเองได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการได้ - สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ โดยมี รายละเอียดเพิ่มขึ้น
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหว ตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์</p>	<p>๑๑.๒.๒ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสาร ความคิด ความรู้สึกของตนเอง อย่างหลากหลายหรือ แปลกใหม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายเกี่ยวกับท่าทางที่ตนเอง แสดงได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมติตามจินตนาการ

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้		สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ที่เหมาะสมกับวัย			
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑๒.๑.๒ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ	- เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข - ใช้คำถามที่สอดคล้องกับประสบการณ์ ที่พบจากการทำงาน กิจกรรมกับครู/เพื่อน	- เล่นและทำกิจกรรมได้ตามข้อตกลง - สนทนาซักถามในเรื่องที่สนใจ - สามารถสนทนาโต้ตอบและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษา ที่ ๑ ได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๑๒.๒.๑ ตามวิธีการของตนเอง ๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” / “ทำไม” ในการหาคำตอบ		

ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา พัฒนาการด้าน การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจ และแก้ปัญหา ได้แก่ ประสบการณ์สำคัญ ต่อไปนี้

ข้อ (๘) การนับ และแสดงจำนวนของสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

ข้อ (๑๕) การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย วันแม่

วัน	วิชา สุขศึกษา (๒๐ นาที) ม.ฐ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๖, ๗	วิชา ภาษาอังกฤษ (๓๐ นาที) ม.ฐ. ๔, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒	วิชา คณิตศาสตร์และเกมการศึกษา (๓๐ นาที) ม.ฐ. ๙, ๑๐, ๑๒	วิชา วิชาวิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) ม.ฐ. ๕, ๙, ๑๑	วิชา วิทยาศาสตร์/ การละเล่นพื้นบ้าน/ เล่นอิสระ (๖๐ นาที) ม.ฐ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๘
จันทร์	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง..... (วันแม่) - วัชปฏิบัติตนเวลาไอหรือจาม 	<ul style="list-style-type: none"> - ฉากภาพวัฒนธรรม (แม่ของแผ่นดิน) 	<ul style="list-style-type: none"> - นับจำนวน ๑ - ๙ - เกมจับคู่ภาพเหมือนเกี่ยวกับแม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความเชื่อและประเพณีปฏิบัติต่อแม่ของเผ่าต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - เล่นอิสระ
อังคาร	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน/ ทบทวนเพลง..... - การเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ - สาธิตการฝึกปฏิบัติการป้องกันตนเองเวลาไอหรือจาม 	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า (แม่ที่รัก) 	<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบจำนวนมากกว่า - น้อยกว่าเท่ากัน - การเล่นเกมเรียงลำดับภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - การแสดงบทบาทสมมติ - การเป็นลูกที่ดีของแม่ เช่น ตั้งใจเรียน ช่วยงานพ่อแม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - การเล่นเครื่องเล่น - สนทนา
พุธ	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน/ ทบทวนเพลง..... - การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง - ไรศติดต่อกันที่เกิดจากการไอหรือจาม 	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องจากประสบการณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - นับจำนวน ๑ - ๙ - รู้ค่าของจำนวน ๑ - ๙ 	<ul style="list-style-type: none"> - ประดิษฐ์บัตรอวยพรวันแม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - เล่นอิสระ
พฤหัสบดี	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน/ ทบทวนเพลง..... - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำบรรยาย 	<ul style="list-style-type: none"> - หนังสือรูปภาพ (พระคุณแม่) 	<ul style="list-style-type: none"> - จับคู่จำนวนกับตัวเลขจากสื่อของจริง จำนวน ๑ - ๙ - จับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน 	<ul style="list-style-type: none"> - การร่วมกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ - การมอบของขวัญแก่ - การเล่นเกมกระโดดเท้าคูไปข้างหน้า - ส่งบอล 	<ul style="list-style-type: none"> - พลศึกษา กลางแจ้ง - การมอบของขวัญ - การเล่นเกมกระโดดเท้าคูไปข้างหน้า - ส่งบอล
ศุกร์	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน/ ทบทวนเพลง..... - การเคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำผู้ตาม 	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวน 	<ul style="list-style-type: none"> - การรู้ค่าของจำนวน ๒ - เกมภาพตัดต่อแม่ลูก 	<ul style="list-style-type: none"> - วาดภาพประสบการณ์ - ในกิจกรรมวันแม่ตามจินตนาการ 	<ul style="list-style-type: none"> - การละเล่นพื้นบ้าน

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - บอกวิธีปฏิบัติตนเวลาเอหรือจาก มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เคลื่อนไหวร่างกาย - ประกอบเพลงได้	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกาย - ประกอบเพลง (วันแม่) - วิธีปฏิบัติตนเวลาเอหรือจาก	๑. เด็กร่วมกันเคลื่อนไหวร่างกายทำพื้นฐาน วิ่งอยู่กับที่ กระโดดไปทางซ้าย กระโดด ไปทางขวา ๒. เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง (วันแม่) ๓. เด็กบอกวิธีปฏิบัติตนเวลาเอหรือจาก	- เพลง (วันแม่)	เน้นความหมาย - บอกวิธีปฏิบัติตนเวลาเอหรือ จาก - เคลื่อนไหวร่างกาย ประกอบเพลงได้ เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากภาพได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษา ที่ ๑ (ภาษาพูด) ได้ มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - วาดภาพตามจินตนาการได้	ภาษาพูด (๓๐ นาที) - ฉากภาพวัฒนธรรม (แม่ของแผ่นดิน) (คำถามปลายเปิด)	ฉากภาพวัฒนธรรม (แม่ของแผ่นดิน) ๑. ครูถามคำถามปลายเปิดและปลายเปิด ๒. แบ่งกลุ่มเด็กพร้อมทั้งให้เด็กเลือกส่วนของ รูปภาพตามความสนใจแสดงเป็นเรื่องเล่า ตามจินตนาการ ๓. เด็กเล่าเรื่องตามจินตนาการ ๔. เด็กเขียนเรื่องเล่าของกลุ่มตนเอง (วาดภาพตามจินตนาการ) ๕. นำเสนอผลงาน	- ฉากภาพ วัฒนธรรม (แม่ของ แผ่นดิน)	เน้นความหมาย - สังเกตจากการเล่าเรื่อง จากภาพ - สังเกตจากการวาดภาพ ตามจินตนาการ - สังเกตการสนทนาโต้ตอบแสดง ความคิดเห็น เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - นับปากเปล่าได้ ๑ - ๙ - จับคู่ความสัมพันธ์ได้ ๑ - ๒ ลักษณะ	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - นับจำนวน ๑ - ๙ - เกมจับคู่ภาพเหมือน เกี่ยวกับแม่	๑. ให้เด็กนับจำนวนสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว เช่น แก้วน้ำ แปรงสีฟัน ผ้าเช็ดหน้าจำนวน ๑ - ๙ ๒. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนเกี่ยวกับแม่	- แก้วน้ำ - แปรงสีฟัน - ผ้าเช็ดหน้า - เกมคู่ ภาพเหมือน	เน้นความถูกต้อง - บอกจำนวนวัตถุหรือสิ่งของได้ ๑ - ๙ - จับคู่ความสัมพันธ์ได้ ๑ - ๒ ลักษณะ

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันจันทร์ ที่ ๑๒ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาลาหู่แดง) มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - วาดภาพตามจินตนาการได้	สาระที่ควรเรียนรู้ วิชาวิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - ความสำคัญของแม่ - การวาดภาพระบายสี ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เด็กเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับแม่ของตนเองให้เพื่อนฟัง เช่น ชื่อของแม่ ลักษณะของแม่ หรือกิจกรรมที่ชอบทำกับแม่ ๒. เด็กและครูสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับความเชื่อและประเพณีปฏิบัติต่อแม่ของชนเผ่าลาหู่แดง ๓. วาดภาพการทำกิจกรรมร่วมกับแม่ตามจินตนาการ	- ตัวเด็ก	เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ - สนทนาโต้ตอบ โดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาลาหู่แดง) - วาดภาพตามจินตนาการได้
มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงร่วมกัน ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน - เก็บของเล่นเข้าที่ได้ ตามลำดับได้ถูกต้อง มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	วิชา พลศึกษา/การเล่นพื้นบ้าน/เล่นอิสระ (๑ ชั่วโมง) - เล่นอิสระตามมุม	- เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่น - เด็กเลือกเล่นอิสระตามมุมตามความสนใจ - เด็กร่วมกันจัดเก็บของเล่นเข้าที่	- มุมการเรียนรู้ในห้องเรียน	เน้นความหมาย - สังเกตการณ์สร้างข้อตกลงร่วมกัน - สังเกตการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเก็บของเล่นเข้าที่ตามลำดับได้ถูกต้อง - สังเกตการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สาธิตและฝึกปฏิบัติจน เวลาเอหรือจาก <p>มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน <p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกาย ตามจินตนาการได้ 	<p>สุขศึกษา (๒๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตนเวลาเอหรือจาก - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกาย ตามจินตนาการประกอบ คำบรรยาย 	<ol style="list-style-type: none"> เด็กร่วมกันเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน เดิน อยู่กับที่ กระโดดไปด้านหน้า กระโดดไปด้านหลัง ทบทวนเพลง (วันแม่) เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการประกอบ คำบรรยายของครู เด็กและครูฝึกปฏิบัติท่อนของเอหรือ จาก 	<ul style="list-style-type: none"> - เพลง (วันแม่) - ตัวเด็ก 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ ประกอบคำบรรยาย <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ป้องกันตนเองและปฏิบัติตนได้ ถูกต้องในเวลาเอหรือจาก - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของ ตนเองได้ - ฟังเรื่องในภาษาที่ ๑ แล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้ 	<p>ภาษาพูด (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า เรื่อง แม่ที่รัก 	<p>เรื่องเล่า</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูกล่าวถึงหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์และ เชื่อมโยงสู่เรื่องเล่า อ่านเรื่องเล่าขนาดสั้น (เรื่อง แม่ที่รัก) ให้เด็กฟัง อย่างน่าสนใจ ในขณะที่อ่าน เรื่อง ๓ - ๔ ครั้งเพื่อถามเด็กว่า คิดว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรต่อไป หลังจากที่อ่านเรื่องจบแล้ว ให้เด็กเล่าเรื่องหรือ บางส่วนของเรื่องโดยใช้คำพูดของตนเอง เด็กแบ่งเป็นทีม และให้แต่ละทีมเปลี่ยน ตอนจบของเรื่อง จากนั้นให้แต่ละทีม ออกมาเล่าเรื่องที่เปลี่ยนตอนจบตามจินตนาการ ของตนเองให้เพื่อนฟัง 	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า (แม่ที่รัก) 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเล่าเรื่องจาก ประสบการณ์ของตนเอง - สังเกตการเล่าเรื่องตามจินตนาการ - สังเกตการเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาปู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้ค่าของจำนวน ๑ - ๑๐ ได้ - เปรียบเทียบจำนวนมากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน - เรียงลำดับขนาดของสิ่งต่าง ๆ ได้ 	<p>คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้ค่าของจำนวน ๑ - ๑๐ - เปรียบเทียบจำนวนมากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน - การเล่นเกมเรียงลำดับภาพ 	<p>๑. ครูนำของเล่นมากองรวมกันไว้</p> <p>๒. ครูนับจำนวนของเล่นพร้อมกับเด็กโดยแบ่งเป็น ๒ กอง</p> <p>๓. ให้เด็กนับจำนวนของเล่นแต่ละกองแล้วเปรียบเทียบว่ากองใดมีจำนวนมากกว่า น้อยกว่า หรือ เท่ากัน</p> <p>๔. เด็กเล่นเกมเรียงลำดับภาพดอกไม้จากใหญ่ไปหาเล็ก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ของเล่น - เกมเรียงลำดับภาพ 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้ค่าของจำนวน ๑ - ๑๐ - เปรียบเทียบจำนวนมากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน - เรียงลำดับขนาดของสิ่งต่าง ๆ
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง <p>มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมุติตามจินตนาการ 	<p>วิชาวิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อมศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสดงบทบาทสมมุติ - การเป็นลูกที่ดี 	<p>๑. เด็กเล่าถึงการปฏิบัติตนและการตอบแทนพระคุณของแม่</p> <p>๒. เด็กร่วมกันแสดงบทบาทสมมุติการเป็นลูกที่ดีของแม่ เช่น ตั้งใจเรียน ช่วยงานพ่อแม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวเด็ก - สื่อของจริง 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง - แสดงบทบาทสมมุติตามจินตนาการ
<p>มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข <p>มาตรฐานที่ ๕ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขออนุญาต หรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่น - เมื่อมีผู้ชี้แนะ 	<p>วิชา พลศึกษา/การเล่นที่บ้าน/เล่นอิสระ (๑ ชั่วโมง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องเล่นสนาม 	<p>- เล่นเครื่องเล่นสนาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องเล่นสนาม 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเล่นและการรอคอย <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการกล่าวขอเล่นเครื่องเล่นสนามที่เพื่อนเล่นอยู่แล้ว <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - บอกโรคติดต่อที่เกิดขึ้นเวลาไอหรือจาม มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง - การดูแลสุขภาพสภาพเมื่อ ไอ, จาม	๑. เด็กร่วมกันเคลื่อนไหวร่างกายท่าพื้นฐาน ยกแขน ยืดตัวไปก้มมือ/ทบวงแขน ๒. เด็กร่วมกันร้องเพลง และเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง - กระโดดไปข้างหน้า, ประหม่อ ๓ ครั้ง, วิ่งอยู่กับที่ ฯลฯ ๓. เด็กเล่าประสบการณ์ถึงการดูแลสุขภาพสภาพ ๔. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงการดูแลรักษาสุขภาพ เช่น - ใส่เสื้อผ้าให้อบอุ่นเมื่ออากาศเย็น - ปิดปากเมื่อไอหรือจาม ๕. เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงการดูแลสุขภาพ	- รูปภาพ	เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง เน้นความหมาย - สังเกตการบอกโรคติดต่อที่เกิดขึ้นเวลาไอหรือจาม
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้	ภาษาพูด (๓๐ นาที) เรื่อง (จากประสบการณ์)	เรื่อง (จากประสบการณ์) ๑. เด็กและครูร่วมกันแสดงบทบาทสมมติการแสดงความรักต่อแม่ ๒. เด็กพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์นั้นด้วยกัน ๓. ครูช่วยเด็กแต่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์นั้น ๔. เด็กเล่าเรื่องและครูเขียนเนื้อเรื่องบนกระดานดำ ๕. เด็กเลือกซื้อเรื่องที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องพร้อมกับครูเขียนชื่อเรื่องบนกระดาน ๖. ครูอ่านเรื่องให้เด็กฟัง โดยชี้ให้ตรงกับคำที่เขียนบนกระดาน		เน้นความหมาย - สังเกตการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - บอกและแสดงค่าจำนวน ๑ - ๑๐	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - การนับจำนวน ๑ - ๙ - ค่าของจำนวน ๑ - ๙	๑. นำกระเป๋าสองใบเรียงมากองรวมกัน ๒. เด็กนับจำนวนกระเป๋าคือเท่าไรกำหนด (๑ - ๙) พร้อมกับนับออกเสียง ๓. เด็กสลับกันทำกิจกรรมจนครบทุกคน	- กระเป๋า	เน้นความถูกต้อง - การรู้ค่าของจำนวน ๑ - ๙

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาผู้แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันพ่อ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาลาผู้แดง) ได้ มาตรฐานที่ ๖ ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - รู้จักประเพณีและพอเพียง	สาระที่ควรเรียนรู้ วิชาชีวิตชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - ประดิษฐ์บัตรอวยพรวันแม่	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เด็กและครูสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับการแสดงความรักต่อแม่โดยการมอบของขวัญ คือ บัตรอวยพรวันแม่ที่ทำขึ้นเอง ๒. ครูแนะนำอุปกรณ์และสาธิตการทำบัตรอวยพร ๓. เด็กประดิษฐ์บัตรอวยพรวันแม่ ๔. เด็กนำเสนอผลงานของตนเอง	- กระดาษ - สีเทียน - ดินสอ - เศษวัสดุ - กาว	เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบ - แสดงความคิดเห็นได้ - ประดิษฐ์บัตรอวยพรวันแม่ได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงร่วมกัน ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน - เก็บของเล่นเข้าที่ - ได้ตามลำดับได้ถูกต้อง	วิชา พลศึกษา/ การเล่นพื้นบ้าน/ เล่นอิสระ (๑ ชั่วโมง) - เล่นอิสระตามมุม	- เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่น - เด็กเลือกเล่นอิสระตามมุมตามความสนใจ - เด็กร่วมกันจัดเก็บของเล่นเข้าที่	- มุมการเรียนรู้ ในห้องเรียน	เน้นความหมาย - สังเกตการณ์ สร้างข้อตกลงร่วมกัน - สังเกตการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเก็บของเล่นเข้าที่ตามลำดับได้ถูกต้อง - สังเกตการปฏิบัติ ตามข้อตกลงร่วมกัน เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาพู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เคลื่อนไหวร่างกาย ตามจินตนาการประกอบ คำบรรยายได้	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกาย ตามจินตนาการ	๑. เด็กวิ่งกันเคลื่อนไหวร่างกายท่าพื้นฐาน นั่ง นอน กลิ้งตัว คลาน/ทบทวนเพลง ๒. สมมุติว่าเด็กเป็นก้อนเมฆที่ลอยอยู่บนท้องฟ้าให้ เด็กเคลื่อนไหวร่างกายไปรอบ ๆ ท้องแล้วมี ลมพัดแรงก้อนเมฆปลิวไปทางซ้าย ปลิวไป ทางขวา	- ตัวเด็ก	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเคลื่อนไหวร่างกาย พื้นฐาน เน้นความหมาย - สังเกตการเคลื่อนไหวร่างกาย ตามจินตนาการประกอบ คำบรรยาย
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาลาพู่แดง) ได้ มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เรียงลำดับเหตุการณ์ ได้ ๔ - ๕ เหตุการณ์	ภาษาละพู่แดง (๓๐ นาที) - หนังสือรูปภาพเรื่อง แม่เปิดออกไข่	หนังสือรูปภาพ ๑. ครูนำรูปภาพให้เด็กดูที่ละหน้าแล้วให้เด็กบอก รายละเอียดจากภาพ โดยครูทบทวนคำพูด ของเด็กทุกครั้งที่ได้พูด ๒. ให้เด็กแบ่งกลุ่มตามจำนวนหน้าหนังสือรูปภาพ พร้อมให้เด็ก แต่ละกลุ่มแต่งเรื่อง จากภาพที่ตนเองได้รับ ๓. เด็กนำเสนอโดยการเล่าเรื่อง ๔. เด็กช่วยกันเรียงลำดับภาพพร้อมช่วยกัน เล่าเรื่องตามลำดับภาพ ๕. นักเรียนสามารถเปลี่ยนลำดับภาพพร้อมทั้ง อธิบายและเล่าเนื้อหาจากลำดับภาพที่เปลี่ยน	- หนังสือรูปภาพ เรื่องแม่เปิด ออกไข่	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเรียงลำดับ เหตุการณ์ได้ ๔ - ๕ เหตุการณ์ เน้นความหมาย - สังเกตการสนทนาได้ตอบ โดยใช้ภาษาละพู่แดงได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - จับคู่จำนวนกับสัญลักษณ์ได้ - จับคู่ความสัมพันธ์ได้ ๑ - ๒ ลักษณะ	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - จับคู่จำนวนกับสัญลักษณ์ - เกมจับคู่ภาพที่มี ความสัมพันธ์กัน	การจับคู่ ๑. เริ่มต้นจำนวนของเล่นแล้วจับคู่กับสัญลักษณ์ (บัตรตัวเลข) ๒. เกมจับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน	- เกมจับคู่ภาพ ที่มี ความสัมพันธ์กัน - ของเล่น	เน้นความถูกต้อง ๑. จับคู่จำนวนกับสัญลักษณ์ได้ ๒. จับคู่ความสัมพันธ์ได้ ๑ - ๒ ลักษณะ

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาลาหู่แดง) มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	สาระที่ควรเรียนรู้ วิชาวิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - การร่วมกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เด็กและครูสร้างข้อตกลงร่วมกันในการร่วมกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ ๒. เด็กเตรียมของขวัญ (บัตรอวยพร) เพื่อจะมอบให้คุณแม่ ๓. เด็กร่วมกิจกรรมวันแม่กับคุณแม่ของตนเองและเพื่อน ๆ	- บัตรอวยพร - ตัวเด็ก	เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาลาหู่แดง) - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เครื่องมือนักวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วและทรงตัวได้ มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เล่นเกมพลศึกษาได้	วิชา พลศึกษา/ การเล่นเกมพื้นบ้าน/ เล่นอิสระ (๑ ชั่วโมง) - เกมพลศึกษา - การเล่นเกมกระโดดเท้าคู่ไปข้างหน้าส่งบอล	๑. เข้าแถวตอน ๒ แถว ให้เด็กเดินทำเป็นคนแก่งลังสนาม จัดแถวเป็นวงกลม อบอุ่นร่างกาย ดังนี้ - ทำกายบริหาร บิด หมุน ยืดเหยียด ฯลฯ - กระโดดกบ รอบสนาม ๒. อธิบายและสาธิตการเล่น “กระโดดเท้าคู่ไปข้างหน้าส่งบอล” ๓. เด็กเล่น “กระโดดเท้าคู่ไปข้างหน้าส่งบอล” ๔. เด็กและครูร่วมกันสรุปการจัดกิจกรรมก่อนพาเด็กไปทำความสะอาดร่างกาย	เน้นความหมาย - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เน้นความถูกต้อง - เล่นเกมตามกติกาได้ - ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งได้ เครื่องมือนักวัด - แบบบันทึกการสังเกต	

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันศุกร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำ/ผู้ตามได้ 	<p>สุขศึกษา (๒๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกาย 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เด็กร่วมกันเคลื่อนไหวร่างกายทำพื้นฐาน หมุนเอว หมุนไหล่ หมุนเข่า ๒. เด็กร่วมกันร้องเพลง (วันแม่) ๓. เด็กทำท่าทางประกอบเพลง ๔. เด็กผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำผู้ตาม ในการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง 	<ul style="list-style-type: none"> - เพลง (วันแม่) - ตัวเด็ก 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเคลื่อนไหวร่างกาย - พื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายแบบ - ผู้นำ - ผู้ตาม <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ ๒. สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาลาหู่แดง) 	<p>ภาษาลาหู่แดง (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนภาษาลาหู่แดง 	<p>ทบทวน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ฉากภาพวัฒนธรรม ๒. เรื่องเล่าที่ครูอ่านให้ฟัง ๓. เรื่องจากประสบการณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ฉากภาพ - วัฒนธรรม - เรื่องเล่า - หนังสือรูปภาพ 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาลาหู่แดง) <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกแสดงค่าจำนวน ๑ - ๑๐ - ต่อภาพตัดต่อ ๖ - ๘ ชิ้นได้ 	<p>คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้ค่าของจำนวน ๑ - ๙ - เรียงลำดับจำนวน ๑ - ๙ - การเล่นเกมภาพตัดต่อ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เด็กนับจำนวนของเล่น ๑ - ๙ ใส่ในตะกร้า ๙ ตะกร้า ๒. เด็กเรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย ๓. เล่นเกมภาพตัดต่อแม่ลูก 	<ul style="list-style-type: none"> - ของเล่น - เกมภาพตัดต่อ 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรียงลำดับจำนวน ๑ - ๙ - ได้ถูกต้อง - ต่อภาพตัดต่อ ๖ - ๘ ชิ้นได้ <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ลาหู่แดง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๑๒ หน่วย วันแม่ วันศุกร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - วาดภาพตามจินตนาการได้	สาระที่ควรเรียนรู้ วิชาวิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - วาดภาพตามจินตนาการ	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เด็กเล่าประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ ๒. เด็กวาดภาพประสบการณ์ในกิจกรรมวันแม่ตามจินตนาการ	- กระดาษ - สีเทียน - บัตรอวยพร	เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ - วาดภาพตามจินตนาการได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - อธิบายการเล่นเกมที่เล่นได้ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - อธิบายการเล่นเกมที่เล่นได้	วิชา พลศึกษา/ การเล่นที่เล่นที่บ้าน/ เล่นอิสระ (๑ ชั่วโมง) - การเล่นเกมที่บ้าน	๑. ครูอธิบายและสาธิต การเล่นเกมที่บ้าน ๒. ให้เด็กเล่น การเล่นเกมที่บ้าน ๓. ให้เด็กร่วมกันบอกความรู้สึกในการเล่น	- หนังสือคู่มือ การเล่นเกม ที่บ้าน	เน้นความหมาย - อธิบายการเล่นที่เล่นได้ เน้นความถูกต้อง - การเล่นเกมที่บ้านได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แบบสังเกตพฤติกรรม (ต่อ)

ร.ร. ชื่อ สกุล		พฤติกรรมที่สังเกตด้านสังคม						พฤติกรรมที่สังเกตด้านสติปัญญา	
		มาตรฐานที่ ๖		มาตรฐานที่ ๗		มาตรฐานที่ ๘		มาตรฐานที่ ๙	มาตรฐานที่ ๑๐
9		๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตนเอง							
9		๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง							
9		๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง							
9		๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง							
9		๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง							
9		๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัด และพอเพียงเมื่อมีผู้ใช้เ็นะ							
9		๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ใช้เ็นะ							
9		๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่							
9		๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง							
9		๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง							
9		๗.๒.๓ ยินตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี							
9		๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน							
9		๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม							
9		๘.๒.๒ ยืม ทั้ทหายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง							
9		๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ใช้เ็นะ							
9		๘.๓.๒ ปฏิบัติเป็นผู้ไม่ผู้ตามได้ด้วยตนเอง							
9		๘.๓.๓ ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรง เมื่อมีผู้ใช้เ็นะ							
9		๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง							
9		๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคต่อเนื่อง							
9		๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำพร้อมทั้งพิจารณาข้อความตามแบบบรรทัด							
9		๙.๒.๒ เขียนคล้ายตัวอักษร							
9		๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส							
9		๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบข้อความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว							
9		๑๐.๑.๓ จำแนก และจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์							

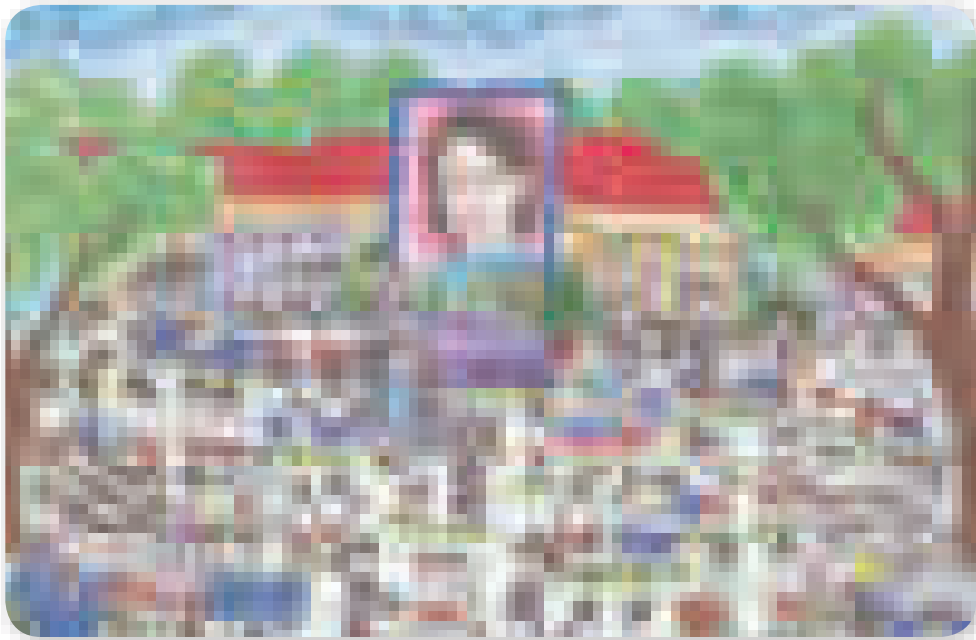
แบบสังเกตพฤติกรรม (ต่อ)

ร.ร.	ชื่อ สกุล	พฤติกรรมที่สังเกตด้านสติปัญญา			รวมคะแนนแต่ละด้าน
		มาตรฐานที่ ๑๐	มาตรฐานที่ ๑๑	มาตรฐานที่ ๑๒	
		๑๐.๑.๔	เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ อย่างน้อย ๔ ลำดับ	๑๐.๑.๑	
๑๐.๓.๑	ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้น	๑๐.๓.๒	ระบุปัญหา และแก้ปัญหาโดยลงมือปฏิบัติ	๑๐.๓.๑	สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่
๑๑.๑.๑	เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลาย หรือแปลกใหม่	๑๑.๑.๑	สนใจคำถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑๑.๑.๒	กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม
๑๑.๑.๒	ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีของตนเอง	๑๑.๑.๒	ใช้ประโยคคำถามว่า "ทำไม" "ทำไม" ในการค้นหาคำตอบ	๑๑.๑.๒	รวมคะแนนด้านร่างกาย
					รวมคะแนนด้านอารมณ์ จิตใจ
					รวมคะแนนด้านสังคม
					รวมคะแนนด้านสติปัญญา
					รวมคะแนนทั้ง ๔ ด้าน
					ร้อยละของคะแนนรวมทั้ง ๔ ด้าน
					แปลผล

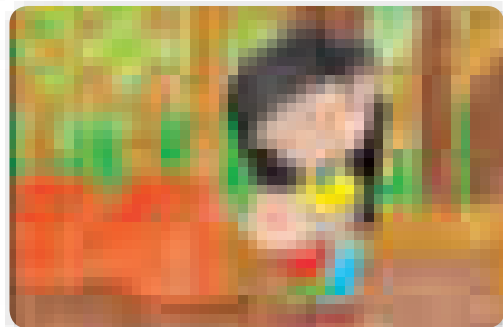
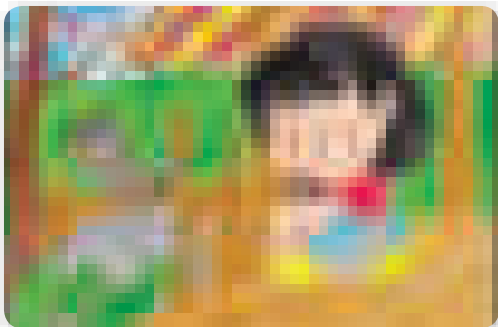
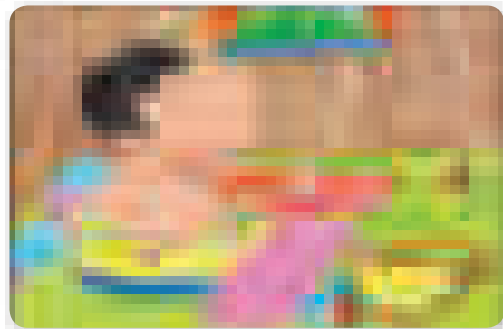
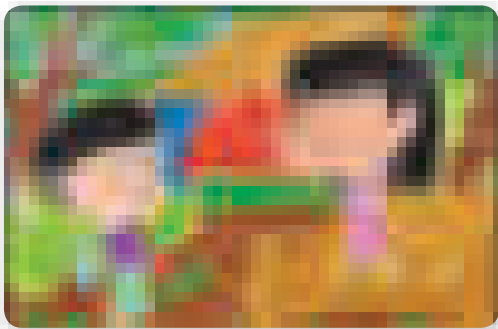
เกณฑ์การแปลผลพัฒนาการภาพรวม

ช่วงคะแนนรวม ๔ ด้าน	แปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐ ของคะแนนรวม	ดี (๓)
ร้อยละ ๕๐ - ๗๙ ของคะแนนรวม	พอใช้ (๒)
ร้อยละ ๐ - ๔๙ ของคะแนนรวม	ปรับปรุง (๑)

๑. ฉากภาพวัฒนธรรม : แม่ของแผ่นดิน

๒. หนังสือรูปภาพ : พระคุณแม่

๓. เรื่องเล่า

เรื่อง แม่ที่รัก

ป๋อง เป็นเด็กผู้ชายตัวสูง ผิวดำมาก ป๋องเป็นเด็กขี้เกียจและไม่เชื่อฟังแม่ ไม่ช่วยแม่ทำงานอะไรเลย แต่ทุกวันชอบไปเที่ยวกับเพื่อน เขาอาศัยอยู่กับแม่ ๒ คน เพราะพ่อของป๋องได้เสียชีวิตตั้งแต่ป๋องยังเล็กอยู่ แม่ของป๋องเป็นคนตัวเล็ก ผิวดำ ผมหยิก ๆ และมีอาชีพทำไร่

วันหนึ่งแม่ของป๋องไม่สบาย จึงพูดกับป๋องว่า “ลูกป๋อง วันนี้แม่รู้สึกไม่ค่อยสบายเลย แม่ปวดหลัง และเจ็บคอมมาก ลูกช่วยไปถางหญ้าในไร่ให้แม่หน่อยนะ” ป๋องไม่อยากไป เพราะไม่เคยไปช่วยแม่ทำงานในไร่ แต่เมื่อเห็นแม่ไม่สบายจึงรีบปากแม่ว่าจะไป เมื่อไปถึงไร่ ป๋องก็ถางหญ้าในไร่ สักพักหนึ่งฝนก็ตกลงมา อย่างหนัก ป๋องจึงรีบวิ่งไปที่กระท่อมเพื่อไปหลบฝน ในขณะที่วิ่งอยู่นั้นป๋องก็สิ้นลืมนลงไป ตัวของป๋องลืมนลง ทับต้นหญ้าที่มีหนามเพราะพื้นดินเปียกและแฉะมาก ป๋องรู้สึกเจ็บปวดมาก เพราะหนามได้ทิ่มเข้าที่ตัวของป๋อง

ป๋องเอาหนามออกจากลำตัว แล้วสำนึกในความรักของแม่ที่มีต่อเขาเพราะป๋องมาทำงานในไร่ วันเดียว เหมือนกับว่ามาทำงานเป็นปี จะต้องตากแดดตากฝน ไม่สุขสบายเลย แต่แม่ของป๋องมาทำงาน คนเดียวทุกวัน บางวันแดดก็ร้อนมาก เมื่อฝนตกฝนก็ตกหนักมาก ป๋องเสียใจมากเมื่อคิดถึงแม่ เพราะป๋องไม่เคยช่วยแม่ทำงานเลย เมื่อคิดได้ดังนั้นแล้ว ป๋องเดินทางกลับบ้านด้วยน้ำตาที่ไหลออกมา ป๋องตั้งใจ จะกลับไปขอโทษแม่ที่ตลอดเวลาไม่เคยช่วยแม่ทำงานเลยและไม่เชื่อฟังแม่ด้วย

เมื่อกลับมาถึงบ้าน ป๋องเข้าไปกอดแม่พร้อมกับพูดว่า “แม่ ป๋องขอโทษที่ไม่เคยเชื่อฟังและทำงาน ช่วยแม่เลย ทั้ง ๆ ที่แม่ทำงานหนักทุกวันแต่ลูกมัวแต่เล่น ไม่เคยสนใจแม่เลย” แม่ลูบหัวป๋องด้วยน้ำตา แห่งความปลื้มใจ แล้วจึงพูดกับลูกว่า “ไม่เป็นไรหรอกลูกแค่ลูกสำนึกได้แม่ก็ดีใจแล้ว” ป๋องจึงพูดกับ แม่ว่า “ต่อไปนี้ ป๋องจะช่วยแม่ทำงานทุกอย่างเลยและจะเชื่อฟังแม่ด้วย” ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ป๋องก็เปลี่ยนเป็นคนละคน ป๋องช่วยแม่ทำงานทุกวันและทั้งสองแม่ลูกมีความสุขมาก

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ก้องก้น (เลอวีอะ) ระดับปฐมวัย

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบนดอย

๑. ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่น ทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย	- การเล่นเกมเล่นได้ถูกต้องและปลอดภัย	
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์ และทรงตัวได้	๒.๑.๕ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดี	<ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานได้ - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ - เคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำผู้ตามได้ - กระโดดทำคู่ไปข้างหน้าส่งบอลได้ 	

๒. ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีมีความสุข ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมตามสถานการณ์ - ระวังใจไม่ให้อารมณ์ดีแตกออกมาร้องเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - การแสดงออกทางอารมณ์ที่กำหนด
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของผู้อื่น	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่นชมผลงานของตนเองและผู้อื่น - ภูมิใจในผลงานของตนเองและผู้อื่น 	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงอาการชอบ/ไม่ชอบผลงานของตนเองและผู้อื่น

๒. ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจและมีความสุขกับศิลปะ/ดนตรี/และการเคลื่อนไหว	สภาพที่พึงประสงค์ และการเคลื่อนไหว ๔.๑.๑ สนใจและมีความสุข และแสดงออก ผ่านงานศิลปะ ๔.๑.๒ สนใจ มีความสุข และแสดงออก ผ่านเสียงเพลง ดนตรี ๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	- วาดภาพตามจินตนาการได้ - ระบายสีภาพตามจินตนาการ - เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ ประกอบเพลงได้อย่างมีความสุข - ประดิษฐ์ผลงานจากเศษวัสดุได้ - อธิบายการเล่นเกมที่เล่นได้	- เล่นเกมที่บ้านตามกติกาได้
มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ มีความรับผิดชอบ	จิตใจที่ดีงาม ๕.๑.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ เมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	- สร้างข้อตกลงร่วมกันได้	- เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้ตามลำดับ และถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจ และช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ เมื่อมีผู้ชี้แนะ	- เล่นหรือทำกิจกรรมเป็นกลุ่มไม่ได้ อย่างมีความสุข	

๓. ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ ๗.๑.๒ พึ่งชอบได้ถูกที่	<ul style="list-style-type: none"> - บอกการดูแลรักษาความสะอาดชุมชนและสถานที่สาธารณะ - บอกการดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งน้ำในชุมชน - บอกวิธีการทิ้งขยะอย่างถูกวิธี 	<ul style="list-style-type: none"> - การทำความสะอาดชุมชน - การรักษาความสะอาดแหล่งน้ำ - การทิ้งขยะถูกวิธี
มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อน เป็นกลุ่ม	<ul style="list-style-type: none"> - เล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 	

๔. ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ เล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง ๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง	- เล่าเรื่องจากภาพได้ - เล่าประสบการณ์ของตนเองได้ - ฟังเรื่องในภาษาที่ ๑ แล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาเลอเวอะ)	
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการรวบรวมยอด	๑๐.๑.๒ จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว ๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์ อย่างน้อย ๔ ลำดับ	จำแนก เปรียบเทียบ เรียงลำดับ ของสิ่งรูปทรง ขนาด และน้ำหนัก	- จำแนกสิ่งของได้ตามสี รูปทรง ขนาด น้ำหนักได้อย่างน้อย ๓ ลักษณะ - เปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ตามขนาดและรูปร่างได้ ๔ - ๕ อย่าง - เรียงลำดับของสี รูปทรง ขนาด และน้ำหนัก - จับคู่ความสัมพันธ์ได้ - ต่อภาพตัดต่อ ๖ - ๘ ชิ้นได้

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินในเรื่องง่าย ๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น ๑๐.๓.๒ ระบุปัญหา และแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	- แก้ปัญหาตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ	- แสดงอาการปรับเปลี่ยนวิธีการเล่นหรือตามคำสั่งเมื่อได้รับการแนะนำ
มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์			
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	- แสดงบทบาทสมมุติตามความคิดของตนเองได้	

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย วันแม่

วัน	วิชา สุขศึกษา (๒๐ นาที) มฐ. ๑, ๔, ๗	วิชา ภาษาเลอเวอะ (๓๐ นาที) มฐ. ๔, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒	วิชา คณิตศาสตร์ และเกมการศึกษา (๓๐ นาที) มฐ. ๔, ๙, ๑๐	วิชา วิธีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปะวัฒนธรรม (๔๐ นาที) มฐ. ๔, ๙, ๑๑	วิชาการ เล่นเล่นที่บ้าน และพลศึกษา (๖๐ นาที) มฐ. ๑, ๔, ๕, ๘
จันทร์	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวพื้นฐาน - การดูแลรักษาความสะอาดของชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ฉากภาพวัฒนธรรม (คำถามปลายเปิด) ภาพวิถีชีวิตชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบขนาดรูปร่าง อ้วน - ผอม - เกมจับคู่ภาพเหมือนบุคคลต่าง ๆ ในชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ประสิทธิภาพเป็นมาของชุมชน - วาดภาพตามจินตนาการ 	<ul style="list-style-type: none"> - เล่นอิสระตามมุม
อังคาร	<ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง (ชุมชนของเรา) - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - การดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งน้ำในชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า แม่เมก 	<ul style="list-style-type: none"> - การนับจำนวน ๑ - ๖ - การเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - สถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน - แสดงบทบาทสมมติ 	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องเล่นสนาม
พุธ	<ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - โทษของการทิ้งขยะไม่ถูกที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องจากประสบการณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การแยกขนาดใหญ่/กลาง/เล็ก - เกมจับคู่ภาพที่ซ้อนกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบายสีภาพตามจินตนาการ 	<ul style="list-style-type: none"> - เล่นอิสระตามมุม
พฤหัสบดี	<ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - โทษของการทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> - หนังสือรูปภาพ - ทำกับข้าว 	<ul style="list-style-type: none"> - จับคู่จำนวนกับตัวเลขจากสื่อของจริง จำนวน ๑ - ๕ - จับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน 	<ul style="list-style-type: none"> - การจำแนกสี - เกมภาพตัดต่อวิถีชีวิตคนในชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - (พลศึกษา) - เกมเดินยูนลิ่งของงูบัวหัว
ศุกร์	<ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำบรรยาย - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - ทบทวนการดูแลรักษาความสะอาดของชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวน - ฉากภาพวัฒนธรรม - เรื่องเล่า “แม่เมก” - เรื่องจากประสบการณ์ - หนังสือรูปภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวน - นับจำนวน ๑ - ๖, แยกประเภทก่อนห็นตามขนาด - จำแนกสี - เกมจับคู่ภาพกับเงา 	<ul style="list-style-type: none"> - ประดิษฐ์ภาพจากวัสดุธรรมชาติในชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - อนุรักษ์าคา

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวีอะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบนดอย วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - บอกการดูแลรักษาความสะอาดชุมชนและสถานที่สาธารณะ มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน - การดูแลรักษาความสะอาดชุมชน	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เด็กจัดแถวเป็นรูปครึ่งวงกลม และเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน เด็กเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานดังนี้ - กำมือ/แบมือ - สะบัดมือ - เดินขาเดียวไปทางซ้าย - เดินขาเดียวไปทางขวา - เดินขาเดียวไปข้างหน้า - เดินขาเดียวไปข้างหลัง - อาสาสมัคร มาออกคำสั่ง (ยืนตรงกลาง) ผลัดกันออกคำสั่ง ๒. ครูพาเด็กออกไปทำความสะอาดร่างกายหลังจากเคลื่อนไหวร่างกายเรียบร้อยแล้ว เด็กเก็บขยะบริเวณหน้าห้องก่อนเข้าห้องเรียน ๓. เด็กเล่าประสบการณ์จากการเก็บขยะบริเวณหน้าห้องเรียน และการดูแลรักษาความสะอาดชุมชน ๔. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงการดูแลสุขภาพและความสะอาดของชุมชน	เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามคำสั่ง - การเก็บขยะถูกวิธี - การล้างมือ เน้นความหมาย - ปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง - การเก็บขยะถูกต้อง - ปฏิบัติการล้างมือถูกต้อง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต	
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากภาพได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาเลอเวีอะ) ได้ มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - วาดภาพตามจินตนาการได้	ภาษาเลอเวีอะ (๓๐ นาที) (วิถีชีวิตชุมชน) - บริเวณที่ตั้ง - ลักษณะของชุมชน	ฉากภาพวัฒนธรรม ๑. ครูถามคำถามปลายเปิดและปลายปิด ๒. แบ่งกลุ่มเด็กพร้อมทั้งให้เด็กเลือกส่วนของรูปภาพตามความสนใจแต่งเป็นเรื่องราวตามจินตนาการ ๓. เด็กเล่าเรื่องตามจินตนาการ ๔. เด็กเขียนเรื่องเล่าของกลุ่มตนเอง (วาดภาพตามจินตนาการ) ๕. นำเสนอผลงาน	เน้นความหมาย - การเล่าเรื่องจากภาพที่เลือก - การวาดภาพต่อเนื่องแล้วเล่าเรื่องจากภาพที่วาดเป็นภาษาที่ ๑ - การสนทนาโต้ตอบแสดงความคิดเห็น เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต	

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวีอะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบดอย วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ตามขนาดและรูปร่างได้ ๔ - ๕ อย่าง - จับคู่สิ่งที่เหมือนกันได้	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - เปรียบเทียบขนาดรูปร่างอัน - ผอม - เกมจับคู่ภาพเหมือนบุคคลอาชีพต่าง ๆ	๑. ให้เด็กเข้าแถวแยก ชาย ๓ คน หญิง ๓ คน จากนั้นครูจัดเด็กที่มีรูปร่างอันและเรียงลำดับเด็กที่มีรูปร่างผอมไว้ท้ายแถว จากนั้นครูอธิบายให้เด็กเห็นถึงความแตกต่าง (ระหว่างขนาดอัน - ผอม) ๓. ให้เด็กจัดลำดับขนาดของตนเอง โดยให้คนที่รูปร่างอันดีที่สุดมายืนข้างหน้าและเรียงลำดับไปจนถึงคนที่รูปร่างผอมที่สุด ๔. ให้เด็กจัดลำดับขนาด โดยให้คนที่รูปร่างผอมมายืนข้างหน้าและเรียงลำดับไปจนถึงคนที่อันดีที่สุด (ให้เด็กแบ่งกลุ่มกันเองประมาณ ๖ คน แล้วให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอตามคำสั่งที่ครูกำหนดให้ เช่น ถ้าครูบอกให้เด็กเรียงลำดับจากคนอันไปหาคนที่ผอมที่สุด แล้วให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งที่ละกลุ่ม) ๕. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนบุคคลอาชีพต่าง ๆ	- เกมจับคู่ภาพเหมือนบุคคลอาชีพต่าง ๆ	เน้นความถูกต้อง - การเปรียบเทียบขนาดรูปภาพเหมือน ลักษณะอัน ผอม เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาเลอเวีอะ) ได้ มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - วาดภาพตามจินตนาการ	ศิลปวัฒนธรรม + วิถีชีวิตชุมชน และสิ่งแวดล้อม (๔๐ นาที) - ประวัติความเป็นมาของชุมชน - วาดภาพตามจินตนาการ	๑. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงพร้อมแสดงท่าทางประกอบตามจินตนาการ ๒. ครูเล่าประวัติความเป็นมาของชุมชนให้เด็กฟัง ๓. เด็กช่วยกันสนทนา และตอบคำถามในเรื่องที่ครูเล่า ๔. เด็กวาดภาพหมู่บ้านตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง	- เพลง	เน้นความหมาย - ผลงานศิลปะ - การสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาเลอเวีอะ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวอะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบนดอย

เดือน

วันจันทร์ ที่

พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๔</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างข้อตกลงร่วมกันได้ <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน - เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้ <p>ตามลำดับและถูกต้อง</p> <p>มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 	<p>พลศึกษาและ</p> <p>การละเล่นพื้นบ้าน</p> <p>(๑ ชั่วโมง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นอิสระตามมุม 	<p>๑. เล่นอิสระตามมุม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มุมการเรียนรู้ - ในห้องเรียน 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างข้อตกลงร่วมกัน - การเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเก็บของเล่นเข้าที่ตามลำดับได้ถูกต้อง - การปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวอะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบนดอย วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกาย <p>ตามจินตนาการประกอบเพลง</p> <p>มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน <p>มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกการดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งน้ำในชุมชน 	<p>สุขศึกษา (๒๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง - การดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งน้ำในชุมชน - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน 	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> เด็กยืนเป็นรูปครึ่งวงกลม และเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน เด็กเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - กำมือ/แบมือ - สะบัดมือ ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลง ชุมชนของเรา เด็กเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงของเรารวมจินตนาการ อาสาสมัครเด็กออกมาเป็นผู้นำในการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง (ยืนตรงกลาง) ครูพูดทีละข้อไปท่าความสะอาดร่างกาย ตีมน้ำ และเข้าห้องน้ำ ครูและเด็กสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์จากการที่ครูพาเด็กออกไปท่าความสะอาดร่างกาย ตีมน้ำ และเข้าห้องน้ำ โดยครูสรุปว่ากิจกรรมที่ได้ทำทุกอย่างนั้นต้องอาศัยน้ำทั้งสิ้น ดังนั้น ถ้าเราไม่มีน้ำใช้จะเกิดประโยชน์ หรือโทษ อย่างไรบ้าง... เราจึงควรช่วยกันรักษาแหล่งน้ำที่มีในชุมชน เด็กเล่าประสบการณ์การดูแลรักษาความสะอาดแหล่งน้ำในชุมชน เช่น ไม่ทิ้งขยะลงแหล่งน้ำ เก็บขยะบริเวณแหล่งน้ำ เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> - เพลงชุมชนของเรา 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตามคำสั่งพื้นฐาน - การดูแลความสะอาดแหล่งน้ำ <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำท่าตามคำสั่งที่กำหนด - บอกวิธีการรักษาความสะอาดแหล่งน้ำ <p>เรื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าประสบการณ์ของตนเองได้ - ฟังเรื่องในภาษาที่ ๑ แล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้ 	<p>ภาษาเลอเวอะ (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า “แม่มก” 	<p>เรื่องเล่า (แม่มก)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูกล่าวถึงหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์และเชื่อมโยงสู่เรื่องเล่า อ่านเรื่องเล่าขานดัดสั้นให้เด็กฟังอย่างน้อย ๓ คนใจ ในขณะให้อ่าน หยุด ๓ - ๔ ครั้งเพื่อถามเด็กว่าคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรต่อไป หลังจากให้อ่านเรื่องจบแล้ว ให้เด็กเล่าเรื่องหรือบางส่วนของเรื่องโดยใช้คำพูดของตนเอง เด็กแบ่งเป็นทีม และให้แต่ละทีมเปลี่ยนตอนจบของเรื่อง จากนั้นให้แต่ละทีมออกมาเล่าเรื่องที่เปลี่ยนตอนจบไปให้เพื่อนฟัง 	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า “แม่มก” 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง - การเล่าเรื่องตามจินตนาการ - การเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง <p>เรื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเว็อะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบนดอย

เดือน

วันอังคาร ที่

พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ ได้ - จับคู่ความสัมพันธ์ได้	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - การนับจำนวน ๑ - ๒ - การเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน	การนับจำนวน ๑. ครูจัดบัตรภาพสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน - โรงเรียน - วัด - สถานีอนามัย - ตลาดไว้ตามมุมต่าง ๆ ของห้องเรียน ๒. ครูให้สัญญาณแคะจังหวะไปเรื่อย ๆ และให้เด็กเคลื่อนไหวตามจังหวะช้า - เร็ว ไปยังภาพสถานที่ต่าง ๆ ๓. ตามความสนใจของเด็ก เมื่อได้ยินสัญญาณหยุดให้เด็กจับกลุ่มเดียวกันและนับจำนวนสมาชิกในกลุ่มว่ามีกี่คน (นับจำนวน ๑ - ๒) ๔. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน	- บัตรภาพ - อุปกรณ์สำหรับแคะจังหวะ - เกมจับคู่ภาพเหมือนสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน	เน้นความหมาย - การนับ ๑ - ๒ - การจับคู่ความสัมพันธ์ เน้นความถูกต้อง - นับ ๑ - ๒ - จับคู่ตามคำสั่งได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาเลอเว็อะ) ได้ มาตรฐานที่ ๑๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - แสดงบทบาทสมมติตามความคิดของตนเองได้	วิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - สถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน - แสดงบทบาทสมมติ	๑. ครูพาเด็กไปดูโรงพยาบาล สถานีอนามัย โรงเรียน วัด หรือสถานที่อื่น ๆ ในชุมชน (กรณีไม่สามารถเดินทางไปเป็นสถานที่ใดที่หนึ่งได้ให้ครูใช้ภาพสถานที่ต่าง ๆ แทน) ๒. ครูและนักเรียนสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในชุมชนว่ามีอะไรบ้าง เช่น วัด โรงเรียน สถานีอนามัย ตลาด ๓. ครูซักถามเด็กถึงสถานที่ต่าง ๆ ในภาพแล้วให้เด็กเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการไปทำกิจกรรมในสถานที่ต่าง ๆ ของชุมชน ๔. แบ่งกลุ่มให้เด็กแสดงบทบาทสมมติการทำกิจกรรมในสถานที่ต่าง ๆ	- สื่อของจริง (อาคาร สถานที่) รูปภาพ	เน้นความหมาย - การสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาเลอเว็อะได้ - การแสดงบทบาทสมมติ เน้นความถูกต้อง - บอกวัด โรงเรียน สถานีอนามัยและตลาด เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวือะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบนดอย วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เล่นเครื่องเล่นสนามได้ถูกวิธีและระมัดระวัง	พลศึกษาและ การละเล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง) - เล่นเครื่องเล่นสนาม	๑. เล่นเครื่องเล่นสนาม	- เครื่องเล่นสนาม	เน้นความหมาย - การเล่นและการรอคอย เน้นความถูกต้อง - การเล่นเครื่องเล่นสนามได้ถูกวิธีและระมัดระวัง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเจอะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบดอย วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - บอกวิธีการที่ขงขะอย่างถูกต้อง มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - โทษของการทิ้งขยะ ไม่ถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกาย ตามจังหวะ - การเคลื่อนไหว ร่างกายพื้นฐาน	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เด็กจัดแถวเป็นรูปครึ่งวงกลม และเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน เด็กเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน ดังนี้ - เดินขาเดียวไปทางซ้าย - เดินขาเดียวไปทางขวา ๒. ให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามเสียงกลองที่ครูเคาะ เช่น - ยกเท้าเข้า/เร็ว ตามจังหวะเสียงกลอง - ยกแขนเข้า/เร็ว ตามจังหวะเสียงกลอง - ยกสะบัดมือเข้า/เร็ว ตามจังหวะเสียงกลอง - ยกกระโดดเข้า/เร็ว ตามจังหวะเสียงกลอง ๓. ครูพาเด็กทำความสะอาดร่างกาย และพาเดินสำรวจรอบ ๆ โรงเรียน ทั้งบริเวณอาคารเรียน ห้องเรียนเทียบสถาน ที่สะอาดไม่มีขยะเตาเผาขยะ (เพื่อเปรียบเทียบสถานที่ ที่สะอาดไม่มีขยะกับสถานที่สกปรกที่มีขยะ) ๔. เด็กและครูร่วมกันสนทนาลงถึงโทษจากการทิ้งขยะไม่ถูกต้อง - ทำให้ชุมชนสกปรก - เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค	- กลอง	เน้นความหมาย - ยกตัวอย่างการทิ้งขยะ ไม่ถูกต้อง - บอกโทษที่ได้รับหากทิ้ง ขยะไม่ถูกต้อง เน้นความถูกต้อง - การเคลื่อนไหวร่างกาย ตามจังหวะ - การเคลื่อนไหวร่างกาย พื้นฐาน - การปฏิบัติตามคำสั่ง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวีอะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบดอย วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าประสบการณ์ของตนเองได้	ภาษาเลอเวีอะ (๓๐ นาที) - บุคคลสำคัญของผู้คนว่ามีใครบ้าง เช่น - พระสงฆ์ - ครู - ผู้ใหญ่บ้าน - หัวหน้าคุ้ม - กำนัน - ผู้นำด้านต่าง ๆ	เรื่องจากประสบการณ์ ๑. ครูแนะนำหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์ (หมู่บ้านบดอย) ๒. เด็กและครูร่วมกันทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง (พาเด็กเดินไปสถานที่สำคัญในชุมชนบริเวณใกล้โรงเรียนหรือพาเด็กไปรู้จักบุคคลสำคัญในชุมชน เช่น ผู้อำนวยการโรงเรียน หมอพยาบาล ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น) ๓. เด็กพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์นั้นด้วยกัน ๔. ครูช่วยเด็กแต่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์นั้น ๕. เด็กเล่าเรื่องและครูเขียนเนื้อเรื่องบนกระดานดำ ๖. เด็กเลือกชื่อเรื่องที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องพร้อมกับครูเขียนชื่อเรื่องบนกระดานดำ ๗. ครูอ่านเรื่องให้เด็กฟัง โดยชี้ให้ตรงกับคำที่เขียนบนกระดานดำขณะทีอ่าน	- ก่อนหน้า - กล่อง - เกมจับคู่ภาพที่ซ้อนกัน	เน้นความหมาย - การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง เน้นความถูกต้อง - ชื่อภาพที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ตามขนาดและรูปร่างได้ ๔ - ๕ อย่าง - จับคู่ความสัมพันธ์ได้	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - การแยกขนาดใหญ่/กลาง/เล็ก - เกมจับคู่ภาพที่ซ้อนกัน	การแยกขนาด ๑. ครูพาเด็กเดินออกตามถนนไปท้องสนามโดยถือกล่องไปด้วย ๑ ใบ ๒. ระหว่างทางที่เดินไปและกลับให้เด็กเก็บก้อนหินใส่กล่องที่เตรียมไว้ (ก้อนหินมีขนาดต่างกัน) ๓. เมื่อกลับถึงห้องเรียนให้เด็ก ๆ ช่วยกันแยกประเภทของก้อนหินตามขนาดที่แยกใหญ่/กลาง/เล็ก ของตนเอง ๔. ให้เด็กจับกลุ่มกัน ๕ - ๖ คน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มนำก้อนหินของสมาชิกทุกคนมาแยกขนาดใหญ่/กลาง/เล็ก เมื่อแต่ละกลุ่มแยกขนาดก้อนหินเรียบร้อยแล้วให้นำมาใส่กล่องที่ครูจัดไว้ (โดยครูจัดกล่องสำหรับใส่ก้อนหินไว้ ๓ ขนาด) ๕. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพที่ซ้อนกัน	- ก้อนหิน - กล่อง - เกมจับคู่ภาพที่ซ้อนกัน	เน้นความถูกต้อง - การแยกขนาดของก้อนหินใหญ่/กลาง/เล็ก - การเล่นเกมการศึกษา เล็ก กลาง ใหญ่ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวือะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบดอย วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - วาดภาพตามจินตนาการได้	สาระที่ควรเรียนรู้ วิถีชีวิตชุมชน สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - วาดภาพบุคคล สำคัญในชุมชน ตามจินตนาการ	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. ได้วาดภาพบุคคลสำคัญในชุมชนที่ได้รู้จัก เช่น พระสงฆ์ ครู ผู้ใหญ่บ้าน หมอ ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ๒. นำเสนอผลงาน	การศึกษาค้นคว้า - กระดาษ - สีเทียน	เน้นความหมาย - วาดภาพบุคคลในชุมชน เน้นความถูกต้อง - บอกภาพบุคคลในชุมชนได้ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๕ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงร่วมกัน ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน - เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้ ตามลำดับและถูกต้อง มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	พลศึกษาและ การเล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง) - เล่นอิสระตามมุม	๑. เล่นอิสระตามมุม	มุมการเรียนรู้ ในห้องเรียน	เน้นความหมาย - การสร้างข้อตกลงร่วมกัน - การเล่นและทำกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข เน้นความถูกต้อง - การเก็บของเล่นเข้าที่ ตามลำดับได้ถูกต้อง - การปฏิบัติตามข้อตกลง ร่วมกัน เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวือะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบนดอย วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - บอกวิธีการที่ขยอยอย่างถูกวิธี มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - โทษของการทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เด็กจัดแถวเป็นรูปครึ่งวงกลม และเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน เด็กเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานดังนี้ - เดินขาเดียวไปข้างหน้า - เดินขาเดียวไปข้างหลัง ๒. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง ดังนี้ - ทำท่าเปิดเดินไปรอบ ๆ ห้อง - ทำท่ากระโดดไปทีละก้าว - ทำท่ากบบินไปที่ตู้เก็บที่นอน - ทำท่าเต่าคลานมานั่งที่แถว ๓. เด็กเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเล่นที่สวนสาธารณะใกล้ ๆ หรือ ที่สนาม ที่เก็บกักน้ำ ฯลฯ) ๔. เด็กและครูร่วมกันสนทนมาถึงโทษจากการทิ้งขยะลงแหล่งน้ำ		เน้นความหมาย - การเล่าประสบการณ์ เน้นความถูกต้อง - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ - การเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาเลอเวือะ) ได้ มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เรียงลำดับเหตุการณ์หรือระยะเวลาได้ ๔ - ๕ เหตุการณ์/ระยะเวลา	ภาษาเลอเวือะ (๓๐ นาที) - หนังสือรูปภาพ - ครอบครัวยุคสมัย	หนังสือรูปภาพ (ทำขอม) ๑. ครูนำรูปภาพให้เด็กดูทีละหน้าแล้วให้เด็กบอกรายละเอียดจากภาพโดยครูทบทวนคำพูดของเด็กทุกครั้งที่ได้กพูด ๒. ให้เด็กแบ่งกลุ่มตามจำนวนหน้าหนังสือรูปภาพพร้อมให้เด็กแต่ละกลุ่มแต่งเรื่องจากภาพที่ตนเองได้รับ ๓. เด็กนำเสนอโดยการเล่า ๔. เด็กช่วยกันเรียงลำดับภาพพร้อมช่วยกันเล่าเรื่องตามลำดับรูปภาพ ๕. นักเรียนสามารถเปลี่ยนลำดับภาพพร้อมทั้งอธิบายและเล่าเนื้อหาจากลำดับภาพที่เปลี่ยน	- หนังสือรูปภาพ - ครอบครัวยุคสมัย - สุธสันต์	เน้นความหมาย - การสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาเลอเวือะได้ - เรียงลำดับเหตุการณ์หรือระยะเวลาได้ ๔ - ๕ เหตุการณ์/ระยะเวลา เน้นความถูกต้อง - การเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ๔ - ๕ เหตุการณ์ เครื่องมือการวัด - แบบบันทึกการสังเกต

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวอะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบนดอย วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - แก้ปัญหาในการเล่นได้หรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้ <p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต่อภาพตัดต่อ ๒ - ๘ ชิ้นได้ 	<p>คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกมภาพตัดต่อ วิถีชีวิตคนในชุมชน 	<p>๑. ครูนำภาพอาชีพต่าง ๆ ที่มีในชุมชนให้เด็กดู เช่น ทำไร่ ทำนา ค้าขาย รับราชการ เป็นต้น</p> <p>๒. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงอาชีพที่ตนเองชอบและตัดสินใจเลือก จากนั้นครูนำภาพอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนใบตัดไว้ตามมุมต่าง ๆ ในห้องเรียนแล้วให้เด็กกระดาษตัดอาชีพที่ตนเองชอบ และอธิบายเหตุผล</p> <p>๓. เกมภาพตัดต่อวิถีชีวิตคนในชุมชน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพทำไร่ - ทำนา - ค้าขาย - รับราชการ - เกมภาพตัดต่อวิถีชีวิต - คนในชุมชน 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นเกมภาพตัดต่อได้ <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบายสีภาพตามจินตนาการ 	<p>วิถีชีวิตชุมชน</p> <p>สิ่งแวดล้อม</p> <p>และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การระบายสีภาพตามจินตนาการ 	<p>๑. เด็กเลือกภาพอาชีพที่ตนเองชอบจากภาพที่ครูนำมาให้พร้อม ระบายสีตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ</p> <p>๒. ตัดภาพที่ระบายสีเสร็จเรียบร้อยแล้วติดลงบนกระดาษ ตกแต่งให้สวยงามตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ</p> <p>๓. นำเสนอผลงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพอาชีพ - ต่าง ๆ - สี - กระดาษ - กรรไกร 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - วาดภาพตามจินตนาการ <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๕ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน <p>มาตรฐานที่ ๕ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นหรือทำกิจกรรมเป็นกลุ่มได้อย่างมีความสุข 	<p>พลศึกษาและการละเล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเดินทวนของไว้บนหัว 	<p>๑. อธิบายและสาธิตการเล่น “เดินทวนของบนหัวกลับตัวสู่เป้าหมาย” (นำสิ่งของวางบนหัวของเด็ก เช่น นำสมุดวางบนหัว แล้วเดินไปยังจุดที่ครูกำหนดให้โดยไม่ให้สิ่งของที่อยู่บนหัวตก)</p> <p>๒. เด็กเล่น “เดินทวนของบนหัวกลับตัวสู่เป้าหมาย”</p> <p>๓. เด็กและครูร่วมกันสรุปการจัดกิจกรรมว่าตัวผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง มีประโยชน์อย่างไรต่อเด็ก เป็นการฝึกการฟังตัวที่ดี ก่อนพาเด็กไปทำความสะอาดร่างกาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกาย - อยุ่อย่างคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดี <p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต 	

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (เลอเวอะ) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
 สัปดาห์ที่ ๗ หน่วย หมู่บ้านบดอย วันศุกร์ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำแนกสิ่งของได้ตามสี รูปทรง ขนาด น้ำหนักได้อย่างน้อย ๓ ลักษณะ - จับคู่ความสัมพันธ์ได้ 	<p>คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจำแนกสีของดอกไม้ - เกมจับคู่ภาพกับเงา 	<p>การจำแนกสิ่งของตามสี</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กนำดอกไม้ที่นำมาจากบ้านมารวมกัน (กรณีไม่มีดอกไม้ให้ครูใช้รูปภาพดอกไม้ที่มีสีต่าง ๆ แทน) 2. เด็กแบ่งกลุ่ม ๔ - ๕ คน ให้เด็กช่วยกันแยกประเภทของดอกไม้ตามสีของดอกไม้ เมื่อกลุ่มไหนแยกสีของดอกไม้เรียบร้อยแล้วให้นำมาเก็บไว้ในกล่องตามที่ครูกำหนดให้ ๓. เล่นเกมจับคู่ภาพกับเงา 	<ul style="list-style-type: none"> - ดอกไม้ - เกมจับคู่ภาพกับเงา 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจำแนกสี - การเล่นเกมจับคู่ภาพกับเงา <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประดิษฐ์ผลงานจากเศษวัสดุได้ 	<p>วิถีชีวิตชุมชนสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประดิษฐ์ภาพจากเศษวัสดุธรรมชาติที่มีในชุมชน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้เด็กนำเศษวัสดุธรรมชาติมาประดิษฐ์เป็นภาพ เช่น เศษไม้ เศษใบไม้ เป็นต้น นำมาประดิษฐ์เป็นภาพตามจินตนาการ 2. นำเสนอผลงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - เศษวัสดุธรรมชาติ - กระดาษ - กาว - กรรไกร 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลงานจากเศษวัสดุ <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต
<p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายการเล่นเกมนั้นบ้านได้ <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่นเกมที่บ้านตามกติกาได้ 	<p>พลศึกษาและการละเล่นพื้นบ้าน (๑ ชั่วโมง) (ธนูหยักาคา)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่น (ธนูหยักาคา) 2. ให้เด็กเล่น (ธนูหยักาคา) ๓. ให้เด็กร่วมกันบอกความรู้สึกละเล่น 	<ul style="list-style-type: none"> - หนุ่ยคา 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอธิบายวิธีการเล่นเกมที่ที่บ้านได้ <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นเกมที่บ้าน <p>เครื่องมือการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการสังเกต

▶ **๑. ฉากภาพวัฒนธรรม**

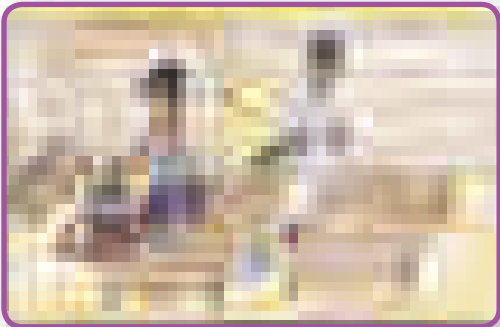

▶ **๒. เพลง**

เพลง ควด เฮียน เปอะ มั่น

พุ่ม พี แร่น เฮียน ๆ มัส อ่า - อี เฮย ๆ
แร่น เปอ เฮียน เลื่อง มัม ปะ ๆ เลื่อง เลอ อ่า - อูม ๆ

▶ **๓. หนังสือรูปภาพ**

๔. เรื่องเล่า

ภาษาเลอเวีอะ : มะ ชา - อิม

โตะ เปอ ฐา-ออก เวือฮ นึ่ง ปลา-อง กอ-แอ โคะ ฐะ นึ่ง เฮอ-ฮั้น มะ ชา-อิม ที เมอ-อู ยุฮ ญื่อะ เตะ นึ่ง โคะ ฐะ เต กอ-แอ กวน เลอ อัว เว่มอ-อู มะ ชา-อิม ฮรัก กวน เตะ ด้ฮ กวน เอ็ง ควด อา-อิจ เคือฮ เอ็ง อา-อิจ มะ ชา-อิม ‘นอง กวน เตะ ฮอ-อิจ ละ ฟั้น เอ็ง อา-อิจ กวน ชา-อิม อ้อ เอ็ง ละ มะ เตะ อา-อี ฮรัก ปะ มะ ชา-อิม อ้อ ไรฮ เอ็ง ละ กวน เตะ อา-อี ฮรัก ไรฮ มู เปะ ทอง เลอ อัว เปอะ มู เปะ ฮรัก โพะ เปอะ โอะ อ้อ เต มะ ชา-อิม

เพอ-ฮือ เพยะ แม เซอ เฮอ-อู ชา-อูป พี โชม กวน เตะ เซอ ตอก อา-ฮึง กวน เตะ กา เฮอ-อู เอ็งกวน นิส เว่นอ-อู ด้ฮ อา-อี โอ อา-ฮิต นึ่ง ญื่อะ ปัง โอ กอ เลฮ แนน โพะ เปอะ โอะ กวน ชา-อิม อ้อ เตะ อู เซอ กอ เลฮ มะ ชา-อิม ปอ-อู ชา-อูป พี โชม ฮอ-อิจ กยะ เซอ งา-แอ โฮละ เตอ-อู เอ็ง มะ ชา-อิม โชะ มา-อัญ โอ-อิจ เรียง ฟั้น เปอ-อู เตอ-อู มะ ชา-อิม เลอ โละ นึ่ง โคะ ฮา-อี โชะ มา-อัญ เปอ-อู แม ฮอ-อิจ โยะ เลอ อา-อุม โ่ม โสลย กวน เวือก โตะ เลอ อา-อุม โ่ม ที เว่มอ-อู เออ-อัญ ‘มา-แอ เคะ กวน เตะ ฮอ-อิจ เว่นอ-อุม โคะ โยะ เกยอ-อิจ กวน เตะ กวน ชา-อิม เต เยือม กอก มะ เตะ มะ เอ็ง ละ เวือก ยุฮ เตะ อม กวน เตะ ‘มา-แอ เลอ พา-อุม ฮรัก

ภาษาไทย : แม่นก

ในป่าใหญ่แห่งหนึ่ง มีต้นไม้ใหญ่ แม่นกตัวหนึ่งได้สร้างรังบนต้นไม้ใหญ่ต้นนั้น แม่นกมีลูกสามตัว แม่นกรักลูกมาก เวลาที่ลูกง่วงนอนแม่นกก็จะกล่อมลูกนอน จนกว่าลูกจะหลับ ลูกนกบอกกับแม่ว่า ลูกรักแม่ แม่ก็รักลูกทุกตัวมาก ๆ พอวันรุ่งขึ้น แม่นกออกไปหากิน ก่อนออกจากรัง แม่จะสั่งสอนลูก เวลาแม่ไม่อยู่ ลูกอย่าซุกซน ลูกนกสัญญาว่าจะไม่ซน แม่นกก็ได้บินออกจากรัง เพื่อหาอาหารให้ลูก ๆ

แม่นกบินไปเรื่อย ๆ แต่ก็ยังไม่มีอาหารให้ลูก ๆ แม่นกบินไปไกลจนหมดแรง แม่นกหยุดพัก ทันใดนั้นแม่นกมองเห็นบ่อน้ำ ในบ่อมีหนอน แม่นกจึงคาบหนอนบินกลับไปยังรังอย่างรวดเร็วของตน พอแม่นกบินไปถึงต้นไม้ที่ตนสร้างรัง แม่นกก็มองเห็นลูกนกตกจากรัง แม่นกจึงตัดสินใจปล่อยหนอนที่คาบอยู่ แล้วบินไปคาบลูกนกด้วยความรักใคร่

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย – ก้องกั้น (บัง) ระดับปฐมวัย

ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน)

๑. ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ๑.๓.๒ ดูแลตนเองให้ถูกต้องปลอดภัย จากโรคติดต่อ		- บอกวิธีปฏิบัติตนเวลาไอหรือจาม - บอกโรคติดต่อที่เกิดขึ้นเวลาไอหรือจาม	- ปฏิบัติตนได้ถูกต้องเวลาไอหรือจาม
มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์ทรงตัวได้ดี	๒.๑.๕ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว และทรงตัวได้ดี	-	- เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานได้ - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งได้ - เคลื่อนไหวร่างกายแบบผู้นำผู้ตามได้ - กระโดดเท้าคู่วิ่งข้างหน้าส่งบอลได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ใช้มือ - ตาประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๒ ขีดเขียนรูปลี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	- เขียนรูปลี่เหลี่ยมที่ต้องการ	- ขีดเขียนรูปลี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน

๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	- แสดงออกด้วยความมั่นใจในตนเอง - ระวังใจมิให้อารมณ์ดี - เต็มอกยกมาโรงเรียน	- แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องตามสถานการณ์
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ติดตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล่าวพูด ถ้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์ ๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง	- กล่าวพูดแสดงออก - ชื่นชมผลงานของตนเอง - ภูมิใจในผลงานของตนเองและผู้อื่น	-
มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว			
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจและมีความสุขกับศิลปะ/ดนตรี/และการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจมีความสุข และแสดงออกผ่านงานศิลปะ ๔.๑.๒ สนใจมีความสุข และแสดงออกผ่านเสียงเพลงและดนตรี ๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลงจังหวะ และดนตรี	- ตั้งใจและมีความสุขในการทำงานศิลปะ/ดนตรี/การเคลื่อนไหว - สร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการได้ - ร้องเพลงพื้นบ้าน บทกลอน ได้ - วาดภาพตามจินตนาการได้ - ปั่นดินน้ำมันตามจินตนาการได้ - เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการได้	- - - เล่นเกมพื้นบ้านตามกติกาได้ - เล่นเกมพลศึกษาได้ - เล่นอุปกรณ์กีฬาได้
	๔.๑.๔ เล่นเกมพื้นบ้านตามกติกาได้	- อธิบายการเล่นเกมที่พื้นบ้านตามกติกาได้	

๒. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๔ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ตั้งงาม ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๔ มีความรับผิดชอบ	๔.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	- อธิบายวิธีการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	- ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จถูกต้องตามคำสั่ง
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ มีความเมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	๔.๒.๒ ช่วยเหลือ และแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	- อธิบายถึงการแสดงความมีน้ำใจแบ่งปันของให้เพื่อนและผู้อื่น	- แบ่งของเล่นให้เพื่อนได้

๓. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในกาปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๒ รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง	- บอกวิธีรับประทานอาหารด้วยตนเอง	- รับประทานอาหารอย่างเรียบร้อยได้ด้วยตนเองโดยไม่หกเลอะเทอะ
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ รู้จักประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้อย่างเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-	- ใช้อย่างเครื่องใช้ส่วนรวมอย่างประหยัดและใช้เท่าที่มีอยู่

๓. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เป็นไทย</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑</p> <p>ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒</p> <p>มีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย และรักความเป็นไทย</p>	<p>๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ</p> <p>๗.๒.๑ ปฏิบัติตามมารยาทไทย และมารยาทของชนเผ่าม้ง ได้ด้วยตนเอง</p> <p>๗.๒.๒ กล่าวคำขอขอบคุณและขอโทษ ด้วยตนเอง</p>	<p>- อธิบายถึงของสาธารณะได้</p> <p>- บอกวิธีการดูแลสิ่งของสาธารณะได้</p> <p>- บอกวิธีการแสดงความรักตามมารยาทไทย และม้งได้</p> <p>- อธิบายโอกาสในการกล่าวคำขอขอบคุณ และขอโทษได้</p>	<p>- ไม่ทำลายสาธารณสมบัติ</p> <p>- ดูแลรักษาสิ่งของในโรงเรียนและโรงเรียนได้</p> <p>- แสดงความรักต่อครู ผู้ปกครองได้</p> <p>- กล่าวคำขอขอบคุณ ขอโทษได้อย่างถูกต้อง และถูกกาลเทศะ</p>
<p>มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑</p> <p>ยอมรับความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างบุคคล</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓</p> <p>ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็น สมาชิกที่ดีของสังคม</p>	<p>๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับ เด็กที่แตกต่างไปจากตนเองได้</p> <p>๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ</p>	<p>- บอกมารยาทการเล่นและ ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กอื่นได้</p> <p>- บอกข้อตกลงร่วมกันด้วยตนเองได้</p>	<p>- ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข</p> <p>- ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้</p>

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย	ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องให้ผู้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ พึงผู้สนทนาสนใจ และสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาท้องถิ่น สอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง ๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคต่อเนื่อง ด้วยภาษาท้องถิ่นได้	<ul style="list-style-type: none"> - เล่าประสบการณ์ของตนเองได้ - เล่าเรื่องจากภาพ/ตามจินตนาการได้ - ฟังเรื่องในภาษาที่ ๑ แล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้ - คิดและเล่าเรื่องของตนเองในภาษาที่ ๑ ได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ 	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดและทำท่าทางอ่านหนังสือภาพได้ - ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งอย่างต่อเนื่องได้ - ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจ - เล่าเรื่องจากภาพตามจินตนาการได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ เขียนคล้ายตัวอักษร	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านภาพที่เขียน และอธิบายได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนภาพต่อเนื่องแล้วเล่าเรื่อง จากภาพที่วาดเป็นภาษาที่ ๑
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้	๑๐.๑.๑ จัดดูและเปรียบเทียบ ความแตกต่าง หรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกต พบเพียง ๑ ลักษณะ ๑๐.๑.๒ เรียงลำดับสิ่งของ หรือเหตุการณ์ อย่างไม่เกิน ๔ ลำดับ	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายจับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน - อธิบายเหตุผลในการเรียงลำดับสิ่งของได้ - บอกความเหมือนความต่างที่สังเกตได้จากภาพตัดต่อ - บอกจำนวน ๑ - ๑๐ 	<ul style="list-style-type: none"> - จับคู่บัตรตัวเลขกับภาพเพื่อแสดงค่าจำนวน ๑ - ๑๐ - จับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน - เรียงลำดับสิ่งของได้ ๔ ลำดับ - ต่อภาพตัดต่อ ๒ - ๘ ชิ้นได้ - นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ ได้
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการแก้ปัญหา และตัดสินใจ และตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ระบุปัญหา และแก้ปัญหา โดยลองผิดลองถูก	<ul style="list-style-type: none"> - บอกวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสมตามวัย 	<ul style="list-style-type: none"> - ลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเอง และหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง เมื่อทำครั้งแรกไม่สำเร็จ

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (ต่อ)

มาตรฐานและตัวบ่งชี้		สภาพที่พึงประสงค์	ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย
มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์			
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด และความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิด และความรู้สึกของตนเอง โดยมีการดัดแปลง และแปลกใหม่ จากเดิม หรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	- บอกความคิดของตนเองจากผลงานศิลปะ ให้เข้าใจได้ - อธิบายรายละเอียดผลงานของตนเองได้	- สร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการได้ - สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเอง อย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	- อธิบายเกี่ยวกับท่าทางที่ตนเองแสดงได้	- แสดงบทบาทสมมติตามจินตนาการ
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย			
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	- เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	- เล่นและทำกิจกรรมได้ตามข้อตกลง
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ ตามวิธีการของตนเอง ๑๒.๒.๒ ใช้ประโยชน์คำคำถามว่า “ที่ไหน” / “ทำไม” ในการหาคำตอบ	- ใช้คำถามที่สอดคล้องกับประสบการณ์ ที่พบจากกิจกรรมกิจกรรมกับครู/เพื่อน - สนทนาซักถามในเรื่องที่สนใจ - สามารถสนทนาโต้ตอบ และแสดงความคิดเห็นเป็นภาษา ที่ ๑ ได้	

ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา พัฒนาการด้าน การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจ และแก้ปัญหา ได้แก่ ประสบการณ์สำคัญ ต่อไปนี้

ข้อ (๘) การนับ และแสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

ข้อ (๑๕) การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ควรเรียนรู้ของหน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน)

รายวิชา/มาตรฐานการเรียนรู้									
วัน	ฟังพูด ภาษาไทย (L๑) (๑๕ นาที) มฐ. ๙, ๑๑, ๑๒	วิชาสุศึกษา (๒๐ นาที) มฐ. ๑, ๒, ๓, ๕, ๖, ๗	วิชาภาษาแม่ (๓๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒	เตรียมอ่านและเขียน ภาษาแม่ (L๑) (๒๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒	วิถีชีวิตชุมชน สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) มฐ. ๕, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๑	วิชาการเล่น พื้นบ้าน และพลศึกษา (๓๐ นาที) มฐ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๘	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที) มฐ. ๙, ๑๑, ๑๒	วิชาคณิตศาสตร์ และเกมการศึกษา (๓๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๒	
จันทร์	๑. ยืน, นั่ง, กระโดด ขยาย -	- การเคลื่อนไหว พื้นฐาน - การดูแลรักษา ความสะอาด ของห้องเรียน	ฉากภาพ วัฒนธรรม (วิถีชีวิตชุมชน)	- บัตรชื่อ - แบบฝึกโยงเส้น ภาพเหมือน - ผูกการเขียน เส้นเฉียง	วิถีชีวิตชุมชน และสิ่งแวดล้อม - ชยะคืออะไร - ชนิดของชยะ	- เล่นอิสระ ตามมุม	๒. สะบัดมือ กำมือ แบมือ ขยาย - นั่งกำมือ - ยืนสะบัดมือ - กระโดดแบมือ - นั่งสะบัดมือ - ยืนสะบัดมือ - กระโดดสะบัดมือ	- นับจำนวน ๑ - ๕ - เกมภาพตัดต่อ การทำความสะอาด	
อังคาร	๓. ตบมือ ตบตัก ตีนิ้ว ขยาย - ยืนตบมือ - นั่งตบตัก - ยืนตีนิ้ว	- เคลื่อนไหว ร่างกาย ประกอบเพลง ชยะ - การดูแลรักษา ความสะอาด บริเวณ โรงเรียน	เรื่องเล่า (ผู้นำชุมชน)	- หลับตาฟังเสียง - เขียนเชิงสร้างสรรค์	วิถีชีวิตชุมชน และสิ่งแวดล้อม - ถัดชยะ	- เครื่องเล่นสนาม	๔. เดิน หยุด หมุนตัว ขยาย - กระโดดตบมือ - หมุนตัวตบมือ - เดินตบตัก - เดินกำมือ - นั่งสะบัดมือ ฯลฯ	- การเปรียบเทียบ จำนวนมากกว่า น้อยกว่า จับคู่ภาพเหมือน	

สาระที่ควรเรียนรู้ ของหน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน)

รายวิชา/มาตรฐานการเรียนรู้									
วัน	ฟังพูด ภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที) มฐ. ๙, ๑๑, ๑๒	วิชาสุขศึกษา (๒๐ นาที) มฐ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๖, ๗	วิชาภาษา มั้ง (๓๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒	เตรียมอ่านและเขียน ภาษา มั้ง (L๑) (๒๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒	วิชาวิถีชีวิตชุมชน สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) มฐ. ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๑	วิชาการละเล่น พื้นบ้าน และพลศึกษา (๓๐ นาที) มฐ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๘	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที) มฐ. ๙, ๑๑, ๑๒	วิชาคณิตศาสตร์ และเกมการศึกษา (๓๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๒	
พุธ	๕. เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่ ขยาย - ตบมือเดิน ถอยหลัง - สะบัดมือ เดินหน้า - กำมือ เดินถอยหลัง - สะบัดมือ เดินอยู่กับที่ - ตีตบนิ้วเดินหน้า - หมุนตัวอยู่กับที่	- เคลื่อนไหว ร่างกาย ตามจินตนาการ - การดูแลรักษา อุปกรณ์ ท่าความสะอาด	เรื่องจาก ประสบการณ์ (หมุนน้อยนักเก็บ ชยะ)	- แบบฝึกโยงเส้น ภาพเหมือน - ฝึกการเขียน เส้นเขียนสิ่งสั้น/ยาว	ศิลปวัฒนธรรม - การตกแต่งภาพ จากเศษวัสดุ	- เล่นอิสระ ตามมุม	๖. นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย ขยาย - นอนตะแคง สะบัดมือ - นอนคว่ำตีตบนิ้ว - นอนหงายตบมือ - นอนตะแคงกำมือ - นอนคว่ำกำมือ	- เปรียบเทียบ ขนาดเล็ก/ใหญ่ - เกมจับคู่ ภาพเหมือน อุปกรณ์ ท่าความสะอาด	
พฤหัสบดี	๗. ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ ขยาย - ย่ำเท้าเร็ว ๆ - ย่ำเท้าช้า ๆ - เดินเร็ว ๆ ไป ข้างหน้า - เดินช้า ๆ ถอยหลัง	- การเคลื่อนไหว พื้นฐาน - การดูแลรักษา ความสะอาด ร่างกาย - เคลื่อนไหว ร่างกาย ตามจังหวะ	หนังสือภาพ (นิทานกับ เพื่อนสนิท)	- บอกเสียงต้นของคำ - เขียนเชิงสร้างสรรค์	ศิลปวัฒนธรรม - การทำขนม บัวลอยแบบม้ง	- กายบริหาร (พลศึกษา) - เดินทูลสิ่งของ ไว้บนหัว	๘. วิ่ง แก่งแขน กางแขน ขยาย - วิ่งเร็ว ๆ - แก่งแขนช้า ๆ - แก่งแขนเร็ว ๆ - นอนกางแขน	- เปรียบเทียบ ความเหมือน ความต่าง - จับคู่ภาพกับ จำนวนตัวเลข	

สาระที่ควรเรียนรู้ของหน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน)

รายวิชา/มาตรฐานการเรียนรู้								
วัน	ฟังพูด ภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที) มฐ. ๙, ๑๑, ๑๒	วิชาสุขศึกษา (๒๐ นาที) มฐ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๖, ๗	วิชาภาษา มั้ง (๓๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒	เตรียมอ่านและเขียน ภาษา มั้ง (L๑) (๒๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒	วิชาวิถีชีวิตชุมชน สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) มฐ. ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๑	วิชาการละเล่น พื้นบ้าน และพลศึกษา (๓๐ นาที) มฐ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๘	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที) มฐ. ๙, ๑๑, ๑๒	วิชาคณิตศาสตร์ และเกมการศึกษา (๓๐ นาที) มฐ. ๙, ๑๐, ๑๒
ศุกร์	ทบทวน - เดินหน้าเร็ว ๆ - วิ่งอยู่กับที่ - สะบัดมือเร็ว ๆ - ย่ำเท้า แกว่งแขน - กางแขนเดิน เร็ว ๆ - นอนหงาย ตีนิ้ว	- การเคลื่อนไหว พื้นฐาน - เคลื่อนไหว ร่างกาย ตามสัญญาณ	ทบทวน - ฉากภาพ วัฒนธรรม - เรื่องเล่า - เรื่องจาก ประสบการณ์ - หนังสือรูปภาพ	ทบทวน - บัตรชื่อ - การเขียน เส้นเฉียง เส้นเฉียงสั้น/ยาว	- ทบทวน - การประดิษฐ์กระทง ใส่ของจากใบตอง	- การละเล่น พื้นบ้าน เกมแผนที่ เต้าฮวย (แตงกว)	ทบทวน - สะบัดมือเดินไป ข้างหน้า - ตบมือวิ่งถอยหลัง - เดินอยู่กับที่เร็ว ๆ - กระโดดซ้ำ ๆ ไปข้างหน้า - ย่ำเท้าซ้ำ ๆ แบนมือ	- เปรียบเทียบ สั้น - ยาว - ภาพตัดต่อ เครื่องเล่นสนาม

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - กระตือรือร้นในการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งทั้งง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)	๑. ยืน นั่ง กระโดด ชยะ -	ข้อความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งทั้งง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจ และถูกต้อง	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งทั้งง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจ และถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - รักความสะอาดของห้องเรียน	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - การเคลื่อนไหวร่างกาย - ร่างกายพื้นฐาน - การดูแลรักษา - ทำความสะอาดห้องเรียน	๑. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน ๒. เด็กเล่าประสบการณ์การดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน ๓. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงการดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน ๔. เด็กลงมือปฏิบัติจริงในการร่วมกันทำความสะอาดห้องเรียน	- ไม่กวาด - ไม่ถูพื้น - ที่ตกขยะ - ถึงขยะ	เน้นความถูกต้อง - รักความสะอาดของห้องเรียนได้ - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานได้
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากภาพได้ - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ได้ (ภาษาม้ง) มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ - วาดภาพตามจินตนาการได้	ภาษาม้ง (๓๐ นาที) - ฉากภาพวัฒนธรรม (วิถีชีวิตชุมชน)	ฉากภาพวัฒนธรรม ๑. ครูถามคำถามปลายเปิด และปลายปิด - เด็กบอกสิ่งแวดล้อมธรรมชาติในหมู่บ้านของเด็ก ๆ ประกอบด้วย - ภูเขา - ต้นไม้ - แม่น้ำ/แหล่งน้ำ ๒. แบ่งกลุ่มเด็กพร้อมทั้งให้เด็กเลือกส่วนของรูปภาพตามความสนใจแต่งเป็นเรื่องเล่าตามจินตนาการ ๓. เด็กเล่าเรื่องตามจินตนาการ ๔. เด็กเขียนเรื่องเล่าของกลุ่มตนเอง (วาดภาพตามจินตนาการ) ๕. นำเสนอผลงาน	- ฉากภาพวัฒนธรรม - วิถีชีวิตชุมชน	เน้นความหมาย - สังเกตจากการเล่าเรื่องจากภาพ - สังเกตจากการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ได้ - สังเกตการวาดภาพตามจินตนาการ

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษา ที่ ๑ (ภาษาม้ง) มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - วาดภาพตามเส้นที่กำหนดได้	สาระที่ควรเรียนรู้ เตรียมอ่านเขียน ภาษาม้ง L ๑ (๒๐ นาที)	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. บัตรชื่อ (กิจกรรมจับคู่บัตรชื่อ) ๒. จับคู่บัตรภาพที่เหมือนกัน ฝึกการเขียน - เขียนเส้นตรง (ลากขึ้น ลากลง) <div style="text-align: center;"> </div>	- ดินสอ - แบบฝึก การเขียน ลายเส้น	เน้นความหมาย - สังเกตการสนทนาโต้ตอบ โดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) เน้นความถูกต้อง - สังเกตวาดภาพตามเส้น ที่กำหนดได้ - สังเกตขีดเขียนเส้น ได้อย่างมีระเบียบสวยงาม - สังเกตการแยกแยะเสียง ได้ถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษา ที่ ๑ (ภาษาม้ง) ได้ มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - จำแนกสิ่งของตามประเภทได้	วิถีชีวิตชุมชน และสิ่งแวดล้อม (๔๐ นาที) - ชยะคืออะไร - ชนิตชยะ	๑. คุรนำชยะที่หลากหลายใส่รวมกันไว้ในถัง ๒. ให้อาสาสมัครออกมายืมชยะในถังแล้วบอกชื่อสิ่งของของตน ยืมออกมา ๓. เด็กแยกชยะออกเป็นชนิดต่าง ๆ (พลาสติก กระดาษ ไปไม่ โลหะ ฯลฯ)	- ถังใส่ชยะ - ชยะแห้งชนิด ต่าง ๆ - ตะกร้า สำหรับแยก ชยะ	เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษา ที่ ๑ (ภาษาม้ง) ได้ เน้นความถูกต้อง - จำแนกสิ่งของตามประเภทได้

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันจันทร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงร่วมกัน ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน - เก็บของเล่นเข้าที่ได้ตามลำดับและถูกต้อง มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	พลศึกษาและ การเล่นพื้นบ้าน (๓๐ นาที) - เล่นอิสระตามมุม	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เล่นอิสระตามมุม - เด็กและครูรวมกันสร้างข้อตกลงในการเล่น - เด็กเล่นอิสระตามมุมตามความสนใจ - เด็กวิ่งเล่นจับตักเก็บของเล่นเข้าได้อย่างเป็นระเบียบ	มุมการเรียนรู้ ในห้องเรียน	เน้นความหมาย - สังเกตการสร้างข้อตกลงร่วมกัน - สังเกตการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเก็บของเล่นเข้าที่ตามลำดับได้ถูกต้อง - สังเกตการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - กระตือรือร้นฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)	๒. สะบัดมือ, กำมือ, แขน้อย ขยาย นิ่งกำมือ ยืนสะบัดมือ กระโดดแบบมี นิ่งสะบัดมือ ยืนสะบัดมือ กระโดดสะบัดมือ	ชุดคำสั่ง - สะบัดมือ - กำมือ - แขน้อย	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่าย เป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - รู้ค่าของจำนวน ๑ - ๕	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - ค่าของจำนวน ๑ - ๕ - เกมภาพตัดต่อ	การรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ๑. ครูแจกกล่องให้เด็กคนละ ๑ กล่อง ๒. พาเด็กออกไปนอกห้องเรียน ๓. ให้เด็กเก็บสิ่งของที่เป็นธรรมชาติมาคนละ ๕ ชิ้น ๔. เด็กนำเสนอผลงานการเก็บของตนเองโดยนับ ๑ - ๕ ๕. เด็กหยิบสิ่งของตามจำนวนที่ครูกำหนด ๑ - ๕ ๖. เด็กเล่นเกมภาพตัดต่อการศึกษาสะอาด	- กล่อง - วัสดุจากธรรมชาติ - เกมภาพตัดต่อ	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการนับจำนวน - สังเกตการเล่นเกมภาพตัดต่อ - สังเกตการบอกค่าจำนวน จำนวน ๑ - ๕

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกวิธีรักษาความสะอาดของโรงเรียน <p>มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน <p>มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงได้ 	<p>สุขศึกษา (๒๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการประกอบเพลง “ชยะ” <p>ตามจินตนาการตามดูแลรักษาความสะอาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดูแลรักษาความสะอาด <p>ความสะอาดบริเวณโรงเรียน</p>	<p>๑. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการประกอบเพลง “ชยะ”</p> <p>๒. เด็กเล่าประสบการณ์การดูแลรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน</p> <p>๓. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงการดูแลรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน</p> <p>๔. เด็กลงมือปฏิบัติจริงในการทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนโดยการเก็บขยะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม้กวาดทางมะพร้าว - ถึงชยะ 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการปฏิบัติในการรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน <p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการเพลงได้
<p>มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระตือรือร้นในการฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ฟังเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง 	<p>ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)</p>	<p>๓. ตบมือ, ตบตัก, ตีนิ้ว</p> <p>ขยาย - ยืนตบมือ - ยืนตบตัก - ยืนตีตนิ้ว - นั่งตบมือ - นั่งตบตัก - นั่งตีตนิ้ว</p>	<p>ชุดคำสั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตบมือ - ตบตัก - ตีตนิ้ว 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ฟังเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ 	<p>ภาษาม้ง (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า (ผู้นำชุมชน) 	<p>เรื่องเล่า</p> <p>๑. ครูกล่าวถึงหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์ และเชื่อมโยงสู่เรื่องเล่า</p> <p>๒. อ่านเรื่องเล่าขนาดสั้นให้เด็กฟังอย่างน่าสนใจ</p> <p>๓. ในขณะที่อ่าน หยุด ๓ - ๔ ครั้ง เพื่อถามเด็กว่าคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรต่อไป</p> <p>๔. หลังจากให้อ่านเรื่องจบแล้ว ให้เด็กเล่าเรื่องหรือบางส่วนของเรื่องโดยใช้คำพูดของตนเอง</p> <p>๕. เด็กแบ่งเป็นทีม และให้แต่ละทีมเปลี่ยนตอนจบของเรื่อง จากนั้นให้แต่ละทีมออกมาเล่าเรื่องที่เปลี่ยนตอนจบให้เพื่อนฟัง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่า (ผู้นำชุมชน) 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง - สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษา ที่ ๑ (ภาษาม้ง) - เล่าเรื่องจากภาพเป็นภาษา ที่ ๑ (ภาษาม้ง) มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - การแยกแยะเสียง	สาระที่ควรเรียนรู้ เตรียมอ่านเขียน ภาษาม้ง (L๑) (๒๐ นาที)	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. หลับตา (นักเรียนก้มหัวหลับตา ครูบอกให้นักเรียนเงยมือจับแล้วฟังเสียง จากนั้นครูนับในใจถึง ๖๐ แล้วบอกว่า “เอาหละลืมตาได้” นักเรียนลืมตา ครูถามว่า “นักเรียนได้ยินอะไร” นักเรียนตอบครูกล่าวชม และให้กำลังใจแก่นักเรียนที่ตอบทุกคน ๒. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (เชื่อมโยงมาจากกิจกรรมเรื่องเล่า วิชาภาษาม้ง)	สื่อการเรียนรู้ - ดินสอ - สีเทียน - กระดาษ	เน้นความหมาย - สังเกตการสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) - สังเกตการเขียนเรื่องและการเล่าเรื่องที่วาด เน้นความถูกต้อง - สังเกตการแยกแยะเสียงได้ถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๗ ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - ดูแลร์กษาส่งแวดล้อมได้ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - บอกวิธีดูแลร์กษาส่งแวดล้อมได้ มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - แยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ ได้	วิธีชีวิตชุมชน และสิ่งแวดล้อม (๔๐ นาที) - การแยกชยะ	๑. ครูถามเด็กว่า “ก่อนที่เราจะใช้ถุงพลาสติก เด็ก ๆ คิดว่าเราเคยใช้อะไรมาก่อน” ๒. ครูนำสื่อของจริงมาให้เด็กดู เช่น ซ้อน ทับพี ที่ทำจากไม้ใบตอง ฯลฯ ๓. ครูและเด็กสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับวิธีใช้สิ่งของที่ครูนำมาให้เด็กดู ๔. ครูพาเด็กออกไปเก็บขยะในบริเวณโรงเรียน โดยนำถังขยะมาให้เด็ก ๒ ถัง ๕. ครูให้เด็กนำขยะที่เก็บมาทิ้งในถังขยะที่ครูจัดไว้ให้ โดยแยกเป็นพลาสติก และไปเม้	สื่อของจริง เช่น ซ้อน ทับพี ที่ทำจากไม้ ใบตอง ฯลฯ - ถังขยะ ๒ ถัง	เน้นความหมาย - บอกวิธีดูแลร์กษา สิ่งแวดล้อมได้ เน้นความถูกต้อง - ดูแลร์กษาส่งแวดล้อมได้ - แยะประเภทชยะได้

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันอังคาร ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงร่วมกัน ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน - เก็บของเล่นเข้าที่ได้ตามลำดับได้ถูกต้อง มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	พลศึกษาและ การละเล่นพื้นบ้าน (๓๐ นาที) - เครื่องเล่นสนาม	เครื่องเล่นสนาม - เด็ก และครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่น - เด็กเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างระมัดระวัง - ทำความสะอาดร่างกายก่อนกลับเข้าห้องเรียน	- เครื่องเล่นสนาม	เน้นความหมาย - สังเกตการสร้างข้อตกลงร่วมกัน - สังเกตการเล่น และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเก็บของเล่นเข้าที่ตามลำดับได้ถูกต้อง - สังเกตการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - กระตือรือร้นในการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)	๔. เดิน หยุด หมุนตัว ขยาย กระโดดตบมือ เดินตบตัก นั่งสะบัดมือ ฯลฯ		เน้นความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเปรียบเทียบจำนวน - จับคู่ความสัมพันธ์ได้	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - การเปรียบเทียบมากกว่า/น้อยกว่า - เกมจับคู่ภาพเหมือน	เปรียบเทียบจำนวนมากกว่า/น้อยกว่า ๑. แบ่งกลุ่มเด็กออกเป็น ๔ กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มออกไปเก็บชยะรอบอาคารเรียน ๒. ให้เด็กนำชยะที่ได้ไปเพื่ออนุตุ ๓. เด็กช่วยกันบอกกว่าชยะกลุ่มไหนมาก กลุ่มไหนน้อย ๔. ครูและเด็กช่วยกันนับชยะของแต่ละกลุ่ม และร่วมกันสรุปจำนวนชยะว่ากลุ่มไหนมากกว่า กลุ่มไหนน้อยกว่า ๕. เกมจับคู่ภาพเหมือน	- ชยะ - เกมจับคู่ภาพเหมือน	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเปรียบเทียบจำนวนมากกว่า/น้อยกว่า - สังเกตการเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือน

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - กระตือรือร้นในการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)	๕. เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่ ตบมือเดินถอยหลัง กำมือเดินอยู่กับที่ ตีตบนิ้วเดินหน้า ฯลฯ	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่าย เป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจ และถูกต้อง	
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - รักษาความสะอาดของห้องเรียน	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ	๑. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ ๒. เด็กเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแลรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาด	เน้นความหมาย - สังเกตการบอกวิธีดูแลรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาด - สังเกตการเคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ	
มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน	เคลื่อนไหวร่างกาย (๒๐ นาที) - เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการ - การดูแลรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาด	๓. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงการดูแลรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาด	อุปกรณ์ ทำความสะอาด	

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ 	<p>ภาษาม้ง (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องจากประสบการณ์ที่คุ้นเคย 	<p>เรื่อง จากประสบการณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ครูแนะนำหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์ ๒. เด็ก และครูร่วมกันทำกิจกรรมเรื่องจากประสบการณ์ (โดยแบ่งกลุ่มเด็กออกเป็น ๒ กลุ่มย่อย กลุ่มละ ๕ คน ให้เด็กยืนเรียงแถว เรียง ๑ แบ่งออกเป็น ๒ แถว แบ่งชื่อทีม ทีมที่ ๑ ทีมที่ ๒ ครูบอกการเล่น และสาธิตการเล่น โดยให้เด็กฟังสัญญาณจากครู และให้วิ่งไปเก็บขนมไปทิ้งชยะ ถ้าแถวไหนเก็บไปถึงถึงชยะจำนวนเต็มแถววิ่งไปเก็บทิ้งหมดก่อน ฝ่ายนั้น ชนะ) ๓. เด็กพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์นั้นด้วยกัน ๔. ครูช่วยเด็กแต่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์นั้น ๕. เด็กเล่าเรื่อง และครูเขียนเนื้อเรื่องบนกระดานดำ ๖. เด็กเลือกชื่อเรื่องที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องพร้อมกับครูเขียนชื่อเรื่องบนกระดานดำ ๗. ครูอ่านเรื่องให้เด็กฟัง โดยชี้ให้ตรงกับคำที่เขียนบนกระดานดำ 	<ul style="list-style-type: none"> - ถังขนม - ถังชยะ 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเอง
<p>มาตรฐานที่ ๙ ตัวชี้วัดที่ ๙.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - วาดภาพตามเส้นที่กำหนดได้ - เขียนเส้นได้อย่างมีระเบียบสวยงาม <p>มาตรฐานที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - วาดภาพตามเส้นที่กำหนดได้ 	<p>เตรียมอ่านและเขียน</p> <p>ภาษาม้ง (L๑)</p> <p>(๒๐ นาที)</p>	<p>๑. จับคู่บัตรภาพที่เหมือนกัน</p> <p>การลากเส้นตรง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เส้นตรงสั้น เส้นตรงยาว <p style="text-align: center;"> ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ ↑ </p>	<ul style="list-style-type: none"> - บัตรภาพ - แบบฝึกเส้นตรงสั้น/ยาว 	<p>เน้นความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) <p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการวาดภาพตามเส้นที่กำหนดได้ - สังเกตการขีดเขียนเส้นได้อย่างมีระเบียบสวยงาม - สังเกตการแยกแยะเสียงได้ถูกต้อง

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - การตกแต่งภาพจากเศษวัสดุ	ศิลปะวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - การตกแต่งภาพจากเศษวัสดุ	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. ครูเตรียมภาพโครงร่างของชุมชน ๑ ภาพ ต่อเด็ก ๘ คน ลงในกระดาษรูป ๒. ครูให้เด็กช่วยระบายสี จากนั้นให้เด็กออกมาเล่าเรื่องจากภาพที่ระบายสีแล้ว ๓. ครูนำเศษวัสดุ เช่น พลาสติก ใบไม้ ที่ครูตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ ๔. ให้เด็กรับวัสดุมาตกแต่งรูปภาพที่ครูเตรียมไว้ให้ตามจินตนาการ ๕. เล่าเรื่องจากผลงาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปภาพก่อน - หลัง	- กระดาษรูป - สีเทียน - เศษวัสดุ เช่น พลาสติก ใบไม้ ที่ครูตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ	เน้นความหมาย - เล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนเองได้ - สนทนาโต้ตอบ โดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) - สังเกตการแต่งภาพจากเศษวัสดุ
มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สร้างข้อตกลงร่วมกัน ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน - เก็บของเล่นเข้าที่ได้ตามลำดับได้ถูกต้อง - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรฐานที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	พลศึกษาและการละเล่นพื้นบ้าน (๓๐ นาที) - เล่นอิสระตามมุม	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. เล่นอิสระตามมุม - เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่น - เด็กเล่นอิสระตามมุมตามความสนใจ - เด็กร่วมกันจัดเก็บของเล่นเข้าได้อย่างเป็นระเบียบ	- มุมการเรียนรู้ในห้องเรียน	เน้นความหมาย - สังเกตการสร้างข้อตกลงร่วมกัน - สังเกตการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเก็บของเล่นเข้าที่ได้ตามลำดับได้ถูกต้อง - สังเกตการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันพุธ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
<p>มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระตือรือร้นในการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง 	<p>ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)</p>	<p>๖. นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย ขยาย นอนตะแคงสะบัดมือ นอนคว่ำตีตื้นัว นอนหงายตบมือ</p>	<p>ชุดคำศัพท์</p> <ul style="list-style-type: none"> - นอนตะแคง - นอนคว่ำ - นอนหงาย 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง
<p>มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑</p> <p>ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเปรียบเทียบขนาดได้ - จับคู่ความสัมพันธ์ได้ <p>๑ - ๒ ลักษณะ</p>	<p>คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเปรียบเทียบขนาดเล็ก - ใหญ่ - เกมจับคู่ภาพเหมือนอุปกรณ์การทำความสะอาด 	<p>ภาพเปรียบเทียบขนาดเล็ก - ใหญ่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ครูนำก้อนหินขนาดต่าง ๆ มาให้เด็กดู ๒. ครูหยิบก้อนหินขนาดเล็กขึ้นมาแล้วถามเด็กว่ามีขนาดเล็กหรือใหญ่ ๓. ครูหยิบก้อนหินขนาดใหญ่ขึ้นมาแล้วถามเด็กว่ามีขนาดเล็กหรือใหญ่ ๔. ครูนำก้อนหินขนาดเล็กและใหญ่มาวางใกล้กันแล้วให้เด็กบอกว่าก้อนไหนเล็ก ก้อนไหนใหญ่ ๕. ให้อาสาสมัครออกมาเรียงขนาดก้อนหินจากเล็กไปใหญ่ ๖. แบ่งกลุ่มเด็กออกเป็น ๔ กลุ่มแล้วให้ช่วยกันเรียงก้อนหินจากขนาดเล็กไปหาใหญ่ ๗. เด็กเล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนอุปกรณ์การศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - ก้อนหิน - เกมจับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน 	<p>เน้นความถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการเปรียบเทียบขนาดเล็ก - ใหญ่ - สังเกตการจับคู่ความสัมพันธ์ได้ ๑ - ๒ ลักษณะ

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ - เล่าเรื่องจากภาพเป็นภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - การแยกแยะเสียง	เตรียมอ่านและเขียน ภาษาม้ง (L๑) (๒๐ นาที)	กิจกรรมการเรียนรู้ ๑. บอกลีเสียง กิจกรรมทายเสียง (แบ่งกลุ่มเด็กให้แต่ละกลุ่มทำเสียงเลียนเสียงสัตว์แล้วให้เพื่อน ๆ ทาย) - เกมเดาว่า ฉันทกำลังออกเสียงอะไร (ทำเป็นกลุ่ม) ๒. เขียนเชิงสร้างสรรค์ (จากกิจกรรมวิชาภาษาม้ง : หนังสือสื่อรูปภาพ)	- เกมเดาเสียง - ดินสอ - กระดาษ	เน้นความหมาย - สังเกตการสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) - สังเกตการเขียนเรื่องและการเล่าเรื่องที่วาด เน้นความถูกต้อง - สังเกตการแยกแยะเสียงได้ถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) ได้ มาตรฐานที่ ๖ ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - รู้จักประเพณีและพอเพียง	ศิลปวัฒนธรรม (๔๐ นาที) - การทำขนมบัวลอยแบบม้ง	๑. ครูเตรียมอุปกรณ์การทำขนมบัวลอยแบบม้ง ๒. ครูแนะนำอุปกรณ์ อธิบาย และสาธิตวิธีการทำขนมบัวลอยแบบม้ง ๓. เด็กและครูร่วมกันทำขนมบัวลอยแบบม้ง ๔. ครู และเด็กร่วมกันรับประทานขนม	- อุปกรณ์การทำขนมบัวลอยแบบม้ง - อุปกรณ์การทำขนมบัวลอย	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง - สังเกตการทำขนมบัวลอย
มาตรฐานที่ ๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - อธิบายการเล่นเกมที่เล่นได้ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - อธิบายการเล่นเกมที่เล่นได้	พลศึกษาและการละเล่นพื้นบ้าน (๓๐ นาที) - กายบริหาร (พลศึกษา) - เต้นทูนสิ่งของไว้บนหัว	๑. เด็กเข้าแถวตอน ๔ แถวอบอุ่นร่างกายโดย - มีอจับเอว เขยบปลายเท้า นับ ๑ - ๑๐ - มีอจับเอว ปิดลำตัว ซ้าย-ขวา สลับกัน ซ้ำลงละ ๕ ครั้ง ๒. อธิบายและสาธิตการเล่น “ริงซิกแซ็ก” ๓. เด็กเล่น เต้นทูนสิ่งของไว้บนหัว ๔. เด็กและครูร่วมกันสรุปการจัดกิจกรรมก่อนพาเด็กไปทำความสะอาดร่างกาย	- กรวยจราจร	เน้นความหมาย - อธิบายการเล่นพื้นบ้านได้ เน้นความถูกต้อง - การละเล่นพื้นบ้านได้

สัปดาห์ที่ ๑ แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันพฤหัสบดี ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - กระตือรือร้นฟังแล้วปฏิบัติ ตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทย ได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)	๘. วิ่ง แกว่งแขน กางแขน ขยาย วิ่งเร็ว ๆ แกว่งแขนช้า ๆ นอนกางแขน ฯลฯ	ชุดคำศัพท์ - วิ่ง - แกว่งแขน - กางแขน	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติ ตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทย ได้อย่างมั่นใจ และถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - สังเกต เปรียบเทียบ ความเหมือนและต่างได้ - จับคู่ความสัมพันธ์ได้ ๑ - ๒ ลักษณะ	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - การเปรียบเทียบ ความเหมือนและ ความต่าง - จับคู่ภาพกับ จำนวนตัวเลข	การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง ๑. ครูนำของเล่นมาให้เด็กดูพร้อมๆ กับบอกลักษณะของของเล่น ๒. ให้เด็กสังเกตลักษณะต่าง ๆ และเปรียบเทียบความเหมือน ความต่างของของเล่น ๓. ให้เด็กช่วยกันจัดหมวดหมู่ของเล่นตามลักษณะที่เหมือนกัน พร้อมบอกเหตุผล ๔. เล่นเกมจับคู่ภาพกับจำนวนตัวเลข	- ของเล่น - เกมจับคู่ภาพที่มี ความสัมพันธ์กัน	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเปรียบเทียบ ความเหมือนและต่าง - สังเกตการจับคู่ภาพกับ ตัวเลข

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันศุกร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - กระตือรือร้นในการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)	บทบาท เดินหน้าเร็ว ๆ วิ่งอยู่กับที่ สะบัดมือเร็ว ๆ ย่ำเท้าแกว่งแขน		เน้นความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - รักษาความสะอาดของห้องเรียน	สุขศึกษา (๒๐ นาที) - การเคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายตามสัญญาณ	๑. เด็กเคลื่อนไหวพื้นฐาน ๒. เด็กเคลื่อนไหวร่างกายตามสัญญาณ ๓. เด็กและครูร่วมกันสรุปและทบทวนเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง		เน้นความถูกต้อง - การเคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายตามสัญญาณ เน้นความหมาย - สังเกตการสนทนาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น
มาตรฐานที่ ๙ ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความหมาย - สนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาที่ ๑ (ภาษาม้ง) ได้	ภาษาม้ง (๓๐ นาที) - บทสนทนาภาษาม้ง	บทบาท ๑. ทบทวนในสิ่งที่เด็กทำไม่ได้ ๒. ทบทวนในสิ่งที่เด็กสนใจ	- ฉากภาพ วัฒนธรรม (วิถีชีวิต ชุมชน) - เรื่องเล่า - หนังสือ รูปภาพ	เน้นความหมาย - สังเกตการสนทนาซักถามในเรื่องที่ตนเองสนใจ
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - เรียงลำดับเหตุการณ์ได้				

แผนการจัดประสบการณ์ภาษาไทย - ท้องถิ่น (ม้ง) ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน) วันศุกร์ ที่ เดือน พ.ศ.

ตัวชี้วัด	สาระที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
มาตรฐานที่ ๑๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - กระตือรือร้นในการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง	ฟังพูดภาษาไทย (L๒) (๑๕ นาที)	ทบทวน สะบัดมือเดินไปข้างหน้า คบมือวิ่งถอยหลัง กระโดดซ้ำ ๆ ไปข้างหน้า	ชุดคำสั่ง - สะบัดมือเดินไปข้างหน้า - คบมือวิ่งถอยหลัง - กระโดดซ้ำ ๆ ไปข้างหน้า	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ง่ายเป็นภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง
มาตรฐานที่ ๑๐ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ตัวชี้วัดที่เน้นความถูกต้อง - สังเกต เปรียบเทียบสั้น - ยาวได้ - เล่นเกมภาพตัดต่อได้ถูกต้อง	คณิตศาสตร์ + เกมการศึกษา (๓๐ นาที) - การเปรียบเทียบสั้น - ยาว - เกม ภาพตัดต่อ การทำความสะอาด	การเปรียบเทียบสั้น - ยาว ๑. ครูชูดินสอให้เด็กดู ๒ แห่ง ๒. ครูถามเด็กว่าดินสอ ๒ แห่งต่างกันอย่างไร แขนงไหนสั้น แขนงไหนยาว ๓. ครูแจกดินสอให้เด็กคนละแห่ง ๔. ให้เด็กจับคู่กับเพื่อนแล้วนำดินสอมาวางเรียงกัน แล้วเปรียบเทียบว่าแห่งไหนสั้น แขนงไหนยาว ๕. แบ่งเด็กออกเป็น ๒ กลุ่มหญิง และชาย แล้วให้แต่ละกลุ่มเอาดินสอที่มีอยู่มาเรียงต่อกันจนหมดแล้วบอกว่าแฉวยสั้นแฉวยไหนยาว ๖. เด็กเล่นเกม ภาพตัดต่อการทำความสะอาด	- ดินสอ - เกม ภาพตัดต่อ การทำ ความสะอาด	เน้นความถูกต้อง - สังเกตการเปรียบเทียบจำนวนสั้น - ยาว ได้ - สังเกตการเล่นเกมภาพตัดต่อ
- ตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม	- กิจกรรม บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย	- กิจกรรมบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย	- ตามแผนกิจกรรมบ้านวิทยาศาสตร์น้อย	- ตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

บันทึกพัฒนาการเด็ก - จุดแก้ไขหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละวัน
 สัปดาห์ที่ ๑ หน่วย ชยะ

วัน	วิชา ประเด็น	สุขศึกษา (กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะ)	ภาษาม้ง (กิจกรรมเสริม ประสบการณ์ และ กิจกรรมสร้างสรรค์)	คณิตศาสตร์และเกมการศึกษา (กิจกรรมเกมการศึกษา)	วิถีชีวิตชุมชน สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม (กิจกรรม เสริมประสบการณ์ และ กิจกรรมสร้างสรรค์)	พลศึกษา การเล่นเกมในบ้าน เล่นอิสระ (กิจกรรมกลุ่ม แฉ่ง/เล่นเสรีตามมุม)
จันทร์	พัฒนาการเด็ก					
	จุดแก้ไข					
อังคาร	พัฒนาการเด็ก					
	จุดแก้ไข					
พุธ	พัฒนาการเด็ก					
	จุดแก้ไข					
พฤหัสบดี	พัฒนาการเด็ก					
	จุดแก้ไข					
ศุกร์	พัฒนาการเด็ก					
	จุดแก้ไข					
ข้อเสนอแนะการพัฒนา						

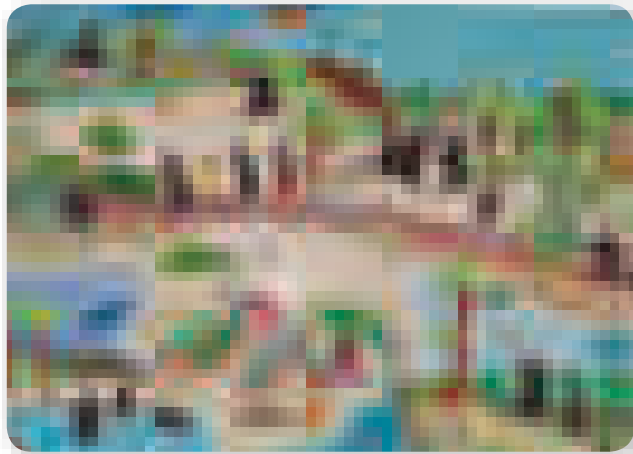
ลงชื่อ.....ผู้บันทึก
 (.....)

ครูท้องถิ่น

ครูประจำชั้น

ผู้บันทึก
 (.....)

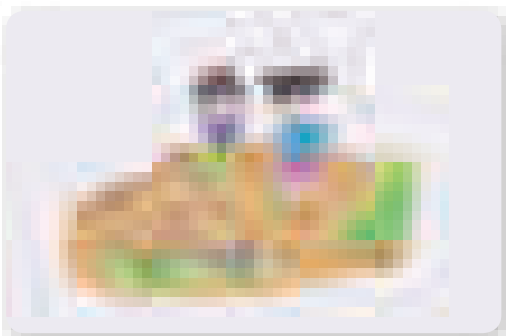
๑. ฉากภาพวัฒนธรรม : วิถีชีวิตชุมชน

ตัวอย่างการตั้งคำถาม

- ภาพนี้เป็นภาพเกี่ยวกับอะไร
- ในภาพมีอะไรบ้าง
- ทำอย่างไรจึงจะไม่มีขยะ
- ไปไม่เป็นขยะหรือไม่
- เราจะมียุทธวิธีกำจัดขยะอย่างไร
- ขยะชนิดใดย่อยสลายได้เร็วที่สุด
- ถ้าในหมู่บ้านมีขยะมาก ๆ จะเกิดอะไรขึ้น

๒. หนังสือรูปภาพ

๓. เรื่องเล่า

ภาษาม้ง : คี ฉือย ตู เสี่ย

เท่า อู๋ มัว เป็ ตูห์ เม ฉิว ตู เล่อ ลู๊ เบ ฮูไฮ เตียห์ ตู เก็ง, ตู ปลีห์, เทีย ตู นา เล่อ ยอห์ พัง ยีหย ชง เฮ่ง มัว อี ฮนง เลอ มูห์ ยัว เตอ ซื่อ น่ง ลอห์ น้อ. เท่า เล่อ น้อ ตาห์ ตู นา เทีย ตู ปลีห์ เนก้อ นขา ลู๊ เปล้า ฮน้า ซื่อ น่ง มูห์ ป้อ เฮ่า เตื่อ คี ฉือย. ฮอห์ ตู เก็ง เจห์ เจีย ลี มัว เปล้า ซื่อ น่ง ป้อ เมห์ เนต้อ เก่ เจห์ อี เปลียห์ อัว จาห์ นีห์ เฟ็ง ฮน้อ เล็ง ตีห์ เจ นีห์ เล่อ ซ้า. เจห์ นีห์ เทีย นงห์ ตู ปลีห์, เทีย ตู นา เตียห์.

“เน็ ปัวห์ เตอ เจ กู?” เจห์ อ้อ ตูห์ เต เตียห์

“อู ฉือห์ เตอ เจ ก้อ เนฉ ก้อ ล่า อัว ลัว ล้า ซึ. เจห์ ต่า ซึ เนต้อ นีห์ เทีย ตีห์ เนฉีย นตรา ซ้า อัว จาห์ นีห์ ป้อ ลู๊ เปล้า ซื่อ น่ง อัวห์ นีห์ มัว ป้อ เมห์ เจ่า นีห์ ซ้า เจ นีห์ เตียห์

“ก้อ มัว กู ป้อ เมห์ เนต้อ เก่ อัว ต้า ฉือ ฉ่า นตุ ลอห์ นาร์ นตุ กู นอ ๆ กู ก้อ ปัวห์ เปา.” เจห์ นีห์ เทีย เต เตียห์

“ก้อ ฉือห์ ฉือ เจ กู เล่อ กู มา ลี เคอห์ ก้อ มูห์ เตรา เฮ่า เตื่อ คี ฉือย” เจห์ ลู๊ เปล้า ซื่อ น่ง เทีย ลี ชง ๆ เสี่ย เทีย อัว ตู เก็ง ฉือย. เจห์ เล่อ เทีย ลี ชง ๆ เสี่ย เทีย ลี เค่อ มูห์ ฉือ ลัวห์ นฉือ เล่อ

ภาษาไทย : ขยะ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีเด็กผู้ชายสามคนพวกเขาเป็นเพื่อนรักกันมากแต่ทุกคนมีชื่อดังนี้ เด็กชายแก๊ง เด็กชายปี และเด็กชายนาว อยู่มาวันหนึ่งพวกเขาสามคนไปซื้อขนมกินเสร็จเด็กชายนากับเด็กชายปีก็นำถุงขนมไปทิ้งลงในถังขยะ ส่วนเด็กชายปีทิ้งลงข้างทางแล้วทั้งสามคนก็เดินจากไปขณะที่ทั้งสามคนกำลังเดินคุยกันมาตามทางเด็กชายปีก็ได้ยินเสียงคล้าย ๆ มีคนด่าเด็กชายปี เด็กชายปีจึงถามเด็กชายแก๊ง และเด็กชายนาวว่า เธอสองคนได้ด่าฉันหรือเปล่าทั้งสองตอบว่า เปล่า แล้วเด็กทั้งสามคนจึงหันไปมองข้างหลังแล้วทั้งสามคนก็เห็นถุงขนมที่เด็กชายปีทิ้งไว้ข้างทางเดินตามหลังพวกเขาทั้งสามแล้วก็ด่าเด็กชายปีว่า

“เธอทิ้งฉันไว้ข้างทางทำไมเธอรู้ไหมเวลาที่ฝนตกลงมาฉันก็เปียกฝนหมด และฉันก็หนาวด้วย” เมื่อเด็กชายปีได้ยินเช่นนั้นจึงตอบว่า

“เธอไม่ต้องด่าฉันแล้วนะ เดี่ยวฉันจะเก็บเธอไปทิ้งที่ถังขยะ” แล้วเด็กชายปีก็เก็บถุงขนมไปทิ้งลงในถังขยะ แล้วทั้งสามคนจึงกอดคอกันเดินกลับบ้านอย่างมีความสุข

ผู้แต่ง พิมพ์ชนก แซ่ฟ้า โรงเรียนบ้านแผ่นดินทอง

๔. เกม

เกม ตะหว (เนตาคี เต้าเฮา)

วิธีการเล่น

๑. ให้เด็กนั่งเป็นรูปวงกลม สร้างข้อตกลงร่วมกันโดยให้เด็กหลับตาทุกคน ห้ามลืมตาโดยเด็ดขาด

๒. ครูพาเด็กคนหนึ่งไปหาเพื่อนอีกคนหนึ่ง แล้วใช้มือตะหวเพื่อนโดยห้ามให้เพื่อนลืมตาแล้วให้เพื่อนทายชื่อเพื่อนที่เดินมาตะหวตัวเอง

๓. ในกรณีที่เพื่อนทายไม่ได้ ครูก็จะเอ่ยคำ ๆ หนึ่งของชื่อเพื่อน เพื่อให้ทายได้ แต่ถ้าทายไม่ได้ คนนั้นก็จะถูกลงโทษตามข้อตกลง

การจัดประสบการณ์ โดยใช้สื่อการเรียนรู้ภาษาไทย - ก้องกิ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย - ก้องกิ้นในระดับอนุบาลนี้ต้องการให้นักเรียนเชื่อมโยงภาษาท้องถิ่นสู่การเรียนรู้ภาษาไทยที่เข้มแข็ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีครูผู้สอน เนื้อหาหลักสูตรและกลวิธีการสอน และสื่อการเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนต้องจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับคำและประโยคสนทนาภาษาท้องถิ่นสื่อสารกับนักเรียนในระยะเริ่มต้นในระดับปฐมวัย และจะลดลงไปเรื่อย ๆ เมื่อนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจภาษาไทยมากขึ้น โดยผ่านกิจกรรมการสอนด้วยสื่อการเรียนรู้ และกลวิธีการสอนที่พัฒนาทักษะการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน ตามลำดับ

▶ ความสำคัญของสื่อการเรียนรู้ภาษาไทย - ก้องกิ้น

สื่อการเรียนรู้ในการสอนเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญ หรือเป็นเครื่องมือสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สื่อการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงต้องมีการผลิตและพัฒนาสื่อการอ่านภาษาท้องถิ่นและสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชนท้องถิ่นหรือเจ้าของภาษาท้องถิ่นนั้น ๆ เนื่องจากต้องใช้ความรู้ด้านภาษา วิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น สื่อการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลระยะแรกเป็นสื่อภาพและเรื่องราวที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ได้แก่ **ฉากภาพวัฒนธรรม หนังสือรูปภาพ เรื่องเล่า และเรื่องเล่าจากประสบการณ์** โดยเน้นให้เด็กเกิดทักษะการฟัง และพูดทั้งในภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยอย่างเข้าใจ และเกิดพัฒนาการระบบการคิด ระบบสมอง และพัฒนาทักษะการถ่ายทอดความคิดของเด็กอย่างสร้างสรรค์ จากนั้นจึงสร้างสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน - เขียน ภาษาท้องถิ่นอักษรไทย ได้แก่ **แบบเรียนอ่านเขียนหรือแบบเรียนเชื่อมโยงภาษาไทย - ก้องกิ้น หนังสือเล่มเล็ก หนังสือเล่มใหญ่** โดยเน้นความเข้าใจและความถูกต้อง และเชื่อมโยงเข้าสู่การอ่าน - เขียนภาษาไทยด้วยอักษรเดียวกันเพื่อนำไปเรียนรู้ในวิชาอื่นต่อไป

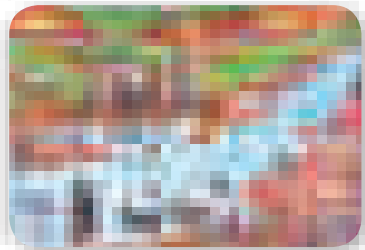
เอกสารเล่มนี้จะกล่าวถึงการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้ภาษาไทย - ก้องกิ้นด้วยสื่อการเรียนรู้ในชั้นอนุบาล ๑ ประกอบด้วย ๑) ฉากภาพวัฒนธรรม ๒) หนังสือรูปภาพ ๓) เรื่องเล่า และ ๔) เรื่องเล่าจากประสบการณ์ ซึ่งจะมีเนื้อหาประกอบด้วย ความสำคัญ คุณค่าและประโยชน์ ความสอดคล้องตามมาตรฐานตัวบ่งชี้ ตามหลักสูตรปฐมวัย วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของสื่อ การเรียนรู้ นั้น ๆ ที่ครูผู้สอนสามารถศึกษาและนำไปประยุกต์ใช้ทั้งการบูรณาการจัดทำสื่อและการสอน ให้สอดคล้องกับผู้เรียนทั้งด้านภาษา ประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

๑. ฉากภาพวัฒนธรรม

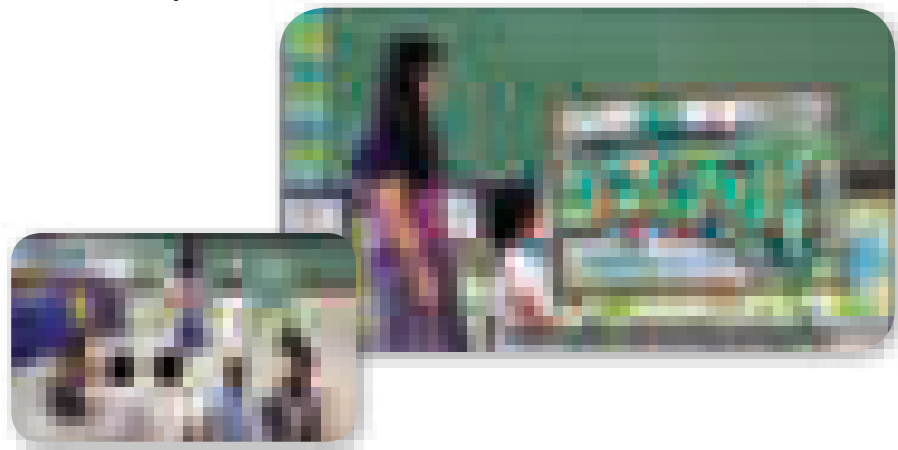
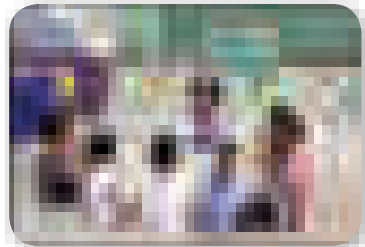
ฉากภาพวัฒนธรรมสำคัญอย่างไร

ฉากภาพวัฒนธรรม หรือ ฉากภาพใหญ่ (Cultural Scenes) คือ ภาพและเรื่องราว ที่สะท้อนเหตุการณ์ ชีวิตหรือวิถีวัฒนธรรมที่เกิดในชุมชน หรือหมู่บ้านออกมาเป็นภาพที่มีหลาย ๆ เหตุการณ์รวมอยู่ในภาพเดียวกัน

คุณค่าและประโยชน์

๑. ผู้เรียนฝึกการคิดเชิงเหตุผลและจินตนาการเชิงสร้างสรรค์
๒. ผู้เรียนฝึกความกล้าคิด กล้าสร้างสรรค์
๓. ผู้เรียนฝึกลำดับเหตุการณ์ เรื่องราว และจินตนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
๔. ผู้เรียนฝึกการฟังและพูด

มาตรฐานและตัวบ่งชี้

ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

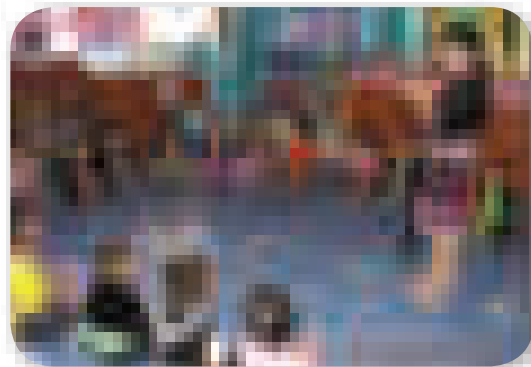
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรอบยอด

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้
ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้

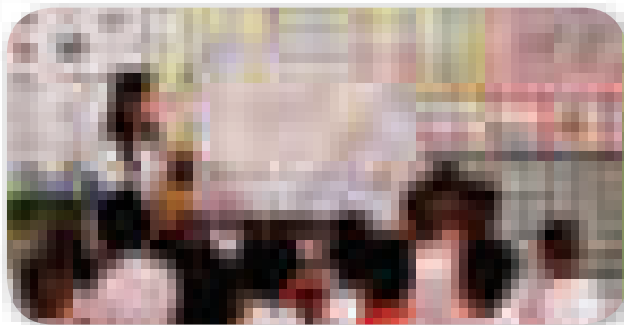

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อกระตุ้นการพูดสนทนาโต้ตอบของเด็กด้วยฉากภาพวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เด็กรู้จัก
๒. เพื่อฝึกสังเกต การคิด การวิเคราะห์ และคิดรอบยอดในการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมใกล้ตัวของเด็ก
๓. เพื่อสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ภาคภูมิใจในสังคมวัฒนธรรมของตนเอง
๔. เพื่อฝึกให้เด็กสื่อความคิดออกมาเป็นคำพูด
๕. เพื่อฝึกการอ่าน และการเขียนสื่อความคิดออกมาเป็นรูปภาพ

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้

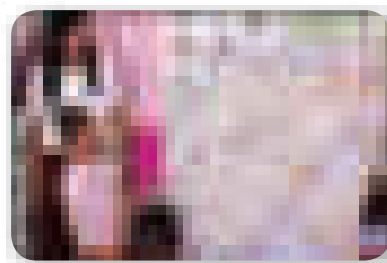
◆ ครูเตรียมสื่อการสอนโดยนำฉากภาพวัฒนธรรมวางบนกระดานเคลื่อนที่ หรือขาตั้ง หรือติดที่ฝาผนัง โดยให้ฉากภาพวัฒนธรรมอยู่สูงในระดับสายตาของเด็กที่นั่งกับพื้นเพื่อดูภาพร่วมกัน จากนั้น ครูเริ่มต้นกิจกรรมและถามคำถามตามลำดับ ดังนี้

๑. ครูชี้ไปที่ฉากภาพวัฒนธรรม และชวนให้นักเรียนทบทวนสิ่งที่เรียนรู้แล้วเมื่อชั่วโมงก่อน และชวนให้นักเรียนดูส่วนของฉากภาพที่จะเรียนในวันนี้

๒. นักเรียนตอบคำถามทั่วไปเกี่ยวกับภาพ โดยครูตั้งคำถามตามลำดับต่อไปนี้ เช่น

- ๑) ภาพนี้เป็นภาพเกี่ยวกับอะไร เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
- ๒) มีใครอยู่ในภาพนั้นบ้าง
- ๓) ผู้ที่อยู่ในภาพนั้นกำลังทำอะไรบ้าง

๓. ครูถามคำถามให้เด็กยกมืออาสาพูดตอบคำถามที่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์ (ตัวอย่าง ข้อ ๑ - ๖) ถ้าเด็กยกมือหลายคน ครูควรเรียกชื่อเด็กที่ยกก่อน หรือเด็กที่ยังไม่ได้ตอบคำถาม

๑) นักเรียนคนไหน/ใครสามารถชี้ภาพเด็กผู้หญิงที่กำลังเล่นลูกโป่งได้

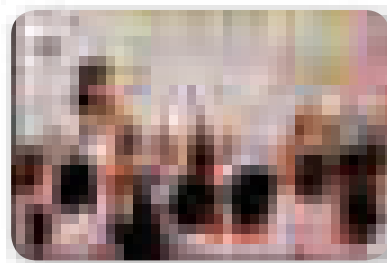
๒) นักเรียนคนไหน/ใครสามารถหาภาพเด็กผู้ชายเสื้อสีเหลืองที่กอดหมูได้

๓) นักเรียนคนไหน/ใครสามารถเอานิ้วแตะเด็กผู้หญิงที่ยืนอยู่กับแม่ข้างเตาไฟได้

๔) นักเรียนคนไหน/ใครสามารถชี้ภาพผู้หญิงใส่ชุดสีชมพูกำลังต้มน้ำในหม้อได้

๕) นักเรียนคนไหน/ใครสามารถหาผู้หญิงคนแก่แบกใบไม้สองใบได้

๖) นักเรียนคนไหน/ใครสามารถบอกได้ว่าผู้หญิงเสื้อสีน้ำเงินที่อยู่ริมแม่น้ำกำลังทำอะไร

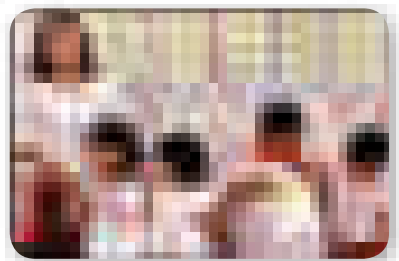
๔. นักเรียนพูดตอบคำถามปลายเปิดของครู เพื่อฝึกการคิด การวิเคราะห์ การคิดรวบยอด เพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เช่น

- ๑) นักเรียนคิดว่าผู้หญิง และเด็กผู้หญิงที่อยู่ข้างเตากำลังทำอะไร (วิเคราะห์)
- ๒) เด็กสามคนที่อยู่ข้างเล้าหมูกำลังทำอะไร (ความจำ)
- ๓) หมูมีประโยชน์อย่างไรบ้าง (เข้าใจ)
- ๔) หมูสีดำที่อยู่นอกเล้ามีทั้งหมดกี่ตัว (เข้าใจ)
- ๕) ในภาพผู้หญิงที่อยู่บนบ้านกำลังทำอะไร (เข้าใจ)
- ๖) ระหว่างหมูกับไก่สัตว์อะไรตัวโตกว่ากัน (ประเมิน)
- ๗) ทำไมเขาถึงนำหมูไปไว้ในเล้า (วิเคราะห์)
- ๘) นักเรียนคิดว่าเราเลี้ยงหมูไว้ทำอะไร (วิเคราะห์)
- ๙) นักเรียนควรเลี้ยงหมูอย่างไรให้เติบโตได้ดี (วิเคราะห์)
- ๑๐) การเลี้ยงหมูกับการเลี้ยงไก่ต่างกันอย่างไร (ประเมิน)
- ๑๑) เด็กผู้หญิงสี่คนที่นั่งล้อมวงอยู่กำลังทำอะไร (เข้าใจ)
- ๑๒) เด็กผู้หญิงใส่เสื้อสีชมพูจะนำไปทำอะไร (เข้าใจ)
- ๑๓) ผักที่อยู่ในแปลงผักนำมาทำอาหารอะไรได้บ้าง (วิเคราะห์)
- ๑๔) น้ำในแม่น้ำสะอาดหรือไม่ นักเรียนรู้ได้อย่างไร (วิเคราะห์)
- ๑๕) น้ำที่สะอาดกับน้ำสกปรกแตกต่างกันอย่างไร (ประเมิน)
- ๑๖) เราจะรักษาน้ำให้สะอาดได้อย่างไร (วิเคราะห์)
- ๑๗) น้ำมีประโยชน์ต่อชีวิตเราอย่างไร (เข้าใจ)
- ๑๘) ผู้ชายสองคนกำลังแบกอะไร (ความจำ)
- ๑๙) เขาจะนำสิ่งที่แบกไปทำอะไร (เข้าใจ)
- ๒๐) ระหว่างการแบกกับการหิ้วแตกต่างกันอย่างไร (ประเมิน)

๕. คำถามสุดท้าย : นักเรียนชอบอะไรที่สุดเกี่ยวกับภาพนี้
เพื่อให้นักเรียนบอกความรู้สึกที่ดีของตนเองต่อสังคม วัฒนธรรม
และสิ่งใกล้ตัวของนักเรียน

๖. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องจากฉากภาพวัฒนธรรม
เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ เพื่อฝึกการพูดสื่อสาร
ความคิดออกมาเป็นคำพูดของนักเรียน

๗. กิจกรรมปิดท้ายสำหรับการใช้ฉากภาพวัฒนธรรม
คือ ให้นักเรียนวาดภาพตามจินตนาการของหน่วยการเรียนรู้
นำเสนอผลงานให้ครูฟัง และครูบันทึกคำพูดในชิ้นงานของนักเรียน
เพื่อฝึกการอ่าน การเขียนสื่อสารออกมาเป็นรูปภาพของนักเรียน

การวัดและประเมินผล

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	การวัดประเมินผล
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข	ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๑. สังเกตการร่วมกิจกรรมกับครู/เพื่อน จากทุกกิจกรรม
	ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๒. วัดและประเมินจากการพูดบอกความรู้สึกของตนเองต่อส่วนของภาพที่ชอบ
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๓. วัดและประเมินจากการเล่าเรื่องจากฉากภาพวัฒนธรรมเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้
	ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้	๔. วัดและประเมิน - การวาดภาพตามจินตนาการของหน่วยการเรียนรู้ - การนำเสนอผลงานให้ครูฟังและครูบันทึกคำพูดในชิ้นงานของเด็ก
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความคิดรวบยอดในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ	๕. วัดและประเมินจากการถาม - ตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน และทำไม เพื่อฝึกการคิด การวิเคราะห์ และการคิดรวบยอด
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	

เครื่องมือวัดและประเมินผล

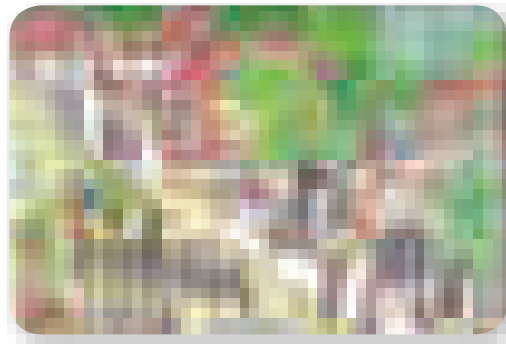
๑. แบบสังเกตการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ ขณะร่วมทุกกิจกรรม
๒. แบบบันทึกการพูดแสดงความรู้สึกที่ดีต่อส่วนของภาพที่ชอบ
๓. แบบประเมินการสนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องจากฉากภาพวัฒนธรรมเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้ให้ครู/เพื่อนฟังแล้วเข้าใจ
๔. แบบประเมินผลงานการวาดภาพตามจินตนาการเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ของเด็ก
๕. แบบบันทึกการพูดสื่อสารนำเสนอผลงานที่วาดภาพให้ครูฟัง
๖. บันทึกการพูดตอบคำถาม เพื่อฝึกการคิด การวิเคราะห์ การคิดรวบยอด เพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ของเด็ก

การเชื่อมโยงสู่ทักษะ การฟัง - พูด ภาษาไทย

ฉากภาพวัฒนธรรม เป็นสื่อช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูด โดยผู้เรียนสามารถพูดคุยได้จากสิ่งที่คุ้นเคย และพบเห็นเป็นประจำ นอกจากนี้ยังช่วยฝึกการลำดับเหตุการณ์ การคิดเชิงเหตุผลและการจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ด้วย

ความสามารถในการพูดและฟังโดยใช้ภาษาแม่ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก ซึ่งครูจะเชื่อมโยงและพัฒนาสู่ภาษาไทยที่เข้มข้นในลำดับต่อไป

ตัวอย่างฉากภาพวัฒนธรรม

ฉากภาพวัฒนธรรม (ลาหู่แดง)

ฉากภาพวัฒนธรรม (เลื้อวเื้อะ)

ฉากภาพวัฒนธรรม (กะเหรี่ยงโปว์)

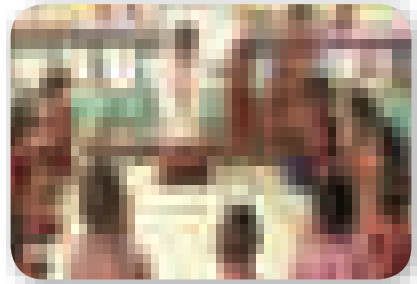

ฉากภาพวัฒนธรรม (ม้ง)

๒. เรื่องเล่า

เรื่องเล่าสำคัญอย่างไร

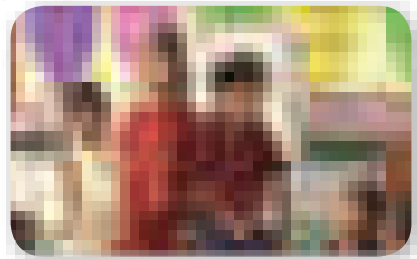
การสอนเรื่องเล่า (Story Telling) เป็นกิจกรรมการสอนที่เน้นการฟังอย่างเข้าใจโดยใช้ภาษาท้องถิ่นของนักเรียน เมื่อนักเรียนฟังอย่างเข้าใจ นักเรียนสามารถตอบคำถามคาดเดาเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องที่ฟังได้ ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้การรับฟังเรื่องราวที่สนุกสนาน โดยมีหนังสือประกอบ ส่งผลให้นักเรียนสนใจในตัวอักษรและหนังสือที่ครูใช้สอน ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และเป็นการสร้างนักเขียนรุ่นเยาว์ในอนาคต

คุณค่าและประโยชน์

๑. ฝึกให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการฟัง พูด คิดและจินตนาการ

๒. ฝึกให้ผู้เรียนมีสมาธิในการฟัง ฝึกฟัง ฝึกคิดตามเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ ฝึกจับใจความการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า

มาตรฐานและตัวบ่งชี้

ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อจูงใจให้เด็กเห็นความสำคัญของหนังสือที่สามารถเล่าเป็นเรื่องราวที่สนุกได้
๒. เพื่อเสริมสร้างทักษะการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า
๓. เพื่อฝึกกระบวนการคิดและทำความเข้าใจคล้อยตามเรื่อง

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้

๑. ครูกล่าวถึงหน่วยการเรียนรู้ประจำสัปดาห์เพื่อเชื่อมโยง สู่เรื่องราวที่จะอ่าน ให้นักเรียนฟัง
๒. ครูอ่านเรื่องเล่าให้นักเรียนฟังด้วยท่าทางที่น่าสนใจ
๓. ครูหยุดอ่านเรื่องเล่าในช่วงที่เหมาะสม เพื่อตั้งคำถาม เชิงคาดเดา
๔. เมื่ออ่านเรื่องเล่าจบแล้ว ให้ครูถามคำถามเพื่อทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้ง และเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน
๕. ให้นักเรียนทั้งห้องช่วยกันเล่าเรื่องที่ละตอน ๆ จนจบเรื่อง (ครูคอยช่วยด้วยการตั้งคำถามและใบ้คำ)
๖. ให้นักเรียนอาสาสมัครคนใดคนหนึ่ง ออกมาเล่าเรื่องทั้งหมดด้วยตัวเอง
๗. ให้นักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครและสิ่งต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่อง (โดยมีครูเป็นผู้เล่าเรื่อง) หรือ กรณีนักเรียนที่เรียนระดับชั้นสูงกว่าระดับอนุบาล อาจแบ่งกลุ่มเด็กเป็น ๒ กลุ่ม แล้วให้ช่วยกันคิดและเปลี่ยนตอนจบของเรื่องใหม่ จากนั้นออกมาเล่าเรื่องที่เปลี่ยนตอนจบให้เพื่อน ๆ ฟัง

ตัวอย่างเรื่องเล่าภาษาไทย - ท้องถิ่น

น้ำใจยายชรา

มียายคนหนึ่งชื่อ พี่มือแม่ เป็นคนแก่มาก ไม่มีลูกไม่มีหลาน อาศัยอยู่ในกระท่อม หลังน้อย ๆ เพียงลำพัง และมีฐานะยากจนมาก ทุก ๆ วัน พี่มือแม่ จะต้มแต่น้ำเท่านั้นเพื่อประทังชีวิตไปวัน ๆ ให้ตัวเองอยู่รอด วันหนึ่ง พี่มือแม่ เข้าไปในหมู่บ้าน เพื่อที่จะออกไปขอข้าวจากชาวบ้านกิน (นักเรียนคิดว่าชาวบ้านจะให้ข้าว พี่มือแม่ กินหรือไม่) แต่ไม่มีชาวบ้านคนไหนเอาข้าวให้ พี่มือแม่ กิน อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่ พี่มือแม่ เดินทางไปหาข้าวกินนั้นได้พบเด็กคนหนึ่งร้องไห้ เพราะโดนมดกัด (นักเรียนคิดว่า พี่มือแม่ จะทำอย่างไรกับเด็กคนนั้น) พี่มือแม่ จึงอุ้มเด็กคนนั้นขึ้นมาแล้วพาไปที่บ้านของตน เด็กคนนั้น หัวเราะใส่ พี่มือแม่ ทันใดนั้นเองก็มีฟ้าผ่าลงมาเสียงดังกรำ!!! (นักเรียนคิดว่าหลังจากฟ้าผ่าจะเกิดอะไรขึ้น) แล้วมีกระสอบใบหนึ่งตกลงมาใกล้ พี่มือแม่ สัตว์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวเงินตัวทอง ปู มด เป็นต้น ต่างพากัน วิ่งกันไม่ถูกที่ถูกทางเลย พี่มือแม่ เห็นกระสอบอยู่ตรงหน้าเลยเดินไปเปิดดู เห็นเงินทองของกินมากมาย ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา พี่มือแม่ กลายเป็นคนร่ำรวยขึ้น มีอาหารการกินมากมาย เลี้ยงเด็กคนนั้นจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี

คำแปลเรื่องเล่าภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาไทย

พี่มือแม่อะบลิ้อะ

พี่มือแม่โอ้วแหวเตอฆา อะชะปะว่าโต้มะลี อะโพะอะลิเตอโอบาส อะโอ้วแหวด้าเตอฆา พี่มือแม่เตอฆาอี อะพลือโต้ม่า เตอฮ้อบ่าด้าบาส ฮ้อแหวทีก็อมีอนี้ล่อช พี่มือแม่แลแหวด้าเลอฮี้แลปู อะเกอแลชือฮ้อเมเลอปป ว่าเตอะ แพ้เลออะแลชือฮ้อบว่าเม บว่าเตอเฮ้ตือฮ้ออะเมน้อเตอฆาบาส โอ้วแหวมือเตอนี้ พี่มือแม่แลชือฮ้ออ้อเมตือแลทีแหวด้าโพะชะโฮเตอฆา อะฮ้อเตอเฮ้อออามะพี่มือแม่เตอฆาแลชือเกแหวด้าโพะชะโฮเตอฆาเน่ ตือแกพะแหวด้าเลออะเตอ โพะชะโฮเตอฆาเน่บ่าพี่มือแม่ แพ้เลออะเน่บะพี่มือแม่ ลอพละด้าเชกร้า แต่เตอเพลลลอแพ้แหวด้าเลอพี่มือแม่อะชอที ด้าโพะฆา ดอเล่ แหว เตอ จี้แหวอเตอบ่าแกลเลอเน่ลลช พี่มือแม่กวาแหวด้า ทีแหวแต่เตอเพล้อโอ้วแหวด้าอะเตอะแม่ญา แลฮ้อท้อแต่อะคื้อเตอเพล้อเนส ทีแหวด้าเลอ แต่อะปูโอ้วตือเจ ต้าฮ้อต้อออระมะลลช พี่เตอฆาเน่ เน่ฮ้อบ่าเกตา อะต้อโอ๊ะท้อเก ลือเกโพะชะโฮ เตอฆาเน่ตือเลออะดื้อท้อ โพะชะโฮเตอฆาเน่ดื้อท้ออะแกะโพะชะเลออะเช่ลลช

คำถามหลังกิจกรรม

๑. ในเรื่องนี้มีใครบ้าง
๒. พี่มือแม่ อาศัยอยู่กับใครในบ้าน
๓. เดิม พี่มือแม่ มีฐานะอย่างไร
๔. พี่มือแม่ ไปเจอเต็กร็องให้ที่ไหน
๕. สุดท้าย พี่มือแม่ เป็นอย่างไร
๖. ถ้านักเรียนเป็น พี่มือแม่ นักเรียนจะนำเงินทองไปทำอะไร

การวัดและประเมินผล

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	การวัดประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๑. วัดและประเมินจากการเล่าเรื่องของนักเรียน
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถ ในการแสวงหาความรู้ ได้เหมาะสมกับวัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑. วัดและประเมินจากการพูดตอบคำถาม เพื่อฝึกการคิดการวิเคราะห์ การคาดเดาและความเข้าใจในเรื่องเล่า
	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหา ความรู้	๒. วัดและประเมินจากการตอบคำถามของครูจากการถามเกี่ยวกับเรื่องในเรื่องเล่า

เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบบันทึกการตอบคำถามของนักเรียน
๒. แบบบันทึกการพูดตอบคำถาม เพื่อฝึกการคิด การวิเคราะห์ การคาดเดาและ ความเข้าใจในเรื่องเล่า

การเชื่อมโยงสู่ทักษะ การฟัง - พูด ภาษาไทย

เรื่องเล่า เป็นสื่อช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูด โดยผู้เรียนสามารถฟังและพูดจากเรื่องที่เล่าได้ ฝึกสมาธิในการฟัง ฝึกการจับใจความ การคิดตามเนื้อเรื่อง การแสดงบทบาทสมมติ และสร้างนิสัยรักการอ่าน

ความสามารถในการพูดและฟังโดยใช้ภาษาแม่ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก ซึ่งครูจะเชื่อมโยงและพัฒนาสู่ภาษาไทยที่เข้มแข็งในลำดับต่อไป

ตัวอย่าง

เรื่องเล่าภาษาท้องถิ่น (ม้ง)

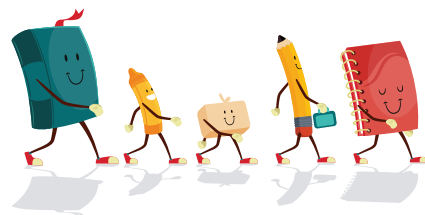

เรื่องข่าวโพด

การตั้งคำถามการสอน

๑. ในเรื่องนี้มีใครบ้าง
๒. ใครปลุกข้าวโพด
๓. ทำไมจึงจิ้งร้องไห้
๔. จิ้งวิ่งไปหาใครบ้าง
๕. แพะไล่แม่วัวได้หรือไม่
๖. ใครไล่แม่วัวออกจากสวนข้าวโพดได้
๗. ผีไล่แม่วัวได้อย่างไร

๓. หนังสือรูปภาพ

หนังสือรูปภาพสำคัญอย่างไร

หนังสือรูปภาพ (Picture - Story Book) มีลักษณะเป็นภาพขนาด A๔ ที่มีเรื่องราวเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่อง จำนวน ๔ - ๖ ภาพ เหตุการณ์นั้นจะเป็นชีวิตประจำวันหรือวิถีชีวิตในชุมชนของผู้เรียน

เรื่อง วันแม่

คุณค่าและประโยชน์

ผู้เรียนได้พัฒนาการฟัง - พูด การคิด
การเรียงลำดับก่อนหลังและการคิดหาเหตุผลจากเรื่อง

มาตรฐานและตัวบ่งชี้

ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ - จิตใจ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้

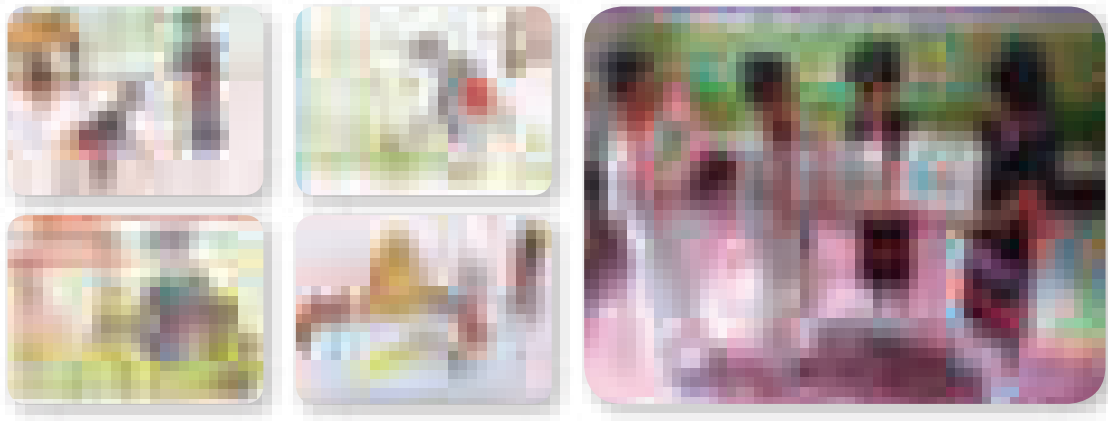
มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้
ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

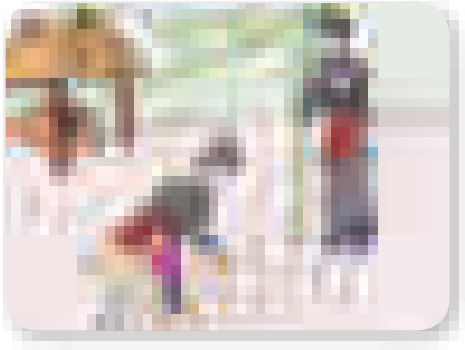
๑. พัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนให้สามารถพูดเป็นเรื่องราวต่อเนื่องเป็นเรื่องได้
๒. ฝึกทักษะเรียบเรียงเรื่องราวอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ
๓. กระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาการคิดวิเคราะห์ในการเรียงลำดับภาพ
๔. พัฒนาความมั่นใจในการพูดหน้าชั้นเรียน

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้

๑. ครูเตรียมหนังสือรูปภาพพร้อมทั้งแสดงภาพให้นักเรียนดู
๒. นักเรียนช่วยกันบอกรายละเอียดของภาพแต่ละภาพ จนครบทุกภาพว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน และจะทำอะไรต่อไป
๓. ครูแจกภาพให้นักเรียนได้ดูกันทุกคนเพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสและได้ดูรูปภาพด้วยกัน
๔. ให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งออกมาถือภาพและช่วยกันเรียงลำดับภาพ หรือให้นักเรียนที่ไม่ได้ถือภาพมาเรียงลำดับภาพเพื่อน ๆ ที่ถือภาพอยู่
๕. ให้ผู้ที่ถือภาพบอกเรื่องราวภาพของตน หรือให้นักเรียนที่ไม่ได้ถือภาพ เล่าเรื่องราวเป็นลำดับจนจบ
๖. ครูถามนักเรียนว่าใครอยากสลับภาพบ้าง ถ้ามีให้นักเรียนคนนั้นเล่าเพื่อให้เหตุผล
๗. ผลัดเปลี่ยนให้นักเรียนคนอื่นมาเรียงลำดับภาพและเล่าเรื่อง

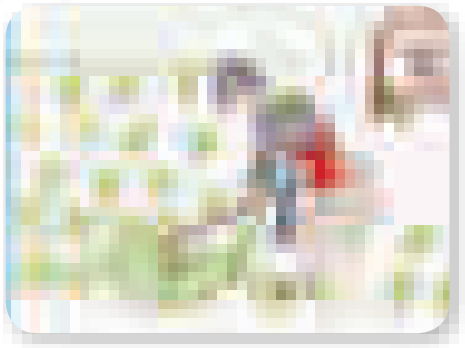
ตัวอย่างการตั้งคำถาม

พ่อกับแม่ปลูกข้าวไร่

คำถาม

๑. พ่อกับแม่ปลูกข้าวไร่ใช่หรือไม่
๒. พ่อกับลูกชายปลูกข้าวไร่ใช่หรือไม่
๓. พ่อกับแม่นั่งปลูกข้าวไร่ใช่หรือไม่
๔. พ่อกับแม่กำลังทำอะไร

แม่ถางหญ้าข้าวไร่

คำถาม

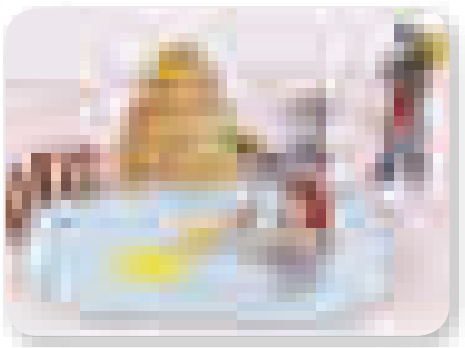
๑. แม่ถางหญ้าข้าวไร่ใช่หรือไม่
๒. แม่ใช้มือถอนหญ้าใช่หรือไม่
๓. แม่กับพี่ถางหญ้าข้าวไร่ใช่หรือไม่
๔. แม่กำลังทำอะไร

พ่ ข้าวแก่ แม่เกี่ยวข้าวไร่

คำถาม

๑. พ่อข้าวแก่ แม่เกี่ยวข้าวไร่ใช่หรือไม่
๒. แม่นั่งเกี่ยวข้าวไร่ใช่หรือไม่
๓. แม่ยืนเกี่ยวข้าวไร่ใช่หรือไม่
๔. แม่กำลังทำอะไร

พ่อกับแม่ช่วยกันตีข้าว

คำถาม

๑. พ่อกับแม่ช่วยกันตีข้าวใช่หรือไม่
๒. พ่อตีข้าวคนเดียวใช่หรือไม่
๓. พ่อกับแม่ยืนตีข้าวใช่หรือไม่
๔. ใครช่วยกันตีข้าว

การวัดและประเมินผล

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	การวัดประเมินผล
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข	ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ ได้อย่างเหมาะสม	๑. สังเกตการร่วมกิจกรรมกับครู/เพื่อนจาก ทุกกิจกรรม
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสม กับวัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ/ เล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๒. วัดและประเมินจากการเล่าเรื่องจากหนังสือ รูปภาพ
	ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้	๓. วัดและประเมินจากการเล่าเรื่องจากหนังสือ รูปภาพ
มาตรฐานที่ ๑๐ ความสามารถในการคิด ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ ความสามารถในการคิด รวบยอด ๆ	๔. วัดและประเมินจากการถาม - ตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน และทำไม เพื่อฝึก การคิด การวิเคราะห์ และการคิด รวบยอด
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถ ในการแสวงหาความรู้ ได้เหมาะสมกับวัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	

เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบสังเกตการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ ขณะร่วมทุก
กิจกรรม
๒. แบบประเมินการสนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องจากหนังสือรูปภาพให้ครู/เพื่อนฟังแล้วเข้าใจ
๓. แบบบันทึกการเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับภาพของนักเรียน
๔. แบบบันทึกการพูดตอบคำถาม เพื่อฝึกการคิด การวิเคราะห์ ความคิดรวบยอดเพื่อเรียนรู้
สิ่งต่าง ๆ ของเด็ก

การเชื่อมโยงสู่ทักษะ การฟัง - พูด ภาษาไทย

หนังสือรูปภาพเป็นสื่อช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูด โดยผู้เรียนสามารถพูดคุยได้จากภาพที่เห็นในหนังสือรูปภาพ นอกจากนี้ยังช่วยฝึกลำดับเหตุการณ์ การคิดเชิงเหตุผล และจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ ด้วยความสามารถในการพูดและฟังโดยใช้ภาษาแม่ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก ซึ่งครูจะเชื่อมโยงและพัฒนาสู่ภาษาไทยที่เข้มข้นในลำดับต่อไป

ตัวอย่างหนังสือรูปภาพ

หนังสือรูปภาพ (กะเหรี่ยงสะกอ)

หนังสือรูปภาพ (มลายูถิ่น)

หนังสือรูปภาพ (ลาหู่แดง)

หนังสือรูปภาพ (เขมรถิ่นไทย)

๔. เรื่องเล่าจากประสบการณ์

เรื่องเล่าจากประสบการณ์สำคัญอย่างไร

เรื่องจากประสบการณ์ของผู้เรียน (Experience Story) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำเรื่องราวที่พบหรือสังเกตเห็นในแต่ละวัน หรือ เป็นประสบการณ์ที่ครูจัดให้ผู้เรียนไปเรียนรู้ร่วมกันนอกห้องเรียน นำมาเล่าหรือถ่ายทอดเป็นตัวหนังสือได้

คุณค่าและประโยชน์

๑. ผู้เรียนประมวลสิ่งที่พบเห็นจากกิจกรรมนั้น ๆ
๒. ผู้เรียนได้ฝึกการคิด การสังเกต ลำดับเหตุการณ์ และการคิดวิเคราะห์ในระดับสูงขึ้น
๓. ผู้เรียนฝึกการฟังและพูด

มาตรฐานและตัวบ่งชี้

ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้
ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นคำพูด จัดลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอนที่เกิดขึ้น เข้าใจย้อนคิดถึงสิ่งที่อ่านร่วมกันหรือมีประสบการณ์ร่วมกัน อีกทั้งกระตุ้นให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้

๑. ครูสร้างประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียน
๒. ครูและผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์นั้น ๆ
๓. ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนเล่าเรื่องแต่ละตอนและเขียนเรื่องนั้น ๆ บนกระดานดำ (เพื่ออ่านให้ผู้เรียนฟัง)
๔. ครูอ่านเรื่องที่ช่วยกันเล่าให้ผู้เรียนฟัง
๕. ครูให้ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่องและเลือกชื่อเรื่องที่เหมาะสม
๖. ครูอ่านเรื่องที่ช่วยกันเล่าพร้อมกับชื่อเรื่องให้ผู้เรียนฟังอีกครั้ง
๗. ครูให้ผู้เรียนเขียนเรื่องจากประสบการณ์ที่ทำร่วมกัน (ในระดับชั้นอนุบาล ๑ เขียนเรื่องโดยนำเสนอเป็นรูปภาพ)

การวัดและประเมินผล

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	การวัดประเมินผล
มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย	ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบ และเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๑. วัดและประเมินจากการเล่าเรื่องของนักเรียน
มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีทักษะในการแสวงหาความรู้	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑. วัดและประเมินจากการพูดตอบคำถาม เพื่อฝึกการคิด การวิเคราะห์ การคาดเดา และความเข้าใจในเรื่องเล่า
	ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๒. วัดและประเมินจากการตอบคำถามของครู จากการถามเกี่ยวกับเรื่องในเรื่องเล่า

เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบบันทึกการตอบคำถามของนักเรียน
๒. แบบบันทึกการพูดตอบคำถาม เพื่อฝึกการคิด การวิเคราะห์ การคาดเดาและความเข้าใจในเรื่องเล่า

การเชื่อมโยงสู่ทักษะ การฟัง - พูด ภาษาไทย

เรื่องจากประสบการณ์เป็นสื่อช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูด โดยผู้เรียนสามารถพูดคุยนอกจากเรื่องราวที่พบหรือสังเกตเห็น นอกจากนี้ยังช่วยฝึกการคิดวิเคราะห์ การสังเกตและการลำดับเหตุการณ์ ด้วยความสามารถในการพูดและฟังโดยใช้ภาษาแม่ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก ซึ่งครูจะเชื่อมโยงและพัฒนาสู่ภาษาไทยที่เข้มแข็งในลำดับต่อไป

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะการฟัง - พูด แบบทีพีอาร์

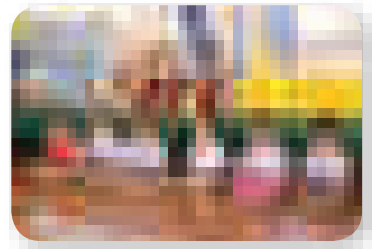
ทีพีอาร์ คือ อะไร

ทีพีอาร์ (TPR : Total Physical Response) คือ “การเรียนภาษาโดยใช้การตอบสนองทางร่างกาย” โดยเน้นทักษะการฟัง - พูด ผู้คิดหรือริเริ่มนำแนวทางนี้มาใช้คือ ดร.เจมส์ แอชเชอ (Dr. James Asher) โดยเริ่มใช้กับการสอนภาษาญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการที่สอนและได้พัฒนาต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

วิธีการสอนภาษาที่สองแบบทีพีอาร์นี้ใช้สำหรับผู้เรียนที่พูดภาษาใดภาษาหนึ่งอยู่แล้วในชีวิตประจำวันและต้องการเรียนรู้ภาษาที่สองซึ่งมีลักษณะทางภาษาแตกต่างจากภาษาที่ใช้อยู่ เป็นการเรียนรู้ภาษาใหม่ โดยใช้สมองซีกขวาเลียนแบบประสบการณ์ของทารกในการรับรู้ภาษาที่ ๑

กระบวนการใช้สมองซีกขวาในการเรียนภาษาเรียกว่า แนวทางการสอนภาษาแบบทีพีอาร์ อิงอยู่กับต้นแบบที่เด็กเรียนรู้ภาษาแรกของตนเอง ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้การเรียนภาษานั้นเป็นไปได้แล้วยังเป็นการเรียนรู้ที่สนุกสนานอีกด้วย

ทีพีอาร์ (TPR : Total Physical Response) เป็นกลวิธีการสอนภาษาที่สองสำหรับเด็ก ๆ หรือผู้เรียนที่สื่อสารคุ้นเคยกับภาษาอื่น ๆ มาก่อน แล้วเริ่มต้นเรียนภาษาใหม่ หรือภาษาที่ไม่คุ้นเคย กลวิธีนี้เป็นการฝึกทักษะทางภาษา โดยเริ่มต้นจากทักษะการฟังก่อนพูด แล้วจึงโยงเข้าสู่ทักษะการอ่านและเขียน ซึ่งครูหรือผู้สอนจะมีชุดคำศัพท์ และมีขั้นตอนการฝึก โดยเริ่มต้นจากให้ผู้เรียนได้ฟังคำพูดในภาษาใหม่ที่ละน้อย และซ้ำ ๆ ซึ่งจะรู้ว่าผู้เรียนเข้าใจความหมายของชุดคำนั้นได้จากการปฏิบัติ หรือการตอบสนองทางการกระทำว่าเข้าใจ และเมื่อผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ที่เรียนนั้นแล้ว ครูจึงจะสอนชุดคำใหม่ต่อไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาใหม่ได้อย่างเป็นเจ้าของภาษา

กลวิธีนี้สอดคล้องกับลักษณะพื้นฐานทางภาษาของเด็ก ซึ่ง ดร.ซูซาน - มาโลน และ ดร.เดนนิส มาโลน (Dr. Susan and Dennis Malone) เป็นผู้นำเอากระบวนการสอนภาษาที่สองแบบทีพีอาร์ มาแนะนำใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานในประเทศไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาและองค์กรเครือข่ายได้ร่วมมือกันพัฒนาโรงเรียนตามแนวชายแดน พื้นที่สูงและพื้นที่พิเศษ ที่มีผู้เรียนเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อพัฒนาหลักสูตร สื่อการสอน และ แนวทางการสอนอย่างต่อเนื่องให้เหมาะกับบริบทไทย

การสอนแบบทีพ็อาร์ บรรลุผลสำเร็จได้อย่างไร

๑. เป็นการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากการสะสมความเข้าใจ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนนักเรียนเกิดความมั่นใจในสิ่งที่เรารู้และสงสัยว่ามีความพร้อมที่จะเตรียมสู่การพูดซึ่งเชื่อว่าความเข้าใจนั้นจะทำให้มั่นคงหรืออยู่นานได้นั้นต้องเป็นสิ่งที่เชื่อได้ด้วยวิธีการที่ทรงพลังในการบรรลุความสำเร็จของการเรียนนั่นก็คือ การเรียนภาษาโดยผ่านการเคลื่อนไหวของนักเรียนซึ่งเป็นหัวใจหรือแก่นของทีพ็อาร์

๒. การเรียนรู้โดยใช้ความจำกับการเรียนรู้แบบซึมซับภาษา เพื่อความเข้าใจนั้นมีความแตกต่างกันการเรียนรู้ด้วยการทำงานของสมองซีกซ้าย เช่น การจำชื่อ บทกลอน เบอร์โทรศัพท์ ฯลฯ ซึ่งเป็นความจำระยะสั้นเป็นกิจกรรมที่สำเร็จได้จากการทำซ้ำซึ่งต่างจากการเรียนรู้แบบซึมซับซึ่งเป็นกิจกรรมของสมองซีกขวาซึ่งเป็นทั้งความคิดและความจำระยะยาวซึ่งไม่เพียงแต่สามารถเรียกกลับมาได้เท่านั้นแต่ยังสามารถนำมาใช้ได้ตามต้องการอีกด้วย

๓. การพูดเป็นการแสดงออกของความเข้าใจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความคิด เมื่อซึมซับสั่งสมความเข้าใจไปได้ระยะเวลาหนึ่งก็จะมีจุดที่นักเรียนพร้อมจะพูด พร้อมจะอ่านเขียนซึ่งอาจสังเกตได้ว่าความเข้าใจก็จะมีมากขึ้นและขยายออกไปเรื่อย ๆ ความเข้าใจไม่ได้หยุดทันใดเมื่อเริ่มจะพูดแต่จะยังคงมีอยู่ต่อไปและยังเพิ่มพูนมากขึ้นอีกถึงขั้นการออกเสียงซึ่งเป็นการสลับไปใช้สมองซีกซ้ายในการเรียนรู้

ประเภทของทีพ็อาร์

การสอนภาษาแบบทีพ็อาร์ (TPR) มี ๔ ประเภท ได้แก่

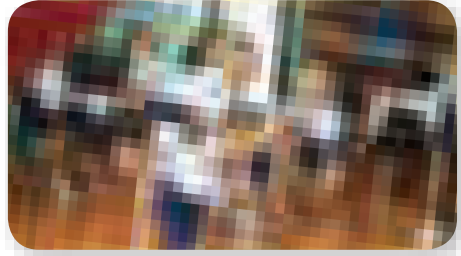
๑. ทิพีอาร์ร่างกาย

ทิพีอาร์ร่างกาย (TPR - B หรือ TPR - Body)

ทิพีอาร์ร่างกายเป็นการสอนภาษาโดยใช้ชุดคำศัพท์และคำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับร่างกายและการเคลื่อนไหวของร่างกาย เป็นชุดคำศัพท์พื้นฐาน ที่สามารถนำไปใช้ร่วมกับทิพีอาร์แบบอื่น ๆ ได้มาก

ในระยะเริ่มต้นของการเรียน ครูควรเลือกคำศัพท์ที่เห็นความหมายแต่ละคำได้ชัดเจน ไม่ควรเลือกคำที่มีกริยาอาการใกล้เคียงกันเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน แต่เมื่อรู้จักคำกริยาเหล่านั้นแล้ว ก็จะเรียนรู้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เช่น คำว่า เช็ด กับ ถู หรือ หยิบ กับ จับ ซึ่งอาจใช้สลับไปสลับมาได้ตามบริบทต่อไป

ข้อควรระวัง ในการเลือกใช้ คำศัพท์เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของร่างกายนี้ ครูต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับเพศ วัยและวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้วย เช่น จูบ หอมแก้ม เป็นต้น

๒. ทิพีอาร์สิ่งของ

ทิพีอาร์สิ่งของ (TPR - O หรือ TPR - Objects)

ทิพีอาร์สิ่งของเป็นการสอนโดยใช้คำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของ ซึ่งส่วนใหญ่จะสอนควบคู่กับคำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย ซึ่งนักเรียนจะต้องรู้คำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกายมาก่อน

ในการเตรียมการสอน ครูหรือผู้สอนต้องระวังเรื่องการเลือกคำศัพท์ ให้เด็กเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจน เช่น ถ้าสอนสิ่งของ ๓ อย่าง เราใช้สิ่งของ ๓ ชิ้น และใช้กริยาตัวเดียวกัน หรือถ้าใช้สิ่งของชิ้นเดียว เราก็สามารถใช้คำกริยา ๓ คำ ได้ เช่น

สอนกริยา ๑ คำและสิ่งของ ๓ อย่าง เช่น หยิบดอกไม้ หยิบใบไม้ หยิบก้อนหิน

สอนกริยา ๓ คำ และสิ่งของ ๓ อย่าง เช่น หยิบดอกไม้ จับดอกไม้ ถูดอกไม้ หลังจากสอนคำใหม่แล้ว ครูอาจสอนเรื่อง สี ไปพร้อมกันเลยก็ได้ เช่น ดอกไม้สีขาว ดอกไม้สีแดง และให้หยิบดอกไม้ตามสีที่ครูจะสอน

ข้อควรระวัง ขณะที่ครูแนะนำคำศัพท์ใหม่ ครูจะต้องพูดคำนั้นก่อน แล้วจึงจะแตะหรือชี้สิ่งของนั้น ๆ ให้นักเรียนดู เพื่อเด็กจะได้ยินคำศัพท์ รับรู้คำที่ใช้เรียกสิ่งนั้น และเห็นรูปร่างหรือเข้าใจความหมายของสิ่งของที่เรารู้จักนั้น

๓. ทิปอาร์รูปภาพ

ทีพอาร์รูปภาพ (TPR - P หรือ TPR - Picture)

ทีพอาร์รูปภาพ เป็นการสอนโดยใช้คำสั่ง โดยใช้สื่อการสอน คือ รูปภาพต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นสถานที่ หรือ สิ่งของที่ไม่อาจนำของจริงมาไว้ในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียน เข้าใจคำสั่ง เข้าใจความหมายและปฏิบัติตามคำสั่งจาก ภาพต่าง ๆ ที่เลือกมา เช่น ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพ ที่มีอยู่แล้ว ภาพตัดปะจากเศษผ้า กระดาษ หรือภาพวาด ลายเส้น หรือภาพสีที่ครูหรือผู้เรียนหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดทำขึ้น ให้เหมาะกับสภาพของชุมชน ภาพเหล่านี้ ควรเคลื่อนย้ายโดยแกะไปติดหรือวางในตำแหน่งต่าง ๆ ของภาพใหญ่ได้ เพื่อสามารถตรวจสอบว่าเด็ก ๆ รู้จักภาพเหล่านั้นจริง ๆ โดยไม่ต้องจำ และสามารถ ใช้ภาพนั้นได้หลายครั้ง ทีพอาร์รูปภาพ แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ดังนี้

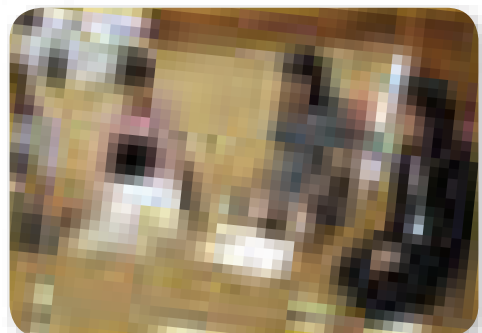
๓.๑ ทีพอาร์วาด - ลบ

เป็นทีพอาร์ ที่ใช้วิธีการวาดรูป โดยมี จุดประสงค์ เพื่อฝึกการขีด - เขียน การลากเส้น มีคำศัพท์ ที่ไม่สามารถนำของจริงมาให้อู่ในชั้นเรียน เช่น พระอาทิตย์ พระจันทร์ ภูเขา สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น ชุดคำศัพท์เหล่านี้ มักใช้กับคำกริยา วาดและลบ ทีพอาร์ประเภทนี้จะใช้สอน คำบุพบท หรือสอนเรื่องสี ได้เช่นกัน

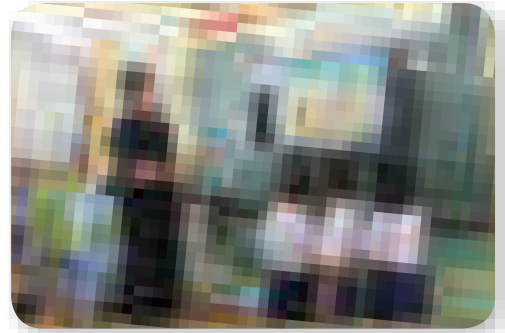
๓.๒ ทีพอาร์ ปะติด - แกะ - ดึงออก

โดยมีจุดประสงค์ เพื่อแสดงรูปสัตว์ ต่าง ๆ สิ่งของ คน หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ไม่สามารถนำของจริงมา แสดงให้นักเรียนดูได้ เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในครัว อุปกรณ์ ในการทำการเกษตร เป็นต้น ข้อดีของทีพอาร์ประเภทนี้ คือ นักเรียนจะชอบเมื่อได้หยิบจับ และผู้ที่ชอบวาดรูป ก็จะได้มีส่วนร่วมในการเตรียมอุปกรณ์เช่นกัน และยังสามารปรับใช้เป็นเกมการสอนในชั้นเรียนได้ด้วย เช่น อาจแบ่งเป็น ๒ ทีม แข่งกันติดรูป หรือตรวจสอบ ความเข้าใจศัพท์

๓.๓ ทีพ็อาร์รูปภาพ - ชี้

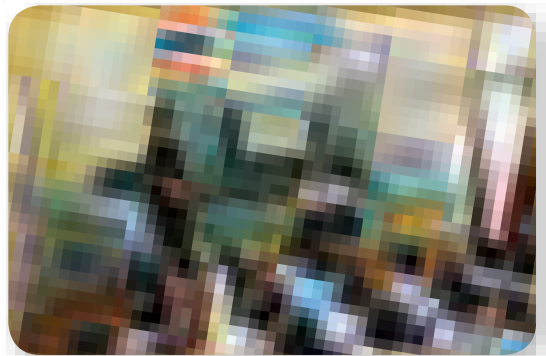
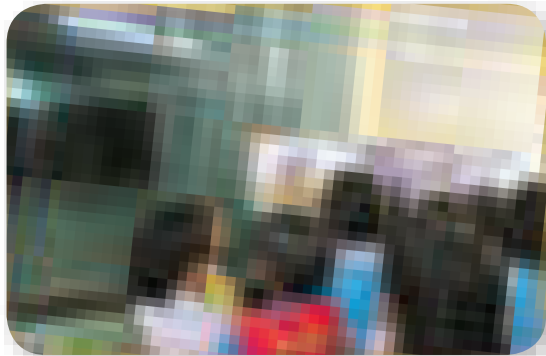
โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงสิ่งที่ไม่สามารถนำเอาของจริงมาให้เด็กดูได้ เช่น สัตว์ อุปกรณ์ในงานอาชีพ บุคคล สถานที่ เหตุการณ์ต่าง ๆ โดยครูนำรูปภาพสิ่งของหรือเรื่องราว เหตุการณ์ที่จะสอนนำมาติดในชั้นเรียน หรือใช้รูปภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในชีวิตประจำวันแล้วออกคำสั่งให้นักเรียนชี้

ข้อดีของทีพ็อาร์ ประเภทรูปภาพ - ชี้ คือ ครูจะสามารถใช้ประโยคยาว ๆ ได้ และใช้ในการขยายคำให้มีความละเอียดชัดเจนมากขึ้น เช่น ชี้เด็กผู้ชายที่ใส่เสื้อสีเหลือง ชี้ผู้หญิงที่ทิวตะกร้าสีแดง เป็นต้น

๓.๔ ทีพ็อาร์รูปภาพ - เดินทาง

ทีพ็อาร์เดินทาง เป็นการสอนความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ เพื่อแนะนำผู้เรียนให้รู้จักชื่อเรียกสถานที่ที่ควรรู้ โดยครูเขียนคำหรือวาดรูปหรือติดภาพสถานที่ไว้บริเวณรอบ ๆ ห้องเรียน เพื่อสมมุติสถานที่ที่ผู้เรียนควรรู้จักและเรียกชื่อหรือสื่อสารได้ตรงกัน สถานที่นั้น ๆ อาจเป็นภาพวาดหรือภาพถ่าย ที่แสดงความหมายที่ชัดเจน อาจเขียนคำหรือชื่อเรียกสถานที่นั้น ๆ กำกับไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ ถ้ารูปนั้นชัดเจนดีอยู่แล้วก็ไม่ต้องเขียนคำกำกับ แต่ถ้ารูปไม่ชัดเจนก็ควรเขียนคำกำกับไว้ด้วย เพื่อต้องการให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับตัวหนังสือ

๔. ทีฟิอาร์เรื่องราว

ทีฟิอาร์เรื่องราว (TPR - S หรือ TPR - Story)

ทีฟิอาร์เรื่องราว เป็นการสอนภาษาใหม่ ด้วยการเล่าเรื่อง ซึ่งควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาไทย เรื่องราวที่เล่าอาจนำมาจากเรื่องในชีวิตประจำวัน หรือที่นักเรียนเคยเห็น ถ้าเรื่องที่จะเรียนมีศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จัก ครูต้องแนะนำคำศัพท์ใหม่เสียก่อน แล้วจึงเล่าเรื่องที่ละตอน โดยครูแสดงท่าทางตามเรื่องที่เล่า หลังจากนั้นครูจะเล่าเรื่องนั้นซ้ำอีกครั้ง แล้วอาสาสมัครออกมาแสดงเรื่องราว (ตามที่ครูเล่า) โดยยังไม่ต้องพูด จนกว่าเมื่อนักเรียนพร้อมจะพูดแล้ว

ครูก็จะให้นักเรียนเล่าเรื่องแทนครู แล้วให้นักเรียนคนอื่นออกมาแสดงท่าทางตามเรื่องที่เล่า

จุดประสงค์ของการสอน ทีฟิอาร์เรื่องราว (TPR - S หรือ TPR - Story) คือ **ต้องการให้ผู้เรียนฟังครูพูดให้เข้าใจเรื่องราวที่เล่า และทำตามท่าทางตามความหมายของเรื่องที่ฟัง** โดยผู้เรียนไม่ต้องพูด เพียงแต่แสดงท่าทางประกอบเรื่องเท่านั้น ตัวอย่างการสอน ทีฟิอาร์ เรื่องราว เช่น

- ครูพูดและสาธิตคำว่า ทั้งหมด และบางส่วน
- ครูพูดและสาธิต คำว่า โกรธ หิว ดีใจ
- ครูเล่าเรื่องราวโดยใช้ท่าทางประกอบ ว่า “แม่มีขนม เด็กเดินมา เด็กหิว เด็กกินขนมทั้งหมด เมื่อแม่มา แม่หิว แม่ดีใจ ลูกวิ่งหนีไป” เป็นต้น
- อาสาสมัครแสดงกริยาท่าทาง โดยครูเป็นคนพูดให้ผู้เรียนแสดงท่าทางประกอบ

ข้อสังเกต

ครูอาจตรวจสอบว่าเด็กรู้ความหมายหรือไม่จากการใช้คำถามสั้น ๆ ให้เด็กตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ เรื่องราวที่แต่งไม่ควรเกิน ๖ ประโยค และครูไม่บังคับให้เด็กพูดหรือเล่าเรื่องเอง จนกว่าผู้เรียน จะพร้อม ซึ่งต้องใช้เวลาพอสมควร

ข้อดีของการสอนแบบ ทีฟิอาร์ คือ ครูสามารถขยายคำสั่งให้ยาวได้ และเน้นลำดับเหตุการณ์ก่อน - หลังได้ นักเรียนจะสนุกสนานถ้าครูใช้คำสั่งที่ตลก และทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้

..... นักเรียนจะเรียนรู้ เข้าใจคำศัพท์และความหมายนั้น ๆ โดยครูไม่บังคับให้นักเรียนปฏิบัติ หรือต้องพูดเมื่อนักเรียนยังไม่พร้อมในแต่ละคาบของการสอนแบบนี้ นักเรียนจะเรียนรู้ภาษาไทยอย่างสนุกสนาน และเข้าใจความหมายมากขึ้นในแต่ละวัน

เมื่อเรียนรู้และมีคลังคำศัพท์ภาษาไทยพอสมควรแล้ว ครูจึงจะเริ่มฝึกทักษะ ความพร้อมในการเตรียมอ่านและเขียนภาษาไทยให้กับเด็ก ซึ่งมีขั้นตอนตามลำดับจากขั้นง่าย ๆ สู่ขั้นยากขึ้นเรื่อย ๆ โดยการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย.....

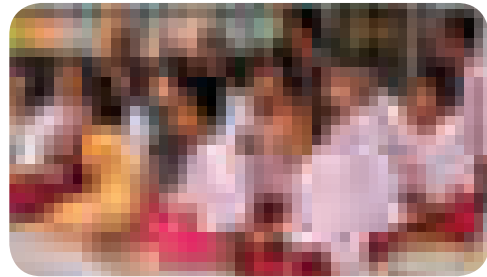
หลักการและขั้นตอน ในการสอนภาษาไทยทักษะการฟัง - พูด แบบทีพีอาร์

หลักการสำคัญของทีพีอาร์

๑. เน้นการสาธิต โดยครูเริ่มจากครูพูดคำสั่งหรือคำศัพท์ก่อน แล้วแสดงท่าทางให้นักเรียนดู หลังจากนั้นให้อาสาสมัครออกมาทำพร้อมครู แล้วให้อาสาสมัครทำเองและให้นักเรียนทั้งชั้นทำกิจกรรมนั้น ๆ พร้อมกัน

๒. ใช้หลัก ๓ หมายถึง การสอนแต่ละครั้งจะใช้คำศัพท์ ๓ คำ การสอนแต่ละขั้นตอนให้ทำท่าทาง ๓ ครั้ง เพราะการทำซ้ำ ๆ จะทำให้ผู้เรียนจำได้ถ้าผู้เรียนยังจำไม่ได้ก็ควรทำให้ดูมากกว่า ๓ ครั้ง

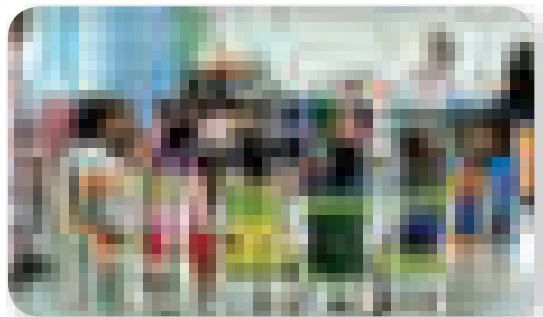
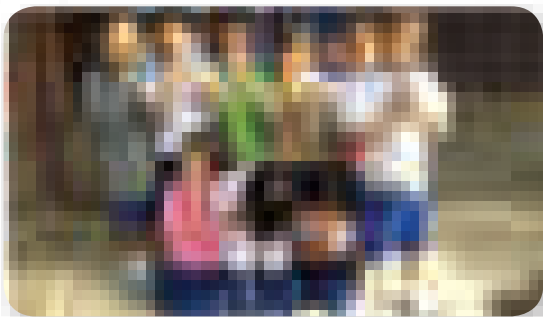
๓. เน้นความเข้าใจมากกว่าความจำ ครูควรให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำสั่งสั้น ๆ นั้น จากท่าทางโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาแม่กับผู้เรียน และถ้าผู้เรียนยังทำไม่ได้ครูต้องทำให้ดูใหม่จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งนั้น ๆ แล้วข้อสำคัญครูไม่ควรตำหนิเด็กเมื่อเด็กทำผิดแต่ควรให้กำลังใจเด็ก

๔. เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวไปหาสิ่งไกลตัว จากคำที่ง่ายไปหายาก เรียนรู้จากของจริงจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม

๕. ก่อนที่จะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ต้องทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วทุกครั้ง แต่เมื่อคำศัพท์มากขึ้นให้ทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนยังจำไม่ค่อยได้หรือทำผิดบ่อย ๆ นั้นก่อน

๖. ขยับขยายคำศัพท์ครูออกคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดประสบการณ์ เริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนทั้งชั้นทำพร้อมกัน แล้วให้ทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์ทักษะฟัง - พูด แบบทีพีอาร์

การจัดประสบการณ์โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์วิธีการสอนแบบทีพีอาร์ (Total Physical Response/TPR) สำหรับเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาอื่นในชีวิตประจำวันนั้นในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ ๑ จัดทำเป็น ๕ ขั้นตอนได้แก่ ๑) ขั้นทบทวน ๒) ขั้นสอนคำศัพท์ใหม่ ๓) ขั้นปฏิบัติ ๔) ขั้นทดสอบ การปฏิบัติ และ ๕) ขั้นขยายและประเมินผล โดยเน้นให้เด็กสามารถปฏิบัติตามคำสั่งตามสถานการณ์และตอบสนองด้วยท่าทางที่เหมาะสม มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

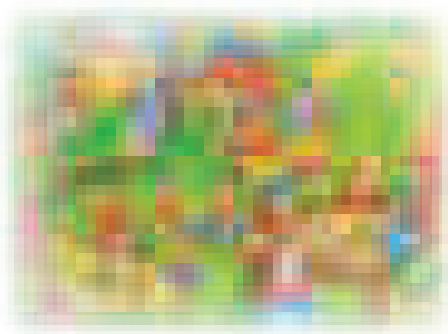
๑. ขั้นทบทวน

ก่อนที่จะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ครูต้องทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วทุกครั้งเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว ซึ่งในการทบทวน ครูอาจยื่นย่อขั้นตอนได้ หรือทบทวนคำศัพท์ ที่นักเรียนยังไม่ค่อยได้ หรือยังทำผิด เช่น ครูออกคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในแผนฯ โดยเริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนทำพร้อมกัน ทั้งชั้นเรียน และตามด้วยการทำรายกลุ่มหรือรายบุคคล

๒. ขั้นการสอนคำศัพท์ใหม่

ครูพูดคำศัพท์ใหม่ (วันแรกของการสอนควรเป็นคำศัพท์คำเดียวที่มีความหมาย ซึ่งในกรณีภาษาไทย ควรเริ่มต้นด้วยคำศัพท์ที่แสดงกิริยาอาการ เช่น ยืน นั่ง กระโดด แล้วทำกริยาตามความหมายของคำศัพท์ใหม่นั้น ๆ ดังนี้

- ๑) ครูพูดคำศัพท์ที่ ๑ แล้วครูสาธิตท่าทางตามความหมายหลังจากที่พูด “คำสั่ง ที่ ๑” จบแล้ว
 - ๒) ครูพูดคำสั่งที่ ๒ แล้วครูสาธิตหลังจากที่พูด “คำสั่งที่ ๒” จบแล้ว
 - ๓) ครูพูดคำสั่งที่ ๓ แล้วครูสาธิตหลังจากที่พูด “คำสั่งที่ ๓” จบแล้ว
- (ครูพูดและปฏิบัติซ้ำตามความหมายในคำสั่งที่ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ)

๓. ขั้นการสอนคำศัพท์ใหม่

- ๑) ครูชวนผู้เรียนที่มีความพร้อมออกมาเป็นอาสาสมัครปฏิบัติพร้อมกับครู
- ๒) ครูพูดคำศัพท์เดิม และสาธิตกริยานั้นพร้อมอาสาสมัคร ๓ รอบ
- ๓) ครูพูดคำศัพท์เดิมทีละคำสั่ง และให้อาสาสมัครปฏิบัติ ๓ รอบ
(กรณีที่อาสาสมัครทำไม่ถูก ครูควรทำให้อาสาสมัครดูและทำพร้อมอาสาสมัคร หรือเปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่ ออกมาปฏิบัติจนแน่ใจว่าเด็กทุกคนในชั้นเรียนเข้าใจความหมาย)
- ๔) ครูพูดให้เด็กทั้งห้องปฏิบัติพร้อมกัน ๓ รอบ (โดยอาจแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ และครูสั่งให้เด็กแต่ละกลุ่มย่อยทำ ๓ รอบโดยครูสังเกตว่า เด็กทำถูกต้องหรือไม่)

๔. ขั้นการทดสอบการปฏิบัติ

ครูทดสอบโดยสั่งผู้เรียนทำทีละคน กรณีที่ผู้เรียนยังปฏิบัติตามคำสั่ง ไม่ถูกต้อง ให้ผู้เรียนปฏิบัติพร้อมครู และปฏิบัติตามคำสั่งชุดที่เรียนนั้น ๆ ใหม่ โดยครูไม่ควรตำหนิเด็ก หากผู้เรียนปฏิบัติได้ ครูจะสลับคำสั่งที่ ๑,๒,๓ เป็นคำสั่งที่ ๒,๓,๑ หรือ ๑,๓,๒ เพื่อสังเกตเด็กว่ามีความเข้าใจตามคำสั่งอย่างแท้จริง

๕. ขั้นขยายและประเมินผล

ครูนำเอาคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วมาสมกับคำศัพท์ใหม่ ให้เป็นชุดคำศัพท์ ที่มีความหมายซ้อนหรือต่อเนื่องกันแล้วสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น “ยืน นั่ง” “ยืน กระโดด” “นั่ง ยืน” “ยืน กระโดด” “นั่ง ยืน กระโดด เดินไป” เป็นต้น

ข้อควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอน

- ๑) ครูจะไม่พูดให้เด็กเสียใจหรือรู้สึกท้อแท้
- ๒) หลีกเลี่ยงการแปลภาษาหรือการบอกกันแต่ให้เด็กเรียนรู้เข้าใจด้วยตัวเอง
- ๓) อย่าให้เป็นการเรียนภาษาแบบคาดคะเนความหมาย
- ๔) ครูผ่อนกฎวินัยในชั้นเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย เพื่อเด็กจะได้รู้สึกปลอดภัยและมีอิสระที่จะพูดแทนความรู้สึกเครียดในการเรียนภาษา
- ๕) ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ที่เคยเรียนแล้วมารวมกันและสร้างความหมายใหม่ได้
- ๖) การเรียนภาษาวิธีนี้จะทำให้จำได้ยาวนาน

การลำดับคำศัพท์ที่ใช้สอน

ประเด็นสำคัญ ในช่วงต้น ๆ ผู้เรียนฟังครูบอก และทำตามที่ครูบอก หลังจากนั้นภายใน ๒ - ๔ สัปดาห์ ผู้เรียนก็จะมีพัฒนาการสูงขึ้นและพร้อมจะพูดซึ่งครูจะส่งเสริมให้ผู้เรียนที่พร้อมนั้นออกมาเป็นผู้บอกหรือออกคำสั่งแทนครูในการฝึก

ข้อควรระวัง ครูไม่ควรแนะนำคำใหม่เข้ามาสอนเร็วเกินไป และไม่ควรจะสอนคำใหม่ เกินกว่า ๓ คำ ต่อกิจกรรมแต่ละคาบ มีลำดับในการจัดกิจกรรมการสอนแบบ ทีพีอาร์ ดังนี้

ชั่วโมงที่ ๑ - ๖	ใช้คำศัพท์ที่เป็น TPR - B รวมถึงกริยาที่แสดงทิศทาง โดยผู้พูดเป็นศูนย์กลาง และคำขยายพื้นฐานที่เกี่ยวกับร่างกาย
ชั่วโมงที่ ๗ - ๑๒	เริ่มนำเอากลุ่มคำศัพท์ที่เป็น TPR - O เข้ามาร่วม โดยรวมเอาคำบุพบทแสดงตำแหน่ง และลักษณะนาม จำนวนนับ
ชั่วโมงที่ ๑๓ - ๑๕	เริ่มนำเอาคำคุณศัพท์เข้ามา เช่น รูปร่าง สี ขนาด
ชั่วโมงที่ ๑๖ - ๒๐	เริ่มนำเอากลุ่มคำศัพท์ TPR - P เข้ามาร่วมกับคำศัพท์อื่น ๆ ที่รู้ความหมายแล้ว
ชั่วโมงที่ ๒๑ - ๓๖	นำเอาคำศัพท์ในทั้งสามกลุ่มมารวมกันใช้ให้ซับซ้อนขึ้น
ชั่วโมงที่ ๓๗ - ๕๖	รวม ทีพีอาร์ทุกประเภทเข้ามาทบทวนและใช้ฝึก พัฒนาให้ยาวขึ้น เป็นเรื่องราวต่อเนื่อง
ชั่วโมงที่ ๕๗ - ๙๖	นำคำศัพท์ทั้งสี่กลุ่มมารวมกันและให้ผู้เรียนตอบคำถามง่าย ๆ สั้น ๆ เริ่มนำคำศัพท์สำคัญ ๆ ในวิชาต่าง ๆ ที่เป็นภาษาไทยเข้ามาให้เรียนรู้
ชั่วโมงที่ ๙๗ - ๑๖๐	เริ่มนำหนังสือรูปภาพเข้ามาและให้ผู้เรียนพูดเกี่ยวกับภาพและรวมถึง TPR - S กลุ่มคำศัพท์ทั้งสี่กลุ่ม และเริ่มนำเพลงเด็กเข้ามาฝึก

การเลือกใช้คำศัพท์

กำหนดคำที่เกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของ กริยาการกระทำซึ่งผู้เรียนคุ้นเคย ในช่วง ๒ - ๔ สัปดาห์แรก เมื่อผู้เรียนพร้อม ครูจะยกระดับสูงขึ้นโดยใช้รูปภาพมาประกอบหรือเล่านิทาน หลังจากนั้นครูอาจใช้การสอนแบบ ทีพีอาร์ โดยเริ่มใช้คำศัพท์จากบทเรียนวิชาต่าง ๆ

ตารางการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response/TPR) สำหรับโรงเรียนที่มีผู้เรียนใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ครูควรเริ่มจัดการเรียนการสอนหลังจากที่เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ในภาษาแรกที่ตนเองสื่อสาร โดยเริ่มในภาคเรียนที่สองของชั้นอนุบาล ๑

(เมื่อครูได้ทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของเด็ก ๆ แล้ว) ซึ่งจะจัดการสอนภาษาไทย แบบพีทีอาร์ ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ วันละ ๒ ครั้ง คือ

๑. ช่วงเช้าจำนวน ๑๕ นาที ระหว่างเวลา ๐๘.๔๕ น. - ๐๙.๐๐ น.

๒. ช่วงบ่ายจำนวน ๑๕ นาที ระหว่างเวลา ๑๔.๔๕ น. - ๑๕.๐๐ น.

ส่วนในสัปดาห์ที่ ๑๗ ของภาคเรียน จัดเป็นเวลาทดสอบการเรียนรู้ที่ผ่านมาทั้งหมด

การวัดและประเมินผล

ในการวัดและประเมินผลทักษะการฟังและการพูด แบบพีทีอาร์ ควรใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น สังเกตพฤติกรรม สนทนาซักถาม และประเมินจากแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดที่เด็กเรียนรู้ โดยมีการประเมินดังตัวอย่างเกณฑ์ ต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ แบบทดสอบทักษะการฟังเพื่อเข้าใจความหมายของคำศัพท์และปฏิบัติ ตามคำสั่งได้ จำนวน ๑๐ ข้อ และแบบทดสอบการปฏิบัติคำสั่ง ๗ - ๑๐ คำสั่ง

ตอนที่ ๒ แบบทดสอบทักษะการพูด โดยครูถามคำถามและให้ผู้เรียนตอบจำนวน ๕ ข้อ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบข้อละ ๑ นาที โดยผู้ทดสอบออกคำสั่งซ้ำ ๆ ซ้ำ ๆ รวม ๓ ครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็นระดับ ๓ ระดับ ๒ และระดับ ๑ ตามคุณภาพที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติได้

คู่มือ/ขั้นตอนในการทดสอบ

๑. เตรียมการทดสอบ ผู้ดำเนินการทดสอบเตรียมการทดสอบ ดังนี้

- ตรวจสอบจำแนกแบบทดสอบให้ครบถ้วนและเขียนชื่อของผู้รับการทดสอบที่เตรียมไว้ให้พร้อม
- ศึกษาแบบทดสอบและคู่มือให้เข้าใจกระบวนการทั้งหมดจนสามารถอธิบายคำสั่งได้ด้วยคำพูดที่ชัดเจนเป็นธรรมชาติ
- จัดสถานที่สอบให้อยู่ในสภาพที่สะดวกสบาย จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เหมาะสมกับผู้รับการทดสอบ
- ก่อนเริ่มการทดสอบ ควรให้เด็กทำธุระส่วนตัวให้เรียบร้อยเพื่อเตรียมความพร้อม และสร้างสมาธิในการทดสอบ

คู่มือ/ขั้นตอนในการทดสอบ (ต่อ)

๒. วิธีการทดสอบ

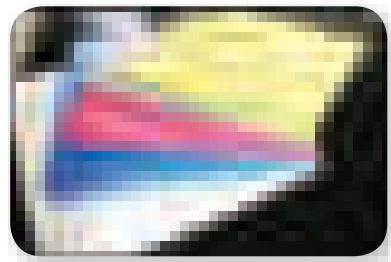
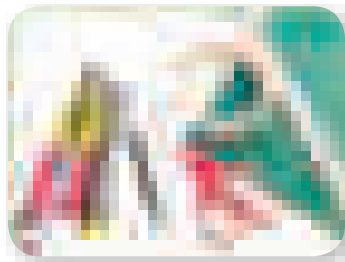
- ผู้ดำเนินการทดสอบสร้างความคุ้นเคยกับผู้รับการทดสอบโดยการทักทาย สนทนา พูดคุย เพื่อให้เขาคลายความกังวล เมื่อเห็นว่าผู้รับการทดสอบพร้อมจึงเริ่มการทดสอบ
- ดำเนินการสอบตามลำดับ โดยผู้รับการทดสอบเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ดังนี้
 - ๑) ผู้ดำเนินการทดสอบแนะนำอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการทดสอบโดยใช้ภาษาพูดที่ชัดเจน และเข้าใจง่าย
 - ๒) ผู้รับการทดสอบลงมือปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ดำเนินการทดสอบข้อแรก
 - ๓) เมื่อทดสอบโดยปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงดำเนินการทดสอบในข้อต่อไป
 - ๔) ในขณะที่ทดสอบผู้ดำเนินการทดสอบต้องสังเกตและบันทึกคะแนนของผู้รับการทดสอบในแบบบันทึกคะแนนเวลาในการทดสอบคือ ข้อละ ๑ นาที โดยผู้ดำเนินการทดสอบออกคำสั่งซ้ำ ๆ ซ้ำ ๆ ๓ ครั้ง อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบได้แก่ คู่มือ หรือ เอกสารแสดงขั้นตอนการทดสอบและแบบทดสอบ อุปกรณ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อของแบบทดสอบ แบบบันทึกคะแนนและนาฬิกาจับเวลา

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน

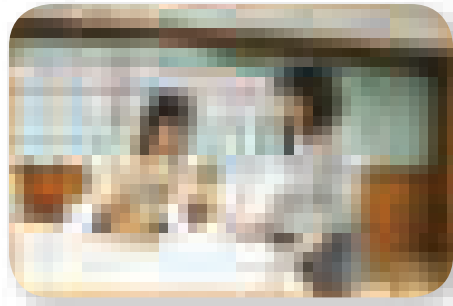
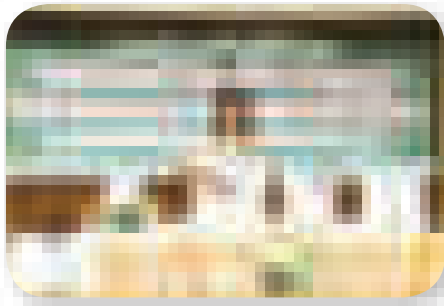
อุปกรณ์ประกอบในการสอนคำศัพท์ภาษาไทยนั้น ครูควรใช้วัสดุที่มีอยู่แล้ว ตามธรรมชาติ หรือหาได้จากชุมชนและถ้าจำเป็นต้องผลิตขึ้นใหม่ ครูก็สามารถทำขึ้นได้เองอย่างง่าย ๆ และใช้วัสดุราคาไม่แพง เช่น กระดาษสาสี่ ภาพวาดขนาดใหญ่ (ฉากภาพวัฒนธรรม) กระดาษดำหรือกระดาษไวท์บอร์ด

๑. กระดาษสาสี่และภาพ ใช้สำหรับการสอน ทีพ็อาร์ ปะติด - แกะ - ดึงออก

สื่อการสอนชนิดนี้ครูที่สามารถจัดทำขึ้นได้เองง่าย วัสดุประกอบด้วย กระดาษแข็งหรือแผ่นพลาสติกแข็ง ผ้าสาสี่ผ้าขาวแบบหนาสีเทียนหรือสีอื่น ๆ กรรไกร ดินสอ เข็มหมุดสำหรับติดผ้า กับกระดาษแข็งหรือจะใช้กระดาษขาวหรือลวดเย็บกระดาษแทนเข็มหมุดก็ได้ มีขั้นตอนการทำมีขั้นตอนการทำ ดังนี้

๑.๑ กระดานคำศัพท์ โดยการนำผ้าสำลีมาคลุมลงบนกระดานแข็งหรือแผ่นพลาสติกแข็ง ขนาดประมาณ ๑ เมตร เก็บมุมผ้าด้วยกระดาษกาวหรือลวดเย็บกระดาษ ให้เรียบร้อย อย่าให้ริมผ้าลู่

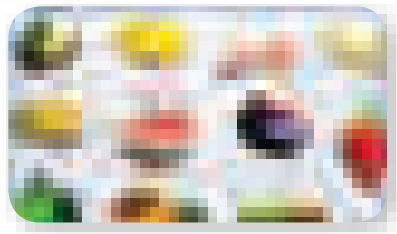

๑.๒ ภาพชุดคำศัพท์ สำหรับปะติดบนกระดานคำศัพท์ ซึ่งตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ เช่น ชุดสัตว์ ชุดธรรมชาติ ชุดเครื่องใช้ในครัว เป็นต้น

๑) จัดหาหรือวาดภาพชุดคำศัพท์ลงบนผ้ากาว (ด้านที่ไม่มีเกล็ดกาว) เพื่อทำต้นแบบคำศัพท์ เช่น ภาพชุดสัตว์ ภาพปู ปลา ช้าง แมว นก ภาพชุดธรรมชาติ เช่น ภูเขา ต้นไม้ พระอาทิตย์แม่น้ำ คลองทะเล เป็นต้น

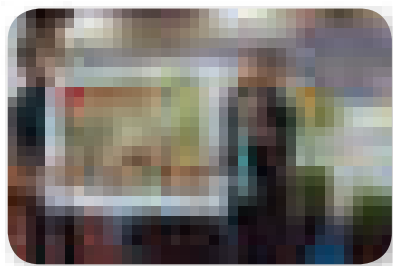
๒) ระบายสีภาพวาดนั้นให้สวยงามตามต้องการ

๓) ใช้กรรไกรตัดตามภาพที่วาดไว้สำหรับทำภาพต้นแบบ

๑.๓ การจัดทำสำเนาภาพ โดยนำต้นแบบมาจัดทำสำเนาตามจำนวนนักเรียนหรือ หลายชุด สำหรับให้เด็กฝึกพร้อม ๆ กันหลาย ๆ คนได้

๒. ฉากภาพขนาดใหญ่ ใช้สำหรับการสอนที่พื่อารูปภาพ - ซี สื่อการสอนชนิดนี้ ประกอบด้วย ๑) ฉากภาพขนาดใหญ่ และ ๒) กิ่งไม้ยาวหรือไม้บรรทัดขนาดยาวไว้สำหรับซี

ฉากภาพขนาดใหญ่ควรเป็นภาพโปสเตอร์ขนาดใหญ่สำหรับใช้สอนความหมายตามหมวดคำศัพท์ที่ต้องการ โดยควรมีกิจกรรมหลายอย่างหรือแสดงกริยาหลายอย่างในภาพเดียวกัน สามารถใช้สอนได้หลายเรื่อง หากเป็นภาพที่วาดขึ้นเอง โดยครูหรือคนในชุมชนภาพ ควรมีเนื้อหาสอดคล้องกับวิถีชีวิต เช่น สถานที่ที่นักเรียนอยู่ ประเพณีวัฒนธรรม กิจกรรมหรือสถานที่สำคัญของชุมชนในภาพควรมีเรื่องหรือเหตุการณ์หลากหลาย ครอบคลุมวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ สำหรับใช้เป็นสื่อในการสอนให้สอดคล้องตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ได้หลาย ๆ หน่วยตลอดปี

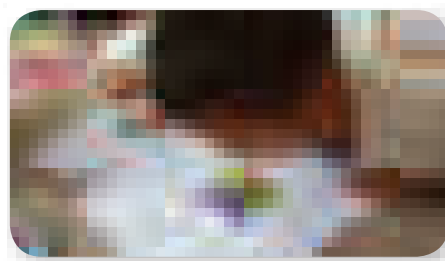
๓. กระดาน ใช้สำหรับการสอน ทีพื่อาร์ วาด - ลบ

สื่อการสอนชนิดนี้มีชุดอุปกรณ์ในการสอน ได้แก่
๑) กระดานดำหรือกระดานชนวนหรือกระดานไวท์บอร์ด ๒) ชอล์กสี
ดินสอชนวนหรือปากกาไวท์บอร์ดสีต่าง ๆ เท่าที่หาได้ ๓) แปรงลบ
กระดาน และ ๔) ชุดคำศัพท์ที่จะสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

๔. ภาพวาดภาพถ่ายและชุดคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่
ใช้สำหรับการสอน ทีพื่อาร์รูปภาพเดินทาง อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำ
ได้แก่ กระดาษเอ ๔ แบบหนา กรรไกร ดินสอ สีไม้ สีเทียนหรือสีอื่น ๆ
ปากกา และ กระดาษขาวหรือเทปใส มีขั้นตอนจัดทำ ดังนี้

๑) **เตรียมชุดคำศัพท์**เกี่ยวกับสถานที่ เช่น
โรงเรียน วัด โรงพยาบาล สถานีอนามัย สถานีตำรวจ สนาม
ฟุตบอล สวนยาง ป่า ทะเล ฯลฯ คำศัพท์แต่ละคำควรมี
จำนวนเพียงพอที่ผู้เรียน จะเข้าร่วมได้พร้อม ๆ กัน หลาย ๆ คน

๒) **วาดภาพ**ต่าง ๆ ตามชุดคำศัพท์ลงบน
กระดาษเอ ๔ สำหรับใช้เป็นต้นแบบ (หรือใช้ภาพถ่ายจาก
สถานที่จริงก็ได้)

๓) ใช้สีไม้สีเทียนหรือสีอื่น ๆ **ระบายภาพ**วาดให้สวยงาม

๔) **เขียนชื่อสถานที่**ของภาพลงบนกระดาษเอ ๔ เพื่อให้ความเข้าใจความหมายตรงกันและ
ผู้เรียนจะได้คุ้นเคยกับตัวหนังสือซึ่งมีความหมายตรงกับภาพ

เมื่อจะสอนครูนำภาพสถานที่ต่าง ๆ นั้นไปติดไว้ที่ผนังรอบ ๆ ห้องเรียนให้มีระยะห่างกัน
พอสมควร

บทบาทของครูและผู้เรียน

บทบาทหน้าที่ของครูในการสอนแบบทีพีอาร์

๑. ครูศึกษาวิธีการสอนและขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์วิธีสอนแบบทีพีอาร์ (Total Physical Response) ให้เข้าใจและใช้คล่อง

๒. ก่อนจะดำเนินกิจกรรมครูเตรียมสื่อการสอนให้พร้อมและเพียงพอกับจำนวนเด็ก

๓. สร้างข้อตกลงและอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมให้เด็กเข้าใจชัดเจน

๔. ขณะจัดกิจกรรมครูต้องคอยสังเกตเด็กแต่ละคนอย่างใกล้ชิดเพื่อรู้ว่าเด็กปฏิบัติตามคำสั่งได้หรือไม่และถ้ามีเด็กที่ปฏิบัติไม่ได้ครูจะต้องจัดการสอนเฉพาะเด็กคนนั้นโดยเริ่มต้นกระบวนการสอนคำศัพท์และปฏิบัติพร้อม ๆ กับผู้เรียน

๕. ถ้าเด็กทำไม่ได้ครูต้องไม่ตำหนิเด็กแต่ครูจะให้กำลังใจเด็กทำให้ดูใหม่และชวนให้ฝึกไปพร้อม ๆ กับครู

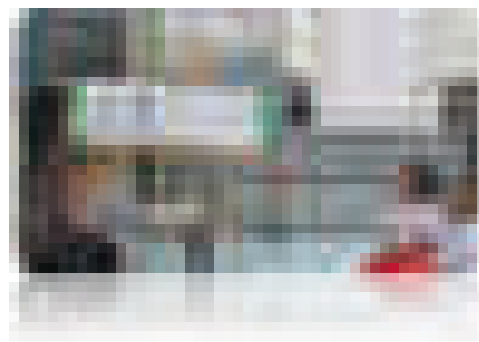
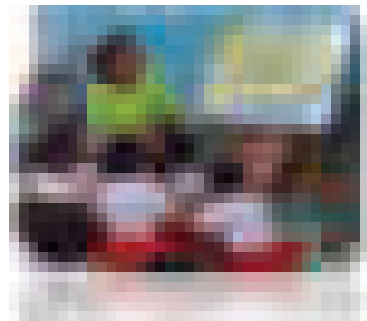
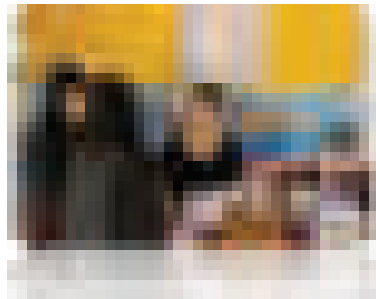
๖. ในการหาอาสาสมัครมาดำเนินกิจกรรม ครูไม่ควรระบุเด็กคนใดคนหนึ่งหรือให้ผู้ที่ไม่พร้อมออกมาเป็นอาสาสมัคร เพราะจะเป็นการกดดันทำให้ผู้เรียนไม่มั่นใจในทางกลับกัน ครูควรเลือกผู้ที่มีความพร้อมหรือให้เด็กอาสาออกมาทำกิจกรรมเอง

๗. พยายามจัดกิจกรรมให้อยู่ในช่วงเวลาที่กำหนดหรือช่วงที่เด็กยังสนใจคือประมาณ ๑๕ - ๒๐ นาที

๘. สังเกตและเชิญชวนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึงให้ความสำคัญกับผู้เรียนทุก ๆ คน ถ้าพบว่าคนไหนไม่สนใจร่วมกิจกรรมครูควรใช้วิธีการที่เหมาะสมในการชี้ชวน

๙. ประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมในขณะจัดประสบการณ์ตามแผนทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

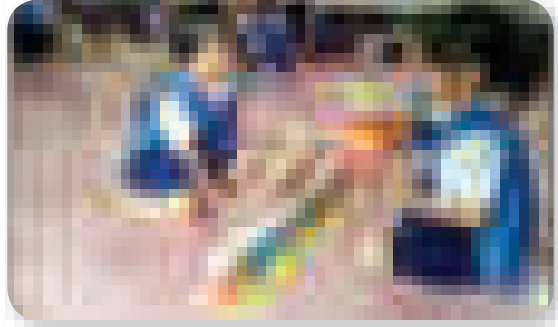
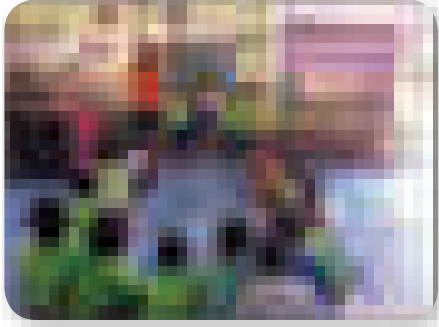
๑๐. ทดสอบความสามารถในการสื่อสารของเด็กปฐมวัยทั้งก่อนและหลังการพัฒนาเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

บทบาทหน้าที่ของผู้เรียนในการเรียนแบบทีฟิอาร์

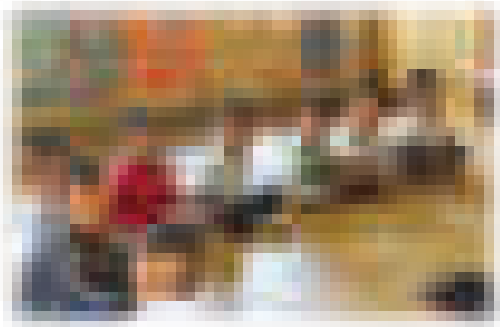
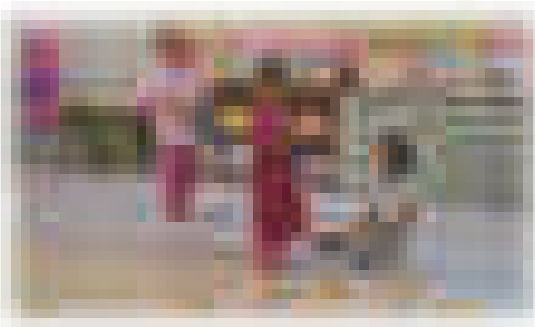
ในการจัดประสบการณ์แบบทีฟิอาร์ (Total Physical Response) ควรปฏิบัติดังนี้

๑. มีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงหรือกำหนดกติกาในการดำเนินกิจกรรม
๒. ปฏิบัติตามข้อตกลงขณะทำกิจกรรม

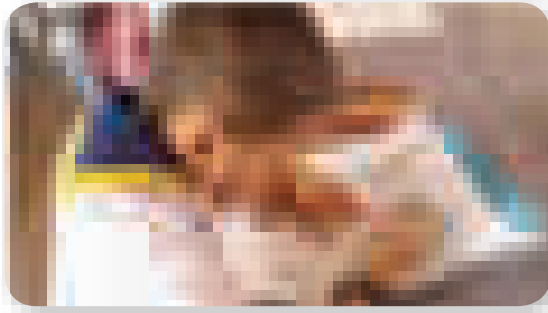

๓. เข้าร่วมกิจกรรมตามแผนการสอนแบบทีฟิอาร์ (Total Physical Response - TPR) ทุกขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ฟังคำสั่งและดูตัวอย่างจากครูในการสาธิตคำศัพท์และความหมาย ๓ ครั้ง
- ให้ความร่วมมือในการออกมาเป็นอาสาสมัคร
- ฟังคำสั่งและดูตามครู อาสาสมัครปฏิบัติพร้อมกัน ๓ ครั้ง
- ฟังคำสั่งและดูอาสาสมัครปฏิบัติเอง ๓ ครั้ง
- ฟังคำสั่งและผู้เรียนปฏิบัติพร้อมกัน ๓ ครั้ง
- ฟังคำสั่งและผู้เรียนกลุ่มย่อยปฏิบัติพร้อมกัน ๓ ครั้ง
- ฟังคำสั่งและผู้เรียนปฏิบัติทีละคน ๓ ครั้ง
- จัดเก็บสื่อและอุปกรณ์ให้เรียบร้อยทุกครั้งเมื่อจบกิจกรรมแล้ว

การเรียนภาษาไทยรูปแบบการสอนทักษะฟัง - พูด แบบทีฟิอาร์ นี้ เป็นขั้นตอนสำคัญในการเรียนสำหรับเด็ก ๆ เมื่อเข้าสู่การเรียนทักษะฟัง - พูดภาษาไทย โดยเรียนจากเรื่องใกล้ตัวที่สุดก่อน เน้นการพัฒนาความรู้และเข้าใจความหมาย เริ่มจากคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย วัตถุสิ่งของ สถานที่ บุคคลที่คุ้นเคย และใกล้ตัวออกไป เรียนความหมายจากคำไปสู่กลุ่มคำและประโยค จากประโยคเดียวสู่กลุ่มประโยค

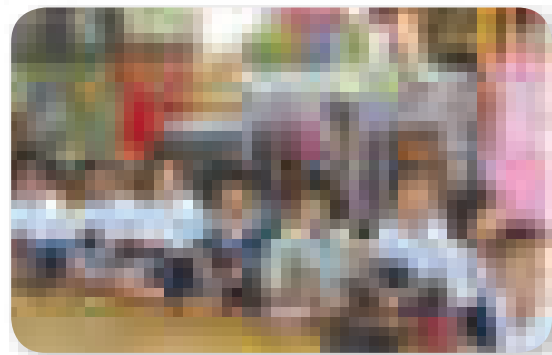
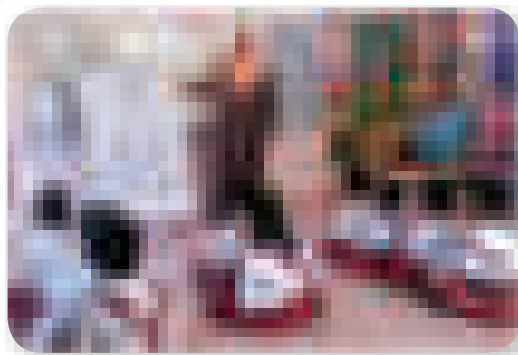

ที่ร้อยเรียงกันเป็นกลุ่มความหมาย หรือข้อความที่ยาวมากขึ้น จนเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจสำหรับเด็ก ๆ ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูด เมื่อยังไม่พร้อมพูด

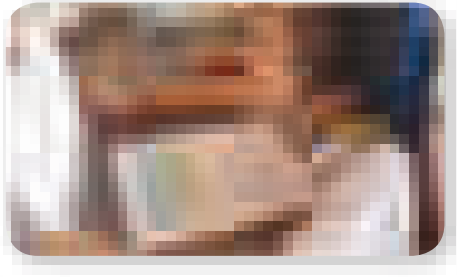
เน้นพัฒนาการด้านความหมายในบรรยากาศผ่อนคลาย สนุกและเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ เด็ก ๆ จะไม่ถูกบังคับให้พูด ในช่วงต้น ๆ ของการเรียน จนกว่าจะเข้าใจความหมายนั้น ๆ ฝึกทำไป ทีละขั้น

อย่างช้า ๆ ตามพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละคน ผู้เรียนจะได้ยินคำสิ่งที่ครูพูดและเชื่อมโยงคำพูดกับความหมายนั้นจากการสาธิตของครู เพื่อน และเน้นย้ำ จากการปฏิบัติของตนเอง (ฟัง ดู และทำ) ได้อย่างมั่นใจ

ช่วงเวลาที่เหมาะแก่การสอนแบบทีฟิอาร์ ควรเป็นช่วงเริ่มต้นเข้าสู่การเรียนภาษาไทย คือหลังจากเด็กมีความคล่องแคล่วในภาษาของตนเองแล้ว โรงเรียนบางโรงอาจเริ่มฝึกทักษะการฟัง - พูด ในสองเดือนสุดท้ายของชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๑ และต่อเนื่องในภาคเรียนที่สอง จนถึงชั้นอนุบาล ๒

คำศัพท์ที่ใช้ฝึกทักษะ เริ่มจากคำที่ง่าย ใกล้ตัว
ที่สุดในชีวิตประจำวัน ชุดคำและการสอน จะจัดเตรียมไว้
ตามแผนการสอน เรียนรู้และฝึกทุกวันอย่างต่อเนื่อง ไม่ปะปน
กับภาษาอื่น ๆ เริ่มจากชุดคำ ๓ คำ ในคาบแรก และอีก ๓ คำ
ในคาบต่อไป เพิ่มขึ้นครั้งละ ๓ คำ จากคำสั่งที่ง่าย สั้น ไปสู่คำสั่ง
ที่ซับซ้อนต่อเนื่อง ซึ่งการฝึกในคาบที่สอง หรือคาบต่อ ๆ ไปนั้น
นอกจากจะเรียนรู้ชุดคำใหม่ ครูจะต้องทบทวนชุดศัพท์ที่เรียนแล้ว เพื่อจะสามารถต่อยอดกับชุดคำใหม่ได้
ต่อไป คล้ายกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนเลขยกกำลัง เด็ก ๆ จะฟังและปฏิบัติจนเข้าใจความหมายและใช้
อย่างคล่องแคล่ว จนเข้าใจความหมายและมีทักษะ ในการฟัง - พูดภาษาไทยอย่างเพียงพอ แล้วจึงเริ่ม
การฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย ต่อไป

กลวิธีการสอนแบบทีพ็อาร์ ยังนำไปใช้กับนักเรียน
ชนเผ่าในชั้นประถมศึกษา เมื่อต้องการจะแนะนำคำศัพท์
ใหม่ ๆ ก่อน การเรียนรู้ในวิชาการต่าง ๆ ในภาษาไทย
ได้ด้วย และเนื่องจากครูเป็นแบบอย่างของผู้ใช้ภาษาไทย
ที่ออกเสียงได้ชัดถ้อยชัดคำ

“ครูที่สอนภาษาไทย จึงควรสื่อสารภาษาไทยได้
อย่างถูกต้องชัดเจน”

ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พุทธภาษาไทย
และขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบทีพีอาร์ ร่างกาย
(TPR - B/Body)

ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

ตารางการเรียน สัปดาห์ที่ ๑

วัน	ช่วงเช้า (๑๕ นาที)	ช่วงบ่าย (๑๕ นาที)
จันทร์	๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐	๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕
อังคาร	๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐	๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕
พุธ	๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐	๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕
พฤหัสบดี	๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐	๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕
ศุกร์	๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐	๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕

หมายเหตุ กรณียกตัวอย่างเฉพาะแผนการจัดประสบการณ์สัปดาห์ที่ ๑
สัปดาห์ที่ ๒ - ๑๕ ได้บรรจุในแผ่นวีซีดีที่ได้แนบมาพร้อมเอกสารชุดนี้

ตัวอย่างการจัดตารางเรียนชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒

ชั่วโมง	๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐ (๑๕ นาที) TPR	๐๙.๐๐ - ๐๙.๒๐ (๒๐ นาที) สุขศึกษา	๐๙.๒๐ - ๐๙.๕๐ (๓๐ นาที) ภาษาท้องถิ่น เน้นความหมาย	๐๙.๕๐ - ๑๐.๒๐ (๓๐ นาที) เตรียมอ่าน เขียนภาษาม้ง	๑๐.๒๐ - ๑๐.๕๐ (๓๐ นาที) วิถีชีวิตชุมชน สิ่งแวดล้อมและ ศิลปวัฒนธรรม	๑๐.๕๐ - ๑๑.๓๐ (๓๐ นาที) การละเล่น พื้นบ้าน	๑๑.๓๐ - ๑๒.๓๐ (๓๐ นาที)	๑๒.๓๐ - ๑๔.๓๐	๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕ (๑๕ นาที) TPR	๑๔.๔๕ - ๑๕.๒๕ (๔๐ นาที) คณิตศาสตร์	๑๕.๒๕ - ๑๖.๐๐
วัน											
จันทร์	TPR	สุขศึกษา	ฉกภาพใหญ่	เตรียมอ่าน เขียนภาษา ท้องถิ่น	วิถีชีวิตชุมชน สิ่งแวดล้อมและ ศิลปวัฒนธรรม	การละเล่น พื้นบ้าน	รับประทานอาหาร	นอน พักผ่อน	TPR	คณิตศาสตร์	เตรียมตัว กลับบ้าน
อังคาร	TPR	สุขศึกษา	เรื่องเล่า	เขียนภาษา ท้องถิ่น	สิ่งแวดล้อมและ ศิลปวัฒนธรรม				TPR	คณิตศาสตร์	
พุธ	TPR	สุขศึกษา	เรื่องจาก ประสบการณ์						TPR	คณิตศาสตร์	
พฤหัสบดี	TPR	สุขศึกษา	หนังสือรูปภาพ						TPR	คณิตศาสตร์	
ศุกร์	ทบทวน	ทบทวน	ทบทวน	ทบทวน	ทบทวน	ทบทวน			ทบทวน	ทบทวน	

ลงชื่อ.....ครูประจำชั้น
(.....)

ลงชื่อ.....ครูประจำชั้น
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน
(.....)

ชุดคำสั่งการสอนที่พื่อาร์ สัปดาห์ที่ ๑

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พื่อาร์	คำสั่ง		ขยาย
จันทร์	๑	TPR-B	ยื่น	กระโดด	ยื่นแล้วกระโดด, นั่งแล้วยื่น, ยืนแล้วนั่ง
	๒	TPR-B	สะบัดมือ	แบมือ	ยื่นสะบัดมือ, นั่งกำมือ, กระโดดแบมือ
อังคาร	๓	TPR-B	ตบมือ	ตบตัก	ยื่นตบมือ, กระโดดแล้วตบตัก, นั่งตบตัก
	๔	TPR-B	เดิน	หยุด	เดินแบมือ, นั่งสะบัดมือ, หยุดหมุนตัว
พุธ	๕	TPR-B	เดินไปข้างหน้า	เดินถอยหลัง	กระโดดไปข้างหน้า, ตบมือแล้วเดินถอยหลัง, กระโดดอยู่กับที่
	๖	TPR-B	นอนตะแคง	นอนคว่ำ	นอนตะแคงอยู่กับที่, นอนคว่ำแล้วกลานไปข้างหน้า, นอนหงายแล้วถอยหลัง
พฤหัสบดี	๗	TPR-B	ย่อท่า	เดินเร็ว ๆ	ย่อท่าเร็ว ๆ, เดินช้า ๆ, เดินอยู่กับที่
	๘	TPR-B	วิ่ง	แกว่งแขน	วิ่งเร็ว ๆ, ยืนแกว่งแขน, เดินขยับปลายเท้า
ศุกร์	ทบทวน				

ตัวอย่าง

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันจันทร์ ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : ยืน นั่ง กระโดด เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัย นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ยืน นั่ง กระโดด ได้
๒. ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก คำสั่งชุดที่ ๑ : ยืน นั่ง กระโดด	ด้านร่างกาย - การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ - การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ด้านสติปัญญา - การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ

กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการสอน

๑. คำสั่งใหม่

คำสั่งชุดที่	คำสั่งที่ ๑	คำสั่งที่ ๒	คำสั่งที่ ๓
๑	ยืน	นั่ง	กระโดด

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอน	คำและกิจกรรม
ทบทวนคำศัพท์	ครูกับเด็กทักทายสวัสดีกัน (ไม่มีทบทวนคำศัพท์เนื่องจากเป็นคำสั่งชุดแรก)
ขั้นเสนอบทเรียน	<p>ครูทำให้ดู</p> <p>๑. ครูพูด “ยืน” ครูสาธิตการยืน หลังจากทีพูด “ยืน” จบแล้ว</p> <p>๒. ครูพูด “นั่ง” ครูสาธิตการนั่ง หลังจากทีพูด “นั่ง” จบแล้ว</p> <p>๓. ครูพูด “กระโดด” ครูสาธิตการกระโดด หลังจากทีพูด “กระโดด” จบแล้ว</p> <p>๔. ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ</p> <p>ครูทำพร้อมอาสาสมัคร</p> <p>๑. ครูถาม “ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน)</p> <p>๒. ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (ยืน นั่ง กระโดด) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ</p> <p>ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ</p> <p>๑. ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ</p> <p>๒. เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑</p>
ขั้นปฏิบัติ	<p>๑. ครูสั่ง “ยืน นั่ง กระโดด” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียนทำพร้อมกันทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ</p> <p>๒. ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน</p> <p>๓. ครูสั่ง “ยืน นั่ง กระโดด” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่</p>
ขั้นทดสอบการปฏิบัติ	<p>๑. ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง</p> <p>๒. หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย</p>
ขั้นประเมินผล	ครูนำเอาคำสั่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสั่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสั่งซ้อนหรือ คำสั่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “ยืนแล้วกระโดด, นั่งแล้วยืน, ยืนแล้วนั่ง” เป็นต้น

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : ยืน นั่ง กระโดด

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ คำ หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันจันทร์ ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : สะบัดมือ กำมือ แแบมือ เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัยนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เข้าใจความหมายของคำศัพท์ สะบัดมือ กำมือ แแบมือ ได้
๒. ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก คำสั่งชุดที่ ๒ : สะบัดมือ กำมือ แแบมือ	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการสอน

๑. คำสั่งใหม่

คำสั่งชุดที่	คำสั่งที่ ๑	คำสั่งที่ ๒	คำสั่งที่ ๓
๒	สะบัดมือ	กำมือ	แบมือ

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอน	คำและกิจกรรม
ทบทวนคำศัพท์	ครูทบทวนคำศัพท์ : ยืน นั่ง กระโดด
ขั้นเสนอบทเรียน	<p>ครูทำให้ดู</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูพูด “สะบัดมือ” ครูสาธิตการสะบัดมือ หลังจากทีพูด “สะบัดมือ” จบแล้ว ครูพูด “กำมือ” ครูสาธิตการกำมือ หลังจากทีพูด “กำมือ” จบแล้ว ครูพูด “แบมือ” ครูสาธิตการแบมือ หลังจากทีพูด “แบมือ” จบแล้ว ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ <p>ครูทำพร้อมอาสาสมัคร</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูถาม “ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน) ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (สะบัดมือ กำมือ แบมือ) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ <p>ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑
ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูสั่ง “สะบัดมือ กำมือ แบมือ” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียนทำพร้อมกันทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน ครูสั่ง “สะบัดมือ กำมือ แบมือ” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่
ขั้นทดสอบการปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย
ขั้นประเมินผล	ครูนำเอาคำสั่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสั่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสั่งซ้อนหรือ คำสั่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “ยืนสะบัดมือ, นั่งกำมือ, กระโดด, แบมือ” เป็นต้น

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : สะบัดมือ กำมือ แบมือ

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ที่ได้ถูกต้องทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ คำ หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันอังคาร ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๐๘.๕๕ - ๐๙.๐๐ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : ตบมือ ตบตัก ตีตั่ว เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัย นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

- เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ตบมือ ตบตัก ตีตั่ว ได้
- ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก คำสั่งชุดที่ ๓ : ตบมือ ตบตัก ตีตั่ว	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการสอน

๑. คำสั่งใหม่

คำสั่งชุดที่	คำสั่งที่ ๑	คำสั่งที่ ๒	คำสั่งที่ ๓
๓	ตบมือ	ตบตัก	ตีดนิ้ว

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอน	คำและกิจกรรม
ทบทวนคำศัพท์	ครูทบทวนคำศัพท์ : สะบัดมือ กำมือ แบมือ
ขั้นเสนอทเรียน	<p>ครูทำให้ดู</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูพูด “ตบมือ” ครูสาธิตการตบมือ หลังจากทีพูด “ตบมือ” จบแล้ว ครูพูด “ตบตัก” ครูสาธิตการตบตัก หลังจากทีพูด “ตบตัก” จบแล้ว ครูพูด “ตีดนิ้ว” ครูสาธิตการตีดนิ้ว หลังจากทีพูด “ตีดนิ้ว” จบแล้ว ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ <p>ครูทำพร้อมอาสาสมัคร</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูถาม “ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน) ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (ตบมือ ตบตัก ตีดนิ้ว) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ <p>ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑
ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูสั่ง “ตบมือ ตบตัก ตีดนิ้ว” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียนทำพร้อมกันทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน ครูสั่ง “ตบมือ ตบตัก ตีดนิ้ว” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่
ขั้นทดสอบการปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย
ขั้นประเมินผล	ครูนำเอาคำสั่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสั่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสั่งซ้อนหรือ คำสั่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “ยืนตบมือ, กระโดดแล้วตีดนิ้ว, นั่งตบตัก” เป็นต้น

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : ตบมือ ตบตัก ตีดินน้ำมัน

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ คำ หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันอังคาร ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : เดิน หยุด หมุนตัว เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัย นำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

- เข้าใจความหมายของคำศัพท์ เดิน หยุด หมุนตัว ได้
- ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก คำสั่งชุดที่ ๔ : เดิน หยุด หมุนตัว	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการสอน

๑. คำสั่งใหม่

คำสั่งชุดที่	คำสั่งที่ ๑	คำสั่งที่ ๒	คำสั่งที่ ๓
๔	เดิน	หยุด	หมุนตัว

๒ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอน	คำและกิจกรรม
ทบทวนคำศัพท์	ครูทบทวนคำศัพท์ : ตบมือ ตบตัก ดิดนิ้ว
ขั้นเสนอบทเรียน	<p>ครูทำให้อู</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูพูด “เดิน” ครูสาธิตการเดิน หลังจากที่พูด “เดิน” จบแล้ว ครูพูด “หยุด” ครูสาธิตการหยุด หลังจากที่พูด “หยุด” จบแล้ว ครูพูด “หมุนตัว” ครูสาธิตการหมุนตัว หลังจากที่พูด “หมุนตัว” จบแล้ว ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ <p>ครูทำพร้อมอาสาสมัคร</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูถาม “ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน) ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (เดิน หยุด หมุนตัว) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ <p>ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑
ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูสั่ง “เดิน หยุด หมุนตัว” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียนทำพร้อมกันทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน ครูสั่ง “เดิน หยุด หมุนตัว” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่
ขั้นทดสอบการปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย
ขั้นประเมินผล	ครูนำเอาคำสั่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสั่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสั่งซ้อนหรือ คำสั่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “เดินแบมือ, นั่งสะบัดมือ, หยุดหมุนตัว” เป็นต้น

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : เดิน หยุด หมุนตัว

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ที่ได้ถูกต้องทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง ๑ คำ หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันพุธ ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่ เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็ก ระดับปฐมวัย นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

- เข้าใจความหมายของคำศัพท์ เดินไปข้างหน้าเดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่ได้
- ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก คำสั่งชุดที่ ๕ : เดินไปข้างหน้าเดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการสอน

๑. คำสั่งใหม่

คำสั่งชุดที่	คำสั่งที่ ๑	คำสั่งที่ ๒	คำสั่งที่ ๓
๕	เดินไปข้างหน้า	เดินถอยหลัง	เดินอยู่กับที่

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอน	คำและกิจกรรม
ทบทวนคำศัพท์	ครูทบทวนคำศัพท์ : เดิน หยุด หมุนมือ
ขั้นเสนอบทเรียน	<p>ครูทำให้ดู</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูพูด “เดินไปข้างหน้า” ครูสาธิตการเดินไปข้างหน้า หลังจากทีพูด “เดินไปข้างหน้า” จบแล้ว ครูพูด “เดินถอยหลัง” ครูสาธิตการเดินถอยหลัง หลังจากทีพูด “เดินถอยหลัง” จบแล้ว ครูพูด “เดินอยู่กับที่” ครูสาธิตการเดินอยู่กับที่หลังจากทีพูด “เดินอยู่กับที่” จบแล้ว ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ <p>ครูทำพร้อมอาสาสมัคร</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูถาม “ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน) ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (เดินไปข้างหน้าเดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ <p>ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑
ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูสั่ง “เดินไปข้างหน้าเดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียน ทำพร้อมกันทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน ครูสั่ง “เดินไปข้างหน้าเดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่
ขั้นทดสอบการปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย
ขั้นประเมินผล	ครูนำเอาคำสั่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสั่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสั่งซ้อนหรือ คำสั่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “กระโดดไปข้างหน้า, ตบมือแล้วเดินถอยหลัง, กระโดดอยู่กับที่” เป็นต้น

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ คำ หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันพุธ ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัย นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

- เข้าใจความหมายของคำศัพท์ นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงายได้
- ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก คำสั่งชุดที่ ๖ : นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการสอน

๑. คำสั่งใหม่

คำสั่งชุดที่	คำสั่งที่ ๑	คำสั่งที่ ๒	คำสั่งที่ ๓
๖	นอนตะแคง	นอนคว่ำ	นอนหงาย

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอน	คำและกิจกรรม
ทบทวนคำศัพท์	ครูทบทวนคำศัพท์ : เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่
ขั้นเสนอบทเรียน	<p>ครูทำให้ดู</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูพูด “นอนตะแคง” ครูสาธิตการนอนตะแคง หลังจากที่พูด “นอนตะแคง” จบแล้ว ครูพูด “นอนคว่ำ” ครูสาธิตการเดินนอนคว่ำ หลังจากที่พูด “นอนคว่ำ” จบแล้ว ครูพูด “นอนหงาย” ครูสาธิตการนอนหงาย หลังจากที่พูด “นอนหงาย” จบแล้ว ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ <p>ครูทำพร้อมอาสาสมัคร</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูถาม “ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน) ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ <p>ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑
ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูสั่ง “นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียนทำพร้อมกันทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน ครูสั่ง “นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่
ขั้นทดสอบการปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย
ขั้นประเมินผล	ครูนำเอาคำสั่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสั่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสั่งซ้อนหรือ คำสั่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “นอนตะแคงอยู่กับที่, นอนคว่ำแล้ว คลานไปข้างหน้า, นอนหงายแล้วถอยหลัง” เป็นต้น

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ คำ หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันพฤหัสบดี ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๐๘.๔๕ - ๐๙.๐๐ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัยนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

- เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ ได้
- ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก คำสั่งชุดที่ ๗ : ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการสอน

๑. คำสั่งใหม่

คำสั่งชุดที่	คำสั่งที่ ๑	คำสั่งที่ ๒	คำสั่งที่ ๓
๗	ย่ำเท้า	เดินเร็ว ๆ	เดินช้า ๆ

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอน	คำและกิจกรรม
ทบทวนคำศัพท์	ครูทบทวนคำศัพท์ : นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย
ขั้นเสนอทเรียน	<p>ครูทำให้ดู</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูพูด “ย่อเท้า” ครูสาธิตการย่อเท้า หลังจากทีพูด “ย่อเท้า” จบแล้ว ครูพูด “เดินเร็ว ๆ” ครูสาธิตการเดินเร็ว ๆ หลังจากทีพูด “เดินเร็ว ๆ” จบแล้ว ครูพูด “เดินช้า ๆ” ครูสาธิตการเดินช้า ๆ หลังจากทีพูด “เดินช้า ๆ” จบแล้ว ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ <p>ครูทำพร้อมอาสาสมัคร</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูถาม “ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน) ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (ย่อเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ <p>ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑
ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูสั่ง “ย่อเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียนทำพร้อมกัน ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน ครูสั่ง “ย่อเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่
ขั้นทดสอบการปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย
ขั้นประเมินผล	ครูนำเอาคำสั่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสั่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสั่งซ้อนหรือ คำสั่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “ย่อเท้าเร็ว ๆ เดินช้า ๆ เดินอยู่กับที่” เป็นต้น

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ คำ หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันพฤหัสบดี ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : วิ่ง แกว่งแขน กางแขน เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัย นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เข้าใจความหมายของคำศัพท์ วิ่ง แกว่งแขน กางแขน ได้
๒. ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก คำสั่งชุดที่ ๘ : วิ่ง แกว่งแขน กางแขน	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการสอน

๑. คำสั่งใหม่

คำสั่งชุดที่	คำสั่งที่ ๑	คำสั่งที่ ๒	คำสั่งที่ ๓
๘	วิ่ง	แกว่งแขน	กางแขน

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอน	คำและกิจกรรม
ทบทวนคำศัพท์	ครูทบทวนคำศัพท์ : ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ
ขั้นเสนอบทเรียน	<p>ครูทำให้อู</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูพูด “วิ่ง” ครูสาธิตการวิ่ง หลังจากทีพูด “วิ่ง” จบแล้ว ครูพูด “แกว่งแขน” ครูสาธิตการแกว่งแขน หลังจากทีพูด “แกว่งแขน” จบแล้ว ครูพูด “กางแขน” ครูสาธิตการกางแขน หลังจากทีพูด “กางแขน” จบแล้ว ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ <p>ครูทำพร้อมอาสาสมัคร</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูถาม “ ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน) ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (วิ่ง แกว่งแขน กางแขน) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ <p>ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑
ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูสั่ง “วิ่ง แกว่งแขน กางแขน” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียนทำพร้อมกันทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน ครูสั่ง “วิ่ง แกว่งแขน กางแขน” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่
ขั้นทดสอบการปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย
ขั้นประเมินผล	ครูนำเอาคำสั่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสั่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสั่งซ้อนหรือ คำสั่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “วิ่งเร็ว ๆ, ยืนแกว่งแขน, เดินเขย่งปลายเท้า” เป็นต้น

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : กางแขน แกว่งแขน เขย่งปลายเท้า

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ คำ หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันศุกร์ (ทบทวน) ที่..... เดือน..... พ.ศ.

ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B)

เวลา ๐๘.๕๕ - ๐๙.๐๐ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : ยืน นั่ง กระโดดสะบัดมือ กำมือ แบมือ ตบมือ ตบตัก ตีตั่วเดิน หยุด หมุน
ตัวเป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัย นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับ
การเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

- เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ยืน นั่ง กระโดดสะบัดมือ กำมือ แบมือ ตบมือ ตบตัก ตีตั่วเดิน หยุด หมุนตัวได้
- ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก ยืน นั่ง กระโดดสะบัดมือ กำมือ แบมือ ตบมือ ตบตัก ตีตั่ว เดิน หยุด หมุนตัว	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : ยืน นั่ง กระโดดสะบัดมือ กำมือ แแบมือตบมือ ตบตัก ดินนี้วเดิน หยุด หมุนตัว

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้ง ๔ - ๕ ประโยค	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ - ๓ ประโยค	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ ประโยค หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟัง - พูด ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ ทีพีอาร์
ชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือชั้นเริ่มต้น

สัปดาห์ที่ ๑ เวลา ๑๕ นาที/แผน วันศุกร์ (ทบทวน) ที่..... เดือน..... พ.ศ.
ประเภท ทีพีอาร์ ร่างกาย (TPR - B) เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕ น.

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

- มาตรฐานที่ ๒** กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้
- มาตรฐานที่ ๑๒** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำและความหมาย : เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ วิ่ง แกว่งแขน กางแขน เป็นคำศัพท์พื้นฐานในชั้นเด็กเล็กระดับปฐมวัย นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากขึ้นต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เข้าใจความหมายของคำศัพท์เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ วิ่ง แกว่งแขน กางแขน ได้
๒. ปฏิบัติตามคำสั่งได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ วิ่ง แกว่งแขน กางแขน	ด้านสติปัญญา - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ - การร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ - การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ชุดคำศัพท์ : เดินไปข้างหน้า เดินถอยหลัง เดินอยู่กับที่ นอนตะแคง นอนคว่ำ นอนหงาย ย่ำเท้า เดินเร็ว ๆ เดินช้า ๆ วิ่ง แกว่งแขน กางแขน

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
สังเกตพฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยการปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟัง

เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

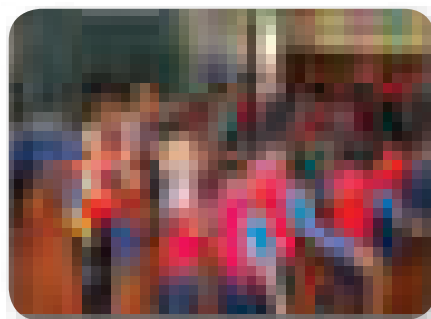
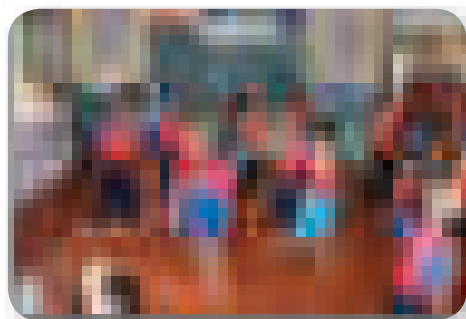
รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้องทั้ง ๔ - ๕ ประโยค	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๒ - ๓ ประโยค	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ถูกต้อง ๑ ประโยค หรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย

ตัวอย่างขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน
ประเภทที่ฟิอาร์ รำกาย (TPR - B/Body)
จำนวน ๑ ชุดคำศัพท์ เวลา ๑๕ นาที

ขั้นตอนที่ ๑ ทบทวนคำศัพท์

ครูทบทวนคำศัพท์ : วิ่ง แกว่งแขน กางแขน (คำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว)

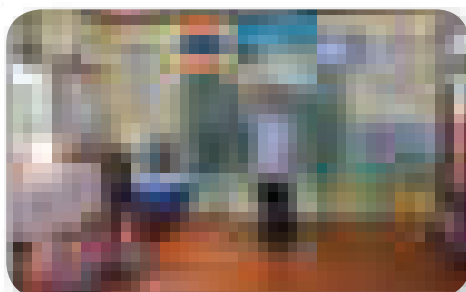
ขั้นตอนที่ ๒ ชั้นเสนอบทเรียน

ครูทำให้ดู :

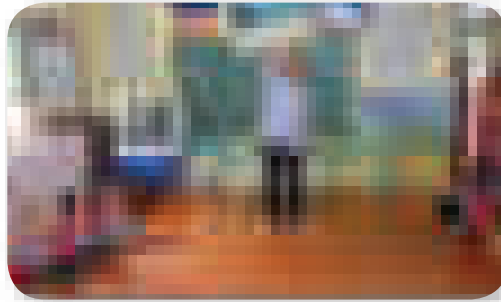
๑. ครูพูด “ยกขา” ครูสาธิตการยกขา หลังจากที่พูด “ยกขา” จบแล้ว

๒. ครูพูด “ยกมือ” ครูสาธิตการยกมือหลังจากที่พูด “ยกมือ” จบแล้ว

๓. ครูพูด “โบกมือ” ครูสาธิตการโบกมือ หลังจากที่พูด “โบกมือ” จบแล้ว

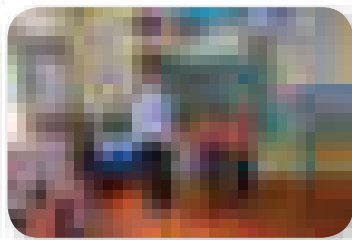
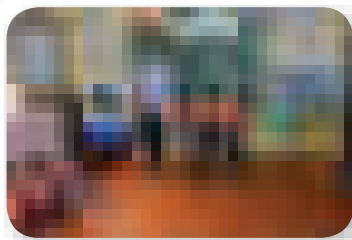
๔. ครูทำซ้ำข้อ ๑ - ๓ อีก ๒ รอบ

ครูทำพร้อมอาสาสมัคร :

๑. ครูถาม “ใครจะอาสาออกมาทำพร้อมครู ยกมือขึ้น” (๒ - ๓ คน)

๒. ครูให้อาสาสมัคร ออกมาทำพร้อมครูหน้าชั้นเรียน

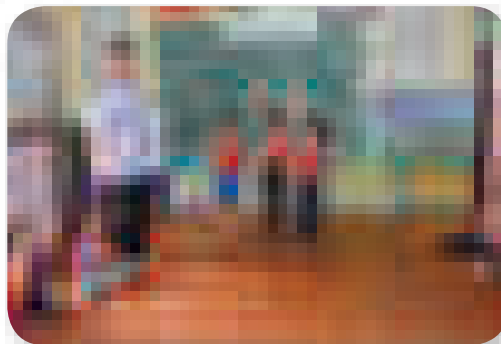
๓. ครูและอาสาสมัครทำท่าทางพร้อมกัน โดยครูเป็นผู้ออกคำสั่งทีละคำสั่ง (ยกขา ยกมือโบกมือ) แล้วทำท่าทางประกอบแต่ละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ

ครูสั่งให้อาสาสมัครทำ :

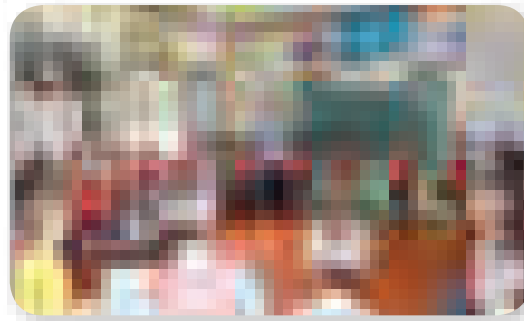
๑. ให้อาสาสมัครทำเองตามคำสั่งของครู ทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ

๒. เปลี่ยนอาสาสมัครชุดใหม่อีก ๒ - ๓ ชุด ออกมาโดยครูออกคำสั่งเหมือนข้อที่ ๑

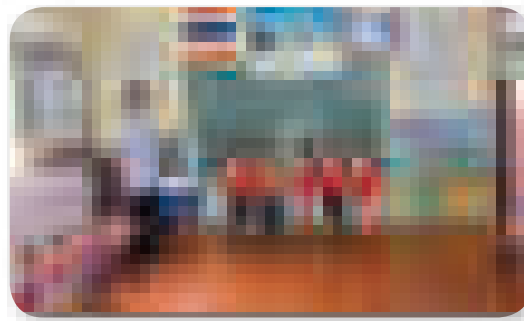
ขั้นตอนที่ ๓ ขั้นปฏิบัติ

๑. ครูสั่ง “ยกขา ยกมือ โบกมือ” ให้เด็กนักเรียนทั้งห้องเรียนทำพร้อมกันทีละคำสั่ง คำสั่งละ ๓ รอบ

๒. ครูแบ่งกลุ่มย่อย จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน (ตามความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน)

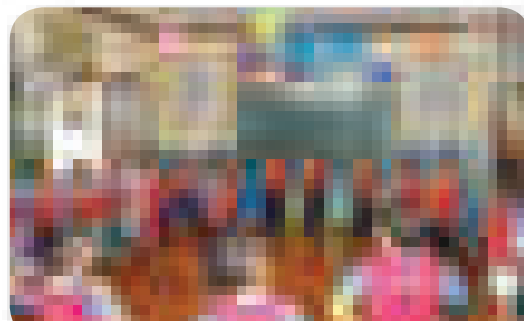
๓. ครูสั่ง “ยกขา ยกมือ โบกมือ” ให้เด็กกลุ่มย่อยทำทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๓ รอบ จนครบทุกกลุ่ม ครูเป็นผู้สังเกตว่าเด็กทำถูกต้องหรือไม่

ขั้นตอนที่ ๔ ขั้นทดสอบการปฏิบัติ

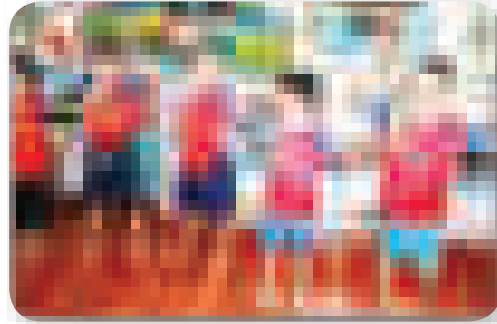
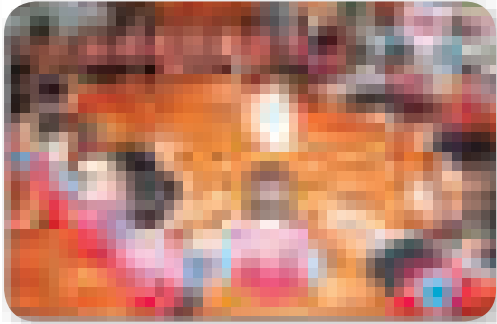
๑. ครูทดสอบสั่งเด็กทำทีละคน ถ้าเด็กทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง ให้เด็กคนนั้นทำตามคำสั่งพร้อมครู โดยครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อทำไม่ถูกต้อง

๒. หากเด็กทำได้แล้ว ครูจะสลับคำสั่งจากคำสั่งที่ ๑ ๒ ๓ เป็นคำสั่งที่ ๓ ๒ ๑ หรือ ๑ ๓ ๒ เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่า เด็กเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องหรือยัง พร้อมพูดให้คำชมเชย

ขั้นตอนที่ ๕ ขั้นประเมินผล

ครูนำเอาคำสิ่งที่เคยเรียนไปแล้ว มาผสมกับคำสิ่งใหม่ ให้เป็นประโยคที่มีคำสิ่งซ้อน หรือ คำสิ่งต่อเนื่องกัน แล้วสั่งให้เด็กทำ ดังนี้ “นั่งเหยียดขา, เดินยกมือ, ยืนโบกมือ” เป็นต้น

บันทึกหลังการสอน

สัปดาห์ที่..... วัน..... เดือน..... พ.ศ.

๑. ข้อสรุปหลังการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหาที่พบ

.....
.....
.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
...../...../.....

ลงชื่อ.....หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
...../...../.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน
...../...../.....

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้
สังเกตการณ์พฤติกรรมเด็กดังนี้ ๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ๒. การปฏิบัติตามคำสั่งได้	แบบสังเกตพฤติกรรม

เกณฑ์การการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	๓	๒	๑
๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ทั้ง ๓ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ ๒ คำ	แสดงท่าทางตามคำศัพท์ได้ ๑ คำหรือแสดงท่าทางไม่ได้เลย
๒. การปฏิบัติตามคำสั่ง	ปฏิบัติตามคำสั่งได้ทั้ง ๓ คำ	ปฏิบัติตามคำสั่งได้ ๒ คำ	ปฏิบัติตามคำสั่งได้ ๑ คำหรือปฏิบัติไม่ได้เลย

แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะการฟังโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองทางร่างกาย

(TPR - Total Physical Response)

ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ ๑

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน	
		การเข้าใจความหมายของคำศัพท์	การปฏิบัติตามคำสั่ง
๑			
๒			
๓			
๔			
รวม			
คะแนนเฉลี่ย			
รวมคะแนนเฉลี่ย			

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยมหิดล. (ม.ป.ป.) นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษา (ภาษาไทยมลายูถิ่น)
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. (เอกสารอัดสำเนา).

วรรณมา เทียนมี. (ม.ป.ป.) เอกสารคู่มือการสอนภาษาไทยแบบสองแนวทาง : มุลินิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์.
(เอกสารอัดสำเนา).

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๗). แนวทางกลวิธีและสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน
ที่พูดภาษาท้องถิ่นประจำวัน การจัดการเรียนการสอนแนวทางทวิภาษา (ภาษาไทย - ท้องถิ่น)
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๖๐). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ภาคผนวก

- ✦ รายการแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น
- ✦ รายการสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย - ท้องถิ่น
- ✦ รายการชุดคำสั่งสำหรับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ทักษะการฟัง - พูด แบบที่พัวร์

รายการแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - ก้องกั้น

สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นอนุบาล ภาคเรียนที่ ๑
(ข้อมูลประกอบแผนชีวิต)

๑. ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ลำดับ	ภาษาไทย - ท้องถิ่น	หน่วยการเรียนรู้
๑.	มั่ง	หน่วย ขยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน)
๒.	มอญ	หน่วย เพื่อนใหม่
๓.	กะเหรี่ยงโปว์	หน่วย ต้นไม้
๔.	กะเหรี่ยงสะกอ	หน่วย สายน้ำแม่ลิด
๕.	ลาหู่แดง	หน่วย วันแม่
๖.	ลาหู่ซี	หน่วย เรามาโรงเรียน
๗.	ลาหู่แซแล	หน่วย ลาหู่น้อยผู้น่ารัก
๘.	เลอเวือะ	หน่วย หมู่บ้านบนดอย
๙.	มลาญถิ่น	หน่วย ฮารีรายอ
๑๐.	เขมรถิ่นไทย	หน่วย วันแซนโฆนตา

๒. รายการแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้

๒.๑ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - มั่ง

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย ขยะ	๑๑.	หน่วย ก้อนหิน (หิน ดิน ทราย)
๒.	หน่วย ลูกสะบ้า (ของเล่นในชุมชน)	๑๒.	หน่วย สีแสนสวย
๓.	หน่วย ลำห้วย (น้ำ)	๑๓.	หน่วย รถยนต์ (คมนาคม)
๔.	หน่วย ข้าวไร่ (ข้าว)	๑๔.	หน่วย โทรศัพท์ (การสื่อสาร)
๕.	หน่วย ทำดี (ความเชื่อในชุมชน)	๑๕.	หน่วย ยุง (ปลอดภัย)
๖.	หน่วย วันพ่อ		
๗.	หน่วย ประเพณีปีใหม่มั่ง		
๘.	หน่วย วันเด็ก - วันครู		
๙.	หน่วย ภูชี้ฟ้า (เที่ยวภูชี้ฟ้า)		
๑๐.	หน่วย เปือ (เครื่องมือเครื่องใช้ในชุมชน)		

๒.๒ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - มอญ

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย เพื่อนใหม่	๑๑.	หน่วย ข้าวต้มมัด
๒.	หน่วย เด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย	๑๒.	หน่วย เงาะ
๓.	หน่วย หู ปาก จมูก	๑๓.	หน่วย แม่หนูดีที่สุดในโลก
๔.	หน่วย ชุดมอญแสนสวย	๑๔.	หน่วย ต้นมะม่วงหิมพานต์
๕.	หน่วย โรงเรียนวัดวังแก้วเวการาม	๑๕.	หน่วย ท้องฟ้า
๖.	หน่วย บ้านแสนสุข	๑๖.	หน่วย ลอยเรือสะเดาะเคราะห์
๗.	หน่วย หลวงพ่ออดุตะมะ	๑๗.	หน่วย มอเตอร์ไซค์
๘.	หน่วย ตักบาตรดอกไม้	๑๘.	หน่วย คุณปราชญ์
๙.	หน่วย รุ่งกินน้ำ		
๑๐.	หน่วย กระเจี๊ยบ		

๒.๓ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - กะเหรี่ยงโปว์

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย โรงเรียนของเรา	๑๘.	หน่วย น้ำ
๒.	หน่วย ครอบครัวของเรา	๑๙.	หน่วย แต่งกะเหรี่ยง
๓.	หน่วย หยอดข้าวไร่	๒๐.	หน่วย กระบุง (ไม้)
๔.	หน่วย จับเขียด	๒๑.	หน่วย วันพ่อ
๕.	หน่วย เข้าป่าหาหน่อ	๒๒.	หน่วย ถูหนาว
๖.	หน่วย บ้านแสนสุข	๒๓.	หน่วย หนูในนา
๗.	หน่วย ชุมชนของเรา	๒๔.	หน่วย ทอผ้า เลื่อยไม้
๘.	หน่วย เก็บเห็ด	๒๕.	หน่วย วันขึ้นปีใหม่
๙.	หน่วย ถูฝุ่น	๒๖.	หน่วย วันครู วันเด็ก
๑๐.	หน่วย ขนมหีใหม่	๒๗.	หน่วย สร้างบ้าน
๑๑.	หน่วย พิเศษ (ผลไม้พื้นบ้านชนิดหนึ่งของกะเหรี่ยง)	๒๘.	หน่วย หาปูหาเขียด
๑๒.	หน่วย ปลูกข้าว	๒๙.	หน่วย เตรียมพื้นที่ทำไร่
๑๓.	หน่วย วันแม่	๓๐.	หน่วย แต่งงาน
๑๔.	หน่วย ต้นไผ่	๓๑.	หน่วย หาพิน
๑๕.	หน่วย หลู้ ทแล (ผัก)	๓๒.	หน่วย จักจั่น
๑๖.	หน่วย หลังปลูกข้าว	๓๓.	หน่วย ไข่มดแดง
๑๗.	หน่วย เกี่ยวข้าว	๓๔.	หน่วย วันมาฆบูชา

๒.๔ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - กะเหรี่ยงสะกอ

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย โรงเรียนของเรา	๑๔.	หน่วย ครอบครัวของเรา
๒.	หน่วย เรามาโรงเรียน	๑๕.	หน่วย ผักสดสะอาด
๓.	หน่วย ตัวเรา	๑๖.	หน่วย ย. ยุงน่ากลัว
๔.	หน่วย ร่างกายของเรา	๑๗.	หน่วย อ้อมอกภูเขา
๕.	หน่วย วันสำคัญ (วันเข้าพรรษาและวันอาสาฬหบูชา)	๑๘.	หน่วย ข้าวโพด
๖.	หน่วย ชุมชนบ้านห้วยกึ่ง	๑๙.	หน่วย ฉันทักต้นไม้
๗.	หน่วย กะเหรี่ยงน้อยเด็กดี	๒๐.	หน่วย นกน้อยน่ารัก
๘.	หน่วย บ้านแสนสุข	๒๑.	หน่วย สายน้ำแม่ลิด
๙.	หน่วย ข้าว	๒๒.	หน่วย ดอกไม้แสนสวย
๑๐.	หน่วย ฤดูฝน	๒๓.	หน่วย นักสู้แห่งขุนเขา
๑๑.	หน่วย แม่ของลูก	๒๔.	หน่วย หนูรักพ่อ
๑๒.	หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน	๒๕.	หน่วย สีสันสวยงาม
๑๓.	หน่วย ชอบกินกล้วย		

๒.๕ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - ลาหู่แดง

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย สุขสันต์วันเปิดเทอม (ปฐมนิเทศ)	๑๘.	หน่วย ปลา (สัตว์น้ำ)
๒.	หน่วย ตัวเรา	๑๙.	หน่วย ก้อนหิน (หิน ดิน ทราย)
๓.	หน่วย ร่างกายของเรา	๒๐.	หน่วย ขยะ (สิ่งแวดล้อมในชุมชน)
๔.	หน่วย ลาหู่แดงน้อยผู้น่ารัก	๒๑.	หน่วย ข้าวไร่ (ข้าว)
๕.	หน่วย โรงเรียนของเรา	๒๒.	หน่วย ทำผี (ความเชื่อในชุมชน)
๖.	หน่วย บ้านของเรา	๒๓.	หน่วย ยุง (ปลอดภัยโรคปลอดภัย)
๗.	หน่วย หมู่บ้านบนดอย	๒๔.	หน่วย วันเด็ก - วันครู
๘.	หน่วย พิธีเรียกขวัญ	๒๕.	หน่วย ลูกสะบ้า (ของเล่นในชุมชน)
๙.	หน่วย รุ่งกินน้ำ	๒๖.	หน่วย โทรศัพท์ (การสื่อสาร)
๑๐.	หน่วย ดวงอาทิตย์	๒๗.	หน่วย รถยนต์ (คมนาคม)
๑๑.	หน่วย กะหล่ำปลี	๒๘.	หน่วย ดอยตุง (เที่ยวดอยตุง)
๑๒.	หน่วย ไช้	๒๙.	หน่วย ประเพณีปีใหม่ลาหู่
๑๓.	หน่วย วันแม่	๓๐.	หน่วย เครื่องมือเครื่องใช้ในชุมชน
๑๔.	หน่วย กล้วย	๓๑.	หน่วย ลำห้วย (น้ำ)
๑๕.	หน่วย ต้นไม้ที่รัก	๓๒.	หน่วย วันพ่อ
๑๖.	หน่วย ข้าวโพด	๓๓.	หน่วย สีแสนสวย (สี)
๑๗.	หน่วย หมู (สัตว์บก)		

๒.๖ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - ลาหู่ซี

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย ตัวเรา	๑๔.	หน่วย แม่ของลูก
๒.	หน่วย เรามาโรงเรียน	๑๕.	หน่วย ชอบกินกล้วย
๓.	หน่วย ร่างกายของเรา	๑๖.	หน่วย อ้อมอกภูเขา
๔.	หน่วย หนูรักความสะอาด	๑๗.	หน่วย ข้าวโพด
๕.	หน่วย โรงเรียนของหนู	๑๘.	หน่วย ฉันทักต้นไม้
๖.	หน่วย บ้านแสนสุข	๑๙.	หน่วย นกน้อยน่ารัก
๗.	หน่วย ชุมชนบ้านหนองผำ	๒๐.	หน่วย สายน้ำแม่ลาว
๘.	หน่วย ลาหู่เด็กๆดี	๒๑.	หน่วย ดอกไม้แสนสวย
๙.	หน่วย สายฝน	๒๒.	หน่วย หนูรักพ่อ
๑๐.	หน่วย ข้าวไร่	๒๓.	หน่วย นักสู้แห่งขุนเขา
๑๑.	หน่วย สัตว์เลี้ยงบ้านเรา	๒๔.	หน่วย สีสันสวยงาม
๑๒.	หน่วย ป้องกันภัย	๒๕.	หน่วย วันคริสมาสต์
๑๓.	หน่วย ย. ยุงน่ากลัว	๒๖.	หน่วย ปีใหม่ลาหู่

๒.๗ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - ลาหู่แซแล

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย สุขสันต์วันเปิดเทอม (ปฐมนิเทศ)	๒๐.	หน่วย พิธีกรรมส่งผี (ความเชื่อ)
๒.	หน่วย ร่างกายของเรา	๒๑.	หน่วย ฤดูหนาว
๓.	หน่วย โรงเรียนของเรา	๒๒.	หน่วย มัคคุเทศก์น้อย
๔.	หน่วย ลาหู่ผู้น่ารัก	๒๓.	หน่วย ลำห้วยของเรา
๕.	หน่วย บ้านของเรา	๒๔.	หน่วย มาเกี่ยวข้าวกันเถอะ
๖.	หน่วย หมู่บ้านบนดอย	๒๕.	หน่วย วันพ่อ
๗.	หน่วย ฤดูฝน	๒๖.	หน่วย ตำข้าว
๘.	หน่วย ข้าวไร่	๒๗.	หน่วย ประเพณีปีใหม่ลาหู่แซแล
๙.	หน่วย วันเข้าพรรษา	๒๘.	หน่วย เต็นท์จะดี
๑๐.	หน่วย กลางวันกลางคืน	๒๙.	หน่วย กาแฟ
๑๑.	หน่วย กะหล่ำปลี	๓๐.	หน่วย วันเด็ก
๑๒.	หน่วย ผลไม้ อะโวคาโด	๓๑.	หน่วย รถยนต์
๑๓.	หน่วย วันแม่	๓๒.	หน่วย สะบ้า
๑๔.	หน่วย ผักกาดขาวแสนอร่อย	๓๓.	หน่วย น้อลาหู่เว
๑๕.	หน่วย ต้นไม้ที่รัก	๓๔.	หน่วย ตะกร้าไม้ไผ่ของฉัน
๑๖.	หน่วย ข้าวโพด	๓๕.	หน่วย สมุนไพร
๑๗.	หน่วย หนูน้อยเพื่อนรัก	๓๖.	หน่วย ปู่จ่าน
๑๘.	หน่วย สมุนไพร	๓๗.	หน่วย น้ำพริกลาหู่
๑๙.	หน่วย ปีใหม่แดงกาว	๓๘.	หน่วย ฤดูร้อน

๒.๘ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - เลอเวือะ

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย ตัวเรา	๑๔.	หน่วย รุ่งกินน้ำ
๒.	หน่วย โรงเรียนของฉัน	๑๕.	หน่วย ฤดูฝน
๓.	หน่วย บ้านแสนสุข	๑๖.	หน่วย ฉันทักต้นไม้
๔.	หน่วย เลอเวือะผู้น่ารัก	๑๗.	หน่วย นกน้อยน่ารัก
๕.	หน่วย หมู่บ้านบนดอย	๑๘.	หน่วย สายน้ำแม่อมลาน
๖.	หน่วย พิธีเรียกขวัญ	๑๙.	หน่วย ดอกไม้แสนสวย
๗.	หน่วย กะหล่ำปลีของดีบ้านฉัน	๒๐.	หน่วย นักสู้แห่งขุนเขา
๘.	หน่วย ดวงอาทิตย์	๒๑.	หน่วย สีสิ้นสวยงาม
๙.	หน่วย ผักกาดเลอเวือะ	๒๒.	หน่วย วันพ่อ
๑๐.	หน่วย วันแม่	๒๓.	หน่วย ปีใหม่เลอเวือะ
๑๑.	หน่วย ไข่	๒๔.	หน่วย วันเด็ก
๑๒.	หน่วย สถานที่สำคัญ	๒๕.	หน่วย สมุนไพรมะนาว
๑๓.	หน่วย เรารักต้นไม้		

๒.๙ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - มลายูถิ่น

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วยปฐมนิเทศ	๑๒.	หน่วย ฮารีรายอ
๒.	หน่วย ปฐมนิเทศ	๑๓.	หน่วย การละหมาด
๓.	หน่วย ปฐมนิเทศ	๑๔.	หน่วย ผลไม้บ้านฉัน
๔.	หน่วย ปฐมนิเทศ	๑๕.	หน่วย สัตว์เลี้ยง
๕.	หน่วย ตัวฉัน	๑๖.	หน่วย ช้าง
๖.	หน่วย บ้านของฉัน	๑๗.	หน่วย มด
๗.	หน่วย โรงเรียนของฉัน	๑๘.	หน่วย ฤดู
๘.	หน่วย สถานที่สำคัญ	๑๙.	หน่วย ยานพาหนะ
๙.	หน่วย บุคคลสำคัญ	๒๐.	หน่วย ธรรมชาติรอบตัว
๑๐.	หน่วย อาชีพ	๒๑.	หน่วย น้ำ
๑๑.	หน่วย การถือศีลอด		

๒.๑๐ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาไทย - เขมรถิ่นไทย

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้
๑.	หน่วย ปฐมนิเทศ	๑๑.	หน่วย ผักแสนอร่อย
๒.	หน่วย โรงเรียนของเรา	๑๒.	หน่วย ผลไม้
๓.	หน่วย ตัวหนูมีอะไร	๑๓.	หน่วย วันแม่
๔.	หน่วย บ้านน่าอยู่	๑๔.	หน่วย ฤดูฝน
๕.	หน่วย ชุมชนของเรา	๑๕.	หน่วย บ่อน้ำโบราณ
๖.	หน่วย บุคคลสำคัญ	๑๖.	หน่วย สัตว์เลี้ยง
๗.	หน่วย อาชีพในชุมชน	๑๗.	หน่วย สมุนไพร
๘.	หน่วย หนูน้อยคนดี	๑๘.	หน่วย กโนบติงตอง

รายการสื่อการเรียนรู้ภาษาไทย - ท้องถิ่น

๑. ฉากภาพวัฒนธรรม

๑) ภาษาม้ง	มีจำนวน	๑๙	ภาพ	๖) ภาษามอญ	มีจำนวน	๑๑	ภาพ
๒) ภาษากะเหรี่ยงโปว์	มีจำนวน	๑๘	ภาพ	๗) ภาษากะเหรี่ยงสะกอ	มีจำนวน	๘	ภาพ
๓) ภาษาลahuแชแล	มีจำนวน	๑๕	ภาพ	๘) ภาษาลahuแดง	มีจำนวน	๑๑	ภาพ
๔) ภาษาเลอเวือะ	มีจำนวน	๙	ภาพ	๙) ภาษาเขมรถิ่นไทย	มีจำนวน	๙	ภาพ
๕) ภาษามลายูถิ่น	มีจำนวน	๒๑	ภาพ				

๒. นิทานภาพ

๑) ภาษาม้ง	มีจำนวน	๓๐	เรื่อง	๕) ภาษามลายูถิ่น	มีจำนวน	๒๒	เรื่อง
๒) ภาษากะเหรี่ยงโปว์	มีจำนวน	๓๑	เรื่อง	๖) ภาษากะเหรี่ยงสะกอ	มีจำนวน	๑๙	เรื่อง
๓) ภาษาลahuแชแล	มีจำนวน	๔๐	เรื่อง	๗) ภาษาลahuแดง	มีจำนวน	๒๓	เรื่อง
๔) ภาษาเลอเวือะ	มีจำนวน	๖	เรื่อง	๘) ภาษาเขมรถิ่นไทย	มีจำนวน	๑๔	เรื่อง

๓. เรื่องเล่า

๑) ภาษาม้ง	มีจำนวน	๓๑	เรื่อง	๖) ภาษามอญ	มีจำนวน	๑๘	เรื่อง
๒) ภาษากะเหรี่ยงโปว์	มีจำนวน	๓๕	เรื่อง	๗) ภาษากะเหรี่ยงสะกอ	มีจำนวน	๔๐	เรื่อง
๓) ภาษาลahuแชแล	มีจำนวน	๒๐	เรื่อง	๘) ภาษาลahuแดง	มีจำนวน	๓๑	เรื่อง
๔) ภาษาเลอเวือะ	มีจำนวน	๒๒	เรื่อง	๙) ภาษาเขมรถิ่นไทย	มีจำนวน	๕๖	เรื่อง
๕) ภาษามลายูถิ่น	มีจำนวน	๑๕	เรื่อง				

๔. เพลง

๑) ภาษามอญ	มีจำนวน	๒๒	เพลง	๓) ภาษาลahu	มีจำนวน	๒๑	เพลง
๒) ภาษากะเหรี่ยงสะกอ	มีจำนวน	๒๐	เพลง	๔) ภาษากะเหรี่ยงโปว์	มีจำนวน	๑๙	เพลง

รายการชุดคำสั่งสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะการฟัง - พูด แบบทีอาร์

ระดับชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ สัปดาห์ที่ ๑ - ๑๕

ชุดคำสั่งการสอนทีอาร์ สัปดาห์ที่ ๑

วัน	ชุดที่	ประเภท ทีอาร์	คำสั่ง	ขยาย
จันทร์	๑	TPR-B	นั่ง	ยืนแล้วกระโดด, นั่งแล้วยืน, ยืนแล้วนั่ง
	๒	TPR-B	กำมือ	ยื่นสะบัดมือ, นั่งกำมือ, กระโดดแบมือ
อังคาร	๓	TPR-B	ตบตัก	ยื่นตบมือ, กระโดดแล้วตีตนิ้ว, นั่งตบตัก
	๔	TPR-B	หยุด	เดินแบมือ, นั่งสะบัดมือ, หยุดหมุนตัว
พุธ	๕	TPR-B	เดินถอยหลัง	กระโดดไปข้างหน้า, ตบมือแล้วเดินถอยหลัง, กระโดดอยู่กับที่
	๖	TPR-B	นอนคว่ำ	นอนตะแคงอยู่กับที่, นอนคว่ำแล้วคลานไปข้างหน้า, นอนหงายแล้วถอยหลัง
พฤหัสบดี	๗	TPR-B	เดินเร็ว ๆ	อย่าเท้าเร็ว ๆ, เดินช้า ๆ, เดินอยู่กับที่
	๘	TPR-B	แกว่งแขน	วิ่งเร็ว ๆ, ยืนแกว่งแขน, เดินแขนไปส่ายเท้า
ศุกร์	ทบทวน			

ชุดคำสั่งการสอนที่พ็อดาร์ สัปดาห์ที่ ๒

วัน	ชุดที่	ประเภทที่พ็อดาร์	คำสั่ง			ขยาย
จันทร์	๙	TPR-B	ยกขา	ยกมือ	โบกมือ	นั่งยกขา, เดินยกมือ, ยืนโบกมือ
	๑๐	TPR-B	กระโดดอยู่กับที่	กระโดดไป	กระโดดกลับ	กระโดดอยู่กับที่ซ้ำ ๆ, กางแขนแล้วกระโดดไป, ยกมือแล้วกระโดดกลับ
อังคาร	๑๑	TPR-B	เดินขึ้นบันได	เดินลงบันได	ยกไหล่	เดินขึ้นบันไดเร็ว ๆ, เดินลงบันไดช้า ๆ, นั่งยกไหล่
	๑๒	TPR-B	ก้มหน้า	เงยหน้า	ส่ายหน้า	เดินก้มหน้า, คลานส่ายหน้า, เงยหน้าแล้วกระโดดเร็ว ๆ
พุธ	๑๓	TPR-B	อ้าปาก	หุบปาก	หัวเราะ	กระโดดอ้าปาก, นอนหุบปาก, นั่งหัวเราะ
	๑๔	TPR-B	หลับตา	ลืมตา	ร้องไห้	นอนหลับตา, นั่งลืมตา, กางแขนร้องไห้
พฤหัสบดี	๑๕	TPR-B	กระโดดขาเดียว	ก้มตัว	หมอบลง	กระโดดขาเดียวไปข้างหน้า, หมอบลงซ้ำ ๆ, ก้มตัวแล้วร้องไห้
	๑๖	TPR-B	จับมือ	จับเอว	จับกัน	นั่งจับมือ, ยืนจับเอว, เดินจับกัน
ศุกร์	ทบทวน					

ชุดคำสั่งการสอนทีพีอาร์ สัปดาห์ที่ ๓

วัน	ชุดที่	ประเภท ทีพีอาร์	คำสั่ง		ขยาย
จันทร์	๑๗	TPR-B+O	จับปากกา	จับสมุด	นั่งจับดินสอ, ยืนจับสมุด, นอนจับสมุด
	๑๘	TPR-B	แตะไหล่	แตะเข้า	นั่งของ ๆ แล้วยแตะผม, ยืนแตะไหล่, นั่งแตะเข้า
อังคาร	๑๙	TPR-B	ดึงหู	ดึงนิ้ว	ก้มหน้าแล้วดึงนิ้ว, ดึงหูแล้วหัวเราะ, ดึงผมแล้วร้องไห้
	๒๐	TPR-B	เกาหลัง	ปิดปาก (มีอ)	นั่งเกาหลัง, ร้องไห้แล้วขยี้ตา, ปิดปากแล้วหลับตา
พุธ	๒๑	TPR-B+O	หยิบหนังสือ	วางหนังสือ	หยิบหนังสือวางบนโต๊ะ, แตะหนังสือ, นั่งแล้วเปิดหนังสือ
	๒๒	TPR-B	เหยียดแขน	กอดอก	นั่งกอดอก, ยืนแล้วเหยียดแขน, เดินพับแขน
พฤหัสบดี	๒๓	TPR-O	หยิบดอกไม้ม	หยิบใบไม้	หยิบดอกไม้มแล้วหยิบก้อนหิน, วางก้อนหินแล้วหยิบใบไม้, วางใบไม้แล้ววางดอกไม้
	๒๔	TPR-O	หยิบสีไม้ ๑ แท่ง	หยิบสีไม้ ๓ แท่ง	หยิบดอกไม้ม ๑ ดอก, หยิบก้อนหิน ๒ ก้อน, หยิบดินสอ ๓ แท่ง
ศุกร์	ทบทวน				

ชุดคำสั่งการสอนที่พ็อดาร์ สัปดาห์ที่ ๔

วัน	ชุดที่	ประเภทที่พ็อดาร์	คำสั่ง			ขยาย
จันทร์	๒๕	TPR-O	หยิบเงิน ๑ บาท	หยิบเงิน ๒ บาท	หยิบเงิน ๓ บาท	กำเงิน ๓ บาท, หัวเราะแล้วหยิบเงิน ๔ บาท, หัวเราะ, ดิฉันเงิน ๕ บาท
	๒๖	TPR-O	ชี้เก้าอี้	ชี้โต๊ะ	ชี้ตู้	ยื่นชี้โต๊ะ, นั่งชี้ตู้, เดินไปชี้เก้าอี้
อังคาร	๒๗	TPR-O	หยิบเงินใส่กระเป๋า	หยิบเงินใส่ตะกร้า	หยิบเงินใส่แก้ว	หยิบเงินใส่กระเป๋าแล้วหัวเราะ, หยิบเงินใส่ตะกร้าแล้วร้องไห้, หยิบเงินใส่แก้วแล้วส่ายหน้า
	๒๘	TPR-O	เดินไปที่ประตู	เดินไปที่หน้าต่าง	เดินไปที่กระดาน	หยิบสีไม้ ๑ แท่งแล้วเดินไปที่หน้าต่าง, เดินสายไปที่กระดาน, วิ่งไปที่ประตู
พุธ	๒๙	TPR-O	จับเสื้อสีแดง	จับเสื้อสีขาว	จับเสื้อสีดำ	สวมเสื้อสีแดง, กอดเสื้อสีขาว, ยี่เสื้อสีดำ
	๓๐	TPR-O	หยิบกระดาดาสีฟ้า	หยิบกระดาดาสีเขียว	หยิบกระดาดาสีส้ม	เดินช้า ๆ ไปหยิบกระดาดาสีส้ม, กระโดดเร็ว ๆ ไปหยิบกระดาดาสีเขียว, วิ่งไปหยิบกระดาดาสีฟ้า
พฤหัสบดี	๓๑	TPR-O	ม้วนกระดาดาสีฟ้า	พับกระดาดาสีเขียว	ฉีกกระดาดาสีส้ม	นั่งพับกระดาดาสีเขียว, หยิบกระดาดาสีเขียว, ฉีกกระดาดาสีเขียว
	๓๒	TPR-O	หยิบถ้วย	หงายถ้วย	คว่ำถ้วย	นอนหงาย, นอนคว่ำ, นอนตะแคง
ศุกร์	ทบทวน					

ชุดคำสั่งการสอนที่พินาร์ สัปดาห์ที่ ๕

วัน	ชุดที่	ประเภท พินาร์	คำสั่ง		ขยาย
จันทร์	๓๓	TPR- B+P วาด-ลบ	ระบายสีวงกลม	ลบวงกลม	วาดเส้นตรง ๒ เส้น, วาดเส้นโค้ง ๓ เส้น, วาดเส้นหยัก ๑ เส้น
	๓๔	TPR-P ซึ่	ชี้ผู้ชาย	ชี้ผู้หญิง	หัวเราะแล้วชี้ผู้ชาย, ร้องไห้แล้วชี้ผู้หญิง, นั่งชี้เพื่อน
อังคาร	๓๕	TPR-B+O	ตัดกระดาษ สีน้ำเงิน	ตัดกระดาษ สีชมพู	วาดเส้นตรงบนกระดาษสีน้ำเงิน, ฉีกกระดาษสีเหลือง, มีวนกระดาษสีชมพู
	๓๖	TPR-B+P วาด-ลบ	วาดวงจันทร์ ลบวงจันทร์	วาดต้นไม้ ลบต้นไม้	วาดบ้านสีแดง, วาดต้นไม้สีดำ, วาดพระจันทร์บนต้นไม้
พุธ	๓๗	TPR-P เดินทาง	เดินไป ที่โรงพยาบาล	เดินไปที่ตลาด	เดินเข้าเข้าไปที่โรงเรียน, เดินถอยหลังไปที่โรงเรียน, กระโดด ไปที่ตลาด
	๓๘	TPR-B	เขย่งเท้า	หาวนอน	เดินเขย่งเท้าไปที่ประตู, ยืนปิดตัว, หาวนอนแล้วเอามือปิดปาก
พฤหัสบดี	๓๙	TPR-P วาด-ลบ	วาดดาว ลบดาว	วาดพระอาทิตย์ ลบพระอาทิตย์	วาดดาว ๒ ดวง, วาดภูเขาบนกระดาษสีชมพู, วาดพระอาทิตย์ ๑ ดวง
	๔๐	TPR- B+O	โยนลูกบอล	ปีบลูกบอล	นอนหงายชี้พัฒนา, นอนคว่ำชี้โทรทัศน์, นั่งชี้หลอดไฟ
ศุกร์	ทบทวน				

ชุดคำสั่งการสอนที่พินอร์ สัปดาห์ที่ ๖

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พินอร์	คำสั่ง			ขยาย
จันทร์	๔๑	TPR-P ซี่	ซี่จิ้งช้า	ซี่กระดานลิ้น	ซี่ไม้กระดานหก	เขย่งปลายเท้าแล้วซี่จิ้งช้า, หัวเราะแล้วซี่กระดานลิ้น, หุบปากแล้วซี่ไม้กระดานหก
	๔๒	TPR-P ซี่	ซี่พิทลอม	ซี่ไทรทัศน์	ซี่หลอดไฟ	บิตตัวแล้วซี่พิทลอม, ร้องให้แล้วซี่ไทรทัศน์, หัวเราะแล้วซี่หลอดไฟ
อังคาร	๔๓	TPR-B+O	เข็ดแก้อี้	เข็ดโต๊ะ	เข็ดกระจก	เข็ดไทรทัศน์, เข็ดหน้าเพื่อน, กระโดดขาเดียวไปเข็ดกระจก
	๔๔	TPR-B+O	หยีบไม้กวาด	หยีบถังขยะ	หยีบที่ตักขยะ	หยیبไม้กวาดวางบนถังขยะ, ยกที่ตักขยะ
พุธ	๔๕	TPR-B+O	ตมกระเป่า	ตมผ้าเช็ดหน้า	ตมกางเกง	ตมกระเป่าแล้วหลับตา, นอนดมผ้าเช็ดหน้า, หยีบกางเกง
	๔๖	TPR-B+O	เด็ดผักบุง	เด็ดผักกาด	เด็ดผักชี	เด็ดผักบุง ๒ ใบ, หยีบผักกาด, เด็ดผักชีใส่ถ้วย
พฤหัสบดี	๖๗	TPR-B+O	แกะกระดุม	ติดกระดุม	รูตชิป	ยีนแกะกระดุม, นั่งติดกระดุม, รูตชิปให้เพื่อน
	๖๘	TPR-B+O	สวมหมวก ถอดหมวก	ใส่ถุงเท้า ถอดถุงเท้า		ยีนใส่หมวก, หยีบถุงเท้า, ใส่หมวกให้เพื่อน
ศุกร์	ทบทวน					

ชุดคำสั่งการสอนที่พินอาร์ สัปดาห์ที่ ๗

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พินอาร์	คำสั่ง			ขยาย
จันทร์	๔๙	TPR-P ซึ่	ซึ่สะตือ	ซึ่ท้อง	ซึ่คิ้ว	จับสะตือ, ปีบท้อง, แตะคิ้ว
	๕๐	TPR-B	จับแก้ม	จับคอ	จับคาง	จับแก้มเพื่อน, เกาคอ, จับคอแล้วหัวเราะ, จับคางแล้วยื่น
อังคาร	๕๑	TPR-B+O	ขย่ำกระดาษ	ขย่ำผ้า	ขย่ำดินน้ำมัน	ขย่ำมือเพื่อน, ขย่ำดินน้ำมันสีแดง, ขย่ำเสื้อ
	๕๒	TPR-B	พยักหน้า	ก้มหน้า	หมุนเอว	เดินพยักหน้า, กอดอกแล้วก้มหน้า
พุธ	๕๓	TPR-B	ยักคิ้ว	ยักเอว	ยักไหล่	นั่งยักคิ้ว, เดินยักเอว, ยืนยักไหล่
	๕๔	TPR-B+O	เคาะกลอง	เปิดกลอง	ล้างกลอง	เคาะโต๊ะ, เปิดตู้, ล้างกระเป่า
พฤหัสบดี	๕๕	TPR-B	แลบลิ้น	ยิ้ม	เคียว	กระโดดแลบลิ้น, หลับตาแล้วยิ้ม, ลืมตาแล้วเคียว”
	๕๖	TPR-B	เกาหัว	ส่ายหัว	ตบหัว	ยืนเกาหัว, เดินส่ายหัว, นั่งตบหัว
ศุกร์	ทบทวน					

ชุดคำสั่งการสอนทีพ็อาร์ สัปดาห์ที่ ๔

วัน	ชุดที่	ประเภททีพ็อาร์	คำสั่ง			ขยาย
จันทร์	๕๗	TPR-O	หยิบแปรงสีพื้น	หยิบหวี	หยิบแปรง	หยิบแปรงพื้นสีเหลือง, ชีวีสีชมพู, ดมแปรง
	๕๘	TPR-B+O	หยิบแปรงสีพื้นวางบนโต๊ะ	หยิบยาลีพื้นวางข้างแปรงพื้น	หยิบผ้าเช็ดหน้าวางใต้โต๊ะ	หยิบดอกไม้แปรงบนโต๊ะ, วางหนังสือข้างดอกไม้, หยิบก้อนหินแปรงใต้เก้าอี้
อังคาร	๕๙	TPR-B+O	ล้างมือ	ล้างส้อม	ล้างช้อน	ล้างมือ, ค่ำจากัน, เคาะช้อน
	๖๐	TPR-O	หยิบस्पู	หยิบขันน้ำ	หยิบยาสระผม	ดมस्पู, ก้มหยิบขันน้ำ, หยิบยาสระผมบนโต๊ะ
พุธ	๖๑	TPR-B	ถู่มือ	ถูชอคอก	ถูช้อเท้า	ถู่มือแปรงมา, ถูชอคอกแปรง, ยกขาถูช้อเท้า
	๖๒	TPR-B	ถูฝ่ามือ	ถูหลังมือ	ถูฝ่าเท้า	ถูฝ่ามือด้วยस्पู, ถูหลังมือแปรงมา, ถูฝ่าเท้าตัวเอง
พฤหัสบดี	๖๓	TPR-B+O	จับฝ่าขนหนู	จับพื้นอน	จับหมอน	จับฝ่าขนหนูช้อย่า, จับพื้นอนพับ, หยิบหมอนแปรงเก็บ
	๖๔	TPR-B+O	วางฝ่าขนหนูในกล่อง	วางस्पูดในกล่อง	วางस्पูดนอกกล่อง	หยิบฝ่าขนหนูใส่ในกล่อง, นั่งลงหยิบดินสอใส่ในกล่อง, หยิบยาลงใส่ในกระเป่าแปรง
ศุกร์	ทบทวน					

ชุดคำสั่งการสอนที่พินอร์ สัปดาห์ที่ ๙

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พินอร์	คำสั่ง		ขยาย
จันทร์	๖๕	TPR-B	จูงมือ	คล่องแขน	เดินจูงมือเพื่อน, คล่องแขนเพื่อนเดิน, โอบไหล่ตัวเอง
	๖๖	TPR-B	ลูบหัว	ลูบหน้าผาก	ลูบหัวตัวเอง, ลูบหน้าผากตัวเอง, เดินลูบคาง
อังคาร	๖๗	TPR-B	ทาบแขน	ทาบขา	เขย่งเท้าทาบแขน, วิ่งทาบขา, นอนคว่ำทาบหลัง
	๖๘	TPR-B	หันซ้าย	หันขวา	เดินหันซ้าย, นั่งลงหันขวา, เดินกลับไปหลังหัน
พุธ	๖๙	TPR-B+O	ผลึกประตุ	เดินเข้ามา	ผลึกประตุไปมา, เดินเข้ามาในห้อง, เดินออกไปนอกห้อง
	๗๐	TPR-B	กระต๊อบเท้า ๑ ครั้ง	กระต๊อบเท้า ๒ ครั้ง	กระต๊อบเท้า ๑ ครั้งแรง ๆ กระต๊อบเท้า ๒ ครั้งเบา ๆ กระโดดกระต๊อบเท้า
พฤหัสบดี	๗๑	TPR-B	ไหว้	คัมภ์	ลุกขึ้นยืนไหว้ครู, ก้มลงคัมภ์เพื่อน, หยุดเดินนอนสายบัว
	๗๒	TPR-B	สุดลมหายใจ	เข้ตเหงื่อ	สุดลมหายใจแรง ๆ, เข้ตเหงื่อให้เพื่อน, ลุกขึ้น ภูชี้เคลไปมา
ศุกร์	ทบทวน				

ชุดคำสั่งการสอนที่พิจารณา สัปดาห์ที่ ๑๐

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พิจารณา	คำสั่ง			ขยาย
จันทร์	๓๓	TPR-B	ยกมือขวา	ยกมือ ๒ ข้าง	ยกมือซ้ายแล้วหมุน, ยืนขึ้นยกมือขวา, กระโดดยกมือขึ้นสองข้าง	
	๓๔	TPR-P ซึ่	ชี้มือเดอริเซต	ชี้รถยนต์	เดินไปชี้กิจกรรม, ชี้คนขับมอเตอร์ไซด์, นั่งลงชี้รถยนต์	
อังคาร	๓๕	TPR-P เดินทาง	เดินไป ที่รูปรถเข็น	เดินไป ที่รูปเครื่องบิน	เดินช้า ๆ ไปที่รูปเรือ, กระโดดขาเดียวไปที่รูปรถเข็น, เดินไปที่รูป เครื่องบิน	
	๓๖	TPR-B+P เดินทาง	วิ่งช้า ๆ ไปที่รูปวัด	วิ่งช้า ๆ ไปที่โรงเรียน	กระโดดขาเดียวไปที่รูปบ้าน, คลานไปที่รูปวัด, เดินช้า ๆ ไปที่ โรงเรียน	
พุธ	๓๗	TPR-B+O	ปูที่นอน	พับที่นอน	นั่งลงปูที่นอน, หมั่นผ้าให้เพื่อน, พับที่นอนแล้วเก็บ	
	๓๘	TPR-B+O	ปิดผ้า	ตากผ้า	ปิดผ้าแรง ๆ, สะบัดหน้าแล้วเดิน, สะบัดผ้าแล้วตาก	
พฤหัสบดี	๓๙	TPR-B+O	แขวนผ้าพันคอ	แขวนกางเกง	เดินไปที่ผ้าพันคอ, ยืนแขวนกระโปรง, แขวนกางเกงให้เพื่อน	
	๔๐	TPR-B	บัวปาก	ยิงฟัน	เดินไปบัวปาก, ยืนแปรงฟัน, นั่งยิงฟัน	
ศุกร์	ทบทวน					

ชุดคำสั่งการสอนที่พิจารณา สัปดาห์ที่ ๑๑

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พิจารณา	คำสั่ง			ขยาย
จันทร์	๘๑	TPR-B+O	ส่องกระจก	หิว	ทาแป้ง	ยื่นส่องกระจก, นั่งหิว, นั่งทาแป้งให้เพื่อน
	๘๒	TPR-B	ปวดหัว	ปวดฟัน	ปวดท้อง	ปวดหัวทายา, นอนปวดฟัน, ปวดท้องต้องไปหาหมอ
อังคาร	๘๓	TPR-B	กินข้าว	กินขนม	ดื่มน้ำ	เดินไปกินข้าว, นั่งกินขนม, ยืนดื่มน้ำ
	๘๔	TPR-B	จับนม	จับน้ำหวาน	จับไอ้ลิติน	จับนมช้า ๆ นั่งจับน้ำหวาน นั่งจับไอ้ลิติน
พุธ	๘๕	TPR-B+O	ซึมน้ำตาล (หวาน)	ซึมนม (เปรี้ยว)	ซึมน้ำ (เค็ม)	ซึมนม, ซึมน้ำหวาน
	๘๖	TPR-B	ตักน้ำ	รดน้ำ	เทน้ำ	เดินไปตักน้ำ, รดน้ำต้นไม้, เทน้ำใส่แก้ว
พฤหัสบดี	๘๗	TPR-B+O	ชุดทราย	ตักทราย	โรยทราย	นั่งชุดทราย, ตักทรายใส่แก้ว, โรยน้ำตาล
	๘๘	TPR-B+O	เก็บกิ่งไม้	หักกิ่งไม้	ขว้างกิ่งไม้	เก็บกิ่งไม้, หักกิ่งไม้, ขว้างกิ่งไม้
ศุกร์	ทบทวน					

ชุดคำสั่งการสอนที่พ็อดาร์ สัปดาห์ที่ ๑๒

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พ็อดาร์	คำสั่ง	ขยาย
จันทร์	๘๙	TPR-B+O	พรวนดิน นอนหญ้า	ใส่ปุ๋ย นึ่งถอนหญ้า, พรวนดินในกระถาง, ใส่ปุ๋ยต้นไม้
	๙๐	TPR-B+O	คล้าฝรั่ง คล้ากล้วย	คล้าส้ม คล้าดินสอ, คล้าฟ้า, คล้ากระเป่า
อังคาร	๙๑	TPR-B	ดูบแข็ง ดูบขา	ดูบอ่อน ก้มลงดูบขา, ดูบแข็งเพื่อน, ดูบอ่อนหัวเราะ
	๙๒	TPR-B	ไหว้ คุกเข้า	กราบ คุกเข้าข้างเดียว, กราบสามครั้ง, ยกมือไหว้คุณครู
พุธ	๙๓	TPR-B	นั่งพับเพียบ นั่งคุกเข้า	นั่งขัดสมาธิ นั่งคุกเข้าสองข้าง, นั่งพับเพียบแล้วโยม, นั่งขัดสมาธิหลับตา
	๙๔	TPR-B+O	เป่าสีน้ำ (บนกระดาษ) เป่าใบไม้ เป่ากระดาษ	เป่าสีน้ำ ก้มเป่าสีน้ำ, เป่าใบไม้แรง ๆ, เป่าผมเพื่อน
พฤหัสบดี	๙๕	TPR-B+O	ทูบรัม ก่างรัม	เก็บรัม หยิบรัม, แบกรัม, แกวรัม
	๙๖	TPR-B	แกะขนม ถือขนม	ทิ้งขนม ถือขนมเดินไปที่ประตู, แกะขนมหัวเราะ, ทิ้งขนมในถังขยะ
ศุกร์	ทบทวน			

ชุดคำสั่งการสอนที่พ็อดาร์ สัปดาห์ที่ ๑๓

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พ็อดาร์	คำสั่ง	ขยาย
จันทร์	๙๗	TPR-B	กั๊ดฝ่ามือ	นั่งกั๊ดนิ้วมือ, เด็นกั๊ดมือ, กระโดดกั๊ดแขน
	๙๘	TPR-B	หยิกนิ้วเท้า	วิ่งอยู่กับที่หยิกนิ้วมือ, กระโดดหยิกขา, นั่งหยิกนิ้วเท้า
อังคาร	๙๙	TPR-B	เกาข้อเท้า	เกาตามุ่มเพื่อน, กระโดดเกาข้อมือ, นั่งเกาฝ่ามือ
	๑๐๐	TPR-B+O	เคาะกระดูก	เคาะพื้นเบา ๆ, ยืนเคาะกระดูกตามหัวเราะ, เคาะผนังยิ้ม
พุธ	๑๐๑	TPR-P แปะดึง	แปะแมว ดึงแมวออก	หัวเราะแปะสุนัข, แปะแมวข้างบนสุนัข, ดึงสุนัขออกแปะหมู, แปะสุนัขดึงแมวออก
	๑๐๒	TPR-B	ชูตกล้วย	ชูตกล้วยหัวเราะ, นั่งบนเก้าอี้ชูตมะละกอ, ยืนยิ้มชูตแครอท
	๑๐๓	TPR-B	ส่งข้าวโพด	ส่งข้าวโพด, ส่งส้มโอ, ส่งมะพร้าว
พฤหัสบดี	๑๐๔	TPR-P แปะดึง	แปะผักกาด ดึงผักกาดออก	แปะผักกาดร้องไห้, แปะมะเขือบนผักกาด, ดึงมะเขือออก, แปะถั่วฝักยาว
	ทบทวน			
ศุกร์	ทบทวน			

ชุดคำสั่งการสอนที่พือาร์ สัปดาห์ที่ ๑๔

วัน	ชุดที่	ประเภทที่พือาร์	คำสั่ง		ขยาย
จันทร์	๑๐๕	TPR-B	ผ้าพับทอ	ผ้าแก้มังกร	ผ้ามะเขือเทศ, ผ้าหัวหอม, ผ้าพับทอ
	๑๐๖	TPR-B	อมมะขาม	อมตินี่	อมน้ำ, อมลูกอม, อมเกลือ
อังคาร	๑๐๗	TPR-B	หันแดงกว่า	หันถั่วฝักยาว	หันผักบุ้ง, หันผักกาดขาว, หันแครอท
	๑๐๘	TPR-B	สับมะม่วง	สับส้มโอ	สับฝรั่ง, นึ่งสับมะละกอ, ยีนสับแดงกว่า
พุธ	๑๐๙	TPR-B+O	เดือนขวดนม	เดือนเหยือกน้ำ	เดือนแก้ว, เดือนลังนม, เดือนจาน
	๑๑๐	TPR-B+O	นั่งบนพิน	นั่งบนโต๊ะ	นั่งบนพินหัวเราะ, นั่งบนเก้าอี้ร้องไห้, นั่งบนโต๊ะตบมือ
พฤหัสบดี	๑๑๑	TPR-B	ท้อข้าว	ท้อนม	ท้อข้าวใส่กล่อง, นึ่งท้อขนม, ยีนท้อเนื้อ
	๑๑๒	TPR-B+O	เล่นต่อไม้บล็อก	เล่นหมากเก็บ	เล่นตีตุ๊กแก้ว, เล่นตักยาง, เล่นตัวต่อ
ศุกร์	ทบทวน				

ชุดคำสั่งการสอนที่พ็อดาร์ สัปดาห์ที่ ๑๕

วัน	ชุดที่	ประเภท ที่พ็อดาร์	คำสั่ง	ขยาย
จันทร์	๑๑๓	TPR-P ซึ่	ซึ่รูปสุนัข	เดินไปซึ่รูปไก่, วิ่งไปซึ่รูปสุนัข, เดินตามมือไปซึ่รูปหมู
	๑๑๔	TPR-B	พูดเบา ๆ	กระซิบเบา ๆ, นิ่งพูดเบา ๆ, ลูกชิ้นพูดดัง ๆ
อังคาร	๑๑๕	TPR-B+O	กอดลูกบอล	นอนกอดเพื่อน, นอนกอดลูกบอล, นอนกอดตุ๊กตา
	๑๑๖	TPR-B	นั่งชันเข่า	เดินชะเง้อกหน้า, นั่งชันเข่ายิ้ม, ลูกชิ้นกุ่มมัม
พุธ	๑๑๗	TPR-P	แปะกระดาษ	เดินแปะกระดาษ ดึงกระดาษออก, กระดาษแปะต้นไม้ ดึงต้นไม้ออก,
		แปะดิ่ง	ดิ่งต้นไม้	นึ่งแปะดอกไม้ ดึงดอกไม้
	๑๑๘	TPR-P	แปะใบไม้	หัวเราะแปะใบไม้ ดึงใบไม้, นึ่งแปะหนอน ดึงหนอนออก,
		แปะดิ่ง	ดิ่งใบไม้	กระดาษแปะผีเสื้อ ดึงผีเสื้อ
พฤหัสบดี	๑๑๙	TPR-P ซึ่	ซึ่ดวงจันทร์	ห่อข้าวใส่กล่อง, นึ่งห้องนม, ยืนห่อเนื้อ
	๑๒๐	TPR-P วาดลบ	วาดสามเหลี่ยม ลบสามเหลี่ยม	วาดเส้นโค้ง ๒ เส้น, วาดสามเหลี่ยม ๑ รูป, วาดสี่เหลี่ยม ๓ รูป
ศุกร์	ทบทวน			

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

นายบุญรักษา ยอดเพชร

นางสุกัญญา งามบรรจง

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณมา เทียนมี

นางบุษบา ประภาสพงศ์

นางสาวนิจสุตา อภินันทาภรณ์

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้าราชการบำนาญ

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์

ข้าราชการบำนาญ

รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะกรรมการคัดเลือกข้อมูลและเนื้อหา

นางสาวเกษแก้ว ปวนแดง

นางสาวสายสวัสดิ์ วิทยาภัก

นางพรหมเมือง เทวตา

นางมนัสวรรณ รุจิระพงศ์

นายพงษ์ธร ช่างปิด

นางสาวทิพวรรณ ลาวเมือง

นางนพเก้า ที่รัก

นางวารินทร์ สุขกุล

นางอานันท์ปภา ฉลาดเอื้อ

นางวัชรภรณ์ ยี่เต็ง

นางสาวสุรางค์ อางณรงค์

นางสาวชิษญาส์ คุณาธรรม

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๖

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๑

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๒

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๔

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต ๒

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๓

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๓

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๑

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๑

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕

คณะทำงานรวบรวมข้อมูลและเนื้อหา

นางปิยพัทธ์ มีอ่วม

นางสาวกัญจน์ภรณ์ ธรรมบุตร

นางกาญจนา ปราศรัย

นายวิรัตน์ ชัชวาลปรีชา

นางสาวพิกุล สิงห์คำ

นายอนุชิต สุวรรณผูก

นายสายัณห์ ชิไสยา

นางสาวเพราพิลาส น้อยหลู่

นางพัชฎ์สิตา แสงใส

นางสาวพิมพ์พรรณ ชุ่มสูงเนิน

ผู้เรียบเรียงเนื้อหาและต้นฉบับ

นางสาวกระแสดินทร์ ปล้องมะณี

คณะทำงานและเลขานุการ

นางสาวกระแสดินทร์ ปล้องมะณี

บรรณาธิการ/ออกแบบปกและรูปเล่ม

นางสาวกระแสดินทร์ ปล้องมะณี

เนื้อหาและภาพประกอบ

- ✦ โรงเรียนในโครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ภาษาไทย - ท้องถิ่น) โรงเรียนแนวชายแดน พื้นที่สูง และพื้นที่พิเศษ
- ✦ ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล
- ✦ มุลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์
- ✦ มุลนิธิไทย - ลาหู่

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพุย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านมูเซอ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕

ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านรักแผ่นดิน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๔

ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านรักแผ่นดิน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๔

ครูชำนาญการโรงเรียนบ้านพุย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕

ครูชำนาญการโรงเรียนบ้านห้วยห่าน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๔

ครูชำนาญการโรงเรียนบ้านห้วยค

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๔

ครูชำนาญการโรงเรียนบ้านห้วยอื้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓

ครูชำนาญการโรงเรียนวัดวังแก้วเวการาม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๓

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

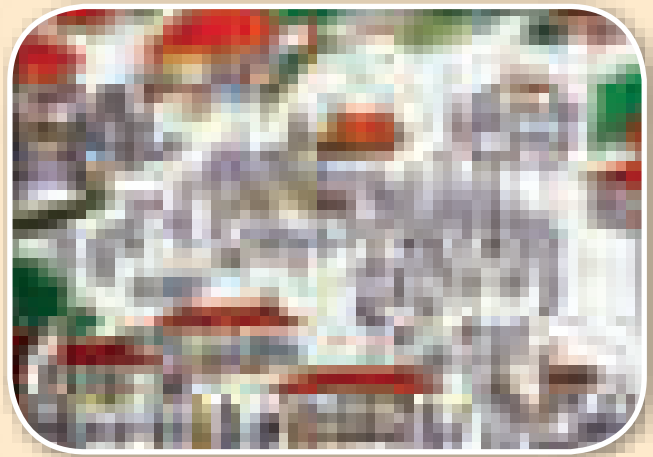
สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

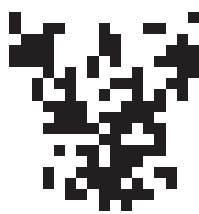
ฉากภาพวัฒนธรรม
กลุ่มชาติพันธุ์ม้ง
จังหวัดเชียงราย

ฉากภาพวัฒนธรรม
กลุ่มชาติพันธุ์ลื้อเวีอะ
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ฉากภาพวัฒนธรรม
กลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่แดง
จังหวัดเชียงราย

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เรื่อง อนุญาตให้ใช้สื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำหนังสือ “แนวทางการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย - ท่องถิ่น สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับ
ปฐมวัย” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
จึงอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในสถานศึกษาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐

(นายบุญรักษ์ ยอดเพชร)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน